

РУСКА ПРАВОПИСЬ

ЗІ СЛОВАРЦЕМ.

— Уложили

СТЕПАН СМАЛЬ - СТОЦКИИ І ФЕДІР ГАРТНЕР

ТРЕТЄ ВИДАНЄ.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.

ВИДАНЕ ВАРШИ

ЗАКЛАДОМ РУСЬКОЇ БНИГАРНІ. — 818 - 850 Main Street
З ДРУКАРНІ. КАНАДІЙСЬКОГО ФАРМЕРА 852 - 851 Main Street.

РУСЬКА ПРАВОПИСЬ

ЗІ СЛОВАРЦЕМ.

ВІННІПЕГ, МАН., 1918.

НАКЛАДОМ РУСЬКОЇ КНИГАРНІ, — 848—850 Main Street.

З ДРУКАРНІ „КАНАДИЙСЬКОГО ФАРМЕРА”, — 852—854 Main Street.

П Е Р Е Д М О В А .

Все що мислимо, можемо виразити і другим людям виявити, видаючи із себе ротом певні звуки. Сей вираз мислей звуками називаємо **мовою**. Люди, що живуть при купі виражають звичайно свої мисли однаково, і для того розуміють себе докладно; але чим далші люди від себе і чим менше мають із собою діла, тим частійше подибуємо взагалі відмінні в виражуванню, так що чим раз тяжше, ба і неможливо буває їм порозуміти єя. Відти беруть ся у ріжних народів **мови**, н. пр. руська або українька, польська, росейська, англійська, німецька.

Всеж таки мови сусідних місцевостей або і тої самої місцевости часто етоять від себе далеко, є воно для того, що цілі народи, родини або поодинокі люди живуть поміж чужими народами порозкидувані.

Кожда мова змінє ся з часом поволи і без утанку, так що наша власна мова, чим давнійша, тим менше для нас зрозуміла. Давні мови, що ними вже жаден нарід не говорить, і котрі задля того вже не змінюють єя, називають ся **мертвими** і до них належать такі: — латинська, єврейська, церковно-словянька.

Освічені народи также і пишуть євою мовою, і в тій писаній мові приймає єя з часом якась одна установа, чим та мова більше або менше відступає від звичайної мови. Отся **письменна** мова і єпільна цілому українькому народови і єї повинні ми Українці на іміграції вивчити та знати добре...

I.

Правописні правила

приняті секцією Наукового Товариства
імені Тараса Шевченка у Львові.

I. Азбука.

§. 1.

Руска азбука складає ся з 33 букв, що слідують по собі в осьтакім порядку: а, б, в, г, ґ, д, е, є, ж а, в, й, і, ї, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, к, ' , ъ.

§. 2.

Кожду з тих букв треба писати там, де в правильнім виговорі чуємо відповідаючий їй звук. А що руска правопись, як кожда інша, мусить узглядити такж і походжене висловів і історичний розвиток мови і звичаєм прийнятій спосіб писаня, тож потрібними оказались такі казівки, що дальше слідуєть.

II. Самозвуки.

§. 3.

є, ї, ю, я.

1. звучать як: йе, йі, йу, йа:

а) на початку висловів, пр. єґб, їсти, юдити, яблоко;

- б) по самозвуках, пр. міа, краї, знаю, шійл;
в) (нижній і) по ц, б, н, ф, м, р, пр. нішній, беш, ві-
нути, факер, імля, вірю.

ЗАМІТКА 1. У вище ся по тих співзвучках лише в висловках зложених з пристанкою: в, об, пр. візати, відз, відати ся, обід ітд. і в вислові: сімі.

2. є, ї, ю, я не пишемо по: г, і, к, х; ж, ч, ш, щ.

3. є, ї, ю, я м'ягчать попередні: т, д, с, з, ц, л, м, пр. таяр (= тьгар), дик, дід, ся, зягь, ціц, лїва, ніхтб.

ЗАМІТКА 2. Змягчення ще другого співзвучка, стоячого перед змягченим т, д, с, з ітд, не означаємо в письмі і особа, пр. стїа (не: стїа), сїд, сїшій, слїг ітд. — впливши л а по части і м (вл. зам. 3.)

ЗАМІТКА 3. Однак треба окремо вигнути л:

а) в іменниках перед паростками: -ня, -ця, пр. читальня (не: читалня), почекальня, Юльця;

б) в відміні іменників на: -ць, -сь, пр. погорїльця (від: погорїленць), стрільїп, вїльї; бїльця (1. відм. бїлень) ітд.;

в) перед: -їїшій, пр. свїльїшій (не: свїльїшїй), шїльїшїй;

г) треба м'ягчити л і м п пїшій відміні тих іменників, у котрих л, м було змягчене в 1. відм. ч. од., пр. кульї (від: куль), весельї (від: весельнї), нїшїцї (від: п'їцька) ітд.

§. 4.

ь = знак змягчення.

1. Тим знаком м'ягчимо: т, д, с, з, ц, л, м:

а) на кінці вислову, пр. зягь, будь, вісь, килзь, місяць, сїль, огбнь;

б) в середній слова перед твердим співзвучком, пр. батько, сьніт, цьніт, бїльб, сьшїх;

в) в середній слова перед о, пр. тьбхатн, дьбготь, ма-
льбнаний ітд.

ЗАМІТКА. Змягчення ще другого співзвучка, стоячого перед змягченим ть, дь, сь ітд, не означаємо з особа, пр. кісь (не: кісь), гвїздь, боязнь, мїсь, кісьмї ітд.

2. Знак „ь“ пишемо в паростках: -енько, -елька, -онько, -оньна, -їський, -їський, -їський, пр. мїонцьєчко, річєнька, околонько, головонька, малїський, бїлїський, одвісїцький ітд.

[Однак: Щенцьєчко, Сторожовко, Ослівяцьєчко, Чапцьєчко і інші імена власні.]

3. Знаком „ь“ м'ягчимо л перед паростками: -чик, -щїка, -ший, -ство, -сїий, а м тільки перед -ство, -сїий, пр. п'альцьк,

бувальщина, більший, начальство, гуцульскій; — духовецтво, п'яньскій (але: кінчик, жінщина, мінший ітд.).

4. Знак „ь“ пишемо в паростку: -ець, пр. нравець, Півець, хлопец, швець ітд.

5. Пишемо „ь“ в закінченю 3. особи ч. од. і .мн.: -ть, пр. їсть, дасть, хвалить, несуть ітд.

§. 5.

а не: є

по: ж, ч, ш, щ, пр. жаба (не: жэба), час, шафа, шапка, щастє, наша, душа, жаль, рожа ітд.

§. 6.

е но: и

1. в 6. відм. ч. од. іменників на: -я, -ї, -жа, -ча, -ша, -ща, пр. дінею (не: дінню), п'анею, рожею, знд. іею, душею, гущею ітд.;

2. в середній висловів там, де не наголошено є зближав ся в вговорі до и, пр. мєні (не: мині), теля, чеката, терпєливий, трєвалій, велїкїй, перо ітд.; берєш (не: бирєш), перєш, дерєш, мбжєш (не: мбжнш), пішєш ітд.; тєсати (не: тєсати), мєтати, щєзати ітд.

§. 7.

и не: є

1. в 5. і 6. відм. ч. од. іменників жєньскїх, зєкінченїх на спїзвук, пр. частї, частїю; нбчи, нбчно; мблєдєжї, -ню; мїшв, -ню ітд.;

2. в 1. відм. ч. мн. іменників на: -яни (-ани), пр. хрїстїянїи (від: хрїстїянїї), Вєслїянїи, мїщанїи ітд.;

3. в зєкінченю 2. відм. ч. мн.: -її, пр. людїї, частїї, нбчїї, мїшїї, кбпїї, гбстїї, грбшїї ітд.;

4. перед р в дїєсловїх протяговїх (verba durativa): вндирати (не: вндєрати), збрїрати, пїдпїрати, розпврїати, умїрати ітд.

§. 8.

и не: і

1. в 1. (зглядно 4. і 5.) відм. ч. мн. іменників на: -и, -г, -х, -г, пр. ученики (не: ученві), друзі, дүхи ітд.;

2. в 2. відм. ч. од. і 1. (зглядно 4. і 5.) ч. мн. іменників на: -на, -га, -ха, -га, пр. рукі, дугі, вогі; ч. мн.: рүки, дүги, нógв, мұхв ітд.;

3. в відміні іменників женьських в а співзвук (2. 3. 5. 6. 7. відм. ч. од. і 1. 2. 4. 5. відм. ч. мн.), пр. 2. мїши (не: мїші), 3. мїшп, 5. мїшв, 6. мїшко, 7. мїши; ч. мн. 1. мїши, 2. мїшін, 4. і 5. мїшв;

4. в прикметникових закінченнях: -ний, -гий, -хий, (не кій, гій, хій), пр. великий, довгий, сухій (так само: 6. відм. ч. од.: великим, 2. 3. 6. 7. відм. ч. мн.: великих, великим, великимв);

5. в првстаці: ви (не: ві), пр. виходити, висьмівати ітд.;

6. в ввсловах: дитїна (не: дїтіна), сидїти (не: сїдїти);

7. в наростку власних імен славянських: ич, пр. Шашкєвич, Міцкєвич, Кáраджич, Ягвч ітд.;

ЗАМІТКА. Але на початку таких слів, як: ігла (не: игла, ігла, ікра, имі, індик, інокли, іночі, ірха, іскра ітд. пишемо і, не: и.

§. 9.

і ве: ї

1. там, де в замкненім складі повстало з о, пр. сіль (сѡли), не: сїль; діл (дѡлу), не: дїл; стіл (стѡла), спѡсіб (спѡсобу), росїл (росѡлу), осѡб (осѡба) ітд.; жидівскій (жидѡва), ялівка (яловїй) ітд.;

2. в закінченю: -ів в 2. відм. ч. мн. твх іменників мужеских, що ківчать ся на тверді співзвукв, пр. плотів (не: плотів), садів, возів, вусів, волів, панів, коців ітд., бо говоримо: пліт, сад, віз, вус, віл, пав, коц ітд., [але: зятів, князів, країв ітд., бо говоримо: зять, князь, король, край ітд.];

3. в закінченю: -ій, -ім в 3. і 7. відм. ч. од. прикметниковів закінчених на: -ий, -а, -е і заіменника: той, та, то,

пр. білий (не: білі́й), білим; зелений, велінім; тверді́й, тверді́м; білолі́цій, -ці́м; ру́сій, -сі́м; тій, ті́м ітд., бо говоримо: білий, велі́ний, тверді́й, білолі́цій, ру́сій ітд., [але: гу́сій, -сі́м; лі́сій, -сі́м, бо говоримо: гу́сій -ся -се, лі́сій -ся -се ітд.];

4. в закінченю: -і в 1. відм. ч. мн. прикметників закінчених на -ий, -а, -е і заіменика: той, та, то, пр. білі́ (не: білі́), зелі́ні, тверді́, білолі́ці, ру́сі, ті́ ітд., [але: гу́сі, лі́сі, бо говоримо: гусі́й, лі́сі́й ітд.];

5. в приставках: віді́-, ді́-, зі́-, наді́-, пі́ді-, розі́-, обі́- ітд. перед більше співзвукамв, пр. віді́брати́ (не: віді́брати́ ані відобрати́), ді́гнати́, зі́брати́, наді́йти́, пі́дійти́, розі́брати́, обі́грати́ ітд.

§. 10.

ї не: і

1. по: т, д, с, з, ц, л, н там, де оно повстало з е, пр. утї́к (уте́клá), лі́д (лѐду), нї́с (нє́сла), сі́л (сє́лб) ітд., [але по і н ш и х співзвукв пишемо: і, пр. мід (мѐду), пі́к (пє́клá) ітд.];

2. по самозвўкв (щоби усунути роззїв), пр. Украї́на (не: Украї́на, шї́ї, надї́ї; дб́брої; мої́, твої́, свої́; дої́ти (не: дої́ти), пої́ти, раї́ти, двої́ти ітд.);

3. в заіменикв: ї́х, ї́м, ї́хнї́й.

§. 11.

о не: у

1. там, де оно, не маючи наголосу, наближує ся и неввразній вимові до у, пр. орѐ́л (не: урѐ́л), овá (не: унá), я́блоко (не: я́блоуко) ітд.;

2. в дієприкметниковім наростку: -о́ваний, коли на о падав наголос, пр. купо́ваний, даро́ваний, образо́ваний, мальо́ваний ітд. Закінченє -о́ваний не зміняє ся, коли дієслово є вложено з приставкою: ви- і коли тó ви- має наголос, пр. ви́образований, ви́мальований ітд.;

3. так само в іменикв, утворених від дієприкметників закінчених на: -о́ваний, пр. купо́ване, даро́ване, образо́ване, мальо́ване...; рівнож: ви́образованє, ви́мальованє ітд.

§. 12.

у не: о

1. в дієсловах з наростком: -ува (-юва), пр. купувати (не: купувати), дарувати, малювати, вірувати, сілувати ітд.;

2. в дієприкметниковім наростку: -уваний (-юваний), коли на у (ю) не паде наголос, пр. сілуваний, відмінюваний, помідуваннй ітд.;

3. рівнож в іменниках, утвореннх від дієприкметників закінченнх на: -уваний, пр. сілуване, відмінюване, помідуване ітд.

§. 13.

-уть, -ють

в 3. особі ч. мн. дієслів, закінченнх в 2. ос. ч. од. на: -еш, -еш, пр. пішуть, товчуть, хочуть, брють, ббрють ся, колють ітд., бо говоримо: пінеш, товчеш, хочеш, бреш, ббреш ся, колеш ітд.

§. 14.

-ять, -ать

в 3. особі ч. мн. дієслів, закінченнх в 2. ос. ч. од. на: -иш, -иш, пр. хвалять, раняють, відяють, спяють, бачають, мовчають, учать, тають ітд., бо говоримо: хваліш, раніш, відиш, спиш, бачиш, мовчіш, учиш, таїш ітд.

III. Співзвуки.

§. 15.

Слабі співзвуки

б, д, г, з, ж, в (а не: п, т, х, с, ш, ф)

1. треба лишати без зміни в відмінюваню слів, хотяй би стояли перед свільними співзвуками, пр. воробці (не: воропці), порядки (не: порятки), нігті (не: ніхті), образкі (не: обраскі), ріжки (не: рішкі), рівці (не: ріфці) ітд., бо говоримо: воробець, порядок, ніготь, образок, ріжок, ровець ітд.; — гребсті (не: гребсті), стеретті (не: стерехті),

літн (но: ліств) ітд., бо говоримо: гребучі, стерегучі, лізучі ітд.;

2. треба їх лишати незмінними також перед наростками, що починають ся співзвукми сильним, отже поред: -ий, -на, -ко, -ство, -ский, -ший, пр. близький (не: близький), вузький, грузкий, мерзкий, нязкий, слизкий, ховзкий; — солідний (не: солідний), легкий (но: легкий), м'який; — дядько (не: дядько); — жабка (не: жабка), загадка (не: загадка), нязка (не: нязка), ліжко (не: ліжко); — сусідство (не: сусідство ані сусідство); — людский (не: людский ані людакий), сербский (не: сербский); — грубний (не: грубний), глибокий, солідний, близький, вузький, нязкий, тяжкий, доробний ітд., бо говоримо: близько, вузько, грузовина, мерзко, нязко, слизкий, ховзати ся; — солодкий, легит, м'який; — дядько; — жабка, загадка, нязка, ліжко, — сусіди, люди; Серб; — грубіти, глибокий, тяжити, дорожити ся ітд.

Ало: легкий, м'який.

§. 16.

Сильні співзвукми

С, т лишують ся в письмі без зміни:

1. перед слабим б в наростку: -ба, пр. пробьба (не: пробьба), кісьба (не: кісьба), боротьба (во: боротьба), клятьба (не: клядьба) ітд., бо говоримо: просити, косяти, бороти ся, проклятьві ітд.;

2. в нисловах аложених: бсьде (не: бсьде), бтже (но: бдже), нелікдонь (не: нелігдень).

§. 17.

об-, від-, над-, під-, без-, роз-

Сі приставки пишомо поред кождим співзвукком без зміни, пр. обк'янути (не: ок'янути), обт'рти; відк'нути, підт'ати, відсуд'ати; надкус'ти, надт'ати; підк'нути (не: підк'нути), підт'ати, підоун'ти; безк'рисно (не: беск'рисно); розкув'ати, р'зкіш (не: р'зкіш), р'зклад, розсудок ітд.

§. 18.

Применник: з.

1. Стоячи окремо, пишеться сей применник вавсїди без зміни у всіх своїх значіннях (як в значінню німецького: *aus*, так також в значінню: *mit*), вр. з криком, з кўхнї, з пánом, з по-кóю, в тáтом, з хáти ітд.

2. Коли з в приставкою, то пишеться буквою с перед кождим сильним спївзвукóм з взїмком: с, ш і щ, отже перед: п, т, н, х, ф, ц, ч, пр. сполокáти (не: сполокáть), стéрти, скáнути, скорóваний, сфальшувáти, сцїдáти, сче-сáти ітд.

3. Навпаки пишеться якó приставка буквою з перед кождим іншим спївзвукóм (і перед: с, ш і щ), пр. збудувáти, здї-лáти, згóда, ввзрáти ся, звжинáти, змочїти, зняти, зросїти, зсї-нїти, вшїти, зщїбáти, зщухвўти ітд.

ЗАМІТКА. Рівнож в применниках зложених з «з», що стоять з 2. від-мінком, пишеться «з». отже: зпїд (не: спїд), зпóнад, зпéред, зпóбїд ітд.

§. 19.

в не: у.

в звучить в рускій мові по самозвуках як голос посе-редний між у а в а́о як німецьке u в au, пр. Австрия (не: Аустрия), Австрáлія, Августїн, áвтор, Евгéнїя, Еврóпа, Евзé-вїй, Бави (Baum) ітд.

§. 20.

в не: л

1. звичайно в групі „ов“ межї двома спївзвукáми, пр. вовк (не: воля), пóвний, дóвгий, дóвбати ітд.

Але: полк;

2. в дївприкметивку мпнувшїм р. муж. ч. од., пр. хвалїв (не: хвалїл), умїв, плїв, вїв, колбв ітд.

§. 21.

В Я К О П Р И Д И Х

на початку вислову перед і, котре повстало з о, пр. він (она), від, вівця (овець), вітчизна, вісь (бси), вістрь, віспа, Вірменія ітд.

§. 22.

-ВСТВО НЕ: -СТВО:

вітцівство, королівство, князівство, шевство, законодавство, мислівство, лінівство ітд.

§. 23.

Г НЕ: Ґ:

господар, господарств, господарство, господія, грама́тка.

§. 24.

Ґ НЕ: Г:

газ, газда́, газдува́ти, газе́та, га́нок, га́тунок, ге́гати, гімна́зия, граф, ґрунт, ґуда, педаґо́гія, телеґра́ф і в інших чужих словах.

§. 25.

-ДСТВО, -ДСКИЙ (не: -дзтво, -дзкий)

в висловах, утворених від пнів закінчених на: д, пр. лю́дскві не: лю́дзкві), сусі́дство, сусі́дскій, шве́дскій ітд... від люд, сусі́д, Шве́д ітд.

§. 26.

Й

1. котре пишемо по самозвуках, творить з ними дво-звуки, пр. ба́йка, да́й, діла́й, до́брій, со́йка ітд.;

2. перед самозвукамв: пишемо тільки перед: о, пр. Йо́в, Йо́натан, Йо́рдан, Йо́сиф; йо́й; йо́г; ба́йок, ровпайо́ванч, со́йок ітд.

§. 27.

-ТСТВО, -ТСНИЙ (не: -цтво, -цкий)

в ввсловах, утворених від цнїв закінченвх на: т, пр. адвокátство, адвокатсквї, богáтство, братство, братсквї (не: брацтво, брацкнї), сьвїтскнї, шляхóтскнї ітд. (від: адвокат, богáт, брат, сьвїт, шляхт).

Але: гáлицквї (від: Гáльч), грéцкнї (від: Грек), купéцквї, купéцтво (від: купéць), рількáцтво (від: рількáк), ткацтво, ткацквї (від: ткач) ітд.

§. 28.

-чи або -гчи і -кчи, нїколи: -гчи

в дївїменвкках: мочї́ або могтї́ (не: могчї́), бїчї́-гтї́, беречї́-гтї́, волочї́-ктї́, вапрїчї́-гтї́, стеречї́-гтї́, стрїчї́-гтї́, течї́-ктї́, тсвчї́-ктї́ ітд.

§. 29.

щ не: сч:

щáсте, щаслїввї, щáсвнї, щезáть, рўщвти, рущзнá, щаднїця.

IV. Чужї слова.

§. 30.

а не: ат:

н ввсловах прїсвочнвх в грéцкого язїка, там середнього рода, а у Русвнїв женського, пр. дрáмá, поéмá, свстéмá, схéмá, тéмá, аксибáма ітд. (а не: дрáмáт, поéмáт, свстéм, схéмáт, тéмáт, аксибáм ітд.).

§. 31.

ї

в середнї чужвх слїв, а їменво в наростках: -їя, -їям, -їямнї, -їзм, -їн, -їна, -їст, -їт, дальше в: -їїнїй, -їїснїй, -їяльнїй.

-ийський, -ичий ітд. вквіци в закінченю особових імен хрестивх і старививх: -ій, пишемо :

1. буквою и по: д, т, з, с, ц і р, пр. дидактичній, дієта, диецезія, Диоген, Диомед, діяльбї, Тукідид, Аркадія, Індіянин, буддизм, медик, методика, буддист, Студят, мелодійний, аркадійський, кордпальний, християнський, мстодичпві, Методий; — Тибулль, Антиох, антифон, Беотія, артизм, антик, критика партійний, беотійський, практичний, Мелетий; — фізіогномік, Азія, музик, азійський, гімназіяльпій, музичний, Атаназій; — Свцїлія, Сив, місмонар, Росья, класик, комісійний; — цивілізація, Цицерон, національний, акація, публцист, містичизм, індукційний, провінціяльний, Гораций; — аристокрація, орієнт, Аристид, періода, патриот, Австрія, Марія, історик, Африка, матеріальний, григоріанський, фабричний, Григорій ітд.;

2. буквою і по л і н, пр. Клітєн, Ганнібал, мілїон, Англія, Еміліян, механік, аршенік, машиніст, мелїніт, сателїт, провінціялізм, ліпївний, технічний, Ефрозівїя, Вергілій, Антоній, Евгевїя ітд.;

ЗАМІТКА 1. Однак треба писати з руска: євангелїст, католик, католицький, публіка, публічний, митрополїт, Шолїт, Васїлїт (Василїний, василїонський), Єлсвета, Іпїя, що вже від дуже давна зручили ся.

3. буквою і по всїх інших співзвучках, пр. Алькібіад, Ахілл, Кімов, Біон, біольбія, кібек, Боккачіо, ажіо, шіртїнї, академія, Арабія, епідемія, мопархія, педагогія, хемія, Маркіян, академік, графіка, телеграфїст, атавізм, льогїчний, Параскевїя, Евзевїй, архїдвїкон, архїкнїзь, архїерей ітд.

Але: аканїст, єпїскоп, пресантер, Кир, Кирїло, Данїло, Микбла, Якїн, Филїп, Филпмон, Давїд, Трофїм, що вже від дуже давна зручили ся.

ЗАМІТКА 2. В кількох церковних висловах задержуємо давнє церковно-славянське закінченє: -нє, а то: водосвїятє, євангелїє, кнїжє, оружїє: впрочім пишемо: -є, пр. дітанє, пісанє, милосердє, спасєнє, упованє ітд.

§. 32.

аї, өї, ої, уї, юї... (не: ай, өй, оі, уі... юі...)

в чужих висловах (усуваючи розаїв), пр. архаїзм (не: архаїзм), Каїн, Михаїл, Рафаїл, Евіїда, героїчний, руїна, Люїза ітд.

§. 33.

-ия (-їя, -ія) не: іум

в таких іменниках загальних, як: гімназія (не: гімназіум), губерія, колéія, консисторія, міністерія, семінарія ітд.

[Але: архів, ліцеї, колюсөй, горрөдум, індівідуум, мө-трум, фбрум.]

§. 34.

гі не: ги

в висловах присвоєних з грецького: гіякінт, гідралічний, гідро-трафія, гідропатія, гігієна, гієна, гіерогліф, Гіменей, гіперболя, гіперпродукція, гіпнотізм, гіпократ, гіпотеза, гіпотеза, гістө-рня ітд.

Але: гідра. гіпн.

ЗАМІТКА. В кількох висловах, після утертого нже способу писави, опу-скаємо: г, а то: Ілярій, Іляріон, Іполіт, історія, Іспанія...

§. 35.

кс (вмісць грецького і латинського: х):

гексамөтер, ексамін, ексекүтор, ексистөвця, ексорта, експеди-ция, Ксенофонт, текст, оксаміт ітд.

§. 36.

ль не: л (перед: о):

антропальбія, біольбія, соціальбія, фізіольбія, філософія
Льонбардія, Льондбн ітд.

§. 37.

с не: з

в висловах грецького і романського походження на початку слова і в групах: нс, рс, пр. Сократ, Сольон, Сөфія, софіст; бран-

солѣта, консуль, консалїя, консолїація, Перси, університѣт ітд.; рівнож и зложенїм вислові: фільософія.

Але: цензор, цензура, рецензент, рецензпя.

§. 38.

сх не: ш:

схѣда, схѣма, схематїзм, схїзма, схолястика, схоляст ітд.

§. 39.

т не: та

и іменивках особових мужеских, присвоєних з латиньского і грецкогo язика, як: артист (не: артиста), архітект, архімандрїт, лїнгвіст, митрополїт, поѣт, сѣбїст ітд.

§. 40.

Подвійних співзвукїв в іменах загальних чужого походження взагалї не уживаємо, отже: афѣкт, грама́тика, ма́па, профѣсор, ілюміна́ція, ілюстра́ція, ілю́зія, інова́ція, шѣксва, коля́тор, корѣкта, кору́пція, комісія, процѣсия, ка́са ітд.

Противно в іменах власних особових і назвах географїчних ітд. чужого походження лшшаємо подвійні співзвукї, пр. Грімм, Гофф, Лѣссінг, Шїллер, Каппадокїя, Ассїрія. Гўїви ітд. — вииявши імена і назви вже від давна цілком зрущенї, пр.: Британїя, Рѣсва, Інолїт, Цельонанѣз, Филїи, Кирїло ітд.

§. 41.

Імена власні місць (країв, міст, гір, рік, озер ітд.), як старинні так і новочасні, пишемо так, як они цивї Русинами пїговорюють ся, пр.: Азия, Ате́ни, Беб́тня, Вифле́м, Гре́ція, Єгїпет, Єрусала́м, Кїпр, Лякдемо́н, Мезопота́мія, Міке́ва, Пѣрсія, Рим, Свраку́зи, Фсі́кія ітд.; — Аквіста́н, Бордо́, Бретань, Білград, Даві́я, Женѣва, Іта́лія, Лисск, Льовдо́н, Медола́н, Парї́ж, Пра́га, Тоскана, Фран́ція ітд.; — Дуна́н, Льо́ара, Тїбер ітд.

§. 42.

Імена власні особові старинні. Ті імена врушали ся тим способом, що кінцеве: -аэ, -ез, -оз, -из по найбільшій часта відпало, -іаэ, -іез, -іоз, -іиз замінило ся на: -ій (-ий, -ій), а противно кінцеве пиеве: -п, -пї позістало, пр. Азіній, Аїсхіль, Алькїй, Анаксимавдер, Анаксимєн, Аппій, Аристотель, Арастофан, Атик, Вергілій, Гомєр, Гораций, Дидім, Еврипід, Еней, Епамінід, Ксенофан, Лікурт, Перікль, Пітагор, Тибудль, Твртій, Тукидід, Сіммії, Федр, ітд.; — Крітон, Ксенофит, Платон, Сціпіон, Сольон, Ціцерон ітд.

Але: Мінос, Нейос, Талве, Янус. Рівнож: Парас, Датис ітд.

§. 43.

Імена особові новочасні, котрі вже зрушила ся, пишемо рускими буквами, віддаючи по можвості оригіальнаї звук (хотай би навіть проти правил, поданих в §. 31.), пр. Байрон, Боккєчю, Беранжє (2. відм. Беранжєра), Брандєс, Вальтер Скотт, Вольтєр, Гайне (Нейне), Гегель, Данте, Діма (2. відм. Дімаса), Додє (-єта), Кальдерон, Колюмб, Корнєйль, Лєссінг, Расів, Руссє, Рафаель, Свїт, Стюарт, Шекспір, Шіллер ітд.

Передовсім руцимо славаьскі (і латовскі) імена, пр. Вітовт, Вук Караджєвч, Гєднман, Гоцїньсквї, Давїчч, Добровскї, Єличч, Залєскї, Міцкєвч, Мікльсач, Палацкай, Пушкнн, Рокнтаньскай, Собєскї, Шафарнк, Ягайло, Скаргайло, Ягч ітд.

§. 44.

Меаше првснови рускій мові чужі імена власні пишемо для врозумілості латвньскими буквами так, як они оригіально пашуть ся, пр. Brachelli, Du Bois-Rymond, Foucault, Mirabaud, Mirabeau, Neef, ten Brink, van Houten, O'Connell ітд.

У. Великі букви.

§. 45.

Велпкою буквою пишемо:

1. початок кожного писання; далше по точці, зампкаючій попередне реченя, а по двогочці тоді, коли без вмінн наводимо чвісь словь, однак ніколи перед вичислюванем, пр. Народна по-слівниця говорить: *Хто в біді даѣ, два рази даѣ. Але: Мійню хотіри части року: весна, літо, осінь, зима.*

2. по питанню і по знаку виклику, коли слідує відповідь або нова гадка: *Чи був ти у брата? Був. — Господи милосерний! Не оспроті пас!*

3. в поезії початок кожного стиха, пр.

І донь іде і ніч іде...

І, гóлову схопівши в рúки,

Дивуєш ся: — чому не йде

Апóстол правди і наук?!

4. всі імена власні т. в назви осіб (людей, богів, свьятих духів ітд.), монаших вборів, народів, держав, країв, міст, сіл і їх мешканців; імена власні давані вьвірятам; назви улць, рік, гір, озер, морий, гербів, свьят, тіл небесних ітд., пр. *Алекса́ндер Вели́кий; Бог (але: боги́ погáнські), Пресвья́та, Діва́ Петро́, Шашке́вич, Зевс, Ате́на, Василля́нів, Доміні́кани, Поля́к, Ру́снн, Австро-Угбо́рщина, Галичнина́, Львів, Замарстівів, Львовянін, Яворовець, (пес) Рябо́к, (корóва) Красу́ля, (улиця) Городе́цка, (ріка́) Двісте́р, Карпа́ти, Мо́рське Око, Чо́рне мо́ре, геро́ Любо́ч, Різдво́, Вели́кдень, Вє́нус, Бара́н ітд.*

5. прикметники утворені від назви особи, о скілько не служать до означеня цілого роду, пр. *Шевче́нків запові́т, Міцке́вичеві творі́, Петро́ва кни́жка, Мого́ляньська колéгія, служба́ Бóжа, Богоро́дичин прáзник, Цвце́рбнів рíска́з ітд.; — але: цаце́рoвськві́ ствіль, мого́метáньскі́ пúтннкн, люте́рська цéрков ітд.*

6. заголовки і назви вських творів, пр. *Котляре́вського Ене́їда, Го́ме́рова Іліа́да, Шевче́нкові Неоф́ти, Міцке́вичеві Дзя́дн, Рафа́ля Мадóнна. — В довших заголовках пишемо,*

тільки перше слово великою буквою, пр. Іотборня рускої літератури Огоньського, Скляника воді Скрібого ітд.

7. титули і урядові назви властей і інституцій, пр. ц. к. Намісництво, Відділ Краєвий, Академія Нук о Кракові, Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, Руске Товариство педагогічне ітд., отже також Церков (в значіню сусполу релігійного, ало: церков съоятого Істра). — В назвах, що складають ся з кількох слів, треба писати великою буквою тільки слово перше або також слова виріжнюючі, пр. Рада Шкільна Краєва, Краєвий Союз кредитовий, ц. к. упрв. акційний Банк Гіпотечний ітд.

Рівнож: уживає ся великої букви в скорочених титулах і урядових назв, щоби раз-раз не повторювати повного титулу або назви, пр. Академія (замієць: Академія Нук в Кракові), Відділ (замієць пр.: Відділ Товариства „Пробудити“), Університет (замієць пр.: ц. к. Університет у Львові) ітд.; Намісник (замієць пр.: ц. к. Намісник Галичиний, — ало: станієщице ц. к. намісника в краях репрезентованих в Раді державній), Директор (замієць: ц. к. Директор академічної гімназії у Львові, — ало: прізвища складають на директорів обовязек чувати ітд.).

8. скієци в листах і поданнях пишемо великими початковими буквами не тільки титули осіб, властей і урядів (як повесне), ало також за іменними особові і присвоюючі, о скілько відносять ся до особи, до котрої пишемо, пр. Високе ц. к. Намісництво! Високий Відділе Краєвий! Високосиноважаний Наме Професор! Дорогий Товаришу! Прощу Тебе. Від давна чокію на Твій лист ітд.

§. 46.

Малі букви.

Малюю буквою початковою пишемо:

1. назву днів і місяців: неділя, понеділок, вівторок, середя, четвер, п'яток, субота; місяць січень, лютий, март, цвітень, май, червень, липень, серпень, вересень, жовтень, листопад, грудень.

2. прикметники, утворені від власного імені місце-ности, пр. подільські ланді; волинська земля; рускі сѣла; польські гброды; бережанський стал; Аворіаскі виробы з дѣрева ітд.

VI. Діленє слів.

§. 47.

1. Односкладних слів не розриває ся ніколи, отже не: згл-яд, зі-ст, ка-рк ітд., але ціле слово переносимо на нову лінію.

Приміщення: ш і з не пишемо ніколи на кінци записаної стрічки, бо она не творять складу. Не пишемо отже: в- Кракові, з- Відня, але в Кра-кові, з Від-ня.

Оттак пишемо: зі Плавів, зі Золочів.

2. Розділюючи кількоскладкі слова, треба держати ся отсих вказівок :

а) коли яке слово з так зложеке або злучене з приставкою, що легко розпізнати складові часты, тоді першу складову часть пишемо на кінци записаної стрічки, а другу переносимо на слідууючу лінію, пр. повно-відвай, біло-ліцій, безб-дка, коно-від, без-зубий, по-вторіти, наді-слати, за-гнати, за-мкнати, зі-пхнути, ві-вчати, ві-йти, віді-гнати, розі-рвати, підб-шва, об-умерти, не-дбалий ітд.

Витяжки: с бід, о бѣх, по-душна, ро-зум, ро-сада, ро-сіл.

б) коли слово є поєдиче, а межы двома самозвуками находить ся тільки один співзвук, то переносить ся вго до слідууючої стрічки, пр. во-да, глі-ка, ма-ра. роз-би-рати, ро-сі, чоло-вік ітд.

ЗАМІТКА. дз, дж виражують тільки один звук, дитого нероздільно переносить ся на слідууючу лінію, пр. сѣ-джа, глѣ-джѣ, ро-даійки ітд.

в) коли слово є поєдиче, а межы двома самозвуками находять ся два, три або більше співзвуків, то на слідууючу лінію переносимо тільки остатичні зміжкы, пр. вѣз-ти, зем-ля, клад-ка, крох-мѣль, поб-та, бруд-ий; жерд-ка, кбрч-ма, мѣрз-кутъ, мѣст-ник, скарб-иця, цѣрк-ва, умер-лвий ітд.

ЗАМІТКА. Однак групы: стѣ, тѣ, дв; см, сп, ст, сл; дальше и, г; п, б; т, д з слідууючи л або р звичайно не розділюють ся і переносить ся нероздільно

на слідуєчу лінію, все одво, чи стоять они по самозвучі, чи по співзвучі, пр-богáт-ство, чер-ствий, товáри-ство, па-ства; купец-тво, жор-тва, брѣ-тва; рѣз-дво; лѣ-дво; — ру-ский, чѣ-ский, вій-ско; прѣ-спа, ві-спа; пу-стий; вар-стáт; шар-кловати, пис-кля, і-грá; лѣ-брий, рас-прия; мѣш-тра, ван-друвати ітл.

VII. Зложені слова.

§. 48.

1. Зложені частці, а іменно прислівники, применники і влучники, пишуть ся разом тоді, коли їх складові частки так з собою зросли оя, що творять оден звичайний вираз. А пізнаємо се по тім, що котранебудь з складових частин сама для себе нині вже не уживав ся або, коли і уживав ся сама з осібно, то в іншій значіню, чим в частці зложеній. З тих причин пишуть ся разом:

а) пр-прислівники: байдуже, безперѣч, бодáй, взагалі, відки, відразу, відси, відтам, відтак, відти, вкінці, вкупі, внаслідок, вперед, ви́рше, вповні, впорожні, вправді, ври́дгоди, всянь, голіруч, доокóла, дóки, долі́ниць, дóраз, до́разу, дóсп, дося́ть, дóста, достóту, завбільшкі, завдовжкі, завглубшкі, завгрубшкі, зáедно, зáвсїди, зáвтра, завширшкі, вавчасу́, заадалегідь, залéдви, зáлюбки, запáдто, запóкотом, з́раз, зара́зом, зvéрха, звідси, звільна, згóдом, змáлку, знадвору, внов, зóвсім, з́разу, зрѣштою, інокли, комітьголов, лівобіч, мимохідь, мимохіть, мимоходом, наборзі́, навгáд, навзна́к, навіпередки, навідворіть, навіть, навкóлїшкп, навманя́, навмісно, навпакі́, навпростець, навкóс, настріч, наветя́ж, надáрмо, на́зад, наздогін, назустріч, паконéць, наліно, набсліп, наперéd, наперекір, наперек, напóслїд, напра́во, на́раз, на́разі́, на́рѣштї, насамперéd, наскрізь, натóмісьць, нáтще, немóв, ненáче, нерáдо, нсра́з, нікóля, нія́к, обіруч, опісля, опáть, óсторонь, повóли, подéколп, подóкуди, позáвтра, позавчѣра, позаторі́к, пóки, помáлу, повáйбільше, помóблү, потім, потóму, потрóхн, правобіч, притім, самохіть, сего́дня, сейчáс, силоміць, скоро́світ, снóчи, спершү́, справді́, то́га (-ідь), торі́к, уперше, чимáло .

б) пр о с л і в н и ч а : за́для, за́мість, за́через, здовж, зза, зме́-
жи, знад, зпéред, зпід, зпоме́жжя, зпобі́ж, зпобна́д, зпобпід, до́вкруги́,
за́за, напроти́в, не́дале́ко (пр. не́дале́ко шко́ла), о́коло, відча́с,
по́біч, пове́рх, по́ви́сше, по́за, по́зад, по́здво́ж, поме́жжя, по́ми́мо,
по́між, по́над, по́ни́зше, по́перед, по́перек, по́від, по́бри, по́руч,
по́серед, по́уз, пробі́ж, су́против...

в) з л у ч н и к и : а́бій, а́ніж, б́у́цім, д́лято́го, за́ка, за́кам,
за́те, ко́бій, не́мо́й, на́че, не́на́че, ві́бій, на́колі́, на́скі́лько, о́тже,
по́зая́к, протé, та́ж, та́й, та́ко́ж, т́пмча́сом, що́бій, що́б...

г) пишемо разом також прі́мисники з принале́жним
і́м е н е м, коли наго́лос спочивав на прі́миснику, пр. до́сві́та,
за́молоду, за́муж, за́що, на́ново, на́що, по́ночи, по́що ..

2. Навпаки такі частиці, котрих складові частини виступають в нашій свідомості осі́бними словами, треба писати окремо :

а) без су́мніву, без числа́ (але : бе́злі́ч), від да́вна, від за́втра, до за́втра, до пі́зна, до ре́шги, до сі́та (але : до́сять), до тепе́р, з блі́зка (-зька), з висóка, з гру́бо́ша, з да́вна, з да́вних да́вен, з да́ле́ка, з німе́цька, з па́ньска, з по́льска, з по́рядку, з причі́ни, з ті́ха, з угóре́ка, з че́рги (але : зві́льна), з ча́сом, за висóко (за висóкий), за до́вго, за то́нко, на спóвнд, на по́каз, на поті́м, на тепе́р, о скі́лько, по да́вньому, по на́шому, по ні́нї, по німе́цьки, по по́льски, по по́рядку, по прóсту, по ста́рóму, по ті́ху, по ча́сти, по че́рзі (але : по́бля, по́малу), по пе́рше, по дру́ге, по тре́те ітд.

б) чим, що, як пишемо о к р е м о, пр. чим скóрше, чим ху́тше, чим ра́з (пр. лі́пше); що рік, що мі́слць, що ті́ждень, що де́нь (але : на щóдень), що дн́я, що ра́з (пр. стара́ннїйше), що до; по́ки що; як на́йлі́пше, як сті́й, як слі́д, як ра́з ітд.

3. Пишемо завжди о к р е м о : би, же, но, ся, то, пр. : я ді́ла́в би; ти ни́сала би; брат же відпові́в; той же сам у́ченьк; ході́мо сю́ді; учу́ ся; мис́те ся; хто то́там був? Котри́й то у́ченьк на́писа́в?

Але завжди разом : а́бій, ко́бій, ві́бій, що́бій; б́у́дьто, на́дто.

4. Противно пишемо разом слова зложені з : -б, -бу́дь, -небу́дь, -де, -ж, -крат, -сь, пр. ді́ла́лаб, хва́лі́либ, ко́лі́б; котри́йбу́дь, котри́йнебу́дь, де́котри́й, де́хто, де́що, де́інде; хто́ж,

щож, онаж, вгбж; двакрат, трикрат; десь, колясь, хтось, учуь, мнємось, мблитесь ітд.

5. Переченя: не:

а) в ростав ся в одно слово не тільки в всяких іменах, т. є в іменником, прикметинком і числівником, але також в прислівниках, утворених від імен, коли слово через те набрав особного значіння, пр. недорід, недуга, нелад, неміч, непорядок, непотріб, неслава, нетяга; — невінний, незаадрий, незрячий, непокірливий, немудрий, непутящий; — неоден; — небавком, небаром, неврком, недалєко, невабаром, нембв, непрічком ітд.

б) в протиставленях пишє ся „не“ окремо також перед іменами і прислівниками, пр.: Се не (є) характер, але упрямість. Бувало се не раз, не два, але мнбго разв. Мсто не (є) далєко ітд.

в) перед дівсловами пишємо „не“ окремо, пр. не знаю, не має, не бажаючи, не напсавши, не говорі ітд.

ЗАМІТКА. Однак пишємо разом: нема (неособово), нехотячи, нехотя і нехоч (яко прислівники), непакидїти, неподавати, немагаїти, неволяти, невірїти ся, незнакати, немошїти, неохотити, нещасїлїти.... позавк они походьт від: неволя, невіра, немошї, неохота, нещасїливий...

6. Іменник і прикметник зложені, котрих складові частини вступили зовсім в оден вислів, пишємо разом, пр. вертїпорох, гонївітер, жмїкрут, палївода, перекотїполе, пройдїсьвіт, стрїмголб; двдерево, гололєдиця, лвхолїте, слабосїлє; Богорбдиця, водопїло, водохрєсте, горлорїз, коновд, костогрїз, кожемїяка, сновїда, страхополбх, хлїборбб, богомїльняий; білолиций, довговусий, каробкїй, кривобкїй, круглолиций, крутоберегий, сввоборбдний, тонковєрхвий, черноволюсий, швроколистий; вірлобкїй, серпоргг, беззубїй, безрукїй, беззаякїй, безкрїлїй ітд.

7. Коли складові частини якогось зложеного слова лише з легка є з собою получені, то вставляємо поміж них роздїлку „-“, пр. Австро-Угорщина, українсько-руський, церковно-славїньскїй, хїрургїчно-медїчний, хлїб-сїль (хлїба-сблв), одєнєлівий, всєго-навсєго, раз-враз, конєць-кївцєм, яко-тако ітд.

VIII. Перепинанє.

§. 49.

Протинка (,).

Протинка означає найкоротший перестанок голосу і кладе ся:

1. між реченє головне й побічне і також між два реченя побічні, пр. Граб є найтвердший з дерев, які ростуть в наших лісах. Святиполк після сказати Глібі зц, щоб він швиденько їхав до Києва, бо ніби Володимир дуже слабій.

2. між реченя рівнорядні, коли они короткі і не мають речень побічних, пр. Рече та стогає Дніпр широкій, сердвий вітер завиває, до долу верба гие високі, горами хвилі підіймає.

3. між реченє скорочене або втручене і реченє головне, пр. Скінчивши свою роботу, прийду до тебе. Злість, кажуть, сатані сестриця.

4. протинкою відділюємо прикладку і кождий б. відмінок в реченю, пр. Син Володаря, князь Володимирко, переніє ся до Галича. Мене, мати, Турчин знає, медом, вином наповає.

5. протинку кладемо між рівнородні части реченя стягненого (пр. між два або три підмети, присудки, такі самі првдатки, поясвляючі додатки ітд.), колив они не є получені злучниками: і, та, тай, або, або-або, ані, ані-ані, пр. Я прийшов, побачив, побидив. На дпорі погідво, але холодно. Глибоквій, наче море. Як дома, так і в школі.

Але: він і она; брат тай сестра; нині або завтра; або я або ти; ані великий ані малій.

ЗАМІТКА. Коли згадані злучники — з виїмком „і“ — „та“ — „тай“ — получують цілі реченя, тоді кладемо перед ними протинки, пр. Він ані не був хорій, ані не прийшов до школи. Або перун ударив, або алогинещ підняти. Але: Моля ся, працюй, поступавай често і нічого не бій ся.

6. перед реченням дієіменниковим, пр. Посилав мене мати в степ, пшеницю жати. Сонце схоналось за гори, спочивать після довгого Петрівського дня.

§. 50.

Знак середній (;).

Сеї знак означає довшій перестанок голосу, ніж про-
тинга, і кладе ся :

1. між довші реченя рівнорядні, іменно коли мають при собі реченя побічні, пр. Млин меле, мука буде; язык меле, біда буде. З небес на землю, від кінця світа до кінця простирася воля Бога; все, що під сонцем і више сонця, в світі і за світами, розгомонює мудрість безначальну і безконечну Ёго; а перед сею мудростю марниця всі мудрости наші, як капля перед морем, як червпна перед велитом, як годивка перед вікамп.

2. Між труни безпосередно по собі слідуючих рівнорядних частвій реченя: А були там: Русини, Поляки, Чехи; Італійці, Іспаниці, Французв; Німці, Авліїдці, Шведа.

§. 51.

Двоточка (:).

Сеї знак означає ще довшій перестанок голосу, ніж знак середній, і кладе ся :

1. коли попередне реченє головне пояснює ся реченямв слідуючимв, пр. Наум Дрот бун паробок на все село, де жив: батькови і матерв слухняний, старшим себе покірний, між товариством друзяка.

2. коли вчисляємо подробиці або частп, що належать до якоїсь цілости, пр. Чоловік має пять змислів: зір, слух, смак, нюх і дотик.

3. перед словами якоїсь другої особи, коли їх наводимо дослівно, пр. Наум було й каже: Чоловікови треба трудитись до самої смерти.

4. в очерках (періодах), між реченямв попередним і послідуючим, коли они є довгі, пр. Не хмара сонце заступила,

не вихор порохом вертить, не Галич чорна поле вкрвля, не
буйний вітер се шумить: се військо йде всіма шляхами.

§. 52.

Точка (.).

Сей знак означає найбільше спущене голосу і найдовший
перестанок; він вказує, що мисль вже скінчена. Точку кла-
демо:

1. на кінци речень повдвичьх і аложених, пр. До
смерти учить ся чоловік. Що се за чоловік, ні хто не знає.

2. по титулах, написях і заголовках, пр. Руска
Читанка для нпзших клас. Хмарв. Повість Ів. Леввцкогo-
Нечуя.

3. по чвслах, означаючих порядкові чвслівники, пр.
Съятополк II.; на стор. 20. (=двайцятій); в 1904. році.

4. ако знак скороченя по всіх буквах, що заступа-
ють цілі слова, не написані в цілоств, а то: відм. = відмінок,
гл. = гляди, д. = добродій, др. = доктор, ітд. = і так дальше,
іті. = і таке інше, ітп. = і тим подібне, ос. = особа, п. = пан,
пр. = приміром, прикм. = прикметвян, пор. = порівнай, р. =
рік, р. муж. = р. мужеский, р. жень. = рід женьський, р. сер. =
рід середній, сьв. = сьвятий, сл. = слідуючвий, стор. = сторона,
тзв. = так званый, тзн. = то значить, ц. к. = цісарско - королів-
ский, ч. = час, ч. од. = число одиночне, ч. мн. = число многе.

ЗАМІТКА. По скороченях ріжних мір, монет і хемічних материй не пишє
ся лочки, пр. 1 ст, 1·J, 1 K (= корона), S (= сірка) ітд.

§. 53.

Питайник (?).

Сей знак кладемо по реченях або словах, котрими пита-
ємо ся, пр. Хочеш : охвали і пагороди? Заслужь собі. Чв ти
чвтав поезії Шевченка?

ЗАМІТКА. По зависимих питаннях знаку питання не кладемо, хіба що го-
ловне реченє містить в собі питання, пр. Перше всего подумай, чи ти зможєш
се зробити.

Але: чи знаєш ти, чого я прийшов до тебе? (Ту знак питання відносять
се до головного реченя: «чи знаєш ти»).

§. 54.

Знак виклику (!).

Сей знак кладе ся по тих реченях і по тих словах, котрі створюємо піднесенним голосом. Отже кладе ся вго по реченях і словах, що виражають зазив, подив, бажанє, радість, сміток, обурєнє, гнів, біль, жаль, рішучий розказ. Рівнож пишемо вго по всіх відмінках V-тих, коли они не стоять в середині реченя (в такім случаю клвде ся по них тільки протинку), пр.

Будь здоров! Бійте ся Бога! Ох, лихо мов! О, Боже мій милий! — Іване! ходи но сюди! Будь щаслив, мій сину! (А ле: Щож я тобі, друже, злого учинив?).

§. 55.

Павза (—).

Сей знак кладе ся:

1. коли означє ся мова недокінчена або перервана, пр. Дайте мені спокій, бо — ;

2. коли опускає ся в реченю таке слово, котрого легко можна догадатись, пр. Хто робить, — голій не ходить;

3. коли надумуємо ся, якого слова вам ужити, або коли приготуємо на щось несподіваного, пр. Не хочу бути нездячним, отже заплачу тобі за твою прислугу — грішми;

4. коли заіменник то або се вказує на попередні імен, някв або на ціле реченє, пр. Добро найкрасшеє на сьвітї — то братолюбів;

5. замість скобок, щоби відділити реченє скобкове, пр. Нагло — а було то полуднє — ударив грім з чорної хмарн.

§. 56.

Скобки ([] ()).

Скобками замикаємо поодинокі слова або цілі реченя, що не належать до мисли того реченя, в котрого середині они уміщені, але в додатком пишучого, пр. То дівчина ходить, й сама не знає (бо причинна), що такеє робить.

Скобки означають також, що в якимсь слові може виступати буква, пр. з(і)шитв, з(і)сісти.

§. 57.

Знак наведеи („ “).

Сего знаку уживаємо:

1. щоби виразно означити, що замкнені ним слова не походять від нас, але від іншої особв, а мв їх тільки дослівно наводимо, пр. Господь Бог сказав: „Нехай буде світ!“;

2. щоби зазначити поодинокі слова або звороти (титули книжок, написи), або щоби означити, що зазначене слово має побічне значіне, пр. Шевченка „Думки“ деклямує молодіж радо. Добрий то „приятель“, коли его до такого діла намовив.

§. 58.

Точки (....).

Сей знак озвачає, що говорячий ве висказує всього, що міг би або хотів би висказати, і що мовчанем заступає говорева, пр. „Я не Ганна, не найшкчка, я...“ Тай занімїла.

§. 59.

Роздїлка (-).

Роздїлку пишемо:

1. коли ділимо слова на кінци стрічки;

2. в зложених словах, коли складові часті лише з легка з собою сполучені, пр. Австро - Угорщина; князь - гордвня, смутний - невеселий, плакати - рвдати, ледви - ледви, хлїб - сїль, яко - тако ітд.

II.

С Л О В А Р Е Ц Ь

уложенний Комісією, покликаною ц. к. Радою Шкільною кравною.

Сей словарець містить в собі найчастійше уживалі чужі слова і наукові вислови а граматички (згл. скороченя: гр.), мітології (мт.), географії (г.), історії (і.), арифметики (а.), геометрії (гм.), астрономії (аст.), фізики (ф.), хемії (х.), соматології (с.), зоології (з.), ботаніки (б.), мінералогії (м.), логіки (лг.), психології (п.), педагогіки (пг.), гімнастики (гп.), музики (мз.), ристування (р.), каліграфії (к.), господарства (г.), гігієни і лічництва (л.) та технології (т.) в дотичних наукових висловах польськими.

Інші скороченя.

англ. = англійський; грец. = грецький; іт. = італійський;
лат. = латинський; нім. = німецький; поет. = поетичний; фр.
= французький; церк. = церковний вислів.

ЗАМІТКА. Закінченя в скобках по іменниках означають по порядку:
2. відм. ч. од., 1. і 2. відм. ч. мн.; по прикметниках: побічну форму; по дієсловах: 1. ос. ч. од., 2. ос. ч. од., 2. ос. ч. од. спос. приказного, дієприкметник минулий.

Коли на закінченю в скобках нема наголосу, то він є таквй самий, як в слові перед скобкамв.

А.

Аббація (-ї) : Abbazya (г.)
аберація (-ї), лат. : abóченя
абі
абітурянт (-а -и) (ученик, виходячий із шкóл, що зложив іспит зрелості; ученик, приступаючий до іспиту зрелості)
абонамент (-у -и), фр. : передплата, заковлење
Абрунці : гóри, часть Апенніну (г.)
абсолютїзм (-у -и) : 1. безуслівність, 2. сахардержавство
абсорбція (-ї) : absorbcya (ф.)
абсурд (-у -и) : недóрїч (-и), бредня, дуриця
абанс (-у -и), фр. : посуєнеє на вїсьше етапóнице
авансувати (-у) : посуваю (ся) наперед
Август (-а)
Августин (-а)
авдїєнція (-ї) : послух (-у), послухвїє
авдиторїя (-ї) : audytorium (слухачі; лекційна сáля, слухальня)
Авініон (-у); авініонський
Авіссїня : Abissynia
Авлїда (-и) : Aulis
Авраáм (-а) : Abraham
Аврелїй (-їя) : Aureliusz
авкультáнт (-а -и) : вислухуючий, позїчний сýдїй
авкультáція (-и) : вислухуванє (л.)
Австрáлія (-ї)
Австрієць (-їця) : Austriyak
Австрія (-ї); австрїйський : austrjacki
Австро-Угорщина : Austro-Węgry
автономїя (-ї) : самоуправа ; самоупряд
автомобїля : оглятанє власним очима (л.)

áвтор (-а -óри) : спорóдник, творець, письменник
áгвець (áгвци), перк. : hostya
Агеулїй (-їя) : Agezulaus
агєнт (а -и) (справник, посередник, заступник)
агрáрний : рїльвїчий; пра́во агрáрне ; полїтика агрáрна (г.)
Агрїколя (-ї)
Агрїппа (-и); Агрїппїна (-и)
агронómїя (-ї) : наука рїльвїцтва (г.)
адверсарїй (-їя -її) (протївник, суперник)
адвокатський
Адїжя (-ї) : Adyga
адреса (-и -и) : adres
Адрїйське море : m. Adryatyckie
Адрїятик (-а) : Adryatyk
адюкт (-а -и) : помічний урядник
адюта́нт (а -и) : помішний офіцер, осаўл
аж
áбука (-и -и)
азимут : azymut (ф.)
Азіній (-їя) : Asinius
Азія (-ї); азїйський : azyatycki
Малá Азія : Azya Mniejsza
áзот : azot (х.)
азотáн (-у) : azotan ; азотáн : azoty (х.)
азотник (-а) : azotowiec (х.)
азурит (-а) : azuryt ; сїнь гірца : błękit górski (х.)
Айгоеспотамос (невід.) : Aegospotamos
Айсмїль (-ля) : Eschyl
Айхїн (-а) : Eschines
академія (-ї) : академічний ; Академія Наук в Кракові
акáфїет (-у -ї)

- аквареля (-лі) (малюнок водними
красками)
Аквісграф (-у)
аконцацімент (-у -п) : музичний су-
пробід
акорд (-у) : akord (ф.)
акробат (-н -ш) : лещоскоб
аксент (-у -п), тижж : оксент
аксент (-н) : rewnik (н.)
акт (-у -н -ін) : урядовий папір; дія
в драмі
активна (-нів) (стан чинний)
аккумулятор (-а) : akumulator (ф.)
акція (-ці) : діланє
альгебра (-н) : численє букваши
Альгерши (-ні) : Alger
алеж
Александр Великий (Александра
Великого)
алегат (-у -п) : прилога
алгебра (-ці) : algebra (образно
представленє, притча, іносказ)
алілуя
аліаж (-у) : aliaz (ф.)
аліанс (-у -и) : союз
Алькід (-ія) : Alceusz
алькалоїд : alkaloid (х.)
Алькібіад (-а) : Alcybiades
Алькіпід (-ія) : Alcypous
алькоголь (-олю) : alkohol (х.)
Аллах! : Allah! (арабське: бог)
альюція (-ці) : промѣни (особливо
паш)
Альпи (Альп); альпійський
алуїн (-у -ї) : alup
альюнія (-ні) (притик, нятєк)
Аляри : Alaryk
аляр (-у) : поклик до зброї; абі-
готня
амальган (-н) : сполука металю
и ртутью
амієстия (-ні) : помілуванє
амоніак : amoniak (х.)
амфібол (-ю) : amfibol; лученик (-ї):
promieniec; кезорець (-рця; або
вскієст : asbest (н.)
амфібрах (-а) : amfibracn (стои:
в стиху) (гр.)
анабаптист (-а -н) (второкрещєнець)
апаколютя (-ні) : відступленє від
розпочатої складї речєня (гр.)
Анакреонт (-а) : Anakreon
Алексіандер (-дра)
Анаксимен (-а) : Anaximenes
аналізи (-и) : розчленованє, робіт,
робклад
аналогія (-ії) : подібність, схожість
ананєст (-а -п) : anapest (стои
в виршу) (гр.)
анархія : бєзрид, безпривє (і.)
Анастасія (-ї)
анатомія (-ії) : штука розчленовува-
ня; наука про будоєу тіла
Англієць (-їця) : Anglik
англійська слабість, крипуха : rha-
chitis (л.)
Англія (-ії); англійський : angielski
Андраси (-шого) : Andrassy
Андрій (-ія) : Andrzej
анекдота (-н) : короткє дотєпнє опо-
віданє; вигідка, можебілиця
анєксія (-ї) : забір, прилучєнє
апіж
Апіан
аніліна : anilina (х.)
Анк (-а) Марцій (-ня) : Ankus
Marcyusz
анкетя (-н) (збір знанців)
аномалія : anomalija (ф.)
аноніш (-н -н) : безіменний
анонс (-у -п), фр. : оповістка
антагонізм (-у -н) : протївєствє
Антигона (-н)
антєдотум (ненід.) = протнотруя
odtrutka (л.)
антїк (-з -н) : старовина; антїчний
стародавний, старовинний

аптекварій (-арія) (торгівля старими книжками);

Антилі (-їв)

Антиох (-а)

антисептичні середники : против-
гнійні сер. (л.)

Антиатар

антигеза (-п) : протистава

антифон (-а)

антихрист (-а)

Антивій (-їя)

антрополог (-а) : дослідник чоло-
вічої природи

аорта : головна артерія (л.)

апарат (-у -п) : прилад, пристрій

апартамент (-у -п) : сьвітлиця, гор-
ниця

апатит (-а) : apatyt; кúля фосфо-
ритва : kula fosforytowa (м.)

апатія (-її) : тупість, безпрічест-
ність, байдужість

апелювати (-юю) : відкликую ся

апеліяція (-ції) : відклик

Апенін (-у) : Apenniny

апогей : apogaeum (punktodziemny)
(ф.)

Аполлеон (Аполліва) : Apollo

апоспонеза : заювчаче (гр.)

апострофа (-п) : промова до осіб не-
присутніх або істот неживоїчих
(гр.)

Аппій Клавдій : Appiusz Klau-
dyusz

аптеґура (-п) : надаване тканиням
вóльску (т.)

аптіка (-ки)

- ар в закінченні много іменни-
ків, що мають в 2. відхижку
ч. од. : - аря, пр. : секретар
(-аря), лікар(-аря), млиняр(-аря),
цїсар(-аря), гончар(-аря), лї-
цар(-аря) ітп.

Арабія (-її)

араґошіт (-а) : aragoшіт; железо-
цвітлик(-а) : żelazokwiescie; же-
релівець (жерелішця) : żródło-
niec; гороховяк(-а) : grochowiec

арак (-у)

арґумент (-у -п) : доказ

Ардеши

арендар (-арі -рі), також : орендар

арешт (-у -п) : хурлига, холодна,
глибока

Аріїшї : Aryjskocy

Ариєт (-а) : Ariost

Аристїд (-а) : Arystydes

Аристотель (-теля) : Arystoteles

Аристофан (-а) : Arystofanes

арія (-її), іт. (віднає запомочив го-
лосової мўзичи якого чувствїя)

арканум, ч. мн. аркана : ліки не-
звїсної уздороняючої силї (л.)

армата (-п), також : гармата

армія (-її) : військо разом взїте

арніка (-п) : arnika (arnica montana,
(л.)

ароганція (-ції) : духвїлість, бутя,
гордіня

ареа (-си) : arsis (части стони, виголо-
шувана голосом сьпївїшним) (гр.)

Артаксєркс (-а) : Artaxerxes

Артеміда (-п)

артєрня або бючка : tętnica, arte-
rya; аорта або головна артерня,
тіла : aorta czyli główna tętnica
ciała; артерня легкого : tętnica
płucna (с.) (л.)

артилерня (-її)

артист (-а -п) (художник, митць, ми-
стєць, штукмайстер)

арфа (-п) або гарфа (-п)

архаїзм (-у -п) : застарїлий вислів

Архангельск

археологія (-її) : дослід старшин

архів (-у -п) : archiwum (місце пе-
реховування важких паперів і доку-
ментів)

архієпископ (-а -бия)	ата́к (-у): напад, удар
архієпископ (-а -и) (шляхца)	Атэ́на (и): богіня
архієрэй (-ей)	Атэ́пи (Атэ́н); атэ́ньскі
архікнязь (-зя)	Атля́нтскі (океа́н): Atlantycki
Архіпеля́г	(о́сцап)
архітэ́кт (-а -в) (зні́мец, шы́ўнік бу- дівніцтва)	атмосфе́ра: atmosfera; атмосфе́р- ны́й; atmosferyczny (ф.)
арше́нік: arszeník (х.)	ато́м (-у): atom (ф.)
асина́ння (-ні): uzdrowotnienie (успэіс веіх абста́вках спрыяючых роз- шырэнь зарэзы) (л.)	атра́кцыя (-іі): пры́цягав
асекура́цыя (-іі): абезпэчэнь	атра́нэнт (-у): чоры́ло
асэ́сор (-а -оры): васі́дэ́ль	атрыбу́т (-у -и), прыда́ток: przy- dawka (гр.)
аспіві́ляцыя (-іі): прысво́ювань (л.), прыподб́лювань (гр.)	Атты́к (-а): Alliens
аспиде́т (-у): бесполу́чник (гр.)	Атты́ка (-а); атты́цкі
аскёт: asceta	Атты́ля (-і)
асоца́цыя (дучэс в товари́ства) (г.)	Афга́ніста́н
Аспі́эцыя (-іі)	афе́кт (у -и): звору́шэнь душы́нь
аспéкт (-у -и): вид	афе́ль: aphelium (punkt odsłoneczny) (ф.)
Аспі́рыя (-іі): аспі́рыцкі	афе́ра (-и -и): пры́ключка, су́не- рэчка, а́васту́ра
Асты́яг (-а): Astyages	а́фина (-и): bogówka (і)
Асты́янэкт (и): Astyanax	а́форызм (-у -и): коро́тка замі́тка, га́дка
астроно́вія	Афро́дыта (-и): богіня
асфа́льт (-у) або ско́ла зéмна: as- falt, smoła ziemna (ж.)	аха́т (-у): agat (ж.)
атаві́зм (у -и): пра́дідыві́сьць (дэ- дыві́сьць, характэры́стычнх пра́діды- снх пры́сьме́т) (г.)	Аха́л (-аі)
	Ахі́лл (-і́ля): Achilles
	Ая́нт (-а): Ajax

Б.

- б на кі́нці с́лів, пр.: щоб, ко- лю́б, селі́б, діліла́б, ході́лоб, робі́лоб ітд.	Баа́зі́я (-іі)
Ба́бенберг	ба́зька (-и -и): kotka czyli bazia (такж: ба́гні́тка (-и)) (б.)
бабе́ць (-бця́, -бці́): głowacz (ryba) (з.)	ба́зьковá (ро́сьліна): kotkowa (ro- ślina) (б.)
ба́бка (-и): babka (б.)	ба́йдра́к чорто́пóлох: głowacz czyli porfóch (б.)
Бава́рыя (-іі); бава́рскі	ба́йдуже́: obojętnie
Бава́рці: Bawarowie	Ба́йрон (-а): Byron; ба́йро́вскі: bajronowski
багр (-у): szkarłat; багря́ны	ба́ктэрыя (-іі) (л.)
багрове́ц (-вця́): szkarłatnik (ж.)	Ба́кх (-а): Bacchus; ба́кханалі́я (-іі)
баа́зэ́лт (-у) або е́товнові́к (-а́): Ba- zall (ж.)	ба́ль (-лю́ -лі́); билéт (-у); биле́ны

балаху́ство (-и)
бальдахи́ (-а -и) : baldachin (небо)
балькóванне (-я) : balowanie (р.)
ба́льок (-лька -лькі)
бальо́би (-а -и)
бальса́м (-у)
бальса́мувати (-юю)
Балтáйське (шóre)
бальотува́ти (-тую) : голосува́ти
картка́ми
бали́ца (-и) : ballada (рід поези)
балье́с : balaska (р.)
бали́ст (-у) (тяга́р, що ма́є, о скільки
треба, пони́зити то́нку тяжести ко-
рабля́)
бальбу́са (-и) : balibus (б.)
бальд́г (-а -и) (розбійник)
ба́лг (-а -и) (ва́гнаець з кра́ї)
Банк Гіпотéчний
ба́нкáр (-а -яри) (банковéнь, банкір-
ский)
бавкру́т (-а -а) (неспроможний пла-
тати)
барабóля (-и) : ziemniak : карто́фля
(-і) : kartofel (б.)
барáка (-и -и) : хата в та́борі
ба́рва : barwa (ф.)
барви́нок (-нку) : barwinek (б.)
ба́рвний : kolorowy (р.)
барви́к : barwik (ф.)
барва́ва (-и) або крас (-у) : barwik
(з. б. м.)
барншві́цк(-а́ -а) : mekler; lichwiarz
ба́рка (-и -а) : до́лка
баро́к (-а) : baroko (пикри́чений, ди-
вови́жний); бароковáй стиль
баромéтер : barometr
бароні́вна (-и)
баровóва (-ої)
бархáн (-у -и) (рід тканни)
басéн (-éну -éни) (водо́йма, водозбі́р,
копанка)
баталі́би (-о́на -о́на)
батéрія : bateria (ф.)
ба́тько (-а -и)

Ба́ффина за́лля
ба́ша (-і) (турецкий досто́йним)
Бейт́риче (-чи)
беду́н (-и) (т.)
безба́рвий : bezbarwny; криста́л
безба́рвий : kryształ bezbarwny;
кр. забáрвлений : kr. zabarwiony
(м.)
безва́лдість (-о́ств) : bezwładność
(ф.)
безво́дник (-а) : bezwodnik (м.) (т.)
безва́гдний : bezwzględny (ф.)
бева́убай
бевкншóчник (-а) : jamochlon; без-
кншóчник або зьвіря́та бевкн-
шóчви : jamochlony (з.)
бевкншóчний : nieskończony; бев-
кншóчність : nieskończoność (з.)
бевкóрсно : bezinteresownie
бевкóролівство : bezkrólewie
бевкрі́лий
бевлі́ч : bez liku
бевля́н (-у) : przemian, skorowaga
(ф.)
бевóня (-ї) : bezánia
бевпа́жяць (-ця) : nieprzytomność
(л.)
бевпéка (-и) : бевпéчно
бев перестáнку : bez przestanku
бевперéчані
бевплатóчаа (рості́на) : bezpłatko-
wa (roślina), roślina dwuliścien-
na bez okwiatu albo z okwia-
tem pojedynczym, przeto nie
posiadająca nigdy płatków (б.)
бевподóбний : bezkształtny (ф.) (з.)
бевпроволóчаа
бевру́квий
бевсторóвий
бев су́внину : bez wątpienia
бевхóстевь (-тян) : piáz kusu (з.)
бевчóстяті (-чш́у)
бев числа́ : bez liku
бевчл́зані : bezczelny
бевзя́иквий : bez języka

- Бельгія (-и); бельгійський
 белода (-и) : psinka; бєленовати :
 psinkowate (б.)
 бєлєтрист (-а -и) (штучний поєм)
 або повість)
 Бєлльона (-и)
 Бєлюджістан
 бємол : bemol (м.)
 Бєвєднктій (-а -и)
 бєвєфіс (-а -и) : добродїєство, хєсєя;
 бєвєфісєвє прєдстāvлєнє в тє-
 атрї (на кєрєсть однєго з артїстїв)
 бєвєфіцїя (-вї) : beneficium (при-
 тїлє вїданє)
 бєвїзїя (-и)
 бєвкєт (-у -єтї), такєж : бєвкєт (-у)
 (свѣтєчнїй пр)
 Бєогїя (-її) : Beosya
 Бєранжє (-єра)
 бєрєг (-а -ї) : brzeg
 Бєрєжєвєць (-вїцѣ -шїї)
 бєрєзє : brzoza; бєрєзє плакўча :
 brzoza placząca (б.)
 бєрєвївкє : oskoła, sok, który
 rynie z paciętego na wiosnę
 rnia brzozy (б.)
 бєрєст (-а) : brzost (б.)
 бєрєцї -гїї (бєрєжї -єш -ї)
 Бєрлїу (-а)
 бєрлєга (-и), такєж : бєрлїг (-єга
 -и) : barlog
 Бєрнардїн (-а -и -їв)
 Бєрнє; бєрнємський
 бєсїднїк (-а -и) : showca
 Бєсквїд (-а)
 Бєссєрєбїя
 Бєтєвєн (-а)
 бї клєдє сѣ звчѣїпо по дїєслєвї,
 до кєтрєго нєлєжїть, і нїшє
 сѣ окрємо, пр. : я дїлєв бї; тї
 пєсєлє бї; мѣ носїлє бї ітп.
 Рєвом : абї, шєбї, кєбї, пїбї
 бїлїцѣя (-и) : bułina, зїлє трївєючє
 бїльшє нїж двє рєкї (б.)
 бїлїцѣя (-ї) : gawęda (гр.)
 бїлє (-ї) : lodyga (б.)
 бїтї (бїю, бєш, бїї)
 бїб (бєбу, бєбї) : bób (б.)
 бїблїєтєкє (-и) : кївїгїнѣя (-її)
 Бїбуль (-лѣ) : Bibulus
 бїг вєпѣтнїй : ruch wsteczny (ф.)
 бїгєвєскє (-а) : bieżnia (Laufbahn)
 (г.)
 бїгўп (-ї) : biegun; бїгўпєвїй : bie-
 gunowy (г.)
 бїгўкє, бїгўчкє : biegunka (л.)
 бїдувєтї (-лўю)
 бїдєвєвє
 бїї (бєю -її) : bój
 бїлє (бїлѣ) : biel (б.)
 бїлє (бєлю) : ból
 Бїлє (-її) [мієто]
 Бїлє Вєдє (Бїлє Вєдї)
 Бїлгрєд (-у) : Belgrad
 бїлєнє (бїлѣнѣ) : bielmo (б.)
 бїлє (-лѣ) : bielizna
 бїлєт (-у -и) (пєпєрєвїй звєк, дєїчнїй
 до чєгєсь прѣво)
 бїлїї - бїлїу
 бїлїєп (-а -и)
 бїлїсєвїкїй : białuski
 бїлєкєвїлє (-и) : istota białkowa (з.
 б. с.)
 бїлєшє (-ї, бїлєшє), полўдє : bielmo
 (л.)
 бїлєк (бїлєкє) : białko (з. б. х.)
 бїлєкрєвїєсть (-єстї) : białaczka
 (leukaemia) (л.)
 бїлєцїцѣя : białolicy
 бїлєтєкє (-и) : szarotka (б.)
 бїльшє; бїльшїй
 бїлєх (-а) : bielonek (з.)
 бїлѣ чєгє : obok czego
 бїлїрд (-а -п)
 бїєгрєфїя (-її) : жїтєлїєсь (-и), жї-
 тєлїєсь (-у)
 бїєлєгїя (-її) : нєўкє про жїтє ор-
 гєнїчнїх тїл

- бір (бóру -и) : bór
 біржа (-и) : giełda
 біс (-а) : bies
 біссон (-у) (bícson) : bisior (...)
 бісурманін : bisurmanin
 біфштук (-а -и) : рід сляженого кáча
 бічя або бігтя (біжy, біжыш, біжy,
 біг -ла -ло)
 бланат (-у) : bławat (б.)
 благий : dobrotliwy
 благословити (-влю -виш -ви)
 блéкіт (блéкоту) : szaleń (б.)
 блеск (блэску) : połysk; блеск склі-
 ний : połysk szklisty; б. диямант-
 ний : р. dyamentowy; бл. во-
 сновий : р. woskowy; б. товстий
 або туковий : р. tłusty; бл. ме-
 тальний, металічний : р. metalo-
 wy, metaliczny; бл. перловий :
 р. perlowy czyli perlowoma-
 ciszny (м.)
 блест іглістий або сірчак ангімо-
 нівий : wntymonit (м.)
 блест оловяний або сірчак олова
 (галеніт -а) : galenit albo siar-
 czek ołowiu (м.)
 блест ерібляний, аргентит або сір-
 чак ерібла : argentyt albo siar-
 czek srebra (м.)
 близький, близький; близько, близьше
 близноворість (-оств) : krótkowidz-
 two; близкозорий (ф.)
 бливота (-и) : bliskość
 бліскавка (-и -и) : błyskawica
 блідниця (-ї), білáчка (-и) : bledni-
 ca (chlorosis) (м.)
 блок (ворогля, началó) : blok (ф. р.)
 блохá (-и, блóхи) : pchła (з.)
 блошáк (-á) : pluskwiaк (з.)
 блошниця (-ї) : pluskwa (з.)
 блукáч (-á) : perw błędny (10. para
 perwów mózgowych) (б.)
 блинкёт (-у -и) (друкований папір, зlá-
 джений для вiповнення письмом)
 Боальó (-á) : Boileau
 бóбер (бóбра, бобри) : bobr (з.)
 Бог (але: боги поганські)
 Бог (-у) [ріка] : Boh
 богач (-á -і) : bogacz, bohater
 богáтство (-а)
 Богдán (-анá) : Bohdan
 богыля (-и)
 богомільний
 Богорóдниця (-ї)
 Богорóдичин прáзник
 богáй : przynajmniej, bodaj
 бóднар (-аря -арі)
 Бóже Тіло : свyго Евхаристіi
 бóжеский : boski; бóжескість
 бойкáй : bitny (Фрідрих Б.)
 бóйще (-а) : boisko (гн.)
 Боккáчю (-я) : Boccaccio
 Болгарин (-а -гáра) : Bułgar
 болвголов (-а) : weszka (б.)
 болóва (-и) : błona (ф.)
 Бомаршé (-шóго) : Beaumarchais
 бовітáция : bonitacja (оцінка вiдат-
 вості землі) (ф.)
 Бомóнiя (-ї), Больóвiя (-ї) : Wo-
 logna
 бор : bór (х.)
 борбáнк (-á -и) : zarasnik; борб-
 ництво
 Бордó (місто)
 Борéй (-рéя) : Boreasz
 борівітер (борнітра) : pustulka,
 також : половік (-á) (з.)
 борода (-и, бóроди) : broda
 борóданнини обналóпані або пень-
 конáти : brodaweczki walowate;
 б. грибчáсті : br. grzybkowate;
 б. витковáти : br. nitkowate (с.)
 бороадá (-и -óвди) : brózda
 борбáний або борóвєний : odsiebny,
 ргáву (вiз в плузи, ідучий в боро-
 ді, се с по прáвiм боцi, в борóвний :
 odsiebny, ргáву; вiз, по лiвiм боцi
 запряжений, с підручний : ksobny, lewy).
 (г.)
 борóвняк (-á) : pędrak (з.)

- борона : broną, die Egge [складає ся з задобаних блишів (robrouki, slurki), в котрі входять глиці (smigielki, porzeczki), і зубців (zęby)] (г.)
- боронити (-рою -иш -иї)
- боротьба (-и) : walka
- боротися (борю ся -еш ся -ї ся)
- борщівник (-а) : barszcz (б.)
- Боснія (-ії)
- Ботнійський залив : zatoka Botnicka
- бойтися (бою ся, боїш ся, бій ся)
- брага (-и) : braha
- Брайсгау
- Бра́мв, брамаїзм; Браміни, брамінізм
- Бравдєбурґія (-ії); браидєбурекій
- Бра́нкович (-а)
- браисолєта (-и) : окраса на рѹку
- братова (-ої) : bratowa
- братство (-а) : bractwo; братский
- братя (-тиї) : bracia
- Brachelli
- брахильогія (-ії) : стягненє або скорочєнє рєчєнь (гр.)
- брємя (-єи -єи) : brzemie
- Брєннер : Brenner (przełęcz)
- брєскія (-ї) або бросквѧ (-ї, броск-ви) : brzoskwinia (б. л.)
- бригадир (-а -и)
- бридкий; бридший, бридко
- Бризїда (-и) : Bruzeis
- брилянт (-а -и)
- Бритаїя
- британка (-а)
- брид (брѳду -ѳди) : bród
- бров (брѳва, ч. мн. брѳва, бров) : brew; новїка горїшня : powieka górna; повїка долїшня : powieka dolna (с.)
- бром : brom; бромовѳдєнь (-дїя) : bromowodór; бромѳѳрм : bromoforn (г.)
- бромѧк (-ѧ) : bromek (г.)
- бронз (-у -в); бронзовий
- бросия (-ї) : zarodnia (б.)
- бросули (-ї) : wupustek; пагоиєць, пїдгоиєць (б.)
- Бруксєлля; бруксєльскій
- бруліон (-у -и) (зѳшиг до писаня яа брудно; пєрший начєрк лѧкого тѳвору)
- Бруншвик (-а)
- бряскит (-ѳту) або брєцькит (-ѳту)
- бубон (бубна -и) : bęben
- бунальшина (-и) : przeszłość
- Буг (-а) [ріка] : Bug
- будь на кінци слів : хтобудь, котрийбудь; щобудь, якбудь, дебудь ітл.
- будь що будь; будь як будь
- Будда : Budda; буддїзм; буддїст
- будильник (-а) : budzik (ф.)
- будьто : bądźto
- будучий : przyszły
- буква (-и -и) : litera
- булавочка (-и) : maczuzka (б.)
- булавочник (а) : maczuznik (б.)
- бульва (-и) : bulwa (б.)
- бужєт (-у -и), автл. (вїказ дѳходѳв і розкошѳ держави або інстїтуціи в якїмє обєягу часу)
- Будїєвїчи : Budziejowice
- будуар (-а -и) (сѳвітлиця для одинокої особи, особлїво для панї)
- бук (-а -и) : buk
- букєт (-у -и) : кїтиця (-ї)
- Буковина : Bukowina
- букшпан (-у -и)
- буліон (-у -и)
- буля (-ї) [панєска]
- бунда (-у) : owczy ser
- бурѧк (-ѧ -ї) : burak (б.)
- бурчнѹха (-и) : mucha plużaca (з.)
- буря (-ї) : burza (ф.)
- буряи (-ѹ -ї) : burzan
- бусько (-а -и) : busian (з.)
- бусѳля (-ї) : комївє
- бутелька лѧдїєвєска : butelka lejdejska (ф.)
- бути (буду -дєш, будь); час тепєр. : я с, ти є або єсї; пів

є або єсть, ми є, ви є, оні є (або: суть)	бўцім: пібу
буфёт (-у -и) (шафа, стіл з поживою, також: компата, де продають поживу)	бюлетѣн (-а -и) (днєвний звіт, особл. лікарський)
бухгалтєрня (-ні) : кншгвóдство	бўро (-а) (стіл до писання, комната для урядованя, урядівні -і)

В.

Вавилон (-а) : Babilon	ванвяк воиўчий або ваняк (-а) : варієн сучнасу, камієн śmier- dzący (м.)
вагати ся (-аю ся) : wahać się	ваняк літографічний : warień lito- graficzny (м.)
ваготá (-и), тягáр (-у) : ciężar (ф.)	ваняк отесовий : warień ciosowy (м.)
ваготá пїтома або тягáр пїгомий : ciężar gatunkowy. (м.)	вар (-у) : вївар з сўшеняк óвочів, wywar z suszonych owoców (г.)
Вадонїчі	варваризм (-у) : слóво чужє без по- трєби перєвїте
вáжка (-и -и) : wazka	варїнка (-и) : warzonka czyli sól topkowa; także сїль топковá, топчáнка (м.)
вáза (-и) : waza	Вáрмїя; вармїєський
Вáймар; вáймáрський : Weimar	вария сóля : warzelnia soli (м.)
вакáцїи (-иї) : wakacje	Вáрроп (-а) : Warro
валєць (-льчї) : walec (гм.)	варстáт (-у -и) : warsztat
Валєзїй (-ия) : Walezyusz	вáртєвїсть (-ости) : wartościowość (х.)
валїза (-и) ; валїзка (-и -и)	вáртїсть наконєчїа : wartość kopi- cowa (пр. kapitału); вáртїсний : wartościowy (а.)
Валїя (-її)	варцáби (-ів); варцáбнїя
Вáллєштáйн	Варшáва (-и) ; варшáвський
Вáльтєр Скотт (-а Скóтта)	васáть (-ля) : лєнник
вальтóрвя (-ї) : вєслївєска трубá ; вальторпїєт (-а)	Васїлїй (-ия) ; Василянїй (-їя -яїя -яїи) ; васїлїяньський
вандрївка (-и -ї) ; вандрувáти (-у)ю	ватáга (-и) ; ватáжко (-а)
ванїлїя (-її) : wanilia (б.) ; ванїлє- вий	вахлїр (-рїя -рї) : wachlarz
вáнна (-и -и)	вахвáйстєр (-стра -стри)
вантўх (-á -и) : wążtuch	вахїї (-ї) : wąłusz (г.)
ван : варї (х.) (м.)	вбрїд : wbród
ванпїк (-á) : wapiowiec (х.)	вважлївий : uważający
ванвяк (-я), звєсть (-и), кальцїг (-а) або углїа ваповїй : kalcylt, wa- rień czyli węglan wapiowy ; ваннó пáлеве або óкис вапо- вїй : wapno palone ; ваннó гá- шєне : wapno gaszone (воднóкис ваповїй : wodorotlenek wapiowy) ; ванпїшк (-а) : skała wapienio- wa, wapiak (м.)	ввїду : wobec

в воді, в дворі: w wodzie itd.	Вергілієва Евейда
вигнутий: wklęsły; вигнутий: wypukły (гм.)	Вергілій (-ія): Wergiliusz
вгруваніти (вгрувув'ю -ш -ї): ugrząść	вєред, вєреди: wrzody (л.)
вляча (-і): temperament, natura (das Naturell)	вєрес (-а): wrzos
в двѳѳ, в трѳѳ, в чєтєерѳѳ ітд.	вєресєвь (-сия): wrzesień
вдоволий: (-волю -олий -олий): zadowolić; вдоволийтв (-їю)	вєреск (-у): wrzask
вдоволюющий: zadowolający (пг.)	вєрєтєно: wrzeciono, klon (u śruby), вєрєтєцє (-ця) (ф.)
вєгєтєция (-її); вєгєтєвать (-їю): жєвѳѳтї	вєрєтєльнєк (-а): radłec (także mładalnik, вєрєтєльнєця) (з.)
вєжі (-ї, вєжі)	вєрєщєтї (-рєщї -щєш -щє)
Вєзєра	вєршкє, вєрша (-в): więcierz (na ryby)
вєпкєтѳѳрїя (-її): майкє (з.)	вєрїкї гравїчнї спївчїльнєкє: pasma czyli pręgi graniczne nerwu współczulnego (с.)
вєтї (вєаї -єш -ї, вїз, вєзла, вєзлѳѳ): wiczć	вєрїтї (вєрїтї -єш -ї): wrócić
Вєзївій (-їя)	Вєрїїль (-лю): Versailles
Вєлїкѳѳєнь (Вєлїкѳѳєдня -днєвнє, -днєж -коднї або Вєлїцїднє): wielkanoc; вєлїкѳѳднїй	вєрїя (-її): толкѳѳавє, опѳѳїдавє, вєрєказ
вєлїкїй: wielki	вєрєтвє (-ї, вєрєтвї): warstwa (гм.)
вєлїт, вєлєтєнь (-тнє): olbrzym	вєрєтєвь (вєрєтнє): świdrak (в.)
вєлїчєвїй: wspinały	вєрєтїпѳѳрѳѳ (-а): pędziwiatr
вєлїчнїя (-в): wielkość (гм.)	вєрєтїтї (вєрчї -тїш -тї)
вєлїчнїй вїлїрївє: wielkość wysięczna; вєлїчнїя ўївнє (шввєма): wielkość urojoła; вєлїчнїя вєлїшїрївє: wielkość niewysięczna; вєлїчнїя спївїрївє: w. współmierna (в.)	вєрх (-ї -ї): wierzch, szczyt; вєрхї: wierzchem
Вєлїчкє (-кє)	вєрхнїй (-її): wierzchni
вєлѳѳцєпѳѳєд (-а -в); вєлѳѳцєпѳѳєдєст (-а)	вєрхѳѳѳѳѳѳѳѳ (-в): przewodcz
Вєлєвїл (-в): Belzebub	вєршѳѳк (-ршкє): wierzchołek (гм.)
Вєлїтєвє (-в) [пє: Молївї]	вєсь, вєя, вєє, вєї, вєїх: wszystkim
Вєнєра (-в): богїв; Вєнєс: тїлѳѳ нєбєсєвє	вєсѳѳьцє (-лїцїя): wioselko
Вєнєцїя (-її); вєнєцїнїй	вєслїянїк (-н): żeglarek (в.)
вєдрїя (-н): agrest; вєдрїякї: jagody agrestu (б. г.)	вєстї (-єдї -єш -ї, вїв): wieść
вєрєндє (-н): рундїк (-ї), гєнок (-вкї)	вєтєрїя (-в -в): вєслїжєвїй вѳѳїк
вєрбє (-ї, вєрбї): wierzba (б.)	вєтєрїяр (-рї -рї): лікар для зьвїрїят
вєрбїлї (-в): wielbłąd (в.)	вєтлє (-н): wiklina (б.)
	Вєжїчєк: Wierzypek
	вєжє: już
	вєжєлї: wogóle
	вєжї: wyl (гв.)
	вєжїнї: wzwmian
	вєгїв (-ѳѳнї): pęd do góry (ф.)
	вєїр (-ѳѳрї), вєрєцє (вєїрїя): wzór
	вєпкє: wzpnek

взакні; діти ся заіакні
взорєць (взірця -ці): wzorek (к)
взяти (вобьму -еш -и, взяв): wziąć
вйбагливий: wybredny
вйбудованє (-я): wybudowanie
вйвар (-у): wychwyт (тн.)
вйвар, відвар(-у): odwar (decoctum)
(л.)
вйвєати (-вєзу): wywieźć
вйвєсти (-вєду): wywieśc
вйвінованє (-я): wyproszczenie
вйвірка(-в): wieciorka (такж: білка,
блшца) (з.)
вйвчити (-вчу -вчиш): wyuczycь
вйгляд (-у): widok, widoki, forma
вйгнутий: wypukly (ф.)
вйговір (-ору)
вйд (-у): widok, forma, ksztalt
(гх.) (р.)
вйдаль (-ли): wydalina (с.) (л.)
вйдалність (-ости): wydalność,
sprawność (ф.)
вйдержність (-ости): wytrzymałość
(ф.)
вйдижність (-ости): widzialność (ф.)
вйдирати (-аю): wydierać
вйділь (вйділв): wydzielina (с. л.);
вйзівка (-п): wyziewanie (с.)
вйділюванє (-я): wydzielanie (se-
cretio) (л.)
вйдіти (вйджу -диш): widzieć
вйжати (-жиу -еш -п); вйживати
вйживі (-й): wyżyna (ж.)
вйзбйруванє (-я): zbieranie
вйзвук (-а -п): koniec wygazu (гр.)
вйзйскувати (-скую): wyzyskiwać
вйзір металъный або металъчний:
węjrzenie metalowe albo me-
taliczne (ж.)
вйзівок (-вка, вйзівки): exhalatio
(л.)
вйкладный: wykładowy
вйклик (-у -п): wykrzykник (гр.)
вйклькувати (-кью): wywoływać
вйключный: wyłączny; вйключати

вйконувати (-кую): wykonywać
вйкуповувати (-купую)
вйлькй строжєві: widelka strojowe
(ф.)
Вйльво (-а); вйльнєньскій
вйлогн (-иш): wyłogi
вйложник (-а): wykładnik (а.)
вйлячка (-п): widelnica (в.)
вйміюванє (-я): wymiana
вйжогє (-п): wymaganie (пф.)
вймя (-пшєи або вймя): wymię
вйнаходєць (-дця): wupalazca
вйнаходити (-ходжу -диш -лі)
вйнен (-ниє -ниє -ниі): winien
(dłuzny)
вйниця (-ї): winnica
вйниція: porzeczka; вйничкй,
вйчє або порічки: jagody po-
rzeczki (б.)
вйноград (-у): winorośl, розілку
або родзілку: rodzynki, wysu-
szone na słońcu jagody wino-
rośli (б.)
вйносимый: znośny
вйпурювати (-рюю): wypurzać
вйняти (вййму -еш -п): wyjąć
вйобразіє вбо вйобразєнє (п.)
вйперти (вйпру -еш -п): wyprzeć;
вйпирати (-аю): wypierać
вйплив (-у): wpływ (ф.)
вйповнити (-вию -виш): wypełnić
(р.)
вйполоквти (-лочу -чєш -чи)
вйпороти (-порю -еш -п): wypuścić
вйпродж (-п): wyprzedzić
вйпругоножєць (-жця): ślimak wrę-
gonogi (з.)
вйпречи -гти (-пращу -еш -п)
вйр (-у): wir (ф.)
вйражний: wyrażny
вйратованє (-я): wyratowanie
вйрєчи -кти (вйрвчу -вш -и)
вйривути (-виу -еш -п): wypurzyć
сіє; вйривати (-аю): wypurzyć się

виріб (-обу) : wyrób, elaborat
вирівнює (-я) : wyrównanie (ф.)
вирівнювати (-вную)
вирізати (-ріжу -еш -ріж) : wyrznąć;
вирізувати (-ую) : wyrzynać
вирізок (-зка) : wycinek (т.)
вироблював (-я) : wyrabianie
вирядити (-ряджу -диш -ли)
виплач (-а) : wysylacz (ф.)
випилка (-и -й) : wysylka
вписати (впишу -сам); вписати (-шаю);
повісити
висказовий (-а -є (реченє) : orzeka-
jący -а -е (zdanie) (гр.)
Висла (-и) : Wisła
вистлати (вистлю -еш -и) : wysłać
вистід (-у) : wynik, rezultat (а.)
вслідний : wypadkowy (а.)
високій, вищий, вище
високоповажаний
високопреподобний : przewielebny
високорічен (-у) : płaskowyż (т.)
висота (-і) : wysokość (т. ф.)
височина : wyżyna (т.)
виссати (вйсеу -еш -и) : wyssać
висшність (-ості) : wyższość
вистратити (-аю) : wycierać
Вітолт (-а) : Witold
вистошув (-є) : wytoczyć
вистрих (-а) : wytrych
Вифлеєм : Betlejem
вихолоць (-дця -дці), емігрант
виходство : emigracja
вихор (-хру -ри) : wichor
вихрест (-а -и) : wychrzta
вихровиця (-ї) : orkan (ф.)
вицвіт (-у) : wykwić (ж.)
вичеркнутити : wykreślić (к.)
Вішеград (-а)
вишня (-і) : wiśnia (б.)
вищирити (-ирю -иш -и) : wyszcze-
rzyć
віштар (-аря -арі) : oltarz
вішторок (-втирка -рки) : wtorek
від : od

відбиванє (-я) : odbijanie (ф.)
відбярач (-а) : odbieracz (ф.)
відбитє (-я) : odbicie (ф.)
відбитка (-и) : odbitka
відвар (-у) : odwar (Absud) (л.)
відвєати (-вєау) : odwieźć
відвєсти (-вєдѣ) : odwieść
відвідати (-вю) : odwiedzić
відвідати (-и) : odwiedziły
відвідувати (-люю) : odwiedzać;
відвідати (-даю) : odwiedzić
відвчальність (-ості) : odpo-
wiedzialność; відвчальний
відгалуженє (-я) : odgałęzienie (ф.)
відголос (-осу) (луна) : echo (ф.)
від давна; від недавна
віддалене, відступ (-у) : oddalenie
(т.)
віддих (-иху -ихи) : oddech
віддиханє (-я) : oddychanie; ади-
х (-у) : wdychanie; віддих (-у) : wy-
dychanie (с.)
віддихати (-аю); віддиханє
віддїл (-лу) : zastęp (т.)
відділювати (-оваю)
Відєць (-диш); відєцький; Відє-
нець (-иця); Відєнка (-и)
відємний : odjemny (ф.)
відємник (-а) : odjemnik; відєма-
нє : odejmowanie (а.)
віджувач (-а -і) : przeżuwacz (а.);
віджувачі мають жолудок зложе-
ний звичайно в чотирох торбїн :
1) тєльбух : wole, telbuch;
2) пірнїчка : czepiec;
3) кишкї : księgi;
4) клвг = підлустник : trawie-
niec (з.)
відзвук (-а) : odbrzmiwanie (ф.);
відзвучний
відзпачаючий, відлїпний : celujący
відігнати (-жену) : odpędzić
відїтти (-їдѣ) : odejść
відки : skąd

відкинути (-и́ти) : odrzucić
відклик (-у) : rekrúre
відклóненє (-в) : zboczenie (гм.)
відклóни́ця (-і) : deklinatoryum
(ф.)
відлєжити, відлєжувати : odleżeć
się (л.)
відлєжна : odleżyna (л.)
відліга (-в) = відліж (-и) : odwiłż
відмагати ся (-а́ю ся)
відміна (-и) : odmiana, klasa, ga-
tunek (гр.)
відмінок (-мі́нка -ки) : przypadek
(гр.)
відмінювати (-и́ю); відмовляти
(-юю)
від пийі ; від з́автра ; від вчєра
відносини (-сини) : stosunki ; міжна-
родні взаємини : internacyonal-
ne stosunki
відносний : względny (гр.)
відношенє (-я) : stosunek (а)
відняти (відійм́у -эш -и́) : odjąć
відосерєдність (-єсти) : mimośród
(гм.)
відпарвати волá : odparzyć wołowi
kark (г.)
відпарити коня : odsednić konia (г.)
відповідь (-иди) : odpowiedź
відповідний : odpowiedni
відпрям́и -гт́и (-прям́у́ -эш -ж́и
-пря́г) : odprządz ; відпрям́ати
відра́зники = серєдники відража́ю-
чі : środki dezynfekcyjne (л.)
відра́зу : od razu
відра́зи (-ои) : odcięta (гм.)
відра́зок (-ака), відгнóк (-ика) : od-
cinek (гм.)
відси : stąd
відслáти (-а́ю) : odsyłać
відступ (-у) : ustęp (Absatz, alinea)
(пф.)
відсудити (-суджу -дши)

відтак : potem
відтам : stamtąd
відти : stąd
відтінок (-пки -ики) : odcień
відт́рúчанє (-я) : odruchanie (ф)
відт́ят́и (-д́игн́у) : odciąć
відхýл (-у), відхýлн (-óну) : wychyle-
nie (ф.)
відхýток (відхýтка) або рóзхóленє
(рóзахýння) : wień пр. u poziomki
(б.)
вієрник (-а) : grząciol (а.)
вієрниця (-і) : palma wachlarzowa-
ta (б.)
віжќи́ (-жóк) : lejce
віз (вóза, пози) : wóz
Візантія (-и́) : Bizancjum ; візан-
тійський
візмут : bismut (х.)
візник (-á -и́) : woźnica
війско (-а -á) : wojsko
війт (-а -и́) : wójt ; війтівство ; вій-
т́яка ; війт́ина
війт́и́ (війт́у́ -эш -и́) : wejść
війцє = вильцє = віє : dyszel u wo-
zu wołowego, die Ochsendeichsel
beim Wagen oder beim Pflug (г.)
вікно́ (-á, вікна) : okno ; вікнóний
вікнóвичний : wickuisty
вікнóвця і вікнóниця : okiennica
вил (-олá -и́) : wół
Вілія (віка)
вильновлатóчна (рост́ина) : wolno-
płatkowa (roślina), roślina dwu-
liścienna o koronie wolnopłat-
kowej (б.)
вильха (-в) : olsza (б.)
віля (-і) : willa
віп, овá, опó, оии
Вінер-Нáйшт́ил
вінєта (-и) (vignette. стрі́пний náпис,
оклад́ина)
віольовчєля (-і)
віра (-в) : wiara
вірлобќий : o orlem oku

Вірменій (-їни -єни -би) : Ormianin
вїрний (ар. вага) : rzetelny (ф.)
Віртемберг
вїруваня (-я) : wierzenie
вїрш (-а -і) = стих (-ї) : wiersz
вїршованє (-я) : wierszowanie
вїсь (бси) : oś (гм.); вїсь метова :
oś rzutu (гм.)
Вїсбаден (-ену)
вїсім ; бсїий ; вїсїнайцять ; вї-
сїмдесять
вїсвїй нїж = вїспїяк : ośnik (т.)
вїспї (-я) : ospra (л.)
вїсть (-и -п -її) : wieść
вїстрє (-я) : ostrze, kolec (ф.)
вїтер (-тру -трї) : wiatr
вїтрїло (-а) : żagiel
вїтрїлка (-и) : wiatrówka (ф.)
вїтушпк (-в) : gałęziak (б.)
вїтцвскїй : ojcowski
вїтцївство (-а) : ojcostwo
вїтчїн (-а) : ojczyzna
вїтчїна (-и) : wiecha
вїщїн (-а -її) : wieszczbiarz ; вї-
щївка ; вїщїнство
вїядўкт (-у -и) (мостова дорбга, вїбу-
дована через долину)
вїятн (-їю) : wiał
вїятн вбїже (г.)
вїячка, лопата до вїяня вбїжа :
szufla do czyszczenia zboża (г.)
вїдати ся (-дїю ся) : wjechać się
вїзд (-у -и) : wjazd, zajazd
вїхати (вїду -деш -їль) : wjechać
вкавївки (-в), вкївувати (-аю) :
wskazówka, -уwnic (иғ.)
вкїааучїй : wskazujący
вкїлцї : wkońcu (przysł.)
вкїбло або накїбло = вкїкругї,
докїблв : wkoło
вкїрбтїї : wkrótce
вкїрїти (-їю) : okręć
вкїўнї : razem
влада (-и), вїлада (-и) : władza

вїлїатп (вїлїау -зеш -влїв) : wleźć
вїлўчнїк (-а) : włacznik (ф.)
вїмїть, вїмїтїю : w okamgnieniu
вїваслїдок, вїаслїдок : wskutek
вївєсєнє (-я) : wniosek ; гл. такбж
вкїлўченє ; влосїтп і вкїлўчї-
тн (лғ.)
вївббцб : wniewecz
вїпїшнїй (-її) : zewnętrzny
вїутрї (такбж : вїутр) : wewnątrz,
в сєрєднїї
вїўтрїшнїй (-її) : wewnętrzny
ввк (-а -ї) : wilk (в.)
ввкїпїя (-ї) : łubin (лўпїи -у) (б.)
вввїяк (-а) : bombaks (б.)
вбввпїшїй : wełniany
вввчбк (вввчкї, вввчкїї) : wołek ;
пввчбк жїтнїй : wołek zbožo-
wiec (в.)
ввгкїїй : wilgotny ; вогкїїшнїй
ввдї (ввдї, вбдї) : woda ; вбдї сб-
лбдкї : wody słodkie ; вбдї сб-
лбнї : wody słone ; вбдї стблчї :
w. stojące ; вбдї текўчї, бїгўчї
лбо плвўчї : wody płynące ; вбдї
твєрдї : w. twarda ; вбдї мїягкї :
w. miękka (м.)
ввдї прїбввв : woda wzbiera
вбдєнї (-дїя) : wodór (х.)
ввдїтн (вбдїжї -дїш -дї) : wodzić
ввднєкїсєнї (-сїя) : wodorotlen (х.)
ввднбнїс : wodorotlenek ; ввднбкїс
жєлїабвнїй лбо лїмбвїт : wodorot-
lenek żelaza ; ввднбкїс влп-
внїї : wodorotlenek warpiowy
(м.)
ввднбкрбвє : wodnokrwість (л.)
ввднбгблнє (-я) : wodogłowie (л.)
ввднбкбмбнї лбо гїпблбгїнї : hipo-
potam (в.)
ввднбкбрб (-а) або мбрбкбк (-а) :
zimorodek (в.)
ввднбпїд (-у) : wodospad
ввднбпїлб (-а) : poisko

одопрóвід (-о́лу) : wodociąg (ф.)
одо́траєк : wodotrysk (ф.); три-
скавець (-вця) (ш.)
водохрэ́ствэ (-я) : poświęcenie wody
воєво́да (-и) ; воєвiдство (-а) ; воє-
вiдсквiй ; воєво́жа (-і) : żona wo-
jewody
вожд (-а -и) : wódz
возiти (во́жу -ажш -ажi) : wozić
Воапесенс Господне : Wniebowsta-
pienie Pańskie
вóзний (-ого) : woźny
вокóло або во́кiл : wokolo
во́ле, во́ле, гýша : wól (л.)
Вóблинь (-инь) ; вóдливськвiй
воли́ти (-лiю -iеш -iї) : woleć
воли́чка (-и -ї) : włóczka
волода́р (-ря -ри) : włodarz
Воло́дьо (-я) : Władzio
Володнiяр (-а) : Włodzimierz
Володнiярня : Lodomeria
Володслава́ (-а) : Władysław
володiтель (-теля -i) : władca
володiтельница (-и) : władczyni
воло́ка (-в) : włoka
волоки́та (-и) : włóczęga ; волоки́т-
ство (-а) : włóczęgostwo
волокви́ца (-в) : włóknik (с.)
волокви́стий : włóknisty (ш.)
волоки́о (-á -óква) : włókno
вольонтéр (-эра), добровóлецъ
(-льця)
во́лос (-а -и) : włos (в. б.)
волосвiк (-á) : włosnik (б.)
волоси́ни : paszynie włosowate
(судiва волосовáта); уклад по-
лосвиць або уклад волоси́ний :
układ paszyn włosowatych (с.)
волоси́сть (-ости) : włoskowatość ;
волоси́й : włoskowaty (ф.)
волосья́ница (-i) : włosienica
во́лотъ (во́лотв) : wiecha ; в. ровбрi-
ла : wiecha rozpierzchła ; в. одно-
сторонна : w. jednostronna (б.)

волосíвок (-ика) : włosień, trychi-
па (з.)
волоцю́га (-п) : włóczęga
волочи́ -ктiй (волочу́ -чэш -чi, во-
лик -лiкля -лiклó) : włec
волочи́ти (волочу́ -чiш -чi) : włó-
czyć
Воло́щница (-и) : Wołoszczyzna
Вольтéр (-эра) : Wolter
вольтижéр (-эра), фр. : витроскóк (-а)
вóля (-i)
воли́тувати (-тiю) : womitować
воркати (-аю) : warczec
Ворла́ция (-иi)
воробéць (-бця, -бiї) : wróbel (з.)
во́рог (-я -ї) : wróg
ворожóа (-и -óжiа) : wróżba
ворóжка (-и -и) : wróżka
ворóи (-а -и) : kruk (з.) ; ворóва (-и
-и) : wrona (з.)
воротá (ворiт) : wrota
ворохóбник (-а -и) : wichrzyciel
вороши́й (-i) : zgiełk
во́крес (-у) : róża jerychońska (б.)
Воскресéнс (-я) : Zmartwychwsta-
nie
воскресiтв (-крешу́ -чiш -чi) :
во́гум (nicodm.) : gólos ; обiт ; ч. ш.
во́гъ (-iв)
во́хкiсть (-ости) : wilgotność, wil-
гoc (ф.)
вперед : wprzód
вперше : po pierwszy raz
вилав : wplaw
вплив (-у) : wpływ
впóвнi : w pełni
впоперéк : wpoprzek
впорожнi : próżno, bez ładunku
впра́ва (-и) : ćwiczenie
впра́вдi : wprawdzie
впра́вий : biegly
впра́счений або впра́слий : wpry-
śniety (ш.)
впрóчiш : zresztą

прежіве або вражене (п.)	вторічний: wtórny, drugorzędny (ф.)
исáдень (-днн): wadzonki (б.)	втёрти (втрѹ -трѣш -три): utrzeć
всѣго-навсѣго: wszystkimiego razem	вуджевѣнна (-н): wędzonka
иселѣнна (всесвѣт): wszechświat	вѹлка (-н -ѹ): wędka
исід: wsiad (тн.)	вуж (-á -í): wąż (а.)
н слѹчаю: w. razie	вужкѣй: wążki; вѹашнѣй; вѹако; вѹаше; вѹакѣсть (-ости)
вспир: wspieranie zamachem (тп.)	вѹацѣа (-ѣ -ѣш): wezina, cieśnina
вспять: wstecz	вѹй (-ѹя -ѹй); вѹйко (-а -ѣ); wuj;
встáвка (-н -ѣ): wstawienie samo- głoski (гр.)	вѹйна (-н): wujenka
встáвлене рѣчене: zdanie wtrąco- ne (гр.)	вѹйцьо (-ця): wujcio
встѣчá ся (-ѣчѹ ся) або сказáти ся: wsciec się; встѣкáти ся	Вук Кáрадич
встроѣнѣ (встроѣню -ннш -нѣ): wetknąć	вус (-а -н): wąs
встрягáти (-рясѹ -сѣш -сѣ): wstrzą- znąć; встрягáти (-аю)	вчáснѣй: wczesny; вчáсно
вступ (-у) = ввѣденнє (тг.)	вчѣра: wczoraj; вчѣрáшнѣй (-ѣй)
всáкне (-я): dytuzuz (ф.)	вчѣслѣннѣй: policzalny
всáкнѣй: wszelaki	вшвр: wszerz (тн.)
втѣн: wtem	вѹв (-á): piskorz (а.)
	вѹз (-у): więz (б.)
	вѹзѣнцѣя: więzienie
	вѹзвѹгн (вѹзѹ -еш -ѹ): więznąć
	вѹзѹтн (вѹзѹ): więdnąć

Г.

Гáбсбург; габсбѹрскѣй	лaпacyвáти: pasożytować, pro- wadzić życie pasożytne (з. б.)
Гаврѣл (-а): Gabryel	гáлaс (-у -п)
гáгáра (-н): nur, тaкóж: пробуур (-а) (з.)	Гáлeб: Aleppo, Haleb
Гáга (-н): Haga (Haag)	гáлнѣá очнa: gałka oczna; твер- днѣл (-і): twarógówka; рогóвáт- кa прозóра: rogówka przeźro- czysta; сѹднѣвнѣя: naczyniów- ka; чорнѣвкa (-н) або коврѣвa чóрна: makat czarny; зрѣвнѣя (-і) або зрѣвчкa (-н): żrenica; дугѣвкa (-н) або рáлѹжкa (-н): tę- szówka; тѣльце рѣсковѣ або лѹз рѣсковѣй: ciątko rzeskowe; сѣт- чáнкa (-н): siatkówka; нерп вѣр- нѣй: nerw wzrokowy; верствá пáлѣчóк і чóвнѣк: warstwa la- seczek i czopków; тѣч воднѣ-
Гáд (-а): gad (з.)	
Гáднѣець (-нѣцѹ) або серпентѣн: serpentyn (ж.)	
Гáвáрд (-у -н), фр. (прпáдок, небез- пѣкa, вѣдвáга)	
Гáй (-áю -áй): gaj	
Гáйворон (-а): gawron (з.)	
Гáйдѹк (-á -ѣ)	
Гáйне (-ого): Heine	
Гáлaпáс (-а): pasożyt; гáлaпáснѣй: pasożytny; ковáтa гáлaпáснѣя: owad pasożytny; грѣб гáлa- пáснѣй: grzyb pasożytny; гá-	

ста : ciecz wodnista; сочка кри- стальна : soczewka kryształowa; тіло склісте : ciało szkliste; скловатка : błona szklista (с.)	гебін (-у -ї) Гегель (-я) гегемонія (-її) : верховодство Гедялія : Hegyalia (góry) Гейнол (-а) гей, гей-зби : hej гексанетер (-тра -три) : рід стигá гектар (-а -и) гектолітер (-тра -три) гель : hel (х.) Гелена (-и) (у Гомера) Геліон (-а) Геліотібаль (-ля) Гелій (-їя) : Helios Геллен (-а); геллеський; гелле- цій (-у) Геллеспонт (-у); геллеспонтський Геліяда (-и) Гельот (-а -и) : Helota Геврпк (-а) Гераклєя (-єї) Гераклід (-а -и) : Heraklida герб (-у -и) герметичний; щільно пристаючий герой (-о́я -о́ї) : bohater; героїна (-ні); героїський; герсіш (-у) герц (-риш -рці) (стічка поодинож воїнпкв перед загальною битвою); герцювати (-цюю)
галлицкий : galicyjski, halicki галич (-и) : kawki Галич (-а) : Halicz Галичани (-иша -ани -ан) Галичина : Galicya галівиця (-ї) : galasówka; галівка : galus; чорвило галівкове : atra- ment galasowy (л.) Галлв, в Галлі : Halle галузь (-и) : gałąź (гш.); галу́зка галун (-у) : alun (ш.) Гальштад, гальштадський галюципация (-ці) : оманв, змислене уровне, привид галак (-а -ї) (полотно або сітка в виді лоспк, привязувані на якійсь висо- кості, до лежанш в шк) гамбурский газір (-ору) : wżazk гамулець (-у́лчя -у́льці) гальба (-и) : hańba ганиж (-у) : anuż (б) Ганнібаль (-ля) гарас (-асу) (рід ткацтва) гарбар (-аря -арі) : garbarz гарбарня (-ї -ї) : garbarnia гарбуз (-а -ї) : arbuz, bania (б.) гаріця, шарклятина : płonica, szkarlatyna (л.) гармонічний : harmoniczny (ш.) гармонія (-її) (ш.) Гарпії (-її) Гасдрубаль (-я) гасло (-а) гачок (-чка -ї) : haczek (к.) гвідь (гвобадя, гвобаді), гвідь (-я) гвоздичник (-а) : drzewo goździk- kowe (б.) Геба (-и) : Hebe	Герб (-у -и) герметичний; щільно пристаючий герой (-о́я -о́ї) : bohater; героїна (-ні); героїський; герсіш (-у) герц (-риш -рці) (стічка поодинож воїнпкв перед загальною битвою); герцювати (-цюю) Герцоговіна гетьман (-а -ани) Гетьманщина геца (-и) (цирковне представленс, скочи, смішна сцена) гібель (-бля -блі); гиблювати гідра (-и) : hydra гіканий, гікавець (-вця) : jąkała, jąkający się (л.) гіканє (-я) : jąkanie (л.) гікати си : jąkać się (л.) гиня (-у -и) : славословна пісня гіцель (-цли -цлі) Гібриди

- гігієна (-н) : hygieną (л.)
Гіго́ (-а або невідн. : Віктори Гіго́) :
Hugo
гідравліка : hydraulika ; гідроста-
тика : hydrostatyka (ф.)
гідралічний : виконуючий або ви-
конаний тиснення води
гідрографія (-ії) : наука, що займає
ся описом вод : озёр, рік ітл.
гідропатія (-ії) : лічення айною во-
дою
гідротерапія : hydrotterapia (примі-
нене воді до лічення слабості) (л.)
гієни (-н) : hyena (а.)
гієрогліфи (-ів) : старосвіетске
образиє письмѡ
гільтай (-я -ї) : hultaj
Гівалія́ (-ів)
Гівенія́ (-ія) : Hymen
гін (гона́) : pęd, pęd (пр. wody)
(б. ф.)
Гіндустан
гіпалагѡ : переміна завѣсности
вѣраіів (гр.)
гіперболя : hiperbola ; гіперболіч-
ний ; гіпербольоїд : hiperboloida
(гм.)
гіперболя (-і) : пересадн (гр.)
гіперпродукція (-ції) : надвѣрне ви-
рѡблюванє чоґѡ
гіпнѡз : штучно викликаний сон (л.)
гіпнотизм (-у) : науна о сні штучно
викликаніи
гіподрѡм (-у -н) : місце перегонів
для конній
гіпокрит (-и -н) : льцєвір
гіпотѣза (-н) : дѡгад (-у)
гіпотєки (-н) (г.)
гіпохѡндрія (-ії) : задѡва, урѡвнє
хорѡби
Гіпсій (-ія) : Gipsiasz
гіркий : gorzki
гість (гѡстя, гѡсті, гѡстній, гѡстьнї)
гістѣрня, гістѣрчяній напад : гѡ-
бѣсть нервова, обявляюча ся
надвѣрною побудлівѡстцю нер-
вів (л.)
гістерон прѡтерон : уміщенє на пер-
шїи місци вѣразу, котрїи льѡ-
гїчно повинєн стоїти допѣрва
на другїи місци (гр.)
гінкїнт (-н) : Gincunt (б.)
гладати (-лїджу -лїш -гладь) : gła-
dzić
гладкий : gładki ; гладшїи
гладза (-н) : grasicą (с.)
гладина́ (-ія) : gładzina
глин (-у) : glin (aluminium) (л.)
гліни (-н) : glina ; глінка (-н) : glin-
ka ; гл. фольшма : glinka folar-
ska ; гл. огнетрєвала або печѣв-
ка : glinka ogniotrwała ; глінка
гоучарска або адїївска : gl. garn-
carski czyli zduńska (л.)
гліниек (-а) : glinowiec (л.)
гліста́ (-ї, гліств) : glista (л.)
глістник (-а) : słodkogórz (б.)
глітати (-аю) : połukać
глінь (гліин) : glon czyli wodorost
(б.)
глот (-а) : gardło, połuk (л.) ; kra-
ter wulkanu (л.)
глоти́ (-ї) : zgiełk
глубкий́ або глібокый́ : głęboki ;
глубшїи́ або глібшїи́
глубкѡсть (або глібнїа́) : głębo-
kość (гм.)
глув (-у) ; глувїть ся (глушлю ся
-лїш ся -лї св)
глядїти (глілджѡ -лїш -лї) : pa-
trzeć
гнати́ (женѡ -ѣш -н) : gnać, pędzić
гнідник (-н) : gzik (л.)
гнібитн (-блю -бїш -бї) : gnębić

гноїти (гною -біш) : gnoić
 гнѹти (гну, гнеш, гни, гнув) : gnić
 гнѹчкїсть (-остн) : gniećkość (ф.)
 говорїти (-вбрю -орш -ї) : mówić;
 говїр (-ору) : gwara
 Гогенцоллерн
 годїна (-н) : godzina; годнїка
 годїнник (-а -н) : zegar; годнїшн-
 кїр (-арї -рї) : zegarmistrz
 годунїти (-ѹю); годїля (-ї -ї)
 гóжїй
 Гóжїй (-ня) : Hozyusz
 гóйдїк (-ї) : trapez, orczyk (Schwe-
 bereck) (гн.)
 гóйдати (-аю) : huścić
 гóйпїй
 гоїти (гою, гоїш, гоїть) : goić
 голїрѹч : z próżnemi rękami
 голóблї, оголóблї : holoble (г.)
 головá (-ї, гóловв) : głowa; przez
 головнїй (-ї -é) (числївнїк, рéчвнє):
 główny -а -е (liczebnik, zdanie)
 (гр.)
 головóвнїк (-н) : główka
 гóлод (-у) : głód
 гололéднїя (-ї) : gołoledź
 гóлос (-у -ї) : głos (ф.)
 голоснїй : głośny; гóлосво
 гóлуб (-а) : gołub (з)
 Гóльштн (-а)
 голїк (-ї -ї) : hołysz
 Голяндїя (-ї); голяндскїй
 Голяндцї : Hołendrzu
 гомеопатїи : спóсіб ліченнї дѹже
 розобдїеннїи лїкїанн (л.)
 Гомér (-а); Гомéровнїй; гомврїч-
 нїй; гомерївскїй
 Гомéрова Ілїїда
 гóмїи (-оу) : odgłos, echo
 гонївїтер (-тра) : pędziwiatr
 гонорáр (-ї) : honorarium (вїнаго-
 рода за умовѹ прáцю)
 гончáр (-арї -арї); гончáрскїй

горá (-н, гóрн) : góra
 горáльнїя (-нї -нї) : gorzelnia
 Горáннїй (-нн) : Horacy
 гóрднїй : hardy
 гóре (-я) : nieszezęście
 гóрн ланцовї : góry lanuchowe
 (н.)
 гóрн масовї : góry masowe (н.)
 горнáбит (або óвнї) (г.)
 горнїк (-н -ї) : wódka
 горїти (-рїю -рїш -рї) : goręć
 горнїшнїй (-їй) : górny (к.)
 Гóрлїцї : Gorlice
 гóрлнїя (-ї) : turkawka (з.)
 гóрло (-а -ї) : gardło
 горлорїт (-а) : zbroj
 горнєць (горнїя, горнї) : garniec
 горностáй (-я) : gronostaj (н.)
 гóрод (-а -н) : gród; горóд (-у -ї) :
 ogród
 горóднїш (-а)
 горóднїк, рїскáль : rydel (складє ся
 з дерїсакá = рїскáлєска : rękojęści =
 styliska i з жєлїзнóй лопáтн з лїйкóю, н
 котрѹ вхóдїть держáк) (г.)
 горóднїчнїй (-ого) : horodniczy
 Горóдно (-а) : Grodno; горóднєн-
 скїй
 горожáнн (-їнн -їнн) : obywatel;
 горожáнскїй
 гороскóп (-а -н) (астрóлогїчна фігѹ
 ра; вїщѹнскїй знак; ворóженє із
 звїзд)
 горóх (-у) : groch (б.)
 горóхнїнїк (-ї) : akacya fałszywa
 (б.)
 горóхѹлїк (-н) : grochówka (з.)
 горрéвдѹм
 гортáнїя, гортáнка : krtań (л.)
 гортáннїй : gardlowy (гр.)
 Гортéяскїй (-нн) : Hortensyusz
 горячнїй; горячó, горячїйше
 Гóсподь (-а -у -а -н -ом -ї)

господар (-я -áри); господарство; господая (-і); господарити (-рю)	грааіак (-á): gołąb grzywacz (в.) Григóрай (-ня): Grzegorz
гостéця (гістця): gościec (rheuma- tismus) (л.)	гривь, гразі́: сяльня розвільнене (л.)
гостіи́ець (-йця -йци): gościniec	грйзти (грйзѣ -эш -й): gryźć
гостини́ця (-і): oberża	гризу́ти (-á -и): gryzoi (з.)
готéль (-ю -і)	гриб (грóбу -бѣ): grób
Готтеітóти	грйзбá (-й, грйзбѣ): groźba
грабкѣ, косá з грабкáми: kosa z grabkami (г.)	грйш (грóму): grzmot (ф.)
граблѣ: grabie (складові часті: граб- лицко=грабельно=державно: rękojeść; вілок: osada; в осаді зуби́: ząbki) (г.)	грйш (-ошá -оши -ошиї): pieniądze
Градчáш (в Ірáзі, нв: Градчш)	грóбар (-аря -арі): grabarz
гра́йка: нáртиця (г.)	грома́дскій: gminny
грама́тка (-и): gramatyka	громозвѣд (звóту): gromochron (ф.)
граш (-и): zarzewie	гру́бий: gruby; грубіиї
граша (-и): krawędź; граш підста- вóви: krawędzie podstawowe; граш вершкові: kr. wierzchoł- kowe (ж.) (г.)	гру́бість (-ости): grubość (г.)
границя (-і): płucnica, „meh i- slandzki“ (б.)	груо́іти (-бію): grubieć
граностóви (граіак): graniasłup (г.)	грубоскірник (-а): gruboskórzec (з.)
граіак (-á): graniasłup; граіак квадрáтний: gr. kwadratowy; гр. просторóмбний: gr. prostog- ombowy; гр. шестабічний: gra- niasłup sześcioboczny (ж.)	грудь (-и): piers
гребеня́тка (-а); przegrzebka (в.)	грудéнь (-дня): grudzień
грéбиль (-бея -бѣи): grzebień	грузкѣй: grzązki
грéбичик (-а): grzebyk	груа́линка (-и): gruźlica (tuberculosis) (л.)
грéбля (-і): grabla	груаіу́ти (груаіу): grzęznąć
грéбстѣ (грéбѣ -эш -й): grzebie	груаóвниа (-и): grzęzawisko
грéка (-а): grecyzna	гру́ша (-і -і); гру́шка (-и -й): grusz- ka, jabłczak gruszy; гру́шник (-а): wino gruszkowe (б.)
грéтити (грвилю́ -йш -ий)	гря́дка (-и -й): grządka
Грéцня (-иі): Grecya; грѣцкій	губáта (ростáна): wargowa (rośli- na), roślina dwuliścienna o ko- ronie wargowej (б.)
грѣчка (-и): tatarska (б. г.)	губѣйка (-и): nadeczник, gąbka słodkowodna, твкож: надóшник (-а) і бадяга (-и) (з.)
гриб (-а -и): grzyb; гриб щя́рий нбо ци́рак (-á): borowik (б.)	губка (губкѣ, губка) gąbka (з. к.)
грибша (-і): grzybnia (б.)	губка (-и): hubka; чирівка (-и): żagiew (б.)
	губкѣй: wargowy (гр.)
	губовáть (-и): grzybianka (в.)
	губчáк (-á -й): gąbczak (з.)
	гудѣис (гуаітѣ): brzmieć (ф.)
	гуаівка (-и): kość ogonowa (с.)

Гугенотти (-ів) : Hugenoci
 Гуго (-она) : Hugo (-она)
 гук (-у -п) ; гучатв (-чѹ -иш -й)
 гульба : ćwiczenia dowolne po gimnastyce obowiązkowej (Bummel) (гу.)
 гуляти (-яю)
 гумаїзм (-у) : літературний напрям оцёртний на літературі старіиших Грекін і Римлян; гумаїст (-а -п) ; гумаїтаривї
 гумор (-у) : вдача, настрій дѹха ; жартовливість
 Гупїядї : Hunyady
 Гупп (-ів)
 гонор (-у) : честь (-и) ; гоноривї ; гоноривїтїї ; гоноріввї

гурмою : hurmem
 гурт (-у -в) ; гуртом : hurtem
 гуртіакé (-óro) : guczalt, Pauschale
 гусь (-си -сп) : gęś
 гусар або гусаар (-а) : huzar
 Гусит (-а -я) : Husyta
 гусїд (-я -в) : gęsi -ia -ie
 гусль (-ли -лп) : gęśl ; гусляр (-ярї)
 гусляпка (-и) : eingekochte geronnene Milch (г.)
 густїй : gęsty ; густїйшїй
 густотá (-ї) : gęstość (ф.)
 гўта (-и)
 Гўдул (-а -ўлп)
 гуцўльскїй
 гўща (-и) : gaszcz

Г.

гажа (-і) : плага
 газ (-у -п) : gaz
 газа (-и) : прозобра тканпа
 гада (-ї, гадн) : gospodarz
 гавета (-и) : часовїсь (-и), часопїс (-у)
 гаветяр (-ярї -ярї)
 газон (-а -и) : травник
 Гай (-ая) : Gajus
 гальванїзм (прикм. гальванїчний) : galwanizm (ф.)
 галбрия (-її) (ганок в видї коритаря; дїм служачий до умїщення статуї, образв; найвцшїй повєрх в театрах)
 Галлія (-її) ; Галліїці -їи ; галліїскїй ; галліїзм : ввóрот або вїслїи властїивїй Францўзам
 Гангес (-а)
 ганок (-ику) : рундук
 гарбóвпа (-и) : garbnik (б.)
 Гарибáльдї (-ого)
 Гарóвпа
 Гаштайн

Гвадалькіар
 Гвадїяна
 гвáрдия (-її) : прїбїчнá сторóжа ; горожанське вїйско
 Гвїнѹя
 Гданьск (-а)
 гегати (-аю) : gęgac
 гедз (гедва) : giez bydłocy (в.)
 Геллїи (-а)
 генеальогїя (-її) : родовїд (-óду)
 генéаа (-и) : походженє, утворенє, рóбнїток
 генерáл (-а) і виврáл (-а)
 генерáцин (-її) : рїд, поколїнє
 гевїї (-їя -її) (дух-хоронїтель; навзвичáйна твїрча здбнїсть)
 Генонéфа (-и)
 Гёнуа (-и), в Гёнуї ; пїд Гёнуою ; генуёньскїй
 геогрáфия (-її) : землєпїсь (-в) і землєпїс (-у)
 геодéвня (-її) : вїсьне шїрїицтао ; наука о спóсобах рóбленя мап

геоїд : geoida (ф.)	ко : klagac, zaklagac ттеко
геологія (-ія) : наука про таореня землі; історія роаатку землі	podruscic podruszczka (г.)
геометрія метова : geometrya gzu- towa; геометрія начеркова : ge- ometrya wykreslna (гн.)	гнайс (-у) : gnajs (г.)
Георгія (Георгія) (гр.)	Гней (-бя) : Gnejus, Gnaeus
гервазія (-ія) : Gerwazy	Гнево
германізм (-у) : слово німецького по- ходження	гоата (-и) : gont
Германік (-а) : Germanikus	горгона (-и)
гест (-у -и) (рух тіла, уявляючий мисль і чувства)	Горція (-ві)
Гето (-ого) : Goethe	готіцкый (стіль)
гимн (-у -и)	готур (-а) : gluzec; готка (-и) : glu- szuca (з.)
гімназія (-ї) : gimnazjum; гімна- зіальний і гімназійний	Гощинський (-ого)
гіпс (-у) або сірчана вапу в во- дою : gips czyli siarkan warnio- wu z wodą; скло пречистої Ді- на Марії : gips lodowaty; аля- вастер (-у) : alabaster; гіпс по- локнистий : gips włóknisty (н.)	Граабіадеи
глядатель (-а -ори) : борець (-рця), боєць, поребіаць	Гракх (-а) : Grachus
гліцеріаа : gliceryna (х.)	гранат (-а) : granat; неприпняк (-а) або гросуляр : agrestnik czyli grossular (н.)
глоб (-а) : globus	граф (-а -ї) : hrabia; графський; графинь; графинка
глат, глат, клат, пілустак : klag, podruszczka (г.)	графіка (-и) : штўка писана; шт. рисована
глатати, глатити, заглядати коло-	графство : hrabstwo
	Гренландія
	гремія (-ї) : gremium (відр., середина, збір)
	Грінїч : Greenwich
	грунт (-у -ї)
	група (-и -и) (гурт, громада, збірка, купа)
	гуз (-а -и) : wezel
	густ (-у -и) : смак, вкус

Ц.

данати (даю -еш, дивай); дати (дам, дасі або даш, дасть, дай)	Дальніця (-ї)
давноминуваний (час) : zaprzeszly (czas) (гр.)	Дамаск : Damazek
давша (-а) : dusiciel boa (з)	Данаїда (-и -и -їд)
дактіль (-ли -лі) [стона вірша або бюч] (гр.)	Данїч (-а)
далековорість (примк. далеково- рий) : dalekowidztwo (ф.); hu- permetropia (л.)	Данїя (-ї); данський
	Данте (-ого)
	Данці : Danyszcy
	Дарій (-и) : Daryusz
	Дарштад (-у)
	дарувати (-рую); дароване

дaсть Біг : niema	двокрáтний : dwukrotny
Дáтис (-а) : Datus	дволітний : dwuletni
Дáфне (-н)	двооб'язний : dwunożny
дайтільняк (-а) : palma daktylowa	двопéані (цвaйтн) : dwupienne
(пiянк дахтiльняк) (б.)	(kwiaty) (б); двопéані дiєслóва :
даа і двi; даох, двом, двома на	dwutematowe czasowniki (гр.)
асі три рóдн	двопрозяблéаа (ростiна) : dwuli-
даі, три, чотiри тiсячi; даі, три,	scienna (roślina) (б.)
чотiри склiнкi; ала п'ять, шiсть,	двоспiльнi (пiлякi) : dwusilne
сiм, сто тiсяч; п'ять, шiсть, сiм,	(pręci) (б.)
сто склiнóк	двосóтний : dwusetny
даа рáвн, дiячи, даакрát : dwakróć	двотiсячний : dwutysięczny
двадцiятiстiвник п'ятнiцiнний :	двоточка (-и -i) : dwukropek (гр.)
dwunastościan pięciokątny (ш.)	двочлáн (-а) : dwumian (а.)
двадцiятiстiвник рóбнний : dwu-	Дáбречнн
pastościnn rombowy (ш.)	давiза (-и) : гáсло, клiч
двáри (-iй) : drzewi	дааютьлесiяць (-нi а́бó -ятьóх)
двáгáр (-я -i) : dźwigacz (ш.)	деагнiйцiць (-ятi а́бó -тьóх)
двiгáр (-i) : pierwszy krąg szynny,	Дéдаль (-ли)
dźwigacz, atlas; звóртник (-а) :	деж : gdzież
другi krąg szynny, obrotnik;	дезертiр (-и -и) : бiгiльць (бiгiцiя)
аiрiсток зубоáтний : zębiec (с.)	Деаидерiй (-ня) : Dezyderyusz
двiгнiти (двiгнi -iш -i) : dźwignąć	деаидарát (-у -и) : жáдане
двiженé (-я) : рух	деаидфéкци (-и) : вiдрáжуаапе :
Дáйна	odrażanie (л.)
двiйка (-и -i) : dwójka, dwuszereg	деаидюаати (-ю) : лiшiти сáжнн ;
(Reihen) (ш.)	пóкiнути, спуcтóшити
двiйвий : podwójny (ф.); двiйнé	деiнде : gdzie indziej
чiслó : dualis (гр.)	деклiнáци (-и -и -и) : вiдiна
двiйвiя (-и) : wspólnicy (Rotte) (ш.)	iшén (гр.)
двiстi, даохсóг : dwieście itd.	деклiнáци (-и) : вiголóшуннe
двiчн : dwakróć	в гéстáнн i в модулiннiю гóлосу
двогóлáнн : dwugłowy; ннз дво-	дéколн : niekiedy
три-чотiрогóлáнн : miesiąc	дéкотри : niektóry
dwu- trzy- czterogłowy (с.)	декрét (-у -и) : пóстáнóна, рiшенé,
дводiвний : dwudniowy	вáкáв
двоé людiй; двóих людiй; двóи	Дéльфи (Дельф); дальфiйский
люднн; двóими людiй, в двóи	Демéтер (-три) : Demeter
людх; а́бó : двóе не аiдiнiа́нe	Демóстéн (-а) : Demostenes
сiя	дeнь (днн, днi, днiв) : dzień
двоаук (-а -и) : dwudźwięk	дéнеде : gdzieindziej
двоа́чвий : dwuznaczny	депáртáмент (-у -и) : упрáнний
двоiгн (двою -óиш, двiй) : двоić	окрýг, урядовий вiддiл

депедит (-а -в) : залежний під
кого; ірритивант у нотаря
депозит (-и -в) : поклад; комусь
повірена річ

деревастка (-и) : dendryt (м.)
деревити (-ію) : drętwieć
деревяний : drewniany
деревніо (-а) : drewno (б.)
деревце (-я -ця) : drzewko
державна (-и) : państwo
дёрти (дру, дреш, дрї, дер -ла -ло)
дєсь : gdzieś

дєсєр (-у) : вакуска, вїдки, ласощі
дєспєт (-у -в) : погорда, легкомис-
ленє

дєспотїзм (-у) : самовлїсть (-и)

дєфїк (-у -в) : хїба (-и), вєдостїча,
неповнїсть

дєфїніція (-ї) : означєня, описанє;
дєфїніцію (-юш) : означую, опи-
сую

дєфїцит (-у -в) : недобір (-ору)

дєфрїдїци (-вї) : сирочєнєнє

дєкто (дєвог) : ktokolwiek

дєцїанї (-ї) : рїшенє

дєщо : pięso

дєякїй : niektóry

дєвєр (-а -ї), турєц. : gıaır (невїр-
ний; немагомєтанїн)

дєжїв (-и), чїв : dzuma (л.)

дєзїнїк (-а -и) : dzwonnik

дєзїб (-и -и), клїк (-а) ; дєзїбатїї

дєзїбати (-вїю) : dziobać

дєздєрєн (-а) : dziedzierzawa; тавож

дєндїр (-а) (б.)

дєндїрєдїа (-и) : припадїюча чвєсть

дєнїску

дєвувєти сї (дєвую сї)

дєдїкїчївїї : вїучний

Дїдїм (-а) : Didimus

Дїлїнїа (-и)

дїлїти : лїкарєм показанїї спїсїб

жїлєнї (л.)

дїєтєтка : вївїк о вїдповїднїм вїд-
жїнїюванїю влорївнїх і хорїх
люлїї (л.)

дїєцєзїя (-и) : єпїрхїя (провїнція під
правлїнєм єпїскопа)

дїкїї : dziki; лїко, дїкшє

дїктїт (-їту -їти) : duktal (рїч прокї-
зувана пишїчому)

дїктувїти (-їю) : проказувати

дїкїцїя (-ї) : нємїва, спїсїб нє-
слїблїювнїя

дїлїтїлїт (-а -и), іт. : лїбївнїк штї-
кї або нївїк бєз оснївного знанїя
рїчї

дїлїспїя (-вї) (нє : дємїсїя) : унїль-
вєнє вїд (держанїї) слїжбї

дїмївїк (-а) або одїмїлєвєць (-цїя) :
dumnik (szarawobrunatnawa odmiana
kwarcu kryształowego) (м.)

Дїогєн (-и) : Diogenes

Дїоклєсїян (-а)

Дїомєд (-и)

Дїон (-а) : Dion

Дїонїзїї (-и) : Dionizyusz; Дїо-
нїа (-а) : Dionizus

дїрєктор (-а -орї) : рїдїтєль

дїрєкци (-вї) : нїпрям, вїрїд, у-
прїа

дїсгїрмїїя (-ї) : рїзвук, рїз-
стрїї, нєгїднїсть

дїсєртїцїя (-вї) : розпрївн

дїсєдєнт (-а -в) : нє знанїючїї дер-
жанїї рєлїгїї

дїскїрє (-у -в) : рїзкїва, розпрїва

дїсвїснї (-ї), лат. : ўстнє обгї-
вїрїюванє сїрївн

дїсовїс (-у -и) : нєгїднїсть, рїз-
вук

дїспєнс (-и) : звїльнєнє вїд додєр-
жуванїя якїгїсь цєркївного прї-
пису

дїспєнсїя (-ї) : нєстрїанїсть (л.)

диспозиція (-ії) : уклад, поділ, роз-
каз; склєність

дистінкція (-ні) : розріжнюванє
дисциплінарний : дотикаючий дис-
ципліни (карности)

дитина (-и) : dziecięca
дитирамб (-у -и) : похвальна, оду-
шевлена пісня

диференція (-ії) : різниця
дифтерія : błonica (л.)
дифтонг (-а -и) : двозвук (-и)
діхання : dychawica (asthma) (л.)
дичіти (дичію) : dziczeć
дшкєнт (-а -и) : найвищий гєлєс
в співи

диявол (-а) : dyabeł
дигноза (-и) : розміриванє
дидєм (-у -и) : вінець для княгинь;
стрія голови

диєкои (-а -оци) : духовний, о одє
стєпень вищий від зрєа
дильєкт (-у -и) : варієе
дильог (-а -и) : розмова
дильєнт (-а) : dyament (ж.)
дильєтер (-тра) : поперечник, про-
гїя (-ову), прєліт

Діяна (-и) : Dyana
дїарий (-ий -ії) (дїєвник, записки)
дїгнати (дожену) : dogonić
дїйниця, доїльниця : dojnica
(Melkgefäss) (г.)

дїл (дєлу, долї) : dół
дїм (дєму, домї) : dom
Дїмє (-єса) : Dymas
дїстанати (дїстаю -єш, дїсчєвїй) ;
дїстати (дїстєчу -єш, дїстєць)

дївєльє (-ї) ; дївїнє (-ї) : dziewan-
na (ж.)

дївїка (-и -ї) : chróścik (ж.)
дїд (-а -ї) : dziad
дїдичність (-ости) : dziedziczność
(Vererbung) (г.)

дїдїв (-дова -дове) : dziadów

дїдуньє (-ий -ії) : dziadek
дїбїєшник (-а -и) : bezokolicznik
(г.)

дїєприкєтєник (-а -и) : imiesłów od-
mienny (г.)

дїєприкєтєник (-а -и) : imiesłów nie-
odmienny (г.)

дїєслєвник : czasownikowy (verba-
lis) (г.)

дїєслєво (-а -є) : słowo, czasownik
(г.)

дїжє (-ї) : dzieża

дїїсвий, також : дїїсний : rzeczy-
wisty (wirklich)

дїїсність (-ости) : rzeczywistość,
fakt

дїїствє (-є, дїїствє) : czynność

дїлєти (-єю) : działać

дїлєючий : działający

дїлєнє : dzielenie ; дїлєнок : dziel-
na ; дїлєник : dzielnik (ж.)

дїлєць (дїльчє) : działka kielicha
(б.)

дїлє (-а -є) : dzieło, czyn

дїрє (-ї, дїрє) : dziura

дїрчєтєсть (-ости) : dziurkowatość,
porowatość (ф.)

дїти (-ий) : dzieci

дїтєчий : dziecięcy

дїлєльний : czynny (г.)

дїяти (дїю) : czynić

дїлєтєго : dlatego

дїлєчєго : dla czego

двєвїй (пр. норєдєк) : dzienny
(пр porządek)

днєвник (-а) : dziennik

Днїєтєр (-тра) : Dniestr

днє (-є -є -дєи) : dno

Дєбрєвскїй (-ого)

дєбрєдїй (-їи -її)

дєбєток (-тка -тки) : iloczyn (ж.)

дєбєтє (-є) : dźbać

дєбєч (-є -ї) : dzieciol pstry (ж.)

довг (-ý -и) : dług
дóвгий : dlugi
дóвговýсний : długowazy
дóвгота (-и) : długość; довжина
(дóвжина) : długość (гм.)
дóвезти (дóвезу -еш -и, дóвиз -везла
-ло) : dowieźć
дóвэршеність, доковáльність,
-лий : doskonałość, -ly
дóвершити (-ршу -шиш -ши)
дóвести (дóведу -еш -и, дóвів -вела
-ло) : dowieść
дóвiре : zaufanie; дóвiрочний : ро-
ufny
дóвкóла : dokoła
дóвкругi : naokoło
дóвóли : dowolni, dosyć
дóгáвний : pagany
дóгляд (-у) : dozór; дóглядник,
-иця; нáгляд : nadzór
дéготь (-гтю), такóж : дéготь (-гтю)
i дóготь (дiгтю) : dziegieć
дóгма (-и) : dogmat (твэрджене, при-
нiте за правду без критики i доказiв)
дóдавати (-я) : dodawanie; дóдáт-
ник (-а) : dodajnik (в.)
дóдáтний : dodatni (ф.)
Додé (-éга) : Daudet
до двá : do dna
дóжв (-i) (пéрший урядник венéцкой
рeпублiки)
дóжджiшник (-а) : dżdżownica (в.)
дóза (-и) : кiлькiсть лiкарства, ужi-
та на раз; мiрка
до зáвтра : do jutra
дóвольти (-iю); дóзвóлювати
(-юю)
дóзрiв (-у) : dojrzanie (б.)
дóзрiлий : dojrzaly
дóзрiти (-iю); дóзрiвати (-вiю)
дóiжджати (-iю) : dojeżdżać
дóльщик (-а) : dojacz (der Melker)
(г.)

дóйти (дóю -óиш -дiй) : doić
дóказ (-у) : dowód (пi., гм.)
дóкми — дóти (не : як дóвго — так
дóвго)
дóка : doróki.
дóкóла, дóкóкóла : dokoła
дóктор (-а -óри) (учiтель, учeний;
мiкар)
дóкторáт (-у -в) : гiдвiсть дéктора
дóкумéнт (-у -и) : грáмота, дóкав
на письмi
дóлiвка (-в) : posadzka
дóлiвниця : na wznak
дóлiшний (-iй) : dolny (к.)
дóлонiстай : dłoniasty; лист 5—7
дóлонiсто - латчáтний : liść 5—7
dłoniasto-klapowy (б.)
дóлiня (-i) : dłoń
дóлотó (-á -óга) : dłóto
дóма, в дóма : w domu
дóмáслити ся (чогó)
дóмiствó (-á -iства) : domostwo
Домiнiканин (-ица -ани -ав)
до нiвi : do dzisiaj
дóпéрва : dopiero
до пiввa : do późna
дóпóвнeнe (-я) : dopełniacz (гр.)
дóпóвнiючий : uzupełniający; до-
pеłniający (пi.)
дóрáдвий : doradczy
дóрáдвик (-а -в) : doradca
дóраз, дóрáзу : do razu
до рéшти : do reszty
дóрiжка (-и -i) : drożyna
дóрóга (-и) : droga; дóрóга молóч-
нá (чумáшка) : droga mleczna (ф.)
дóрогий (-á -é); дóрóжний
дóрожити ся (-рóжу ся -иш ся -i ся)
дóрожий, дóрожвéча, дóрогiтян (-i)
дóсьвiд (-у), -вний : doświadczenie,
-alny (ф. п.)
дóсьвiта : przed świtem

досм : dotąd
до сита : do syta
досить : dosyc
доста : dosyc
достаточний : dostateczny (пф.)
достоту : dokladnie
достроїти, настроїти (-ою -оїш
-стрії) : stroic (ф.)
досяг (-у), досягність (-ости) : da-
lekość (пр. rzutu) (ф.)
досягнути (досягну -еш -ї)
дотти : doroty
дотик (-у) : dotyk
дочка (-ї -дочки) : córka
дощка (-п -ї) : deska ; дошка ри-
сункова, підкладниця : rajsbret,
rysownica (р.)
дощ (-у -ї) : deszcz ; дощомір (-у) :
deszczomierz (ф.)
дощений : dżdżysty
доярка : dojarka (Melkweib) (г.)
драгоман (-а -п) : тонзач на Східі
дражливий, дражніти
драма (-а -п) : dramat (театральна
штучка)
Древно (-а); дрезнєпський
дрени : dreny, sączki (г.)
дренованє (-я); відводлюванє :
drenowanie (г.)
дрелювати (-юю) (вертіти, винимати
кістки з овочів)
Дриада (-и)
дріб (прикметник: дробовий) : ułamek;
дріб істий : ułamek właściwy;
дріб неістий : ułamek niewła-
ściwy; дріб перволічний (наво-
ротний) : ułamek percydyczny;
дріб ретязний (ланцовий) : uła-
mek lancusowy (а.)
дріждже (-а -ї), дріжджі (-її)
дрід (дрбада) : drozd (а.)
дріпати (-аю) : drzemać

дрімливий : drzemliwy
дрімлюх (-ї -ї) : kozodój (а.)
дрімля (-ї) : drunla
дрит (-огу -оги) : drut ; дротий
(ф.)
дробина, молекул : drobina (ф.)
дроаа (дров) : drwa
дровитня (-ї -їтні) : drewutnia
дроганє (-я) : drganie ; дроганє по-
дोजне : drganie podłużne ; дро-
ганє поперечне : drganie po-
przeczne; дроганє устайне : drga-
nie zanikające (ф.)
дрожати (-ожу -їш -ї -їв) : drzeć
дрохва (-и) : drog (а.)
друг (-а -п) : druh
дружба (-и) : družba ; дружба (-ї) :
przyjaźń
дружина (-и) : małżonek l. małżon-
ka ; дружина (-ї) : orszak, towa-
rzystwo
дружка (-и -ї) : družka
Друз (-а) : Druzus
дружайка (-и) : dobry przyjaciel
Друїл (-а -и)
друк (-ї) : drąg (ф.)
друкар (-аря -арі)
друкарня (-ї -ї) : печатня (-ї)
дуб (дуба) : dąb (б.)
Дублін (-а)
дуга (-ї), радуга : tęcza (ф.); luk
(р.)
дубинна (-и) : widmo (w fizyce)
Дуеро
дуже : bardzo
дужець (-жца) : zapasnik (г.)
дужий : zdrow, silny (не: wielki)
Дунай (-аю) : Dunaj
дуги (-ую -уєш, дуй, дуй) : dąć
дугчастий : dęty ; билó дугчасте :
Iodyga dęta (б.)
дубоаенство (-а)

душегубець (-бця) : zbrojca
 дюк сосноаець : zawisak borowiec
 (в.)

дядьшав (-ш) : ciotka, stryjenka
 дядько (-а) : wuj
 дятель (дьягла) : dzięciol (ч.)

Е.

Еак (-а) : Eakus
 Ебензе : Ebensee
 Еубея (-ей) : Eubea
 Евгеній (-ій) : Eugeniusz
 Евгенія : Eugenia
 Евралікв (-кв)
 Еврапід (-а) : Eurypides
 Еврорп : Europa
 евфемія (-ія) : жичливе говореае
 (гр.); евфеміа (-у) : звстүүлеса
 крвжлівого аярау ладідви
 Евфрат
 Евфровавія (-ія)
 егіда (-в) : щит Зевеса; обороаа,
 опіва
 Егіпа (-п)
 едікт (-у -и) : ваказ проголошешай
 айсшою влвстю
 Еднабург
 едувація (-ія) : виховане, образо-
 вав
 Езоп (-а)
 екліптикв (-п) : ekliptyka (ф.)
 екльога (-п) [хугітва поевня]
 економія (-ія) : заряд долу, госпо-
 дарство
 ексавіс (-у -а), існит (-у) : egzamin
 ексгумація (-ія) : вигребава трупа
 і оглядипи его в цілях судово-
 лінарских
 ексекуція (-ія) (виконаве присуду;
 стягнове податку ітд.)
 ексепляр (-ря -рі) : приміриак
 екзистенція (-ія) : зствоване
 екскурсія (-ія) : прогулька
 ексорта (-ш) (реалігіана промова, па-
 ука)
 ексспедіція (-ія) : виправе, вїснїка

експенс (-у -и); експенсувати : ви-
 даток; видатки, кошти повоасїти
 експеримент (-у -и) : досьвід. право,
 локва
 експільовя (-ія) : вїбух
 екстаза (-в) : унесена, нахват душї
 екстераїст (-а -в) : прилативїй ученик
 екстракт, витак (extractum) (ч.)
 експеленція (-ія) : титул авсбках
 достойниаків
 експес (-у -и) : вїступок, надужитї,
 проинив, вїборик
 елвгія (-ія) : побаня смутаго на-
 строу; елвгійнаї
 електризованнє : elektryzowanie (ф.)
 електричність (-оств) [прики. елв-
 тричвїй] : elektryczność (ф.)
 електроліза : elektroliza (ф.)
 елемент (-у -а) : тіло поедїнче, пєр-
 нєнь (-рєав) (ш.); жвалб, склалник,
 початок
 елемєнтар (-аря -і) : кнїжкв, в ко-
 трїй літи учать ся читати
 Еліва (-в)
 еліпса (-п) : пропущєни вїраау;
 еліпсїчвїй (вр. рєчєвє) (гр.)
 елюкубрїция (-ія) (рїч з трудом
 вїпрацьована, особл. письменнїча;
 слабїй літературнїй твір)
 еляборат (-у -а) : варїб
 емалїя (-ія) : emalia (т.)
 евангїнація (-ія) : усвовїльєненє,
 рївноуравнєнє
 емблєма (-п -и) : emblemat (зм-
 словїй предмєт, до котрого привязує
 ся якєсь значїє, символ)
 еметик (-у) : emetyk (срєдство до вї-
 мїкани блювотї) (ч.)

Емілії (-ія) : Emiliusz
Емілія (-ї)
Еміліян (-а), Омел'ян : Emilian
емісарві (-ня -ні) (політичний вісланець з тайним порученням)
оф'аза (-в) : н'ятвск, кладовий и м'ови на ц'євнї вірзли або складї; перес'ада, панушеність, помнати́чність
езаяг'є : завїна відмішків, форми або частий м'ови
Енеї (-я) : Encasz
Енеїда (-и) : Encida
енергія (-ї) : energia (ф.)
Еввії (-ія) : Ewniusz
евтуз'я (-у) : одушев'єлевс
зак'їлка (-и) : окр'їжнєк п'анп до епїскопїв
евнєкльоп'єд'є (-ві) : в'ач'єрк всїх ваук або всїх галуз ц'євнї науки
Епаміноп'єд (-а) : Epaminondas
епїскоп (-а -п) : biskup
епїграма (-и) : epigramat (мисль в'єражена в кор'откїх і д'єтєпнїм стїхї)
епїлємія : помїж люд'їм наву́юча вразлїва сл'абість, помїсть (л.)
єпізод (-у -п) : (уступ з письменнїцїм т'єорї, не належ'ачий до власнївого предмету)
епїлєпсія (-ві), п'єдавка, прїдв'єка : padaczka (л.)
Епір (-у) : Epir
епїтєт (-у -и) : (прїд'єток даннїй комусь або комусь для означ'єня як'єсь особлївшїої прїкметї)

епїтрахїль (-їл) : etula
євічнїй : epiczny (ошк'євнїй)
єпол'єти (-їв) : szlify
єпоп'єя (-єї) : ерорєжа (лїц'єрскє воєма, оповїд'єюча о подїях, обходїчнїх шїлїй в'єрїд) (гр.)
єпос (-у) : eros (гл. єпоп'єя)
єп'єха : ерєка (ф.)
єсєнція (-ї) : ск'євцєнтр'євавнїй р'єзтвїр, мїст'єчнї в с'єбї н'єйгол'євнїшї ск'євднїкї, вїт'єгнєвї з як'єгось тїла; н'єт'єг, нївар, дєк'євт, екстр'єкт
єст'єтїка (-и) : нау́ка о красї і шт'єдї
єт'єж'єрка (-в -ї), фр. : (полїчка на кнїжкї або пал'єрї)
єтор (-у) : eter (х.)
єт'єка (-в) : нау́ка о обич'єях; єт'єч-прї
єт'єк'єт'є (-и) : заг'єл вєп'єч'є, зах'єнуван'єх и тов'єрнскїх вїд'єбснїях, ім'євно на двор'єх володарїв
єтїм'єл'єогїп (-ї) : н'єв'єк про тв'єрєнє н'єв слїв (гр.)
Етїбнїя (-ї)
єтоп'єя (-ї), уос'єблєнє : egzmosci-patio
Ер'єб (-у) : Egeb
Ерф'єрт (-у) : ерф'єртскїй
Еф'єз (-у)
єф'єкт (-у -и) : в'єр'єжнє; в'єрт'єсвнїй навір; **єф'єкта (-їв) :** дав'єжнїостї
єч'єла, вїпрїск : wyrzusk (єczema) (л.)

Є.

єв'єнг'єл'є (-ня) : єв'єнг'єлєк
єв'єнг'єлїст (-а -и) : ewangelista
Євр'єї (-я -єї) : Hebrajczyk; євр'єї-скїй; євр'єїан (-у)
Єгїп'єт : Egipt; єгїп'єтскїй

Єг'єна (-в)
Єз'єїт (-а -и) : єз'єїтскїй
Єлїсв'єт'є : Elzbieta
Єлїчнїч (-и)
Єлїс'єї

єрарх; єрархія: hierarchia
 Єрешія (-і): Jeremiasz
 єрєтнк (-а -ї); єрєсь (-єс): herezya
 Єрєвін (-а): Hieronim
 Єрусалїн (-а): Jerozolima

єсли, колї, вк що: jeśli
 єство (-ї, єстаа): jestestwo; єстєн-
 нїї: istotny
 єщє, іщє, щє: jeszcze

Ж.

жаба (-и, жаби albo жаби): żaba;
 жаба їдома або зячїїна: żaba
 jadalna (з.)
 жабот (-а) (збїрана корїнка)
 жабачка (-а): żabiarka (rodzaj maźa)
 жадати (-їю): żądać
 жадєв (-дна -дне): żaden
 жадєв (-двїй -дпї -двє): żadny;
 такїж: жадлївїй
 жадѳи (-и): żadza.
 жїйворїнок (-ака): skowronek
 жакєт (-а -и) (кїртка, сїрдут)
 жаль (-лїю -лї): żal
 жалїсавїй: żaloszny
 жалї (-ї, жалїа): żądło
 жалѳба (-ї): żaloba
 жалѳба (-и): skarga
 жалїзав (-її): żaluzya
 жандїри (-а -и); такїж: жандїр
 жар (-ї): żar
 жарї (-ї); такїж: жарѳта, снєка
 жартѳа (-у) (протївнїй язїковї
 тѳвїр)
 жарїти (-рїю -їш -ї): żarzyc
 жарт (-у): żart
 жїтї (жву -нєш -ав, жав): żać
 жївїй
 жїтї (жву -єш -и): żyć
 ждїти (жлу -єш -ї): czekać
 же кладє сї по слѳвї і пїше св
 окрємо: вїн же; тѳї же; лї-
 дї же ітд. — ж прїлїчує сї
 до попереднєго слѳва: колїж;
 єтїж; снїж ітл.

жебран (-ї -ї): żebrak
 жєтї -чї (ж(є)жу -єш -ї, жєт)
 Жєгѳта (-и): Żegota (Ignacja)
 жєал (-а): bęgło (ф)
 жєлатї (-їю): życzyc (komu czego);
 такїж: бажїти
 жєлєза (-и): gruczoł; такїж: жїлї-
 ва (-и) і залїза (-а); жєлєзї по-
 товї: gruczoły potowe; жєлєзї
 лѳвї: gruczoły łojowe; жєлєзї
 молѳчнї: gruczoły mleczne; жє-
 лєзї слєзї: gruczoły łzowe;
 слїпїзкї або жєлєзї слїпїзкї:
 ślinianki; слїзїзкї або жєлєзї
 слїзї: gruczoły śluzowe (с.)
 жєлєза щатовї або щатївка (-и):
 gruczoł tarczycowy (с.)
 жєлїзєвї (жєлїзїва), скалєпї жєлїз-
 вїй або сїдєрїт: auferyt (и.)
 жєлїзо (-а) або жєлїзо: żelazo; ж.
 зємкє: ż. ziemskie albo telu-
 gyczne; ж. мєтєорїчє: ż. me-
 teoryczne; ж. лїтє: ż. lane; ж.
 кѳває: ż. kute; сталь (стїлї)
 або арїцв (-ї): stal (и.)
 жєлїзѳведєць брунїтївїй або лїновїт
 (-а): liptonit (воднѳкїє жєлїзѳвїй;
 wodorotlenek żelazowy); лїновїт
 аолоквїотїй або бїра лїсѳго-
 лѳкка: lim. włóknisty; лїш. збї-
 тїї: lim. jednostajny; лїш. окрѳ-
 вїї: l. okrowy; лїш. гвїдїзїна
 або їмбра турєцка: umbrę tu-
 rgeska; рудї мѳчїрїа або мѳчї-

рiнeць (пoчapиця) : ruda iako-
wa czyli bagieenna (ш.)
жeлiзoвeць чepнoний aбo гeмaтiт
(-н) : hematyt (oкoлo жeлiзa);
oлecт жeлiзний : bluzycz zelaza;
гeм. лocнaбoвий : hematyt lu-
zyczkowy; гeм. вoлoвий aбo
чepвoвa лeсeгoлoвкa : hem.wlók-
nisty; любpикa : gubryka; гeм.
iлacтий : hem. ilowy; гpoздивeць
(гвoздивцiя) : гемaтiт iлacтий (o
cклaднi прутчacтiй) (ш.)
жeлiзoвeць мaгнeтний aбo мaгнe-
тит (-a) : magnetyt (oкoлo жeлiзa i
oкoлo жeлiзa) (ш.)
жeлaтiнa (-н), фp. (кapткa з рiбн)
жeнчyт (-a -н) : perla
Жeнeвa : Genewa
жeв'якoвий, жeвoчий : żeński
жeнтцa (-i) : żeńska
жeвyвaти (-нyю) (cтiснaти, ввoдити
в пpикp. пoлoжeннe); жeвaдa
жeвaцiвa (-н) : kobieta, bialoglowa
жeрднa (-н -н) : zerdz
жeрeб (-a) : los
жeрeбeць (-бiя) : źrebie
жeрeбi (жeрeбiтн, жeрeбiтa) : źre-
bie (в.)
жeрeлo (-a, жeрeлн) : źródło (ф.)
жeртвa (-н); тaвoж : oфiрa; жeр-
твннi (-a -н) ; вiстap (-a -i)
жeрти (жpу -eш -н) : źreć
жeвeнькo : żywo, allegro (ш.)
жeвiця (-i) : żywica (б. х.)
жeвiт (-вoтi -н) : brzuch; жeвoт' a),
цepк. : żywot; жeтця cьвaтнi :
żywoty świątych
жeвнiй aбo тpивнiй : pożywny (в.
б.)
жeвoнiст (жeвoкocтy) : żywokost;
тaкoж гaвнaз (-y) (б.)
жeвoпiсь (-н) : malarstwo

жeвчнн (-a), пyльo (-a) : puls, tętno
(л.)
Жeгмoнт : Zygmunt
жид (-a -н); жидiвcкий ; жидiвcтвo;
Жидi [o cтвpнн. [зpaелiтaх]]
жидiвкa (-н) : żydówka
Жиджив (-н) [з Тpоцкoвa]
живeвий : żywotny; тaкoж : жe-
вoтннi
жидa aбo вeнa : żyła, wena; жидa
гoлoвнa пoлiшнa : żyła głowna
dolna; жидa гoлoвнa гopiшнa :
żyła głowna gorna; жидa лeг-
вoнi : żyły płucone; жидa пiдклю-
чцeвa пpавa : żyła podobojczy-
kowa prawa; жидa пiдключ-
цeвa лiвa : żyła podobojczyko-
wa lewa (с.)
жид (-y) : żeg; жидвiй : żegnuy; тa-
кoж : тoвcтвiй, oнacнcтвiй
жидaнoлo (жидa -лi) : cьвiтiлнннк,
вeлiкнi пiдcьвiчннк
жидвaти : 1) żyrować [weksel]; 2)
ozdabiać druten mosiężnym
(тoпopeць жидpь - ; 3) szukać
pożywienia
жидe (-я, жидe) : życie
жидeпiсь (-н) : życiorys; тaкoж :
жидeпнc (-y -н)
жидвннi : żytny
жидo (жидa, жидa) : żyto (б.)
жидкa (-н -н) aбo жeвa (-н) : żyła
Жидciє (-ccioго) : Jussieu
жидoпaтa (-aн) : źłopać
жидкpут (-a) : kufwa
жидкeв (-н -н) : garść
Жидyд (-н); жидyдcкий
жидyвaти (-pю -pнн -pи) : mrużyć
жидyт (жидyтoк) : pęk (г.)
жидeць (жeвцiя -i) : źniwiarz; жид-
цн (-i), жидa aбo жeвчннa (-н)
(г.)

жишнірка (-н): żniwiarka (r.)
жишніво (-н -а): żniwo
жівкнати (-нати -еш -і): żółknąć
жовна (-я, жовни): dzieciol zielony (ж.)
жівни (-ів): skrofuly (л.)
жівнір (-н -і): żołnierz
жоніяк: obrządek wkrótliczny (л.)
жонтіляцл, жовтільниці: żółtaczkа (л.)
жівтень (-тня): październik
жівтий: żółty
жовток (жовткі): żółtko; жовток творчий: żółtko twórcze; жовток відживний: żółtko odżywcze (л.)
жояч (-ч): żółć
жолд (-л) (жовнірска платні)
жолоб (-обв): żłób
жолобати (-аю): żłobię
жолоблене (-я): żłobkowanie (р)
жолудь (-ш): żołądz
жолудок (жолудка): żołądek; мішок сліпий: worek ślepy; выпуск (-у): wrzut; двірник (-а): odżwiernik; желяз травляючі: gruczoły trawienne; слизівк

жолудочні: gruczoły śluzowe żołąдка; травлячки або пепсиа: персуна (с.)
жорна (-рен): żarna (r.)
жорства (-ів): gruby piasek, piasek; gruby piasek; żwir (ж.)
жорсткі: okrutny
жрець (-я -і) або офіривник (-а)
жубериня (-і): szczepka; także: черепашка (-я) (л.)
жувати (жую -іш): żuć
жужелця (-і): żużel
жук (-а -і): żuk
жуланець (жуланя) або граніт (-у або -а): granit (ж.)
жува (-и) (жопальни соли; жушки)
жуван (-а -і): żupan
журá (-и) або журба (-и)
журавель (-вля -влі): żogaw (ж.)
журіги (журю, журвш -рш): magtwic; журіти ся: troszczyć się
журиал (-у -в): żurnal [чвсонісь (-и), часонісь (-у), газета]; журналіст (-в)
журний: troskliwy

3.

ва бѣзпн: za bezcen
забороняти (-яю): zabraniać; заборонювати (-юю) [często] [wielko]
забути (-буду -еш -удь): zapomnieć
завбільшкі: co do wielkości
завглубшкі: co do głębokości
завгрушкі: co do grubości
завдошкі: co do długości
завдеце: zakład, instytucja
заведія (-іі): zawadyaka
завѣсти (-вѣу -ѣш -і); завѣсти (-вѣжу -вѣш -аі)
завѣршене (-а): uwieńczenie (р.)

завѣсти (-вѣу -ѣш -і); завѣсти (-вѣджу -вѣш -дѣ)
завѣсти ся (-вѣстѣу ся)
завѣвати (-вѣю): 1) wieść, 2) wyć, 3) zawijać
зависний: zawistny
зависко (-а вискош): za wysoko
завіт, старий і новий: st. i n. testament; скійнія завіта: arka przymierza (пр.)
завсїди: zawsze

завтра : jutro
завчасний : zawczasny ; завчасно
завчасу : zawczasu
заширши : co do szerokości
загадка (-и -и) : zagadka
загаїти (-гаю -їш -аї)
загал (-я) ; загалом ; загальний
заграв (-я) : zagórze
заглубчастий : wklęsty (л. б. н.)
загніаджати ся (-аю ся)
загоїти (-гою -оїш) : zagoić
заголонок (-ака -акн)
загорілий : zagorzały ; zaszadzony
(л.)
загоріли (-рю -їш) : zaszadzić się,
zagorzeć (л.)
за границю ; виїхав за границю ;
пробував за границею ; але : пер-
пів із заграниці [заграниці]
Загреб (-у) : Zagrzeb (Agram)
загрівати (-гріваю -єш -и) : zagryźć
на дармо : za darmo
загля : gwoli, dla
за дня : za dnia
за довгий ; за слабій
за довго ; за слабо ; за богато
ітл.
задумчивість, заумліність, задү-
ма : melancholia (л.)
заодно : wcięż
зажечі -гті (заж(е)жү -єш -и) ; за-
жечати (-аю)
заздалегіль : naprzód, zawczasu,
заздрісвий : zazdrosny ; заздрісно
зазімчак (-а) : przedzimek (з.)
зазүүлонець (-пня) : storczyk (б.)
зазүля (-үлі) : kukulka (з.)
заійий : zbyteczny
заїменик (-а -и) : zaimek (гр.)
заїзний : zajezdny
заказарок (-рка) : zakamarek
заки, заких : nim
закінчене (-и -я) : zakończenie
заключене (-я) : wnioskowanie (л.)

заклучити (-ючү -чїш -чї) шор :
zawrzeć pokój ; заклучати (-аю)
заколот (-у) : zwichrzenie ; pertur-
bacya (w astronomii)
законы (-у -и) : prawo (ф.) ; zakon,
ustawa
законник (-а) : zakonnik
законниця (-и) : zakonnica
закополаство (-а)
закрїстия (-и) ; накрїстия (-а -и)
закрут (-у -и) : zawinięcie (р.)
закүнувати (-ную) ; закупювати
залелїи (-ио) : zalcldwie
залїжний : zależny (гр.)
Залїський (-ого)
залива (-у -и) : zatoka
заломане (перломане, ломане) :
zalamanie (ф.)
залюбки : z zamiłowaniem
зальжесь (зальжнн) : zalqżek (б.)
зальчі -гті (-ляжу -жеш -и) : za-
ledz ; залягати (-аю) : zalegać
Замарїтїи (-ога)
замєране (-я) : marżnięcie (ф.)
замєсти (-метү -тєш -тї) ; замїтати
замїронїи (-а -о) (péчас) : zamia-
gowy -a -e (zdanie) (гр.)
замїсьць : zamiast
замїтка (-и) : uwaga (Bemerkung,
Anmerkung)
за много : za wiele
замолоду : za mlodu
замора шүша : empuza (б.)
замуж : za mał
замүже (-а) : zameście
занадто : zanadto
занєдбувати (-дбую) : zuniedbywać
занємочї -гті (-южу) : zaniemódz
занїмїти (-аю) : zajmować
занїгтїця, згїтїця, занїт : za-
strzał, zanogcica (panaritium) (л.)
занїжка (-и) : odwrotka (ру.)
занїздати (-аю) : okiełzać
занїятє (-я) : zajęcie, zatrudnienie
(пр.)

- заокруглене (-я) :** zaokrąglenie (к.)
заосереданий : mimośrodkowy (ф.)
заосмотріти (-отрѣ -іш -і)
заперечальний : przeczący (пр. зда-
 nie)
**заперти (запру -ѣш -і, запер) за-
 рге ; заприрати (-аю)**
запильте : zapylić (б.)
запилька (-и -в) : spinka
заплінок (заплінка) : plemnik ; за-
 плібочин (-і) : plemnica (б.)
заповіт (-а), завіщанє (-я)
запобігти : zapobiedz
заполонь (заполони) : zaraza (б.)
заполочник (-а) : ziele lub krzew
 bawełny ; заполоч (-я) або ба-
 вопаи (-и) : bawełna, brudnożół-
 ty lub srebrzystobiały kutner,
 porastający nasiona rośliny ba-
 wełnianej, który się oddziela od
 skorupy nasion i przedzie na
 bawełniane nici (б.)
запомочню : zapomocą
Запоріжжє (-я) ; запоріжський
запоріжжє (-я) : rękojmnia
заприсягнути (-сагну -ѣш -і) : за-
 przysiądz ; заприсягати (-аю)
запрати (-чи (-приж) -ѣш -і)
зарадний : zaradczy
зараза бульбана : zaraza ziemnia-
 czana (б.)
зараз : zaraz
заразливий : epidemiczny
заразін : zarazem
заразо (-а) : szeregoność wieczorna
 (ф.)
заріадо : zarówno
**заріпати (-ріжу -еш -ріж) ; зарізу-
 вати (-вую)**
зародок (зародка) : zarodek ; зиро-
 док одвопростабуцїанїї : zarodek
 jednoliścienny ; з. двопростабуцї-
 анїї : z. dwuliścienny ; з. много-
 простабуцїанїї : z. wieloliścienny
 (б.)
- зіродочник (-а) :** zwirodkowiec (б.)
засадн (-и) : zasada (w chemii)
засідка (-и) : zasadzka
засніжати (-аю) : zasnąć
**заспокоити (-кою -кою -кіи) ; за-
 спокоювати (-кою)**
**застережи -гті (-реж) -ѣш -і) ; за-
 стерігати (-аю)**
застрібець (застрібеця) : szoldra
 (rodzaj małża) (з.)
заступати (-аю) : zastępować
заступити (-ступлю -пшш -пш)
засувач (-а) : zasuwacz (w maszynie
 parowej) (ф.)
засиг (обсяг) діланиа : sfera działa-
 nia (ф.)
затє : zło
затички (-и) : klapa, wentyl (ф.)
затїяти (-тїлю -тїши -тїи)
затїниє (-я) : zaćmienie ; з. повне :
 z. zupełne ; з. частне. : z. czę-
 ściowe (ф.)
затроне (-я) : otrucie (л.)
захід (-оду) : zachód (ф.) ; Захід
 (-оду) : Zichód (замість іменн
 власного)
**захлину́тв са, захлебну́ти си,
 захлину́ти си :** zakrzęcić się
 (sich verschlucken) (л.)
захмарєнє (-а) : zachmurzenie (ф.)
захоронка (-и) : ochronka
захотінка (-и), забіганки
зачерез : przez, z. przyczyny
зачерк (-у), обсяг (-у) : zakres
 (л.) ; zakres (л.)
зачерка́ти (-черкну -ѣш -і) : opi-
 nąć (л.)
заціпка (-и) : znczerпка
зашітник (-а) : ochronca, protektor
защо, зашож : zaco, zaszcz
защан (и) : oświadczenie
защць (-я -і) : zając (з.)
забавити (-авлю -авш -ав) : pozba-
 віć ; забавляти (-аю) : zabawiać

- збавкрутувати (-тую)**
Збараж (-а); збараский
ебезчестіти (-честу́ -стїш -ї)
збярати (-аю): zierać
збіже (-а -а): zboże
збіжний: zbieżny (а.)
**збірний (-а -е): zbiogowy (collecti-
 vus)**
збіч (збóчн): stok (góry) (г.)
з близка: z bliska
збóчене (-н): zбочение (ф.)
збрїднути (-їдну -еш -н)
**зброяк (-а́ -ї): pancernik (ssawiec z
 rzędu szczerbaków.) (а.)**
збрўя (-ї): zbroja (ф.)
**збудїти (-ўджу -диш -дї): wzbu-
 dzić, zbudzić**
збувати (-їю)
збути (збўду): zbyć; збувати (-аю)
звавé (-а́): zawód, powołanie
зваркїї: dający się zwyżsować
czyli spraja; звáркїсть (-ости):
własność niektórych metali, po-
legająca na tem, że dwa roz-
żarzone kawałki metalu, bite
młótem, dają się spoić w ca-
łość. Желїзо зваряé; желїзо
зварювати: żel. szwejsować (н.)
зведене (-н): sprowadzenie; зvé-
денїї: sprowadzony (а. ф.)
звéати (-эу́ -эш -ї, звїе): zwięźć
**звено́ (-а́, звéла): ogniwo (np. galwa-
 niczne)**
зверстїнци: gonidia, małe, go-
łem okiem prawie niewidzialne
glony wśród grzybni porostów
(б.)
звертáч (-а́): zwrotnica (ф.)
звєрха: z wierzchu; з вєрху: ze
szczytu góry
звєрхнїї (-її): zwierzchni, ze-
, wnetrzny
звєршенїї: doskonały
звэсти (-эдý -эш -ї, звїа, звéла -ло)
звїжка (ж): zwyżka (ф.)
- звнс: zwieszenie (гн.)**
з внсона: z wysoka
звїхненє сўставу: zwichnienie
(luxatio) (л.)
звїд (-óду) небéснїї: półkula nie-
bieska (ф.)
звїдки; звїдквїадé; звїдкаш
звїдш; стáд
звїтам: stamtąd
звїздá (-ї, звїзди): gwiazda; звá-
стáла (неподáвїжна): gw. stála
(аст.)
звїздáнн (-ї): rozgwiazda (а.)
звїздїстнїї: gwiazdzisty (ф.)
звїздчáтнк (-а): mech gwiazdko-
ву (б.)
звїздчáтна (-н): gwiazdecznica (а.)
звїї (-óю -óї): zwój (ф.)
звїльпа: zwolna
звїнїце (-ї) або двáзвїця: dzwonicа
звїлók (звїлкá): dzwonek (б.)
звїр (-а -ї); звїря́ (-яги -яга)
звїрїнецъ (воляк): zwierzyniec
(zodyak) (ф.)
звїснїї: wiadomy
звїстка (-ш): zapowiedź (гн.)
звїт (-у -ш): sprawozdanie
звїщáти (-аю): zwiastować
зворóтнїї: zwrotny
зворóтнїк: zwrotnik (ф.)
зворя́к (-а́): zwójkówka (а.)
звук (-а -ш): gloska, brzmienie (гп);
дзвїек (ф.); ton (ш.)
звя́а (-а): struktura (р.)
званкїї: zwięзły; деревнó звявнé ::
drewno zwięzłe (б.)
згáга: zgaga (Sodbrennen) (л.)
згáлати (-аю): wspomnieć, odga-
dnąć
згáвнїти (-блю́ -бїш -бї)
згаснўти (згáсву -эш -ї): zgasnąć
згїре (-я): wzgórze
згляд (-у): wzgląd
згладнїї: względny (ф.)
згóдон: po jakimś czasie

з гóрда : z pyszna
згордіти (-дію) : zhardzieć
з горі : z góry
згоріти (-я) : spalenie
згібілий : zgrzeczny
згубілий : zgrubiały
з гру́ша : z grubsza
згу́чення (-н) : zgeszczenie (ф.)
з да́зна ; з ла́вних дзвóн
з далéка : z daleka
здáржати ся (від чого)
здáнувати (-аю) : zdziwić
зди́хнути (зди́хну́ -эш -ї) : westchnąć ; зади́хати (-аю) : wzduchnąć ; зди́хати : zdychać ; вдóхнути : zdechnąć
здіб (здóбу) : pokrój (б.)
здібні́сть (-ости) : zdolność
здрі́бнілий : zdrobniały (гр.)
здóбути (-бóду -еш -бóдь -бóвъ) ; вдóбувати (-ваю)
здоаж : wzdluż
здорóба : zdrów
здурі́ти (-дóрю -рши -рї) : zdurzyć
Земжидóска Кальварія
зэ́гма (-я) : zeugma (синтаксичне по-лúченє двох імен з одним дієсловом, котре надає ся лишé до одного з імен).
Зевéс (-а) : Zeus
зелéний : zielony ; Зелéні Свѣта
зелі́вий : żelazny
зелі́зник (-а) : żelazowiec (х.)
зепі́вниця (-ї) : kolej żelazna (ф.)
зелі́зо : żelazo ; зелі́зний : żelazowy ; зепі́зовий : żelazowy (х.)
зелó (-а, зéла) : ziele, ziola
Зеля́ндия
земля́ (-ї, зéмлі) : ziemia ; з. на-плáзна : z. parlywowa (ш.)
землóвіск (-бску), віск зéмний або озонаріт (-а) : ozokeryt, wosk ziemny (ш.)
земпоа́дник (-а) : plaz (з.)
зэ́ніт (прикм. зэнітáльний) : zenit (ф.)

Зэ́кон (-а)
зэренцá (-я -э́нца) або зéрнітко
зэ́ркало (прикм. зéркальний, зéрка-льна) : zwierciadło (zwierciadlenie) (ф.)
зэ́рнік (-а) : ziarniak (б.)
зэ́рністий або зéрністий : ziarnisty (ш.)
зэ́дніти (-ию́ -ніш -ї)
зэ́жаліты ся (-жалю́ ся -аліш ся -алї ся) : zlitować się
з(і)жáти (з(і)жну́ -эш -ї -з(і)жáв)
з(і)жáрти (з(і)жру́ -эш -ї) : zżegć ; по-жирáти (-аю) : zżerać
зэ́живати (-аю) : zżynać
з(і)жóвквити (-óвкву) : zżółknąć
зза, ізза : z za, z przyczyny
зэврáти ся (-аю сп) : spoglądać
зэ́ўти (-ўю) : zżuć
зэ́ўнути (-ўбу) : zżębnać
зиз (-а) ; зизовáтий
зизовáти́сть = косо́бі́сть = вірко-ті́сть = зизо́бі́сть = zez (л.)
зизкáк (-а) ; зизкáковáтий
Зі́яна Вода
з(і)ркати (-аю) - zerkać
з(і)всю́дз, з(і)сї́ль : zewsząd
з(і)гнáти : zgięć (ш.)
з(і)гну́ти (-гну́ -эш -ї) : zgiąć
з(і)лї́на (-н) : omdlenie (л.)
з(і)лї́ти (їю) : zemleć (л.)
зі мно́ю ; з мнá : ze mną ; ze mnie
з(і)шхну́ти (-шхну́) : zepchnąć
зір (зóру) : wzrok
зіскок (-у) : zeskok (ш.)
зісòхнути (-сòхну -эш -н)
зіступ (-у) : łączenie (ш.)
зітхну́ти (-тхну́ -эш -ї) : westchnąć
зівати (-аю) : ziewać (-ву)
зі́вчко (-а) : ziółko
зі́вниця (-ї) : żrenica
зі́сти (зі́ш, зі́сь, зі́сть, зі́мó, зі́стé, зі́дять, зі́дж)

зле : źle
злексітн (злекснў - шнш - шн)
злізаа (-п) : deszcz ulewny
злість (злість) : złość
злішво : lepiszcze (м.)
зліпзяк (зліпняк) : zlepienie,
konglomerat (м.)
злділї (-їя -її) : złodziej
зложена (ростина) : złożona (ро-
ślina), roślina dwuliściana, ma-
jąca kwiatostan złożony, tak
zwany koszyczek (б.)
зложене (реченє) : złożone (zdanie)
(гр.)
злочиц (-у -п) ; злочинець (-иця)
злўда : złóżpa
злўка (-п) : złączenie (ф.)
злўчка (-н -ї) : łącznik (гр.)
злўчник (-а -н) : spójnik (гр.) ;
łącznik (ф.)
змагаѣти ся : 1) wzmaczać się, 2)
walczyć
змáкн : z maleńkości
змарагд (-а) : smaragd (м.)
змарилїй : zmierzniły
змéжн : z między
зменшáти (-áю) ; зменшувати (-ую)
змерзнути (-зну) : zmarznąć
змиї (паперознїй) ; latawiec (ф.)
змисл (-у) : zmysł ; дóгнн (-у) : do-
tyk ; смак (-у) ; smak ; нюх (-у) :
węch ; аір (зору) : wzrok ; слух
(-у) : słuch (с.)
змислоаїї : zmysłowy (гр.)
змия (змиї, змиї) : żmija (з.)
змінна : zmienna ; змінна аааїсп-
на : zmienna zmienna (гм.)
зміст (-у -п) : treść
змішка (-н) : zmieszanie (ф.)
змолоѣти (змéлю - леш -ї, змолоѣ)
змочї - гтї (змóжу) : módz, zdołać ;
змочї ся : wzmódz się
змятн (змяпў) : zmiać
зпáвенець (-ниа) : zpawca
зпад : z nad

зпадзору : z zewnątrz
зпнїтн (знаїлў - éш -ї) : znaleźć
знак навéденя : cudzołów (гр.)
знаменїтнї
знаменник : mianownik (а.)
знамя (знаменн, знаменá) : zamięć
знавé : wiedza ; znajomość
знáти (знїю) : znać i wiedzieć
знахїдне (-ого) : znaleźne
знахóла (-н) : znalazca
знаходїти (-хóджу - днш -дї)
значїнє або знáченє : znaczenie
знєвїрїти ся : sprzeniewierzyć się
знємощїти (-їю) ; zniedołężnić
знєрáзнїтн (-нїджу - днш -дн)
знєобачкн, знєчєвн : znieścaka
знїжна, óбнїжна : zniżka (ф.)
знїжка (пр. фотографїчна) : zdjęcie
з нїжéцкн, з угóрсн
зноз, знóзу : znowu
знїтн (здїїлў - éш -ї, зняв) ; здїї-
нáти (áю)
зобовязанє (-я) : zobowiązanie
зобрéженє : opisanie, przedsta-
wie-
nie
зознї : zewnątrz ; зознїшний (-її)
зозсїя : całkiem
зогїдзувати (-їдкую) : zohydzać
зодпїя (-а) : zodyak
зóлото (-а) : złoto (м.) (х.)
золотўга (-п) : skrofuly
Зóлочїа (-чєз) : Złoczów
зоольóгїа (-її) : наука о зьнїрáтнх
зорáтн (-зору -реш -рї) : zogać
зóря (ї) : zorza
зóря нїзнїчна : zorza рóлносна
(ф.)
зóшпт (-а -в) : zeszyt = зшїток
(-тка)
з пáньска : z pańska
зперéду : z przodu
зпїд : z pod
зпóза : z poza
зпóмїж : z pomiędzy

вобнад : z ponad
 вонід : z porod
 в порядку : z porządku
 в посеред : z pośród
 в початку : z początku
 в причини : z przyczyny
 в рау : z rązu
 в рана : z rana
 в реченя ; зреченя ся
 в рѣнтя (вріжу -еш -ріж) : zerznąć
 в рілий ; тижь : свілий, доспілий,
 стяганий, дороблий, дійшлий
 в рілість ; ієнит в рілості
 в рив (-я) : widzenie (ф.)
 В рілий (-вля) : Zrinyi
 в ритель (-ля) : widz ; також : видѣць
 (-дця), глядѣч (-ѣ)
 в роумити (-мію) : zrozumieć
 в рослоголончій або сѣголовочній
 (пнякк) : zrosłopylnikowe (прѣсі-
 кі) (б.)
 в рослокаточна (ростіни) : zrosłopłatkowa (roślina), roślina dwuliścienna o koronie zrosłopłatkowcj (б.)
 в ростати ; в рстатя ся :
 zrastać się
 в ростіака (-н) : zrost (symfiza) (с.)
 в руб горішмоцокній : zrab górno-
 szczykowy (с.)
 в рупеня срау : naruszenie stawu
 (subluxatio) (л.)
 в (і) садити (-аджү -дїш -дї) : zsa-
 dzić ; засаджунати (-джую)
 в (і) свѣга (-аю) : zsyłać
 в (і) снїити (-нїю) : zsinieć
 в сип (-у) : zsyр
 в (і) снїати (-зю) : zsyрować ; в (і) снї-
 патя (-илю -плеш -зісїв) : zsyрać
 в сїа : zesiad (га)
 в (і) ступити (-стүп.лю -пїш -пї)

в (і) сунуте (-фну) : zsunąć
 в (і) шити (-шїю) : zszuć ; в (і) шнїити
 (-вїю) : zszycwać
 вуб (-н) : ząb ; корінь вуби : korzeń
 зѣба ; шїака : szyjka ; корбна :
 korona zęba ; яшн вубна : zę-
 bodół ; снїиця : szkliwo ; вуби-
 нї або вубовина : kościan ; корѣ
 вубна : kora zęba, cement ; дү-
 тнїя вуба : jama zębowa ; сїна-
 чї : siekacze ; кля : kły (кло : kiel) ;
 вубн черевїї або черевяккї : zę-
 by trzopowe ; зуба молочнї : zę-
 by mleczne (с.)
 вуб лорүчий або драч (-ѣ) : ząb
 tnący (а.) ; вуб сукастий : ząb
 sęczkowany (в.) ; вуб черенний :
 ząb trzopowy (а.)
 вубний : zębowy (гр.)
 вубнї (-ї) : uzębienie ; также : уаў-
 бленя (-я) і кўсало (кўсала) ; вуб-
 нїя спїнна : uzębienie zupełne ; в.
 неспїнна : uz. niezupełne ; в.
 влїучнїа : u. zwarte ; в. невлїучна
 або щербїта : uz. niezwarте ; щѣр-
 ба (-н) : szcerba (с.)
 в ударом : sforzando (м.)
 в часом : z czaśem
 в чорн : z kolei
 в шобїати (-їю)
 в шүхнути (вшүхнү -ѣш -нї) : zniknąć,
 ustać
 в шблнк (-а) : zięba (также : в шблнця
 -ї) (а.)
 в шблї (-ї) : ziębla (орка під зїму.) (г.)
 в шбнути (-бну) : ziębnąć
 в шва : skrzele ; рїба дїше : в швннї :
 guba oddycha skrzelami (а.)
 в швїтн ся (в шлїю ся -внш ся -вї ся) :
 zjawić się
 в шть (-я -тї) : zięć

И.

-ик в імениках, утворених від дієприкметника страдального, пр. ученик (не: ученник), мученик, сьязьєний, післанник (післашцтао) ітд.
 -ио в 1. особі ч. мн. часу теп. дієслія, котрих 3. ос. ч. од. часу теп. кінчить ся на -ить: носьмо, носьть; терпимь, терпять; мусимь, мусить; моачимь, мовчать; лежимь, лежать ітд. [але: -емо а 1. ос. ч. мн. часу теп. дієслія, котрих 3. ос. ч. од. часу теп. кінчить ся на -е: ілемь, іте; неземь, аеве; несемь, несе ітд.
 -иця є то иросток в імениках, особлно утворених від дієприкметника страдального, пр. учениця (не: ученница), відданиця,

мучениця, післанця; аавница, гостівниця, наменниця ітд.; але: аавниця, законниця, наклонниця
 -ни -ім є закінч. в VI. відм. ч. од. в деклінації прикм. і заіменник. а ролі муж. і середн., пр. а тми пильним учеником; тми красним яблоком; а саоім другом
 -ни, -іми є закінч. в VI. відм. ч. мн. а деклінації прикм. і заімен. у асіх трох родах, пр. з тими пильними учениками; тими красними яблками; тими хоробшими влижками; саоіми кінями
 ирици (ириці): traszka (з.)
 ирини (-а): ośliczka (rodzaj stopog) (з.)

Й.

Йоаніти: Joannici (zakon)
 Йов (-в): Hiob
 Йод (-у): jod; йолодєнь: jodowodóg; йодофори: jodoform; йодяк: jodek (х.)
 йой: biada

Йолуп (-а -в): głupiec
 йон: jon (ф.)
 Йоватан (-а)
 Йобіня (-і); йобський
 Йордан (-у)
 Йосиф (-а): Józef

І.

Ідониц (-а): Idonicz
 ігла (-й, ігли); також: гочка (-н -и)
 ігловірець (-рци): izkałupnia; також: окольча (-і) (з.)
 ігра (-й); також: гра (-в); забана (-и)
 ідеал (-у -в) (то, що тільки в ідеї, а в образеню єствує); ідеальний
 ідентичний: тожсамий, тотожний

ідея (-ей) (образ, сталь, виображенє, понятє, первоє шр зміслових річей)
 іділн (-і): idyla (від иоеані, пісня хутирна); ідилічний
 ідосникривя: неопраалана підразв до декотрих річей, пр. страи, крисок, ліків
 ідиот (-а): слабумний, ціаголонок, неук

Ізабелля (-ї)
ізвнїтр — в середїви
імеонї — знадвору, в окола
ізолювати (-люв); відокреміти
Ізократ (-а) : Izokrates
Ізраелїт (-а -и) : ізраелїтський
Іква (ріка)
іл (-ілу) : il; іл солїстїй : il solo-
pożny, il solny (м.)
Ілїон (-у)
Ілїрїв (-її)
Іліада (-и)
ілюмін (-ї) : пуста надїв, злуда,
омїла
ілюмінанці (-її) : урочїсте · осьві-
тлене мїста, будївку і т. і.
ілюстрація (-її) : пояснене; зобра-
жене; нартїва, повсїяюча текст
вкїбо твбру
-їв, -їв е зикївч. в VII. відм. ч.
од. в деклїнанці прим. і най-
меншк. в род. муж. і середн. :
в тїм цїльнїм ўченку; в тїм
крїснїм яблїцї; в своїм друзї
імаїванці (-її) : зображене; уїна
іменник (-а) : gzeszownik (гр.)
імаїкуляція (-її) : влїсанє до
метрїки вїсної школи
іміграція (-її) : привандрїване; на-
плав чужбі люїности
імовїрність (-ости) : prawdopodo-
bieństwo (а.)
імпєрїя (-її) : цїсарство
імпєт (-у) : вїстун, вїлад; сїла
імїя (їмени, іменї) : imię
Івн : Ipp (гзєка)
інакше : inaczej
інвєстїр (-арї -арї) : сїмс тїго, що
вихїдїть сн в данїїв хвїлї на
грунті, в мїшкаю, склєні ітд.
інвєрсія (-її) : перєстїлєвє слїа
(гр.)
інгалїп (-її) : вдїханє летўчих
лїкїв (л.)

Інд (ріка)
індаїанці (-її) : слїдство
індекс (-у -в) : сїмс вїстї, аїкас
рїчвї; укаївк, покїжчик
індемнїванці (-її) : відшїодїнанє,
нїнагорода шкоди за якєсь
прїаю або рїч підббрану (г.)
їндї (-її); Сїдїні Індїї
їндївїдуум (ч. од. : вєвїдї.; ч. мн. :
-а -їв, особєнь (-бїа), осїбїїв, о-
сїба; їндївїдуальнїй : осїбєнїїй,
осїбєстїїй, окремїшнїїй (-її)
їндїк (-а -п)
їндїшнїї (-а -їшн -їшн)
Індї-Хїнї
їндїкція : indukcya (ф.)
їней (їнею) : szron (м.)
ївєкція (-її) : вїрїсїнуванє
їжєнїр (-їра -їрї); їжєнїрїя (-її)
їпїцїя (-ї) : дїчнї
їквївїцїя (-її) : слїдїстїо
їкїола : kiedy niekiedy
їнокєнтнї (-їв) : Innocenty
їно : jeпо
Іно (їнїи) : Ipo
їновїция (-її) : вїєденє чїго во-
вїго; нїзїсть, обївїа
їновїрєць (-рїцї -рїцї); такїж : чу-
жовїрєць (-рїцї)
Івсбрук (-а)
їнсєрат (-у -в) : ўмїстка, оголїшевє
їнсїєкт (-у -п) : парнїк; грядї о-
грївїа теплїм вїазоу
їнсїєкцїя (-її) : нагляд, перєгляд,
контрїола
їнсїєкт (-у -в) : прїрїднїк
їнсїєкт (-у -в) : прїрїад, пїчївє,
прїєстрїї
їноурїєнт (-а -н) : буптївнїк, по-
встїаєць
їнтїбуляція (-її) : вїнїс набўтої
вїїсвїстї перухївої в нїїгїх
гїпєтєчнїх; єкстїбуляція : вї-
пїсанє (г.)

інтеграл (арим. інтегральний) :	іригация : наводнене (р.)
саїка (а.)	Іріда (-и) : Irys
інтелектуальний : умий, духовий	іритати (-ні) : подразнене, гнів ;
інтелігенція (-ні) : відбитість до пі-	іригувати ся
знавання і повільня ; образова-	Ірландія (-її) ; ірландський
не ; класа освічених людей	іронія (-її) : удаване, скривний глуш
інтенсивний : сильний, напружений	(гр.)
інтенція (-ні) : намір, гадка, охота	Іртиш (ріка)
інтервал : interwał (мз.)	Ісаак (-а) : Izak
інтердікт (-у -и) : за́каз ; церквіна	Ісаїя (-аї) : Izajasz
кля́тва	іскра (-я) : iskra
інтерес (-у -и) : річ, займаюча ко-	іскрити ся (іскрю ся -иш ся)
го ; ува́га, при́ста, хосіч, виск	Іслам (-у)
і втерпелія (-ні) : перерване мо-	Ісмева (-и)
ви ; відстав до данї виясненя	Іспанія (-її) : Hiszpania ; Іспанець
інтерпрюкція (-ні) : перепічане	(-ця)
и пвсьмі	іспит (-у) : ексамін
інтерре́нум (невідм.) : безкороліве,	ісповідане : wyznanie ; ісповідний ;
межнвлада	безісповідний
інтерція (-и) : контра́кт ; перед-	ізотерма
шлюбвий за́пис	істик, ёстик : istryk, styk (łopatka
інтуїція (-її) : яглядане и себе ;	do oczyszczenia pluga) (р.)
представлене собі чогось и сви-	Істи (-у) ; істиїський
домости без посередництва ре-	історія (-її) : historia ; дієпись (-и)
флєкції	Історія рўської літератури Огюбє-
інфазія (-її) : не́честь, підлість	ського
інфлюєнца (-и) : згура	істо́та (-и) ; танож : суть (-и)
інфляти (-яит) ; інфлятський	Істрия
пний (абó : пналії) : inny	Іта́лія (-її) : Włochy ; італійський
олит (-а) : Eupolit	Італієць (-ліїця) : Włoch
ан (-у)	іти (ідү -еш -я, ішов, ішла -ло)
аціональний (необчисливий ;	Іфігенія (-її)
протійний рбзумови)	іхтиольог (-а -и) : дослідник, що за-
іржати (-ржү -еш -я) : rżec	пняве ся наукою о рїбах

I.

їдл. їдло : jadło

їж (-я -і) : jez (и гóрах : яріч
-я -і) (з.)

їжнвєць (-пня) : jezowiec (з.)

їздєць (-дця -ди) : jeździec

їздити (їжджу, їздити) : jeździć

їсти (їш, їш або їси, їсть, їмо,
їсте, їдять ; їж, їв, їла, їло)

їх, їш [ве : их, їш] : ich, im

їхвїй (-вїї) -я -є : należący do nich

К.

- ка́бель : kabel (ф.)
 на́бінёт (-у -и) : відокремлена ком-
 ванта; поміщене збору спеціаль-
 них примірянків; радв міністрів
 кавáр (-ра) : kawiarz; кавэ́рия
 Кавка́з (-у); кавка́ський
 кавте́ризация : вишлюванн в ці-
 лх лічничих (л.)
 каву́н (-а -в) : kawon (б.)
 ка́вця : кожда річ дапа на обяза-
 печенн доповнення якогось вобо-
 в'язаня (г.)
 каві́р (-у) або ікрв н віза і де-
 котрих іших рідів бсетра : ka-
 wior (в.)
 кага́л (у -н) (радв жидівских ви-
 борах)
 кадь (-и), ка́дка (-и -н) : kadz
 ка́дм : kadm (х.)
 ка́внята (-и -в) [итал.] (Wallge-
 wölbe)
 кава́тя (ва́жу) : 1) mówić, 2) roz-
 kazywać
 Квеві́р (-іра) : Kazimierz
 ка́яна (-а -в) : orowiadanie
 Ка́льо (-зя)
 ка́йдаш (-іа)
 Ка́ів (-в)
 ка́квобець (-овня) : drzewo kako-
 owe; чоколя́да (-ядв) : czekolada (б.)
 ка́лазар (-аря -арі)
 Ка́льдеро́и (-а)
 Ка́ле (невідм.) : Calais; кавта́ль-
 сний
 Ка́ленберг (-в)
 кале́ндар (-я -і) : kalendarz (ф.)
 ка́ляти (-лю -лиш -лі) : hartować
 ка́лпточник (-а) : tasznik [також :
 трясилу́нки (-унок)] (б.)
 ка́ліг; а́фія (-ії) : краснопі́сь (-п)
 ка́ліка (-в) : kaleka
 Ка́ліюпа (-и) : гре́чка віза
 Квлі́со (-и)
 Ка́ліш (-іша); ка́ліський
 Кальку́тта
 Ка́шбіа (-и)
 Ка́менець Поді́льський
 ка́сениця (-і -ї) : kamienica
 Ка́міль (-лля) : Kamillus
 ка́мінь (-ени -ові -енів); ка́міняний,
 ка́мяний
 ка́мінь про́бний : kamień probier-
 szu; lidyt; також : пробник (-в),
 лі́діт (-а) (п.)
 Ка́мінь Струми́лова
 ка́міняні
 ка́мфора (-и)
 ка́мняний, ка́міняний : kamienny
 Ка́мія (-нов)
 Ка́нав (Cannaе); під Ка́нями;
 н Ка́нах
 ка́новічний : відповідаючий цер-
 ко́вному праву
 канце́ля́рия (-и) : писарни (-і)
 ка́нцлер (-а -і) : висо́кий урядник;
 пе́рший міністер
 кáпати (-аю) : кара́с
 канце́льи (-в -и) : ві́свогий сьвя-
 щеник
 ка́пітал (істинв) : kapital (а.); ка-
 піта́ліст (-а)
 Ка́піто́лій (-ія) : Capitolium
 ка́пля : kropła (ф.)
 Ка́ппадо́нія (-ії)
 ка́пу́ста (-и -н) : kapusta (б.)
 ка́пустя́ник (-а) : kapustnik (а.)
 ка́ра (-и) (п)
 кара́на (-и) : ва́жна купці́в або
 ну́гачиків
 Кара́йбе́ске во́ре
 кара́ (-и -н) : karaś (в.)
 кара́и (-раю) : karaś
 Кара́їти (-і)

кари́та (-и) (берліи, риди́ви)
кари́тиди (-и -и -ид) : велика ста-
туя лю́дська, підпирáюча голо-
вою́ або рамека́ми бальмоване
карляк (-а -и) (пигме́й, купáк, ку-
ца́к)

кари́сть (-о́сти) (пг.)

Ка́роль Вели́кий

каро́чки : o czarnych oczach

Кари́ати (-а́т) ; кари́атский

кари́елк (-і) : karpiel [іна́кше : бру-
кна або бру́аов (-ви), кваа]
(б.)

Кари́а́тика (-к) : Kartagina

Кари́те́зій (-ня) : Kartezyusz, René
Descartes

карусе́ль (-сля) : karuzel (крути́лка,
людова забáа)

ка́са (-и) : скарби́ця

каса́рия (-а́ркі -арні)

каса́цк (-и) : акесе́не, укева́жене

касте́р (-а -к) (скарби́цьк)

каси́но (-а), іт. : товари́ство для
спільво́ї забáа

Касса́ндра (-и)

Касси́й (-ая) : Kaszyusz

катако́збв (-о́мб) : пече́ри, а аотри́х
Рия́лянк хозáли покáкки́в

ката́лянк : о́кладн лічн́чі (л.)

ката́ра́кта, сн́вкй пра́к : за́ста (л.)

ката́стер і́руктовий : спис і́ о́нкс
всі́х і́рунтів к ці́лн ви́ви́ру
і́рунтво́го подáтку (г.)

катафа́цьк (-а -к) : ка́ри

каторва́к (-а) : cietrzew, каторва́ч-
ка або тете́риця : cieciorka
(з.)

кати́хт (-а -и) : katecheta

като́лик (-а) ; като́лацвий : асе-
свят́кий (-ій), вседе́цький
(церк.)

Ка́тов (-а) : Kato

ка́чка (-и -і) : kaszka

каша́нка (-и) : pilch, porielica (з.)

каше́т (-а -и) (ша́пка з дашко́м)

каше́тка (-ню) : kasztać

ка́штап (-я -і) : kasztan ; к. ідо́вий :
k. jadalny ; к. кінський або
гіркока́штап : k. koński (б.)

Ка́йфа (-и) : Kaifasz

кава́ракс (-у -и) : чне́рть (годи́ни)

квадра́т (-у -и)

квали́фіка́ци (и) : озна́чене лю-
сте́ ; узді́бнеке

кваранта́ка (-а) : а́йдосба́еке о за-
раа́лыву хорóбу підозрі́лих лю-
ди́й (л.)

кварц (-у) : kwarc (каас кремоа́й
або кре́млянка) (и.)

квас (-у) : kwas ; ааас азотба́й :

kwas azotowy ; квас азотáний :

kwas azotawy ; квас бороа́й :

kwas bogowy ; квас сі́рчковий

(сі́рковий) : kwas siarkowy ;

авас сі́рковий : kwas siarkowy ;

квас сі́львий : kwas solny ; квас

мураве́лькый : kwas mrówkowy ;

каас о́цтовий : kwas octowy ;

квас ви́пкый : kwas winny ; квас

моло́чний : kwas mlekowy ; квас

я́блочный : kwas jablkowy ; квас

гоа́цевий : kwas tuszczowy ;

авас са́лцильоний : kwas sali-
cylowy (л.)

кваскы́ : kwaśny

квеста́р (-аря -арі) : вакóвник, що
збрав. ва́помóгу на монасти́р

квэ́стк (-и) : пн́тане

квкч (-а́ -і) : kwiczoł (з.)

кни́аво́кн (-і) (пятилі́тний до́да-
ток до платні)

Кві́нт (-а) : Kwintus

Кві́нтлі́ян (-іяна)

Кві́рэт (-а -в) : Kwiryta

квіт (-у -и) : kwit

квот (-а) : ilogaz (а.)

квота (-я)
квдрішп (-ш) : limba (б.)
Кельт (-а -и) : Celt; кельтійський
кераміка (-и) : прівсел заншмаючи
ся виробани в глини (т.)
кєрвѣвч (-а) або карнеоль (-ю) :
karneol czyli krawawnik (м.)
кєрвѣсток (-сткп) : kwotoczek (б.)
кєрна (-я, керний) : ster
кєрнѣпч (-а -і) : sternik, kiero-
wnik
кєртѣця (-ї) : kret (в.)
кєфір : напій витворєний з молока
(г.)
кѣзнути (-ну -неш -в) : skinać
кѣдоти (-ю) : rzucić
кѣдр (-я) : cedr (б.)
Кѣїв (-єва) : Kijów; кѣївський
кѣювар (-у) : cynober (сїрчѣк
ртѣтний : siarczek rtęci) (м.)
кѣпѣнс : wrzenio (ф.)
кѣпѣти (кѣпѣлю -пѣш -пѣ) : kipiec
Кѣр (-а) : Cyrus
кѣсець (-сия) : tlen (г.)
кѣслвѣ : kwaśny, kiszony
кѣснєвѣць (-вцѣ -вцї) : tlenowiec
кѣснєхлѣрак : tlenochlorek
кѣсть (-сти) : penzel
кѣстѣпка (-п) : pędzlak (б.)
кѣт (кѣта або кѣтѣ, кѣти або кѣтї) :
wieloryb, wal (а.)
Кѣтѣй : Xітв; хітвський
кѣтѣця (-ї) : bukiet (р.)
кѣтовѣць (-вцѣ -вцї) : dwupletwo-
wiec (а.)
кѣшкѣ або ялѣга : kiszki czyli je-
lita; кѣшва тонкѣ : jelito cienkie;
дванѣдцѣтка : dwunastnica;
кѣшка тѣщна : jelito czcze; кѣшка
бєдронѣ : j. biodrowe; кѣшва
грѣба : jelito grube; кѣшка слѣпѣ
або дѣва : kątnica, jelito ślepe;
кѣрѣсток хробаковѣтний : wygo-
stek robaczkowy; окрѣжнѣця :

okrężnica; кѣшка жуѣвни, кѣшка
дѣбрѣня або вѣдїднѣця : jelito
odchodowe, odbytnica, jelito
proste (с.)

Кѣкльоп (-а) : Cyklop
кѣлькѣлѣтний : kilkoletni
Кѣлѣкія (-ї) : Cylicya
кѣльва осѣб : para osób
кѣлькѣсть (-оста) : ilość
кѣльцѣ : kółka (г.)
кѣльче (-а) : kielce (б.)
кѣльчєнс (-я) : kielkownic (б.)
Кѣмон (-з) : Cymon
кѣп (кѣна, кѣнї) : pigoże (м.)
кѣнь (кѣнѣ, кѣнї, кѣнїй) : koni (а.)
кѣнѣт (-у -и) (рїд лѣмпи з бѣлѣпаю
стїною для вѣдїтї свѣтла, іменю
в театрї)
кѣпчнїй горѣшнї : odnóża górne;
барк (-у) : bark; лопѣтка (-и) :
łopatki; грѣбїнь (грѣбєня) : grze-
bień; кѣрѣсток круївкѣвнїй :
wyrstek kruczodzioby; вєр-
шѣн лопѣтки : wierzchołek lo-
patki; кѣлючнѣця (-ї) : obojczyk
(у люду : ярѣб -ѣ); рѣмн (-менн) :
ramię; передрѣя : przedramię;
лѣвтѣвка (-и) : kość łokciowa;
лучнѣця (-ї) : srgucha; рукѣ (рукї,
рѣкн) : ręka; передрѣче : przed-
ręcze czyli parięstek; сєредрѣ-
че : śródgarze; пѣльцї або пєр-
сти : palce; пѣлюх (пѣлюхѣ) :
kciuk; вєрпѣтки або хрѣпкн :
trzeszczki (с.)
кѣпчнїй долѣшнї : odnóża dolne;
лѣхѣня (-ї) : miednica; стєрѣб
(-ѣ) : udo, kość udowa; пѣд-
єтѣгнє (-я) : podudzie; гѣлнѣ
(гѣлєнн) : kość goleniowa; лѣ-
стѣвнѣ (лѣстѣвнѣ) : kość łydkowa;
нанѣлѣцєць (пѣколѣцнѣ) : nakola-
pek, gzerka [дѣнєдє у лю-
ду : чѣшка (-и)]; стѣнѣ (стѣнї,
стѣнн) : stopa; ирпѣлєснє або

передспине : ster, przedstorie;
плєсни (-и) або середотїна : śród-
storie [також : плєсно (-а)];
пальці : palce; верпáтки або
хру́пки : trzeszczki (о.)
кі́оск (-а -я) : влта́ни в зїньскім
стїлю
кіпврно (-а) : cyprie (б.)
Кіпр (-у) : Cypr
кір (кору), кир (кіру) : kur, odra
(л.)
кірасвєр (-а -п) : онацірєпнїй жє-
пїр тяжкїй їздє
Кіргїя (-а)
Кірє (-и) : Cyrcє
кісьба́ (-и, кісьба) : kośba
кіслїк (-у) = у Гуду́лів квєснє мо-
локо : zsiadłe mleko (г.)
кість (кѳсти) : kość; кѳсти довгі
або свирєлєвáти : kości długie
czyli piszczelowate; кѳсти плє-
скї : k. płaskie; к. корѳткі : k.
krótkie; кѳсти голѳвї : kości
głowy; кѳсти вáдовба : kości
kadłuba czyli tułowia; кѳсти
кїнчїн : kości odnoży (с.)
кістáпп (-и) : pestkowiec; твкѳж :
камячáк (-á); віства (кіѳтки,
вісткї) або квїшвєць (камяниця,
камїцї) : pestka (б.)
кіт (котá, котá) : kot (в.)
кітлэр (-врї -врї) : kotlarz
квáдка (-н -ї)
квєнáк (-á -ї) : kiel
квєветá (-ї) : potwarz; твкѳж : пѳ-
клїп (-єну), вáклев (-у), обшѳв,
поговїр
квєй (-ѳю) : klej
квєйкїсть (-ѳсти) : lekkość (ф.)
квєїти (-єю -єїш) : kleić
квєѳтáти (-ѳчу) : klekotać
квєн (квєну) : klon (б.)
квєпнїй або квєпкїй : klepałny (н.)
квєпкїсть, квєпнїсть : klepalność (ф.)
квєц (-ї -и) : kloc

квєшївєць (-вцá) : obrazki (б.)
квєптомáвїя (-її) : пічїш вєзєїтєж-
нїй нїккїп до квєдєжп (л.)
квєп : klin (ф.)
квєч (-и -ї) : гáсло, пѳккїк
квєшїт (-а -и) (чѳловїк ввлєжнїй вїд
когѳ; поручáючпїй кому́ свою́
спрáву); квєшїтєлє
квєшá (-и) : klimat; такѳж : пїдсѳ-
вє (-и)
квєшїкá (-и) : шпїтáль, бѳльнїця,
получєнї в фáкултєтѳм лїкар-
скїм (л.)
Квєю (Клї) : Klio
Клїтáїшнєстрá (-с) : Klitemnestra
квєїтїна (-и) : komórka; лдрѳ квєї-
тїнє : jądro komórkowe; обѳ-
лѳвá квєїтїнá : błona komór-
kowa (а. б. с.)
квєїтїнї пѳхѳвї : komórki węchowe
(с.)
квєшїц (-á -ї) : kleszcz (а.)
квєшїцї (-їв) : kleszcze, obcęgi
Квєѳдвїк (-а)
квєѳж (-а -п) : цвїтнїк, трєвнїк
квєшїт (-ѳту -ѳти) : kłopot
квєѳѳтáти (-ѳчу -ѳчєш)
квєѳївкá (-и) : skulica (а.)
квєѳѳѳм їхáти : klusem jechać
квєѳшвєць (-вцá -вцї) : dzióbak
(zwierzę ssące z rzędu ste-
kowców) (а.)
квєѳч (-á -ї) : syllogizm (лг.)
квєѳчїнá (-и) : zwornik (klucz, ka-
mien lub cegła u szczytu skle-
pienia) (р.)
квєѳчнá (-и -ї) : kluczka (к.)
квєѳч (-у) або пїдуѳстїнєк (-а) : tra-
wieniec czyli śláz, czwarta i
ostatnia torba żółádka przeżu-
wacza; пїдуѳстїти або свквє-
гáти мѳлоко : dać kawálek tra-
wieńca cielęcего do mleka, żeby
się prędzej ścięło (а.)

кляйстер (-отру)
кляйсер (-а -и) (шавітний опівсювач театральний)
клявїть : kłępnąć (тш.)
кляса (-и); клясовий
клясїчний : придержующий ся клясиків; вїрцевий
клятьба (-ї) : przysięga
кляти -сти (кляну -єш -ї) : kłać
клячїти (клячу -чїш -чї) : kłeszczyć
кляни (кляну) : kłm, karolick;
також : клянок (кляну) (б.)
клягар (-аря -арї) : księgarz
клягарня (-ї -нї -рєнь) : księgarnia
кляги (кляг) : księgi, trzecia torba żołądka przeżuwaacza (з.)
кляжка (-и -ї -ок) : książka
клят (-ота -оти) : gnót
клявїти (клявю -єш -уї) : kłuć
клягїна (-ї) : księżna
кляжка (-в) : księżniczka
клязь (-я -зі) : książę
клявїство : księstwo
клядюр (-а -оря) : номїчвїк (-ї)
клябї : byleby
клябїльница або шталюга : sztaluga
кляблїк (-а -и) : kielb (з.)
клябує мшолб : myszólów (в.)
клявль (-я -ї) : kowal
клябася (-ї -ася) : kielbasa
клявїй або клявїй : kowalny (ш.)
клявїр (-а -и) або клявїр (-а -и)
клячєг (-а) : арка Noego (пг.); також : клят (-а) або клят (-а)
клябж : kogóž
клябрта (-и) : відділ пхотв, відмодїающий нїнїшньому баталїонову
кляенс (-у -и) : мєрвїсна рунопїсь; уклад нрав; кляга нрав
Кляр (-а) : Kodrus
клядїй : każdy
кляжяка (-а) : garbarz

кляжяка (-и) : mieszek (б.)
кляжї (-ї -ї) : kozuch
кляж (-ї. нбаш) : koza; кляж (кляж, кляж) : kozlel; кляж (-а) або кляж (-а) : koziołozec
кляжєць (-льця -льці) : jaskier, кляжєць острый, терпїбїда або іскорвїн : jaskier ostrzy czyli przyszczeniec (б.)
кляж (-рбга) : koziołozec (ф.)
кляж (-ї) : kozica (teraz jedyna antylora europejska) (з.)
кляж (-оїш -оїш) : koić
кляжєць (-нця) : palma kokowa (б.)
кляжєць (-нця) : koło rozrędowe (w maszynie) (ф.)
кляжєць (кляжєць, кляжєць) : kołec (з. б.)
кляжєць (-и) : товариш; кляжєцьство
кляжєць (-ї) : kollegium (збір людїя, що мають спільну цїль праці; вїдмодїающее науковє)
кляжєць (-и) (кляжєць, при котрим є кляжєць)
кляжєць (-вї) (збір, збїрка)
кляжєць бш : gduby
кляжєць, кляжєць
кляжєць : kołowót (ф.)
кляжєць : kiedy kiedy niekiedy
кляжєць : kiedyž
кляжєць : kiedy indziej
кляжєць : kiedyś
кляжєць (-нї) (спорїдне, побратанє, союз)
кляжєць (-нї) (зїтквєє протївнєк собї рїчнї; спїр; рблад, пєвгбда)
кляжєць (-нця -нця) : kolanko (б.) (р.)
кляжєць (-нця) : kółkowy, корона кляжєць : korona kółkowa (б.)
кляжєць : koło (w geometryi); кляжєць : koło (пр. u wozu); коło вїд-

- сине : koło wrzawne; 'коло опі-
сине : koło opizane (гн.); коло
годінне : koło godzlnowe (ф.)
- коловатця, кру́таци, кру́чена
хороби : kołowacizna (хороби
оаць і рогового скота викли-
нна живучою в боаку тих зві-
рят решетіною) (г.)
- коловий : kolisty (р.)
- колодця (-і) : kłodzina; інакше :
строїця (-і) (б.)
- колодка (-и -і) : kłodka
- колодязь (-ая) : studnia
- колюквія (-ії) : kolokwium (нау-
кова розмова, розправа, дис-
сута)
- Колонія (-нії)
- колонія (-ії) : осада, слобода
- Кольонія (-ії); кольонський (Köln)
- колюс (-а -и) : kłos; к. вложений :
к. złożony; колосок (колоска,
колоски) : kłosek (б.)
- колюти (колю -еш -и) : kłuc
- кологити (-лочу -бгити -и) : kłócić
- колотіа (-і) : kłótnia
- Колюа (-а)
- коляда (-і) : kolęda
- колядра (-и) : kolendra (б.)
- колятор (-ора -бри) : kollator
- коляцпоуаіти (-аю) : провірю-
вати
- коляр (-а -а) або коляр (-я -і) :
kolarz (з.)
- комасанія (-ії) : лучба групів (г.)
- комаха (-и) : owad (з.)
- комаход (-а) : zwierzę owadożer-
ne, ssawiec owadożerny, owa-
dożerca (з.)
- комедія (-ії) (театральна штука, в ко-
трій представляють ся сцени з життя
приватних осіб, їх хіба та сьмішности)
- комедійнт (-а -и)
- коментар (-ара -прі) : komentarz
(поапенє якого твору)
- комета (р. жень.) : kometa (ф.)
- комни (-а), диняр (-я) : komin (ф.)
- комшир (-аря -прі)
- комісія (-ії)
- комітет (-у -и), фр. (гурт осіб, котрим
поручено завітись якоюсь справою)
- коміть : przerzutnie (korfubor)
(гн.)
- комітьгудон : głowa nadól
- комічний : сьмішний, забавний
- комната або кивіа : sala w szko-
le; komnata, izba
- компанія (-ії) : товариство, відділ
війська
- компенсація (-ції) : віріданє за-
інших наложностей і претевсаї
- комплемент (-у -и) : ценне слово;
підхлібство; милоці
- комплет (-у -и) : поапе чисто осіб
потрібних до чого
- компот (-у -и) : овачі варені з цу-
кром; увар
- компрес (-у -и) : прикладка
- компромис (-у -и) : угода, уаба; ви-
ровий суд
- контур (-а -и) : начальник лицар-
ского заабу
- коммукаат (-у -и) : документ, уділю-
ваний другій стороні до роз-
гляаеня; повідомленє
- коммукаціи
- комфорт (-у -и) : вигода в полученю
а вистаюности
- конвент (-у -и) : пародне вгрома-
дження; монастир; нарада
- конверсія (-ії) : розмова
- ковверсія : зміна довгів високо-
процентових на довг низкопро-
центовий (г.)
- конвікт (-у -и) : пансіон, бурса
- коввільсія (-ії) : корчі, передіти
- конвєстія (-ії) : сильнійший при-
плив крові до голови (к.)

ковгрес (-у) : візд (війсних осіб з різних земель по політичним справам)
 конгресівка (-и) : Польське королівство, утворене на віденських конгресі 1815. р.
 конгрун (-і) (шлатні дужовним)
 кондуїта (-и), фр. : повелеце
 конексії (-ні) (родінні звязи або впливові знакомости)
 конєць (кінця, кінці) : koniec
 копектура (-п) : догад, припуск
 конкордат (-у) : угода між папою а державним правлінням
 конкурс (-у -и) : співубгана о нагороду, о посаду
 коновід (-вода) : prowadzający konie, koński złodziej
 Ковон (-она) : Konon
 конопля (-ї) : konopia (zwykle w liczbie mnogiej używane; konopie, коноплі czyli колонні); посківня, плосківня або побірняці : płoskunki albo suszki; ватірки або головачі : głowacze; сімя (сіменп) або сіменєць (-ницю) : „siemie” t. j. owoce (niekurki) konopi (б.) (г.)
 консєнс (-у -и) : згода, довіра власти
 консєлія (-ї) : konsylium (нарада лікарів над хорим)
 консєлідр (-яри -ярі) : радник; лікар
 консєсторн (-ні) : konsystorz
 консєлі (-ї), фр. : підстава під зєркало, під гіпсові фігури і т. п.
 консєліяція (-ні) : потіха, почастунок по похорові
 консєрція (-ні) : konserwum (злітка кількох банків в ціля переведеня якої фінансової операції)
 конотєляція (звєздобір) : gwiazdozbiór (ф.)
 конститүция
 ковсуль (-ля -лі)

ковсультація (-ні) : нарада, порада
 контепанс (-у) : сьмілість, притомність
 контввєнс (-у -и) : припадаюча кількість (війска, податку ітд.)
 контнєнт (-у -и) : сүша, суходіл (-блү)
 контракт (-у -и) : угода, угова
 контрвст (-у -и) : протиствнність, сүпроть (-в)
 контровєрсия (-ві) : спір, диспута
 контролі (-ї) : провєрюване, падвєр
 контүзия (-ні) : стовчєпє
 контүмация : відосібнєвє варажєпих людий або ввєрят) (л.)
 контүр (-а -п) : гривия рисунку
 контүш (-а -і)
 конферєнція (-ні) : порозуміванє в якісь справі, нарада
 конфітури (-үр) : овочі смажєні в цукрі
 конфүзия (-ні) : смішанє, зєклоцотанє
 Конфүцвї (-пв) : Konfucyusz
 концєпт (-у -и) : помвєл, зэдум; уложєний біг мисєлий
 концєрт (-и -и) : музичний цөпис, єгідність свуків
 конюгация (-ні) : відвіна дієслөва
 конюшня (-и) : конісзупа (такөж : воннч, копан і конанция) (б.)
 корпальня (-ні -ні) : koralnia
 корпата (-аю) : корас
 Конєнґата (-п) : конєнґатсний
 копервас (-у), вітрибль (-блү)
 копєрта (-и), іт. : папєрөва піхва па янст
 көпитєнь (-тпя) : korytnik (б.)
 копійка (-в) : відяний гріш російсний
 көпіи (-її) фр. : відпис, список;
 көпис (-ия) або көпє (-и), грец. списка : włócznie

копрій (-ію) : koper włoski (б.)
корабэль (-бля) : okręt
корабэльник (-а -п) : żeglarz
кораблук (-а) : łodzik (з.)
кораль (-я -ї) : korał (з.)
Корвіа
Кордьялери
кордуб (-а), дуб коркопій : dęb
korkowy (б.)
коректа (-к) : поправлюване блудів
корепетіція (-ві) (обов'язок, пригото-
вувати ученика до школи з заданих
завдань)
кореспонденція (-ні) : персиписка
(-к) ; дѣпсь (-и)
корець (кірця -рці) : korzec
Корнолін (-а)
корксть (-цств) : korzyść
корктар (-я -арі) : korytarz
корятн ся (корю ся) : korzyć się
корінь (кореня або коріня) : ko-
rzeń (б.)
корінь матерії : korzeń macie-
rzysty ; к. бічий : к. boczny,
pochodny ; к. припляковий : к.
przybyszowy ; к. повліничий : к.
pojedynczy ; к. крещатий або
галузантій : к. rozgałęziony
(б.)
корінь (основа) : pierwiastek (za-
sada) ; коріньованє (добуванє
коріня) : pierwiastkownic (а.)
корінь : pierwiastek w wyrazie
(гр.)
борінник (-а) : mangle (б.)
Корнейль (-ля) : Corneille
Корнелії (-їя) : Korneliusz ; також:
Корноль (-я) і Корніло (-а)
корніа (-я -ї) : klącze (б.)
короркаок (-зк) : kornik (з.)
король (-лі -лі -лі) : król
королева (-ої) : królowa
аорольнич (-а -і) : królewicz
королівна (-п) : królowna

королівскість (-оств)
королівство (-а)
королівщина (-к) : królewszczyzna
коронцєло : belka (u wagi) (ф.)
корова губата або губаста : korona
wargowa ; губа горішня : warg
górna ; губа долішня : warg
dolna (б.)
корона (-п) : korona ; корона віль-
ноплаточна : korona wolnopła-
tkowa ; к. зрослоплаточна : к.
zrosłoplatkowa (б.)
корона мотильковата : korona mo-
tylkowata ; прапор (прапора) :
żagielek ; крильця : skrzydełka ;
човник (човника) : łódka (б.)
корона рурковата або рурчата :
korona rurkowata (б.)
корона явчковата : korona je-
zuzzkowata (б.)
коронка (-п) : провора стяжка
в різні десвії
короп (-а), шаран (-я) : kar (г.)
коротєцький : króciuchny
короткий : krótki ; коротко ; ко-
ротше
короткозорість (-оств) : krótko-
wzroczność (мурів, Kurzsich-
tigkeit) (л.)
корсар (-я -і) : морський розбійник,
пірат, ушкал
кортіва (-к) : kurtyna (заслона
в театрі, відділююча сцену від
афїтеатру)
корунд (-а) : korund (окис глянно-
вий або глінка) (я.)
корупція (-кі) (псутє, підкупство)
корч (-я -ї) : krzak
корчлівість (-оств) : kurczliwość
(с.)
корчма (-п -ї) : karczma
корчувати (-ую) ; корчупок (-ику)
коса (-я) : kosa, die Sense. Скла-
дає ся з дерев'яного кіяти
(кія : kosisko, der Stiel, der

Wurf) в ручкою (gączka, kulka, der Handgriff) і в жезліноі коші. Широка бляха косі: полотніо (ostrze, rzezak, das Sensenblatt), а ерб хребет: прут (grzbiet, der Rücken). Острий бік: желб (die Scheide). З ширшого шипя мве коса: пятку (szyjka, der Nacken) в пупцеи (uszko, der Zapfen). Пятна косі прелягає до кісяти, в котрім є явна на пупець. Жезліикий перстил, за-ківка і кльици придержують косу вболо кісяти.

Косу, щобі була бстра, кленле ся (kierać kosę, die Sense wird gedengelt) кльицеи (mlotek, der Hammer) на бабці (der Amboss, babka), посли бстриць ся брускои (oselka, Handwetzstein) і праввьт ся — рикнає ся вистре мусакб с. в. куснеи ниточеноі кршці (г.)

кбса (-бса): warkocz

кбсар (-і -і) нбо кбсарбга (-н): kosarz (z gromady rajczaków) (в.)

кбсар, кбсарик: kośnik, kosarz (г.)

кбсвтень (-тпя): kosaciec (б.)

кбсвик кбшкв тонкбї: kosmyk jelicita cienkiego (с.)

кбсграник (-а): różnokliniec (н.)

кбстёл (-бла -блв): kościół

кбстёр (кбстра -і -і): stos (на котрім в старшї палено трупн, в пзнійших часіх ерѣткбв)

кбстогрїа (-а) або кбстоглїд (-бда): grubodziób (в.)

кбстобрїлвї: z kościanemi skrzydłami

кбстўн (-а): kostniak, osteoma (л.)

кбстак (-а) або кбскелет (-а): kościec czyli szkielet (с.)

Кбсцўшко

кбсарка (-н): kosiniarka, Grasmähmaschine, машинка до кбшениа (г.)

кбтел (кбтлїа, кбтлв): kociel (ф.)

кбтлїбн (-а -н): рїд танцў

кбтлєг (-а -н): страна в шїса

кбтрїа: кбтўгу; кбтрїабўдл, кбтрїаь

кбтрїаьнебўдл: kтўгубадз

Кбшвїзна

кбчекв: toczenie (ф.)

кбшнчов (-чка): koszyczek (б.)

кбшт (-у -в): видаток, навлад

кравець (-вцїа -вцї)

кравеччннв (-ннв): krawiecczynia

кравїж (-ежн -ежн)

кравїі (-а -н): krajobraz (ф.)

крїа (-аю -аї): kraj

крїава (-нв): krajna

Крїаин (-н): Kraina (кнвїзвство)

Крїакв (-ова); крїаквскїа; Крїаквске (ров. передмїств)

Крїаквнїн (-їна -нїнв); Крїаквнїа (-к)

кравар (-арї -арї)

кравлїа (-ї), вавлїа: kropla

краска (-к -ї): barwa (р.)

краснїа: рїєкпу; краснїа

краскорїчннвї: krasomowczy

краскорїчнвїсть (-остк): krasomowstwo

красочашннк (-н): eukaliptus (б.)

Крєз (-н): Krezus

крїа (-н): kreda (н.) (к.)

крєм: krzem; крємовїа: krzemowu; врємїа: krzemian

крємїн (-енїа): krzemień (н.)

крємїаьтка (-к): okrzemek (б.,

землїа крємїаьствбнвї: ziemia okrzemkowa (н.)

крєсати (-ешу -ешеш -ешї): krzesać

крєсїа: krzesiwo (ф.)

крєчєт (-а -н) або бїловбр: sokół białożór (в.)

крява́ (-ої) : krzywa ; **крянинá (-я́) :** krzywizna (гн.)
крявйá : krzywy (р.)
крянобóкя : krzywoboki
кряноприсáга (-я) : krzywoprzy-
нієstwo
кряноприсяжвий : krzywoprzy-
сієski
крявўка : англійска слабість (rha-
chitis) (л.)
кряжбó (-я́, кряжна) : chrzyżmo
кряжниця (-ї) : kość krzyżowa (с.)
кряка (п -я́) : krzyka
кряк (-у -я) : krzyk
крялáтка (-о) : skrzydlak (б.)
крялó (-я́ -їла) : skrzydło
кряниця або кряница (-ї) : studnia
крястáл : kryształ
крястáльвий : kryształowy
крястáльняця (-я) ; крястáльня (-ю) :
Крясп (-б) : Krampus
крятерня (я́) : krteguum (познáка,
служача до розпíзнання правди в предме-
тах умовáх)
крятик (той, що оцїнює вáртість умовáх
твóрів або дїя шгўн ; крятика ;
крятиця ; крятичний
Крятоа (-а) : Krypton
кряхкість, кряхність : kruchóść ;
кряхкйá : kruchy (ф.)
крячáти (-ичў -ичйш) : krzyczeć
крячвий : krewny
кряль (-оля -оля́) також : кряльк (-а
-я) : królik (з.)
кряп (-опу) : koper (б.)
кряпкйá ; кряпкйá ; кряпко,
кряпше : krzepsiej
крясло (-ла -лá) : krzesło
кряв (-я) : krew ; **посочўня (-я) або**
сўрвать (-я) : osocz, zgowica ;
тўльцє крявне : ciałko krwi ;
сўлўня (-я) або сўп (сўпў) :
skrzep ; **тўльцє безбáрве або лїм-**

фатичне : ciałko bezbarwne albo
limfatyczne ; **кря артерйáна або**
бўчкюкá : krew arteryalna czyli
tętnicza ; **кря жўльна :** krew
żylna (с.)
кряожєрний : krwiożerny
кряотік (-оку), кряотік, кряотйч
(-очя) : krwotok (л.)
кряобáв (-я) : pokrzywa ; **або жакўва**
(-я) (б.)
крять або крят на кйндї вїразів :
двакрóть або двакрáт, кйльнв-
крóть, многокрáт ітд.
крячáть (-лю)
кряг (-я́) : krążek, krąg (ф.)
кряглоцўвў : okrągłej twarzy
крягўль (-гля -глі) : kręgiel
кряжбá або кряжєвє крявнї : krą-
żenie krwi ; **о́бїр крявнї велї-**
кюй : obieg krwi wielki ; **о́бїр**
крявнї малїй : obieg krwi mały
(с.)
кряжўнка (-я) : wrotok (з.)
кряжўк (-жкá -жкйá) : krążek
кряжўк (-я́) : ikrzak, samica ryby ;
такóж : ікрóвнця (-ї) або кашá-
нїк (-я) ; ікря (szczególnie u śle-
dzia), кашá або крянї (я.)
кряўтлїк (-я) : obartlik (з.)
кряубвєрєнїя : o stronnych brze-
gach
кряторóгвї : mający kręte rogi
крячáк (-я́) : вївця дїткєвєв пєдў-
гюю колóвáтнця ; гл. колóвáтнця
(г.)
крячўк (-чка) : turkuć ; **такóж :**
вємлєдўх (-я) ; шєдáєдвк (-я) (з.)
Крявóрїя (-кя) : Kzawery
Крянт (-я) : Xantuz
Крянтйнця (-я), алє : крянтйнця
(ялє жїнка)
Крявфáя (-я) : Xenofanes
Крявфóнт (-я) : Xenofon

Ксеркс (-а) : Xerxes
 ксьовде (-а -й -ів) : kwiadz
 Ктеофóпт (-а) : Ktezyfon
 куб (-а) : sześcián (а.)
 кубáти (кую) : kuć
 кудí : kedy
 кужівка (-а), кужеліпа : kądziel,
 Spinnrocken (г.)
 кукіль (куколю) : kákol (г.)
 кúкла (-а) : pociągarka; кúклити
 ся : przeobrazić się w pociągarkę;
 гусілляница закукліла ся : gąsienica
 przepociągwała się (а.)
 кукурúдза (-в)
 куластра або коластра; гл. молó-
 ззво : siara (г.)
 кульгáвий : kulawy
 кудячка : kulanka (з.)
 кúмлик (-а) : muszyk (muchówka
 długorożna, jak komar, bardzo
 dokuczliwa kluciem i wysysa-
 niem krwi) (з.)
 Купáкса (-а) : Kupaxa
 кúндель (-для -длі) : сільський по-
 двірний посé
 купíця (-ї) : kupa; також купá
 (купа) (з.)
 кúпанки (-áвки -я) : świetlik, świę-
 tojański robaczek (з.)
 купáти (-пáю) : karać
 купóцтво (-а)
 Купíди (-а) : Kupido
 купуáти (-пúю) : kupować; купó-
 ванé
 купчя́ха (-а) ; купцéва (-ої -ві)
 куратéля (-лі) : опіка, чуванé над
 чьм
 курáтор (-а -óри) : правий опіку́н
 кура́ция (-ці) : ліченé

курáа (-áна -ані) : могила
 курéнда (-а) : обіжник (-а)
 кура́р (-а -ри) : гóвець (-ця), ш
 слани́ць (-ця)
 Кúрий (-ий) : Kuryusz
 кúрвя (-ні) : відділ люду; виборчий
 круг; двір і праліве пáнске
 кúринь (-рени -рени) : kureń
 Курля́ндя (-ні); курля́ндский
 курс (-у -и); біг; ціна торговéльна.
 закінчений в собі ви́клад на́уки;
 шврік шкільний ітд.
 курсів (-у -и) : друк, наслідуючий
 письмó
 кúрсор (-а -óри) : курсоричивй;
 скорий писани́ць
 кúрта (-а) : кúса одіж
 кúсник (-а -и) : keś, kawałek
 кúстос (-а -óси) : завідáтель; до-
 глядач
 кут (-á) : kąt; кут вгнутий : kąt
 wklęsły; кут вершковий : kąt
 wierzchołkowy; кут вгнутий :
 kąt wypukły; кут ввішений : kąt
 zewnętrzny; кут наклóнений :
 kąt nachylenia; кут óстрий :
 kąt ostry; кут одвітий : kąt
 odpowiedni; кут помéрени́вий :
 kąt nachylenia; кут при-
 ший : kąt prosty; кут сумéшний :
 kąt przyległy; кут тупий : kąt
 rozwarty (гм.) (р.)
 кут піднесеня : kąt wzniesienia
 (гм.)
 кутний : kątowy (р.)
 кúтниця (-ї) : węgielnica (р.)
 кутómір : kątomierz (гм.)
 кутóшница (-ї) : welwiezya (б.)
 кучеря́вий : kędzierzawy
 кушíр (-я -і) : kusznierz
 куш (-á -і) : krzew (б.)

Л.

лабѣтка (-в) : skolopendra (в.)
лаўка (-и -і) : lawka
лавр (-у) : wawrzyn (б.)
лад (-у) : tonacja (м.)
Ладога (-в)
ла́сница (-і -і) : lasica [кохо Черемшля ласка (-и -і)] (в.)
ла́стівка (-и -і) : jaskółka (в.)
Львів (-ова) : Lwów; львівський
Львовояви (-яна -яни -яи)
лгар (лгаря́ -рл), бреху́п : lgarz
лгати (лжу́ -бш -ш), брехати́ : lgać
лебідь (-еди -еди) : labędź
лен (льва, льви) : lew (в.)
ле́нядь (-и) : lewanda (б.)
ле́гіт (-оту) : powiew, zefir (ф.)
ле́гкий : lekki; ле́гко; ле́кший
ле́гкі (-их) : płuca; пра́ве ле́гко :
prawe płuco; ліве́ ле́гко : lewe
płuco (с.)
логкомісний, ле́гкодүшний
ле́гвище (-а) : leże
леда́що (-а) : ladaco
ле́дво, ле́двы : ledwie
лодні́к (-а) : lodowiec (м.) (таво́ж
же́ледви́ця -і)
лежа́ти (лежу́ -жи́ш -і) : leżeć
ле́лія (-і) : lilia; ле́ліяні́ : lilio-
wate (б.)
ле́меха (-в) вбо га́муз жо́лу́дочний
(га́музу) : miazga żółdkowa,
chymus; мб́лоч (-ш) : mlecz, chy-
lus (с.)
ле́міш (-в -і) : lemiesz
ле́н (льву) : len; льну́ рі́жнять дні́
го́ловні́ відлі́ни : мб́лоточь (-тва)
і скочень (-чня) (б.)
ле́ниш, ле́нишчи́ : lenny
ле́пник : lennik
ле́но : lenno
ле́нть (-в) : szarfa

ле́пш (-о́ха) машино́вий (-о́го) : ma-
na (б.)
ле́тити (лечу́ -ти́ш -ті́) : lecieć
Ле́вктра; під Ле́вктрою
ле́гбвля (-в) (пере́каз, та́каючий ся
якогобудь свята́го; пере́каз про чу-
дівну подію)
ле́гіон (-о́па -о́ни) : відділ римського
ві́йска, відпо́відajúчий ині́шцью-
му по́лкову
ле́кцвя (-ві) : ви́клад явбо́сь пред-
мету; у́ступ нада́вший до ви́вчення
Ле́мнос (повідн.); але та́кож : до
Ле́мну, в Ле́мні
Ле́оид (-а) : Lepidus
Ле́сбос (неві́дн.); але та́вож : до
Ле́сбу
Ле́ссінг (-в)
Ле́та (-и) ; ле́те́вський
летарг (-у) : letarg (глу́бокий хоро-
блївий сон) (л.)
ле́жня (-я -і)
лі́звуть (лі́зну -еш -и) : lizać
ли́лів (-а -і) : nietoperz (в.)
Ливво́яна (-в)
лі́нва (-и) : lina
Лита́ва : Litawa
лі́пцель (-пя) : lipiec
ли́пльї : lerki
Липек (-а) : Lipsk
лі́сний : lusu
ли́сница (-і) : lisica, та́вож ли́шка (-и)
(б.)
лі́сїй, ли́сїчи́ : lisi
лі́скавкв (-и) : błyskawica (ф.)
лі́сте (-я) : liść (р.)
ли́ствя́ (-і) : listowie (б.)
ли́стовв (-и -і) : listewka (р.)
ли́стов (-ствá) : liść, та́кож : ласт
(лі́ста); л. по́дліпчи́ : l. poje-
dynczy; л. пилча́стий : liść pił-
kowy; л. зарубча́стий : l. zar-
bowany; л. ву́бча́стий : l. zar-

kowany; л. заточастий : l. zato-
kowany; л. паристо-пирнато збо-
жений : l. parzysto-pierzasto zło-
żony; л. ведаристо-пирнато збо-
жений : l. nieparzysto-pierzasto
złożony; л. доловисто збоже-
ний : l. dłoniasto złożony (ру-
касто- або пальчасто ал.) (б.)

Ліса Горá

лихвár (-арá -арí) : lichwiarz

лихоліте (-и) : zło czasu

лихословіти (-словаю -иш -ба) : lżyć

лицар (-ари -арі) : gusarz; лицар-
ский (пр. ёнос)

лицé(-á) : twarz; кости лицеві : kości
twarzy; кости носові : k. noso-
we; к. слезні : k. łzowe; к. нр-
вові : k. jarzmowe albo licowe; к.
щóк горішньої : k. szczęki gór-
nej; к. підвобічні : k. podnie-
bienne; чашники носові : czasol-
ki nosowe; леміш (-á) : lemiesz;
щóка долішня або вилиця : szczé-
ka dolna (с.)

лицевірний : obłudny

лицва (-и) : maszkara

лицівка (-и) : larwa (gasienica)

л. р. и оводów (а.)

лицівник або кут лицевий : kąt twa-
rzy (с.)

личвість (-ость), личний : osobis-
tość, osoba, osobisty (пр.)

лиш : tylko

лишатн (-áю) : zostawiać

ліжко (-а -á)

ліій (лію)

Лізанця (-і) : Łomnica

Лібія (-і)

Лібауби (-у) : Libanon

лівар (-а) : lewar (ф.)

Лівій (-ів) : Liwiusz

лівобіч : po lewej stronie

лівовіж : lewą nogą

лід (лѣду, леді) : lód (н. ф.)

лідва, лідниці : lędźwie (л.)

лідничий, лідобняий : lędźwiowy
(л.)

Лілія (-ні) ; лілійский

Лізаидер (-дра) : Lizander

Лізія (-я) : Lizyasz

лізти (лізу -еш, лізь, ліз)

лізка гісова : lejek gipsowy (н.)

лікар (-арá -арі) : lekarz

ліквідація (-ці) : окончне обчисле-
не малекности, розвагане

Лікурґ (-а) : Likurg

лімонáда (-и) : limonada

Лімдія (-и)

лілея (-я) : lenienie, зміана sier-
ści (г.)

лілець (-пця -пці) : rak по зленіе-
нїу не, jeszcze białawу і мїєккі
[або швенічник (-а)] (а.)

ліліяство (-я) : lenistwo

ліліяти ся : lenić się, zmieniać
sierść (г.)

ліліївик (-а) : rajsfedra (Reissfeder)
(р.)

ліліювати (-лію) : liniować

лілія : linia; лілія проста, кривá,
лóзана; лілія пересічна : linia
przecięcia; лілія перехрестна :
linia wchrowata; лілія поло-
вінна : linia dwusieczna (г. п.)

Лілиц (-у) : Linz

лілиц (-á -і) : leniwiec (szawiec
z rzędu szczerbaków) (а.)

Ліон (-у) : Людів

ліпоцьвіт (-а) : wiktorya (б.)

ліпний : lepszy; ліпше : lepiej

лірник (-а) : поёт, виспівуючий чуб-
ства чоківіка; лірничий (чуб-
ственний)

ліс (-я -á) : las

ліс встаний : las liściasty; л.
шильчастий або шильковий :
l. szpilkowy, також бір (бóру);
ліс чорикі (б.)

Лісбона
лісний (лісна школа, ме: лісова; лісне господарство)

лісничівство (-а): leśniczostwo

Лісса: Lissa (остров)

літ: lit (х.)

літєплий: letni

літер (-тра -три): litr

літерат (-а -и): письменник

літний: letni; літний сєністер

літота (-и): авєшменс (гр.)

літопїсь (-и) або літопис (-у): latopis

літорост (-а): latorośl

ліхтар (-аря -арі): lichtarz

ліце́й (-єю -ей), грвцк.: liceum (школа посередня між середньою школою а вищим науковим заведенєм)

лічї, лігті, лягті, ляч (ліжу -жеш, лиж, ліг, лігла): ledz

лічїти (лічї -чїш -чї): leczyc

лічїниця, лічѣбниця: lecznica (л.)

лягт (ляю, лєш, лий, ляв): lać

Льоара

лоб (-обя -обї): leb

лобачка (-в): stulbia (ж.)

лобиня́ (-я): szaszka [такж: череп (-а) і лоб (лоб)]; ко́сти тімєні: kości ciemieniowe; ко́сти вискові: kości skroniowe; кість чо́лова: kość szołowa; к. ситова: k. sitowa; к. кли́вова: k. klinowa; к. потїличва: k. potyliczna (с.)

логáа, ячїнна каша (я ячїню виониталого в стїпї): pęsak (kaszka z jęczmienia otluczonego w stępie z łuski) (г.)

лѳѳіка (-и) (паўка о правах, методах і формах правального мїслепа); лѳѳічвїй

лодка (-и -ї): łódka

льбѳж (-ї): малá мїніата, мїша, пєрегородка в театрі для кілько осїб

лѳжка (-и -ї): łyżka

Льѳйд: Lloyd

ло́коть (лікта, лікті, ліктів [або локот: віра]): łokieć

Льѳбáрля

ломлївїсть (-ости): lamliwość (ф.)

Ломѳѳѳѳѳ (-а)

Льѳвѳѳѳ (-у): Londyn

лѳнатєнь (-тєя): grądziel żółty (grzybień żółty) (б.)

лѳскѳтáти (-скѳчу -чєш -бч)

лѳснїк потасѳвїй: łyszczuk potasowy (ш.)

лѳсѳѳ (-а): losoś (з. г.)

Льѳтарїнський

лотáш (-у): knieć (б.)

лѳгáня: miednica (pelvis) (л.)

лѳб (-а) або лѳпїш (-á): martwica (б.)

лѳг (-у -ї): ług; łęg

лѳгївнїя (-ї): ługownia (ш.)

Лѳжїчі: Łużyce

лѳк (лѳжá): łuk (гм.)

лѳкáннїй: niezyczliwy, złośliwy, chytry

лѳкївка (-и): cebulica; лѳкївка двоїста: cebulica dwulistna (б.)

лѳпá (-ї): łupa

лѳпáк (-á): łupek; лѳпáк іловїй: łołupek; лѳпáк таблїчкѳвїй або скрїжлїк (-á): łupek tabliczkowy; л. брусѳвїй: łupck oselkowy; л. гáлуѳвїй: ł. alupowy; лѳпáк лѳснїкѳвїй: łupek łyszczukowy (ш.)

лѳпáк крѳмьявїй: krzemołupck (ш.)

лѳпнїй: łupliwy; совѳршенѳ лѳпнїй: doskonałe łupliwy (ш.)

лѳскѳвнїк (-á): łuskowiec (ssawiec z rzędu szczybaków) (в.)

лусниця (-і) : agawa, wtrzelna ame-
rykańska (s.)
лусочковий, лусочковатий : łuszcz-
kowy; склндрі лусочковата :
złożenie łuszczkowane (m.)
Лүцв (-ні) : Łucya
луч (-а -і) : promień (га. р.)
луч провідний, провідень (-дня) :
promień wodzący (ф.)
луч освітільний : promień świetlny
(ф.)
лучистий : promienisty (ф.)
лучити ся : zdarzyć się
лучоткань (-и) : tkanka łączna : у-
твори лучотканні : utwory ; cz-
połączkowe ; тілця лучо-
тканні : ciała łącznotkankowe ;
лучоткань дригліста : tkanka
galaretowata ; лучоткань во-
ловніста : tk. włóknista
лушпак (-а) : łuszczyna ; лушпачок
(-чка) : łuszczynka (б.)
любѣти (люблю -блш -бѣ)
Люблін (-а) ; люблінський : lubel-
ski
Людлүн (-у)
Людвик (-а)
люди (-ий) (також : люде) : ludzie ;
людь (-я) : ludy
люди довголові або довгоголові-
ці : ludy długogłowe ; л. коро-
лові або короткоголовіці :
ludy krótkogłowe (с.)
люди простоліці : ludy pr. stolice ;
л. ускісноліці : l. skośnolice (с.)
людські : ludzki
Люантіція (-ії)

Лүіва (-и)
Люкіян (-и) : Lucyan
Люкүль (-ля) : Lukullus
люнега : luneta (ф.)
Люперіалі (-ії) : римське свѣто
в честь божки Іана
Лютер (-тра) ; лютерська церков
лютий (-ого) : luty
лутуната (-түю) : lutować (латен)
(т.) ; sprożyć się
Лүцнй (-яв) : Łucysz
лүбрїт (-у -в) (будова, складаюча
сп з дуже великого числа кімнат і ко-
ристарів так популярних, що трүдно
з них відобути ся; будинок; замога-
ність)
лүбораторя (-ні) : laboratorium
(робітнй)
лүва (-и) : lawa (м.)
лүвіва (-и) : күна снїгү, що звалї-
ла ся в горї
лүїк (-а -ї) : чоловік свѣтський, не-
вїсьвченїй ; неук ; необізнанїй
з якою наукою
лүк (-у) : lak (б.)
Лүкеленон (-у) : Lacedemon
Лүменї (-ого)
лүнна жарова : lampa żarowa ;
лүнна лүкова : lampa łukowa
(ф.)
лүпїон (-а -и) : лүника (звичайно
папірна) до ілюмінації
Лүкообит (-я) : Laokoön
Лүтона (-и)
Лүфонїем (-а)
Лүцион (невід.) ; лүтєвський :
łaciński
лүц (-а) : leszcz (s.)

М.

Мнґлєбүрґ (-в) ; мнґлєбүрґський
мнґель (-аґлю -лі) : magiel
мнґстрат (-у -в) : міський уряд

маґн (-у) : magn ; маґнєнія : magne-
zya (х.)

магнѳт (прикм. магнѳтний) : magnes;
м. природний : m. naturalny; м.
дугастий : m. podkowiasty (ф.)
магнетизм (-у) : magnetyzm; магне-
тмобавля : magnesowanie (ф.)
Магомѳт (-я); магомѳтальский
Магомѳтанин (-а -танн -тан)
магонь (-ю -ї) : maloini
Мадриг (-в)
Мадяр (-п -ярн)
мажа (-і) : чумицкий ма
мавь (-а; в)
май (-ая -ї) : maj
майка (-я -ї) : pryszczel lekarski.
majka (а.)
майка (-а -я) : maikut
майнѳ (-а) : majatek
мак (-у -ї) : mak (б.)
Маколѳн (-ѳя) : Mascaulay
максима (-я) : maksimum (засѳда, прѳ-
вило поступуваня, засновек, основа)
Максимѳлїя (-а)
Мальборг (-а) : [Marienburg];
мальборский
малѳнький : malutki
малѳнї (-яги) : malenstwo
малїна (-я) : malina (б.)
малїна (и), злослива горячка (fe-
bris maligna) (л.)
малїський : maluski
мало коли : rzadko kiedy
мало що (бїльший) : nieco (wiekszy)
мало що не : nieomal
малїяка (-а) : malpiatka (з.)
малюати (-юю); маляваня
маляр (-я -рї) : malarz
маляхї (-а) : malachit; зѳлень гїр-
на : zieleń górska (л.)
манѳ воддушна : złudzenie ро-
wietrzne (ф.)
манган : mangan (л.)
мандаг (-у -и) : приказ, порученя,
повноплѳсти

манѳвр (-у -п) (зѳворот, фдана мїлїа,
пїстун, хїтрошї)
манѳфѳст (-у -п) : видѳвп, пїдклик
до шїрода
манїя (-ї) (рѳзстрий ума; хороблїю
виодѳваня)
Манїлї (-їя) : Manliusz
Мантшѳя (ї)
мантїй (-їя -її) : szalbicz
Мантуя (-ї) : Mantua
манускрипт (-у -п) : рукопись (и);
рукопись (-у)
Маншѳстер (-стра) (зїсто)
маншѳстер (-тру) (манѳрн)
маншѳт (-а -н), фр. : рукобавник
маня (-и)
марѳ (-ї, марї) : widmo, urojenie
марї plur. tant. нѳшї для пожѳрших,
катафѳльк
Маратѳн (-а)
маргрѳф : margrabia
маргрѳфство : margrabstwo. мар-
chia
Марїя (-я) : Maryusz
Марїя (-я) : Marya
Марїїна (-и)
Марк (-а) : Markus; знационалїзѳ-
наве иїя : Маркѳ (-а)
Маркѳлїї (-їя) : Marcelliusz
Маркїя (-а) : Marcyan
мармур (-у -п) абѳ мармор (-у); мар-
муровїнї
маршїя (ї) : fraszka, nicosć
маршѳратник (а -я) : ufarczyusz
маршѳратство (-а)
Марѳкко (-а); марокканський
Марсїлїя (-ї)
март (-а) : marzec
марципан (-а -н), ит. : прѳжена маца,
злѳжена а мигдѳлїв і цїбру
маршалкїство (-а)
мѳса (-и)
мѳсаж (-у) : masaż, mięsienie (умїе)
мѳстѳе мѳзїа (л.)

маскарáда (-ш) (забава, на котру публіка прибуває в масках і переоде́нню)
масли́ва (-ш) : óвоц (кістянка) дере́ни о́ливного : oliwa, owoc (pestkowiec) drzewa oliwnego (б.)
маслю́к (-і) : pomrów (а.)
масля́ник (-ш) : karite czyli drzewo masłne (б.)
масля́нка — сколо́твиш : masłanka, Buttermilch (г.)
маса́нця, масни́чка, бóтелов у Гуцуліа : kierznia, masłnica, Butterfass. (Складáє ся з вернякi, товчкá (bijak, tlak) л дiрчастим кружкóм (krążek) і зі споду, мiшнiя). (г.)
матемáтики примiненá : matematyka stosowana (и.)
матерiя́нка (-ш) : macierzynka (чи-брiяк) (б.)
матерiя́ (-ш) ; матерiя́льний ; матерiя́льний (-у) (ф.)
мáти (мáю) : матiє
мáти (-ерш) : macierz, matka ; мáтiрний шик : jezyk ojczynty
машеру́вáти (-ру́ю) : iти широним кроком
мáшина видосерéдня : wirownica (ф.)
машинiст (ш -ш) : maszynista
машáра (-ш)
мáтiрки, голони́чi, коноплi з цвiтливим стовпковим : branki, głowacze (г.)
маяти́к (ко́лiбень) : wahadło (ф.)
мгла, iгла (-ш) : mgła
мéна хохiтв : mewa śmieszka (з.)
медáль (-ля -лi), медáля (-i) : medal
медвiль (медвéдя, медвéдi) : niedźwiedź (з.)
Мелéя (-éї)
мédик (-ш) ; меди́ншва ; медичнeй
Мелю́лiш (-у)
Мелуцéя (-éя) : Meduceusz

медшншк (-á -ш) : piernik (Honikuchen) (г.)
медшншцi (-ш) : miodnik (б.)
медогубок (-бкa) : warżka (б.)
Мелу́ва (-ш)
меду́шка (-ш) : jasnota, martwa rozkzuwи (також : медшншцi, глушiця, глухá кропшва) (ó.)
межиклiтiвe (-я) : istota miédykotórkowa (а. б.)
межилéжний : miédyzległy (б.)
межшншц (-у) : póśredni zamach (гa.)
межу́вe (-ш) : miédywézле або : сýтка (-ш)
межшуби́ця : spór, wojna domowa
Мезовотáнiя (-iї)
Мéкка (-ш) ; в Мéкцi
Мéксик (-а) ; мексикiйськшй
мéлень (мéльшя) : młynarek, chrzászcz mączny ; боршншк мéлень : mącznik młynarek (е.)
мелiорáция еемл : полiшшeнe еемлi (г.)
Мельпо́мéна (-ш)
мелантерит (-а) або витриоль жэлiеа : melanteryt czyli witryol zelaza (ш.)
мелнхóлiя (-iї), залу́шва : melancholia (хорóба умовá) (л.)
мелшорiя́л (-у -к) (кнiжкa з запискaми ; дипломатична нóта, викáзуючa стан рiчшй)
Мéндонг : Mendog
Мелелiя́ (-iя) : Menelaus
Менéвий (-iя) : Meneniusz
мéнше бiльше : mniej wiécej
мéрш (-ш) : mierzwa
мeршéна (-ш) : brzana (е.)
мeрешншцi (-i) : strzebla (mala rybka (в.)
мeршiтш (мeржý, мeршш -ш)
мeракшй : plugawy

меравути (-аву) : marznąć
мервота (-и) : szkarada; також : по-
гань (-и); гндота; брдотн; б-
гидь (-и); плюгавство; паскуд-
ство
Меркúрий або Меркúр : Merkurj
(мст.)
мертвiця, гантрéна : zgorzeł, gan-
grena (л.)
мёртвiця : podłoże (todte unfruchtbare
Bodenschichte) (г.)
мертвоголовецъ (-вця) : trupia głów-
ka (motyl) (в.)
мёрти (иру, иреш, ирв, иер -ла -ло)
мёртвiя (-i) : roztoczka (б.)
Месви (-и) : Mesyasz
меск (-а) : osłomul (з.)
мéstник (-а) : mściciel; мéstница
(-i)
мет (прикм. метовiй) : rzut; метати :
rzucić (гн.)
метáль (-ю) : metal; метáльоiд (-а) :
metaloid (м.)
метáфора (-и) : перелéсене (гр.)
Метéдль (-éля) : Metellus
мётер (-тра -три) : metr
меткiй, швидкiй, мотóрний : rzutki
метóда, навóд : metoda (ф.)
Метóдний (-ия) : Metody
метонiмiя (-ii) : zamiа imeni (гр.)
мётрвкa (-в) : 1) наука о мiрах вiр-
шовiх; 2) квiга до записуваня
уродiнн, хрестивн, влчввь, пóхо-
ронiв iтд.
метрум (мётра) : metrum (мiра вiр-
шовá)
метушнiй (-i) : kwapienie się, zgiełk
мехáник (-а -и) : мехáника
Мéико : Mехук
Меценáт (-а) : Meccenas
мжа (-i) : mżysa (Staubregen)
мжити (мжу, мжиш) : mżecь
мвготiти (мвгóчу -гóчеш) : migocę

мiгтiяк (-á) : awanturyн (також мiан-
турiн -в) (м.)
милiсть (-ости) : łaska; miłość
милосéрдие пбо : -рдé
милостивнiй : łaskawy
мiлостивлiя (-i) : jałmużna
мiмо вóлi; помiмо вóлi
милохiль, милохóдом
милохiть : miłochęć
мишúвший : przeszły (гр.)
мир (-а) : pokój; мировнiй (сул) : ро-
lubowny (sąd)
миро (-а) : migra
мiслене, мiсляти, мiсль
мiстéць (-стцá -i) : sztukmistrz;
мiстéрвнiй : mistrzowski
мiстéцтво (-а) : mistrzowstwo
мiстчiвнiя (-i) : mistrzyni
митрополiт
мiттю : wlot
Михáйл, Мiхáйло : Michał
миш (-и) : mysz (з.)
мигрéна : migrena (односторóнный бiль
головi) (л.)
мiдь (-и) : miedzь (м.)
мiд (мéду, мéди) : miód
мiдиця (-i) : gujówka, sorek (в.)
мiдвiк (-á) : miedzianiec (л.)
мiдвiця (-i) : miodarka (грибáчка,
центрифúга) (г.)
мiдiвнiй : miedziawy; мiдéвнiй : mie-
dziowy
мiдiянéць (-пцiя), купрiт або óквсок
мiди : kupryt (м.)
мiдiявнiй : miedziany
мiжýзол (-зла) : międzywęzeł (ф.)
мiй, моi, моé : mój iтд.
Мiкéни (-éв) : Micepy: мiкéвська
культúра
Мiкiльоспч (-а)
мiкроскоп (-а) : mikroskop (ф.)
мiль (-п), óдмiль (-и) : mielizna (м.)
мiль (-мóли або мóля) : mól; мiль
зернiяна : mól ziarnik (з.)

мільга (-и) : roztoż (з.)
Міліт (-у)
мілізіа (-и -ици) : mielizna
міліоіа (-а -и)
Мільтіяд (-а) : Miltiades
міпа (-и) : mipa [1] віраа, погляд, 2) підкіп (-опу), татпак (-а)]
мінералогія (-іі) : наука о мінеральних
міністерія (-іі) : Міністерія Віроісповідань і Просвіти
мініятура
Міньо : Minho
Мінос (-оса) : Minos
Мінчіо (-я) (ріка)
мір (віру) : mór
міра (-а) : miara
Migabaud (невід.)
Migabeau : Мірабó (невід.)
міріло : podziałka (г.)
мірити (мірю -иш) : mierzyć
мірйада (-и) : десять тисяч; безчисленна многота
мірт (-у -и)
місцінар (-аря -арі) (місланяк; священик, належачий до місці, що наворотіє неврних)
місіти (мішу -міши -сі) ; мішене
місія (-іі) (місланіцтво; релігійна експедиція; дипломатична агентура)
Міссісіпі
міст (-осту -ості) : most
містик (-а), містичам (-у) (нахил до таємности в предметах релігії; релігійне мряне)
місцейіі : miejscowy
місяць (-ци) : miesiąc; księżyc
місячєнько (-а) : księżyc
міт (-у -и) (оповідане або традиційне повіре, приписуюче особам, ричам, случаям надприродні ціхи)
мітла (-і, мітля) : miotła
мітольогія (-іі) : наука о мітах
Мітридаї (-а) : Mitrydat
міх (дичач) : miech (ф)

міхур (-і -і) : pęsnierz
Міцкєвич (-а) ; Міцкєвичеві твори
Міцкєвичєні „Дядя“
міцксвчівський стиль
мішати (-ію) : mieszać
мішаніи (-іца -щави -щави)
мішаність (-а) : mieszczanństwo
міслєк (-а) : omomilek ; власк свіж-внк : omomilek brzeźnopłanek (з.)
місль (мілєц) : omdlenie ; (мілєц ударил на мене; мл. обвіли ногєсь) (л.)
мілїи (мілю) : mdlić
мішаніи (уївині) : urojony (з.) ; gęskomu
міше, дужка : mniemanie (п.)
міговоротник : wielokształk (ф.)
міжократ (првк. міжократний) : wielokrotność (з.)
міжокутник : wielobok ; міжокутник прівильний : wielobok u-miarowy (г.)
міжолітний : wieloletni
міжоновіжик (-а) : krocionóg (з.)
міжогота (-і) : mnóstwo
міжочлен : wielomian (з.)
міжженє : mpożenie ; міжжіжок : mpożna ; міжжіжок : mpożnik (з.)
міжіжти (міжіжу -ци -і -ін) : mpożyc
міжіжнь (міжіжєнн), міжжіжна : mpożność (н.)
міжіжний (числівник) : mpożny (ліczebnik) (г.)
міжух (-а) : miętus (з.)
міжати або міжати (міну, міжє, міжє. міжє або міжє) : miąć.
міжнати (-нлю -нши) : mówić
міжчати (міжчю -чши -чі) : milczeć
міжчатиіі або міжчатиіі : potężny
міжчатиіі (-ості) або міжчатиіі (-ості) : potęga
міжчатиіі (-іі)

- моделъ** (-ю -ї) : model (р.); також : зразок (-зкá), взір (-ору)
модрина (-н) : modrzew albo яре-
мни (-з) (б.)
можливий (сподієб) : warunkowy
(tryb) (гр.)
Моза
мозаїка (-и) (штучно уложені образи
з різнобарвних каменів ірмору, ка-
мінів, дерева ітд.)
Мозамбіцький канал
моздір (-á -f) : mózdzierz
мозіль (-оля) : mozol. Schwiele, ty-
loma (л.)
мозківня (-ї) : mózgownica (уżyw.
u ludzi, porów. niem. Hirnscha-
le) (с.)
мозок (мозку) : mózg : мове : mó-
zgowie; мозок або мозок вели-
кий : mózg wielki; мозочок або
мозок малий : mózdzek czyli mózg
mały; полукілі мозка і мозоч-
ка : półkule mózgu i mózdzku;
сволок (-а) : spoidło; хробák (-á) :
robak; гóрбики четверасті :
wzgórki czworacze; мостіва Ва-
рoльська : mostek Warszawowy; бó-
розци : brzozy; завoї : zakręty
(с.)
Моїсєй (-єя) : Mojżesz
мокоша (-і) : lotus (б.)
мокравинець (-ця) : mąkgota (з.)
мокриця (-і) : drewniak (з.)
Мольєр (-єра) Molière
молітва (-и -ї) : modlitwa
моліти ся (молю ся -лиш ся, моли
ся) : modlić się
молднк : mółw (ф.); młodziak
молодіж (-дежн) : młodzięz
молoзиво, куластра, коластра : sin-
ga, młodziwo (colostrum)
молоко (-á -ока) : mleko (х.)
молоковець (-вля) : drzewo mlecz-
ne (б.)
молостка : emulsya (г.)
мóлот (-а -и) : młot
молотьба : mlócenie (г.)
молотн (мéлю -éлеш -ли, мотóв) :
młot
молотитв (молó у -лóтиш -лоти,
-лотиш) : mlócić
молотильцк (-а) : zmłosek (г.)
молотильня, **молотилька** : mlóczarnia
(г.)
молочák (-á) : ostromlecz; **молочák**
песáрицк : sosnka wilczomlecz
(б.)
молочарня : mleczarnia (г.)
молочарство : mleczarstwo (г.)
молочій (-ія) : mlecz (б.)
молочник-ошник : lekarz; мо-
лóчница : mleczarka (г.)
молочник (-а) : mleczak (самiec гу-
бу) (з.)
момент (-у -и) : хвили
монархічний
монархія (-ї) : держава, котрою
править монарх, цесар, король
монастир (-á) : klasztor; мoнаx, мона-
хія, монаший; чернóнь, черий-
ця, чернóчий
Монах (-ова) : Monachium
монашка : mniszka (gatunek prząd-
ki) (з.)
Мон-Блян (-ка) : Mont-Blanc
Монгол : Mongol
монетарин (-и) : mennica
монєн
Монтескїє (-їєго) : Montesquien
Моор (-а) : Moore
Моравія (-ї) : Morawy
морва (-и) : morwa (б.)
морг (-а -и)
морж (-á) : mors; моржівка : kość
z kłów morsa (з.)
морімух (-а) : muchomor (б.)
морити (мóрю -бриш -орі -орів)
моріжник (-á) : rokiel (б.)

- морозік (-а) : złowieszczyk ; тухлин
морозік : pokątnik złowieszczyk (а.)
мороз (-оу -оэн) : mróz (ф.)
мороз (-у) : stokrotka ; в оgorо-
дах годівани : морозички, цу-
крівкі (ч. од. морозичк -а, цу-
крівки -в) (б.)
Морске Око
моршви (-и) : marchew (б.)
морщи (-и) : wlań (а.)
моршак (-а -и) : świnka morska (а.)
морщинá (-ви), морщкы : zmarszczka
моряк (-и -и) : marynarz
мосляж (-у) : mosiądz ; мосяжний
мотив (-у -ивн) : motyw (р.)
мотиль (-ля -лі) : motyl (а.)
мотильничк : smoczek wątrobowiec (а.)
мотильковáта (російна) : motylko-
wata (roślina) (б.)
моторний : rzeźki, dzielny, żwawy
мотуа (-а) : sznur
мох (моху, мохв) : mech (б.)
мохначка (-и) : kutner ; мохначковá-
тий : kutnerowaty (б.)
моховáтка (-и) : mszywiol (а.)
моховець (-виá) : mszak (б.)
мочи або мотги (можу -жеш, миг)
мочник : mocznik (х.)
мрак сивий, катарáкта : zaćma (л.)
мрака : mgła (ф.)
мраковина : mgławica (ф.)
мрамор (-у) : marmur (мáймур, мáр-
мур) (м.); мраморяний : marmu-
rowy
мрія, мріяне, мріяти : marzenie,
marzyć
мудрий : mądry ; мудрийший
мужесквий : męski
мужество (-а) : męstwo
мужчинá (-и -и) : męczyzna
музей (-ею -ей) : muzeum (збір пред-
метів, що мають вартість для якоїсь
науки, штуки, галузі промислу)
- музичний : muzyczny
музикальний (-йна -иани -ианн)
мука (-и) : męka
мука (-и) : męka ; мучний
Мукичів (-ева) : Munkasz
мул (-а -и) : muł (а.); мул (-у), пá-
мул (-у) або памул (-у) : muł, па-
muł (м.)
мулич (-а) : omulek (а.)
муляр (-яря -ярі) : mularz
мушя (-и) (група забальсамованих тіл,
накоплених в сніпетських гробáх)
муравель (-вля -влі) : mrówka (а.)
муравлянка (-и) : mrówkolew (а.)
муравляр (-яря -ярі) : mrówkojad
czyli mrówczarz (ssawiec z gę-
du szczerbaków) (в.)
мурáк (-á), піролюзит або вадóкне
мангановий : piroluzyt (м.)
мурин (-а -и) : murzyn
муркотáти (-ркотчу -ркотеш)
мусити (мушу, мушиш) : musieć
муслин (-у -и) : muslin (materja) ;
муслиновий
мушкáк (-á) : mątwa, seria (а.)
Мушкáк (-иá) Сцевола (-олі) : Musz-
usz Scewola
мушеник (-а -и) : męczennik
мушениця (-и) : męczennica
мушка : mączka (oskrobia) (х.)
мушера (-и) або мушя (-и) : mszy-
ca (а.)
Мушья (-и)
мушкет (-а -и) (стародавня стрільба)
муштáрда (-и)
муштра (-и) : вприва жовнірін в вій-
скових óборотах
муштук (-á -и) : munsztuk ; також :
байрáк (-á)
Мушья Долішья
мягкий : miękki ; мякший
мякко : miękko ; мякше
мягочквий : międziutki
мягчеш (-я) : mięczenie

<p>мижень (-жня) : kaktus; какт (-у), кактус (-а) (б.)</p> <p>мя (-а) : mięsień (muskul); брюшка (-н) : brzusiec; тужель (тужия) : ścięgno; стяг, встяг : powięzić; мян підскірни : mięśnie podskórne; м. сварядові : m. narzędziowe; м. скелетні : m. szkieletowe; мяз гладкий : m. gładki; м. пружкастий (поперечно пр.) : m. prążkowany; супротівники : przeciwdziałacze, antagonisty; содійники : współdziałacze, synergisty; агнначі : zginacze; прямники : prostowniki; притя-</p>	<p>гачі : przywodziciele; відтягачі : odwodziciele; скрутники : skręcasze; відкрутники : odkręcasze; зворники : zwieracze (с.)</p> <p>мякун (-а) : mięczak (з.)</p> <p>мясівка (-н) : mięso, soczysta część owocni; мясівка сливкп, вїшні ітд. (б.)</p> <p>мяска (-ї) : miazga (б.) (г.)</p> <p>мясий : mięsny</p> <p>мясийці (-йць) : zapusty</p> <p>мясоїд (-а) : mięsożerca, zwierzę mięsożerne (з.)</p> <p>мяти (миу́ -ѣш -ї) : mięć</p>
--	--

Н.

<p>набѣрик : w przyszłym roku</p> <p>набиванє, ввряджєнє : nabijanie;</p> <p>набіи, наряд : nabój (ф.)</p> <p>на бік : na bok</p> <p>набораї : na przęde</p> <p>наволічка : wszad nawleczny (гв.)</p> <p>навгад, навдогад : na domysł</p> <p>навечѣрє (-я) : wigilia</p> <p>наванак : na wznak</p> <p>навипередки : na wyścigi</p> <p>навілати (-вю) : nawiedzić</p> <p>навідворити збо навідворот</p> <p>навістїти (-віщї -їстїш -ї)</p> <p>навіть : nawet</p> <p>напкóлішки : na kolanach</p> <p>напкóло : naokoło</p> <p>навлѣжачки : leżąc</p> <p>навманї : na óšlep</p> <p>навнїсво : umyślnie</p> <p>навнї або наввѣрх : na zewnątrz</p> <p>наввўтр : wewnątrz</p> <p>напороть (пернодїчпнї) : peryodyczny (ф.)</p> <p>напоротїнїй -а -є (дїслóво) : częstotliwy (czasownik) (г.)</p> <p>навпакї : przeciwnie</p>	<p>навпростець : prosto, naprzód</p> <p>навстрїч : na spotkanie</p> <p>навстяж : na óścież</p> <p>нагнїток (-тка) : pagniotek (л.)</p> <p>наголос (-у -н) : akcent</p> <p>нагонасівца (ростїна) : pągozalażkowa (го...) (б.)</p> <p>нагорóда (-н) : nagroda</p> <p>нагрóбник (-а -н) : nagrobek</p> <p>надальше : nadal</p> <p>надарѣнно, ядарно : nadarmo</p> <p>надберѣже (-а) : nadbrzeże; наоберѣпнїй</p> <p>надверѣдїти (-рѣджу -рѣдш -лї) надверѣзїч</p> <p>на двір : na dwór, na zewnątrz</p> <p>на дворї : na dworze, zewnątrz</p> <p>надавнїчаво : nadzwyczaj</p> <p>надивїти ся (-дївлю ся -вш ся -вї ся) : napatrzeć się</p> <p>надїбе : przybory; гл. також : приладн : przyrzády</p> <p>надїїтї (-дїйдї -ѣш -ї) : nadejść</p> <p>надї ввою : nade mną</p> <p>надїр : nadir (ф.)</p> <p>надїслати (-дїшлю -шлѣш -шлї)</p>
--	---

надія (-іі) : nadzieja
 надкусити (-куну -єши -сá) :
 надкус : nadtlenek (x.)
 надрѳо (-á, надра), підрѳо, назуха
 (-н) : zanadrze
 надто : nadto
 надтяти (-дїтнї -эш -нї) : nadciąć
 надув (-у) або надха (-н) : wydma ;
 надув пісковий : wydma pi-
 szczysta (ж.)
 на завідв : na zawsze
 на вáтра : na jutro
 назад : wstecz
 назвати (-звї -áш -нї) ; назвати
 (-áю)
 назвище (-а) або пáзвиско (-а) :
 nazwisko ; прѳазвище або прѳо-
 звиско : przezwisko
 назвук (-а -в) : początek wyrazu
 наздогн : na wyścigi
 назустріч : naprzeciw, na spotka-
 nie
 Найздлѳрске (озеро)
 найзиче : zwłaszcza
 найперше : najpierw
 найти (найду -эш -нї) : znaleźć
 назввїй, фр. : шїрвїй, прѳстїй.
 отвѳрвїй, прѳстодушнїй
 најзидник (-а -нї) : najeżdca
 наклáдник (-а -я) : nakładca
 наклѳненє : nachylenie (ф. гм.)
 наклѳниця : inklinatoryum (ф.)
 наколи : gdy, jeśli
 наконѳць : nakoniec (przysł.)
 Наксос (невїдм.) : Naخos
 належати (-лѳжу -вш) : należeć
 палівѳчок (-чка) : wymoczek (з.)
 наліво : na lewo
 пáлїнка (-в) : plaster (л.)
 пá : гáти (-áю) : napierać
 павїсто (-а) : sznur korali
 пáвїр (-у) : zamiar

пáметень (-тня) або зашїбанець
 (-вїя) : gład narzutowy ; краж
 памѳтанїй (м.)
 павїспвк (-а) : namiestnik
 павїспїцтво : namiestnictwo
 пáвїтка (-в) : zarzutka
 павуляк (-а) : nieruch (з.)
 пáново : na powo
 Навсі (невїдм.)
 пáобѳраз : na kształt
 пáослїи : na óslep
 пáостáнку : na óstatek
 пáохрѳстїнїй : krzyżujący się (пр.
 токи пáохрѳстїи) (ф.)
 павáспнїк (-а) : parastnik
 пá вѳвно : na pewno
 паверѳт : narzęd
 паверѳкїр : na przekór
 павперемїну : na przemian
 павїв : паврѳл ; павїв твѳрѳзнїй :
 паврѳл trzeźwy
 пáвїр крѳвї : hyperaemia, prze-
 krwiecie (л.)
 паввáти (-вáю) : parajać
 пá поготівчї : w pogotowiu
 пáполѳбн (-а) ; пáпѳтебнскїй
 пáпѳперѳк : na porzek
 пáпѳслїд : óstatecznie ; пáпѳслїд-
 нїй
 пá пѳгїм : na potem
 пáпáво : na prawo
 пáпáвду : doprawdy
 пáпрѳстець : na prost
 пáпрѳтїв : naprzeciw
 пáпрўга : napięcie (ф.)
 пáпрям (-у) : kierunek (р. гм.) ;
 пáпрямнїй
 пáрáз : paraz
 пáрáзі : na razie
 пáрѳчѳнїй ; пáрѳчѳш (-ѳї)
 пáрѳштї : na óstatek, wkońcu
 пáрѳбець (-бїя) : parybek (з.)
 пáрѳжїнїк (-á -нї) : naroźnik (р.)
 пáрїз (-а) : nacięcie (б.)

нарікати (-аю) : narzekać
нарістниця (-і) : roślina nadrzew-
na (б.)
наріче (-а) : narzecze
наросток (-етка -етки) . przyrostek,
suflukum (гр.)
наругувати ся кому : naigrawać się
насад (-а) : nasada (з. б.)
насад : nasada (u śrubby) (ф.)
насадень (-днн) : podsada (б.)
насамперед : nasamprzód
насіня (-я) : nasienie ; **насінь** біль-
ністе : nasienie bielmowate ; **н.**
безбілпеле : n. bezbielmowe (б.)
наскільки : o ile
наскіє : na ukos
наскрізь : na wskroś
наслідковий -а -е (реченє) : skut-
kowe (zdanie) (гр.)
наслідок (-дку) : skutek
наслідство часів : consecutio tem-
porum (гр.)
наслідувати (-слідую) :
наспів : wespół
настоя (-ї) : instancya
натек (-у) : naciek ; **види** патечні :
postaci naciekowe (ш.)
на тепер : na teraz
натіпа (-п) : nać ; **патипа** барабó-
п : nać ziemniaka (о.)
патомієць : nalomiast
патуга : napięzenie (ф.)
патше : na szczo
паўка (-п -и) : nauka, umiejętność
пафта (-и) : pafta ; **також** кнпячка
(-п), **текўчка (-и) :** pafta czyli
olej skalny ; **ронá (-і) :** góra ;
мазь зóжна або кнндібал : maź
ziemna (ш.)
пахіл, пахільність : pociąg, skłon-
ność (п.)
пацпя (-ці) ; **паціональній ;** **пацц-**
оналізм (-у)

начальство (-а) : naczelnictwo
начерк поземний : rzut poziomy ; **на-**
черк **прямолінійний :** rzut prosto-
wy (w geom. wykresnej) ; **на-**
черк : szkic (р.)
начеркати, начертати : szkicować
(р.)
начивє, посуда : naszynie ; **начипи**
снолўчені : naszynia połączone
(ф.)
нашнікувати (-кўю)
нащо : na co
не, котрє **заперечує** **догáдну** **злўч-**
ку „є“, **піше** **ся** **окрємо,** **пр. :**
Микóла **не** [є] **пільний ;** **áле :**
пепільний **Микóла** **олєржити** **ка-**
ру. **Сей** **чоловік** **не** [є] **мўдрві ;**
áле : **незўрпий** **чоловік** **шкóдвти**
собі **і** **дрўгим**
неабпикій : nielada jaki
небáвком : niebawem
небáром : niebawem
небесá (-бєє) : niebiosa ; **небо (-а)**
небєспі (-их) : niebianie
небїжчик (-а -и) : nieboszczyk ; **не-**
бїжка (-и)
небóгв (-и) : nieboga
небожá (-áти), **небожáтко :** nieboże
-небўдь **на** **кнпцї** **слів,** **пр. :**
хто **небўдь,** **котрпий** **небўдь,** **кнпс-**
бўдь, **щопебўдь** **itd.**
невєлїкїй : niewielki
невїпнїй : niewinny
невїпоспнїй **áбо** **нєстєрпўчнїй :**
nieznośny
невїчєрпнїй
невїджалóвáчнїй : nieodwołany
невїдклїчнїй : nieodzowny
не вїльво [не (є) вїльпо] ; **не** **вар-**
та ; **не** **досїть**
невїрнїй : niewierny
невїста (-и) : niewiasta, kobieta
невїсно : niemysłnie

невóлити : niewolić
неврóком
невтóмний : nieutrudzony
негарний : niepiękny
негідний (indignus): не гідний
- (non dignus)
него; до него
негáця (-ві) : перечеас
негáж (-у -и) : бляг домоєй, рáп-
ний, пічний
недáвно : niedawno
недалéко : niedaleko (пр. школа
недалéко міста, але: місто не
[є] далéко)
недбáтий : niedbały
не діво [не (є) діво]; не пора;
не спóсіб; не час
неділя (-лі) : niedziela
недóбре (= але); неліше
недовáрений
недóвго : niedługo
недовідіти (віджу -йдиш)
недозрілий або недосілий
недокрóвність, недокрóве : niedo-
krewność (anaemia) (л.)
недомагáти (-аю), недóжати
недорід (-óду) : niedorodność
недосивáяти (-пляю) : niedosypiać
недоставáти (-достаю) : brakować
недостижний, недосяжний
недотéпа (-а) : nieudolny
недýга, хорóба : choroba
недýже : niebardzo
Neef
неживий : nieżywy
нежит (-а) : katar, nieżyt (л.)
невабáром : niebawem
невабúдка (-и) : niezapominajka
(б.)
незавсáди : niezawsze
незадóвго : niezadługo
незázдрий : niezazdrosny
невísний : niewiadomy (а.)
незлóмний : niezłomny

незмівник : niezmiennik (гн.)
незмíрий : niezmierny
незрívний : niewidzialny
незрячий : niewidzący
незугáриний, безугáрпий : bezkształ-
tny, niezgrabny
неіпáкше : nieinaczej
неілад (-у) : nieład
не лéгко [не (в) лéгко]; не мож-
на; не можливо
нелéгко : niełatwo
не лишé — áле також
нелітний : nieletni
нелупець (-пця) : nielupek (б.)
нелюдский : nieludzki
нема : niema
немáлий, чимáлий : niemały
немíлий (прикрій) : niemily
неміч (-очв) : niemoc
немого : niewiele
немóв : niby, jakoby
немовá (-яти -ята) : niemowlę
немоці (-и), неміч (-очв) : niemoc
немýдрый : niemądry
непáвдіти (-иджу -диш)
непáвистий : niepawistny
непáвність (-и) : niepawisć
непарóком, непарóшне
непáстáнно, бевустáнно : wciąż
непáче : niby, jakoby
непáвка (-и) : matka; и непáці
необчислíвий
неодén : niejeden
неознáчений : nieoznaczony (пр.
числíвний)
неологізм (-у) : neologizm (слово
новоутворене не в дусі мáтка)
неосторóжний, необерлжий
неохóта (-и) : niechęć
неперéхідне (дієслово) : nieprze-
chodni (czasownik) (р.)
непобідний, непемóжний
непобóрний : niezwalczony
непóдвлек : nieopodał

неподви́жний : nieruchomy (ф.)
непоце́ржність
непокі́рливий, непокі́рний
непоко́їти (-кою -оїш) : nierokoić
непожа́лу : nierozmiału
непоробчи́й
непоря́док (-дку) : nierozządtek
непості́йний : niestały
непо́гриб (-а) : ladaco
непохі́тний : niewzruszony
непра́ва (-и) ; неправдоподі́бий
непри́чок : bez przytku
непро́йкливо́сть : nieprzenikliwość
(ф.)
непу́лий : niezdały
нера́до : niechętnie
нера́з : niezaz
нерв (-а) : nerw ; нерв чу́тєвий або
чу́тєль (чу́ти) : nerw czuciowy ;
нерв рухо́вий : nerw ruchowy ;
нерв ви́дільний : nerw wydziel-
niczy ; во́локна стрижі́вці :
włókna rdzeniowe ; во́локна без-
стрижі́вці або сі́рі : włókna bez-
rdzenne lub szare ; ове́рвна або
піхва ве́рвна : oponowie ; клі́тинні
ве́рвні : komórki nerwowe ; клі-
тинні одио- дво- многору́стко-
ві : k. jedno- dwu- wieloru-
stkowe ; к. безру́сткові : k.
bezwyrastkowe (с.)
нерівно : nierównie
нерозлу́чний : nierozłączny
Не́рон (-а) : Nero
неру́ський : nieruski
неряди́й : nierządny
Несьві́ж (-а) ; несьві́жский
несві́й : nieswój
не́сит (не́сита) : pelikan (а.)
нескі́чений : nieskończony
несла́ва (-в) : niesława
неслу́шнє : niesprawiedliwy
не́смак (-у) : niesmak
несьмі́лий : nieśmiały
несогі́рний : niezgorszy

несо́вна : niespełna
не́сти (несу́ -éш -й, не́с -éсла -éсло)
нетерпели́вий ; нетерпели́вість
(-ости)
не́тяга (-и) : człowiek bez przy-
tułku
неува́га (-и)
неуспі́шний : nie dający się ugasić
неу́житий : nieużyty
неу́к (-а -и) : nieuk
неумі́лий, невмі́лий : nieumiejętny
неумо́лний
нехы́й же ; нехы́й по
неха́рство (-и) : niechłujstwo
нехы́ть (-оту) : antypatya, niechęć
нехотя́чі, нехотя, не́хоч : niechca-
cy (przypadkiem)
нечу́ваний : niesłuchany
нещасли́вий : nieszczęśliwy
-но -нів : ретьма́ни -ів, каштеля́ни
-ів, капеля́ни -ів, терця́ни -ів,
гига́ни -ів ; але :
-ни -ан : Васи́ляни -ян, Домініка́-
ни -ян, Ступта́ни -ян, Львова́ни
-ян, шча́ни -ян, парохія́ни -ян,
пога́ни -ян, Рима́няни -ян, селя́ни
-ян, хрестя́ни -ян ітд. бо в і.
відм. ч. од. ки́чаць ся на : -анни
(-яни)
ни́ (іти (-лію) : niszczyć
низла́ (-и) : nizina (ж.)
ни́зка то́нів : szereg tonów (ж.)
ни́зкий : niski ; ни́ший, нй. "ість
(-ости)
ни́зко : nizko ; ни́же : niżej
ни́ні : dzisiaj
ни́ви́шний (-ій) : mniejszy
ни́рка : nerka (л.)
ни́тка (-и -й) : nić
ни́ць : twarzą do ziemi
ни́ша (-и) : nisza
ни́шком : po cichu
ни́щити (-ищу -иш) : niszczyć

вїж (-ожá -ожі): póż
пїжка (-н -ї): póżka
пїживи: póżny
пїжвий: delikatny (fem, zart)
пїдрї (-дер) pozdrze
пїч (вочи): nos
пїчлїг (-ý -и): nosleg
пїбї: niby
пїбї то: nibyto
пїдє їнле: nigdzie indziej
Нїдерляндия (-нї): нїдерляндскїй
пїж: niż, niżej
пївїдкї: znikąd
вїкель: nikiel (х.)
Нїкея (-ей) (в Бїтїїї): Nicea
пїкóлн: nigdy
Нїман
Нїмець (-хца -цї): Niemiec
пїмеччїна: niemczyzna; Нїмеччї-
на: Niemcy
пїшїця (-ї): bielun, lulek, szalej
(такóж: люлїк -á) (б.)
пїтка (пїткн, пїткї): otacsica (з.)
Нїпїва
Нїоба (-н)
пїхтó (пїкóго, в пїкїм, п пїкїм)
Нїца (-и)
пїчó, з пїчїм, в пїчїм
пїчóжість (-остн), пїчóвість: niecość
пїїк: nijak
пїїквї: niżaki
-ннїк -ннвї в їмєнáх, утвóренїх
вїд їмєннїковїх пїїв, вакїичє-
ннх на: н, пр.: голїннїк (вїд:
голїца); сторóбннїк (вїд: сто-
ронá), (стороннїчнїй, сторон-
нїцтво), двїпннїк (вїд: двїн);
кáмїпннїй (вїд: камїнь), ремїп-
ннїй (вїд: ремїнь), ячмїпннїй
(вїд: ячмїнь), вїпннїй (вїд: вп
пó і впнá), кїпннїй (вїд: кївь),
їмєннїй (вїд: їмєн), рáвннїй
(вїд: рáно) їтд.

но: по способї приказовїз пишє
ся окрєхо, пр.: глядї но; ходї
но. робїть но їтн.
новє я (-ї): nowella (новїпа; малє
пїквє оновїданє)
Новїй Сьвїт
новїк (-á -ї), новїцнїй (-нн)
новїськнїй: nowosienski
новїцнїяг (-у -н) (час прóбн і наўтн
в монастїрї)
ногáстка (-н): wielonoś czyli wїj
(з.)
ноготь (пїгтн, пїгтї): razunkieć (з.)
ноготь (пїгтн): raznokieć п рlатка
korony (б.)
пóжнїцї (-пцї): pożyse
пóпїї: popiusz (ф.)
повсєнс (-у -н): писєлїтнїцнн
Норвєгїя
Норвєгїї: Norwegowie
Норнбєрг (-у): Norymberga; но-
рннбєрскїй
пóрїв (-ову): porów; гл. такóж;
вдáча
посїтн (пóшу -сїш -сїї): nosić
носокрóвленє: Nasenbluten (л.)
посорогáч (носор. гáчá): nosorożec
(з.)
пóта харáкторнїстїчна або нвóдна
(нв.): nota charakterystyczna
albo prowadząca (Leitton)
потáр (-а; á -арї): notaryusz; но-
тарїяг (-у); потарїїльннїй
пóдкїсть (-остн): podność (л.)
пóжда (-н): 1) potrzeba, 2) пєдза
пум, пўно: puż, puże
пўмер (-у): число
пўннїй (-нн) (духóвннїй пїмєкнїй
посóл)
пўтрó (-á, пўтра): wnetrze; до
пўтра: do wnetrza
Нўтон (-а): Newton
пўтувáтв: pitować (pieten) (п.)
пўх (-у): powonienie, węch
пўтн (-їмў -еш -ї, нвв -лá -лó): jąc

О.

о́бла	обме́жний : ograniczony (р.)
о́бля, о́бі; обидна, -і; о́бох, о́бож, о́божя, о́бох; обидно́х, обидно́м ітд. на всі три роди	общи́. (обійш́у -эш -я) : objąć о́боє Осольські; о́боїх Осольских; о́боїм Осольским і т. д.
о́барінець (-вця -нци) : obarganek	оболо́ни (-и) : błona; оболoна сліза- на або слизниця (-і) : błona ślu- zowa; оболoна сироватна : bło- na surowicza (с.)
о́бвід (-о́лу) : obwód (ф.)	обопільний : obopólny
о́бвідка (и -и) : obwódka	о́бшлoдeнь (-дня) : obowocnia; середoшлoдeнь (-дня) : środowo- cnia; внутрoшлoдeнь : wowo- cnia (б.)
о́бволічи́ -ікні (-ічу́ -эш -и); об- поліка́ти (-аю)	о́боріг (-о́га о́ри) : bróg (г.)
о́бд́ування (-ві) (судовé отворенé і оглі- нeпe тр́вна)	о́бoрот (-у) : obrót (ф.) (гм.)
о́бєкт (-у -и) : предмет; також : перєдмет	о́о́раа (прікм. о́бразoвн́и) : obraz; о́браа д́йснн́и : obraz rzeczywi- sty; о́браа мн́ишн́и (у́вннн́и) : obraz domniem'
о́бєш (-у) : objętość (гм.); rozle- głość (жє.)	о́браа́ванє : wykształcenie, kształ- cenie
о́бєшн́ість (прoгнoрн́ість) : bryło- watość (ф.)	о́брао́к (-акá -акн́и) : obrazek
о́бжалувати (-люю) : oskarżyć	о́брааує́ати (-аю) : kształcić; о́бра- а́ванн́и
о́бжа (-и) : obraza	о́брєск (-у) : obrzek (л.)
о́бждливн́и : obelżywy	о́брєскну́ти, набрєнн́и : nabrzę- knąć, nabrznieć (л.)
о́бг (-у) : obieg (ф.)	о́бр́зувати (ую) : obrzynać
о́бід (-у -и) : obiad	о́бр́санк (-и) : porost (б.)
о́бід, о́бoди (и. пр. гн́ути) на ко- лєса о́бручі́ нарєні	о́бру́ч (-а́ -і) : obręcz
о́бїжн́ик : okólnik (Circularé)	о́бряд (-у -и) : obrządek
о́бїжн́и́ ся (-їш́у́ ся) : obejść się; о́бхoдн́и́ ся (-о́джу́ ся -о́диш́ ся : obchodzić się	о́бєрєа́о́рн́ия : obserwatorium (аст.)
о́бїр́у́ч : oburącz	о́бєрєа́нн́ия (-н́и) : помічанє
о́бїт (-у -и) : wotum, obietnica Bo- gu i świętym	о́бєшкати (-аю) : obsychać
о́бїєдка (-и -ї) : objazdźka	о́бєштє́жкє (-и) : szlakka
о́бїкн́у́ти (-їну) : obrzucić	о́бєштє́ж (-у) : obrąb
о́бїкладка : okładka (ф.)	о́бтє́рти (о́бт́ру́ -эш -я) : obetrzeć
о́бїєсн́ик (-а) : pochlebca	о́бу́вн (-и) або о́бу́в (-и) : obuwie
о́бїшн́и : obły, wałowaty (є. б.)	о́бу́шє́рти (-уш́ру́) : obumrzeć
о́бїг; гл. пàрєннннн; о́блoгoм лє- жати : brach liegen (г.)	о́вн́д (-у) : horyzont (ф.)
о́блoга (-и) : obłężenie	
о́бл́у́ч (-а́ -а́) : oblenie (є.)	
о́блєа́чи -ягн́и (-лн́жу); о́блєа́ти (-аю)	

Овідий (-ня) : Owidyusz	одноко́мірний : jednokomorowy ;
овоч (-а -і) : owoc ; овоч посѣдн- чий : owoc pojedynczy ; о. мно- гократний : о. wielokrotny (б.)	двоко́мірний : dwukomorowy ;
омочели́сток (-стка) : owocolistek нбо овочень (-чви) (б.)	мно́гоко́мірний : wielokomoro- wy ; за́влек двоко́мірний : zają- żnia dwukomorowa (б.)
овочестáн (-у) : owocostan (б.)	однопе́нни (цвітн) : jednopienne (kwiaty) (б.)
огі́да (-и), огі́дність (-остн) : ohyda	однопрозябце́ва (ростина) : jedno- liścienna (roślina) (б.)
огі́рок (-ка -ки) : ogórek	однородни́й : jednorodny (ф.)
огля́нути (-ну) : oglądać	однотá (-ї), оди́ість (-остн)
огнище (прикм. огнищевий) : o- gniskowy (гн.) (ф.)	одноцільни́й : jednolity
оголо́бля (-ї), також : голо́бля (-ї) : holoble	одпоче́н (-а) : jednomian (ф.)
огонь (-гню -гні) : ogień	одуд (-а) : dudek (також : удуд -а) (в.)
огорі́лий : ogorzaly	оду́рювати (-юю) : odurzać
огоро́д (-в -н) : ogród	ожеле́дця (-ї) : gołciedź (ф.)
Огра : Огра (Eger) (ріка)	ожи́дати (-аю) : oczekiwać
огрива (-ї) : niezmiarka (з.)	ожи́на (-и) : jeżyna (б.)
ода (-в) : oda (лірична пісня, напи- сана в чю́ честь)	о́зеро (-а -а) : jezioro
оде́жа (-ї), також : оді́ж (-ежн) : o- dzież	О́ддип (-а) або Е́дип : Edyp
оде́н, одна́, одно́ : jeden itd.	ока́лля (-ні), лат. : nagoda
оде́п-вдя́вий : jedyny	Оке́ян Вели́кий
Оде́сса	о́кне : tienek (ш.) ; двоо́кне, три- о́кне ітд. (х.)
одни́ць (-ї) : jednostka (а. ф.)	о́кпсáк (-а) : tlenkowiec ; ч. ш. о- кпáкн : tlenkowiec (ш.)
одни́цьи́й : jednostkowy (ф.)	о́кисанє (-я) : utlenianie (ф.)
оде́ржати (-ржу -ржиш -ржі) : otrzy- mać	о́кисени́й : utleniony (х.)
Одиссе́й (-оя) : Odysseusz	о́кїстниця (-ї) : okostna (с.)
Одиссе́н (-ей) : Odyssea	о́кля́шка, о́кля́шка : okładka
одна́к, о́дначе, о́дначеж	о́кльк (-у -и) : wykrzyknik (гр.) ; вїкльк : wykrzyk ; знак вїклькы : znak wykrzyknienia (!) (гр.)
оди́сіньквїй : jednusięński	о́кля : uklej (також : ерхово́дця) (з.)
одновяза́нко́вий : jednowiązkowy ; пля́кн о́дновяза́нко́ві : pręciki jednowiązkowe ; пля́кн дво́вя- за́нко́ві : pręciki dwuwiazkowe ; плькн мно́говязко́ві : pr. wiel- owiazkowe (б.)	о́клю́ча : ospówka (б.)
оди́однєви́ця (-ї) : jętka (з.)	о́ко (о́ка, о́чи, о́чн) : oko (гл. : гали́на о́чн) (с.)
оди́оде́чний (ш.) : jednobrzmię- ny	о́коло : około
	О' Соппел
	Око́їя (-а) : Okocim
	о́криль (о́криль) : skrzydelnik (з.)

окритонасінна (ростіва): okryto- zalażkowa (roślina) (б.)	оловник (-а): ołowiwiec (х.)
окришник (-а): okruciewicz, brek- суа (к.)	олово (-а): ołów; оловяний: oło- wianu; оловяний: ołowiany (х.)
окрім, крім, крім: okrom, prócz	Оловуєць, Оловун
окружний: okręgowy; ур. Рада	ошар (-а): homag (а.)
Шкільна окр.	ошакон: po opasce
окружок (-жка): baldach; окруже- чок (-чка): baldaszek; окров	ошела (ошелі, ошелв): jemiola (б.)
(-а): okrywa baldacha złożone- go; окровец (-вця): okrywka;	ошут пиячий: delirium tremens (л.)
ростіви окружкові: rośliny bal- daszkowe (б.)	ошолі: onegdaj
окрутиний: okrutny	ошоттооєа (-еі): вираз наслідую- чий звук
окруха (-я): okruh	Ошча (ріка і місто)
окручок (-чка): wirczyk (в.)	ошад (-у): opad (аст.)
оксидора (-в): ядота недорічя- вість (гр.)	ошан (-ю): opal; (крімяка безко- дінна в водю); снік (-а) або
Октавий (-а)	ошаль благородний: opal szla- chetny (к.)
окунь (-я -і): okun (в.)	ошар (-у): opar /
окур, порохів до шакурюваня	ошарация (-і): ділане, сирава, настілок; іменно ділане шірургічне
пчя в пасіці: próchno do pod- kurzenia pszczol w pasiece (г.)	ошпки (-лок): opilki (ф.)
Ольгерд (-а)	ошпе (-у -я): opis
ольгочна (-оі): ołusna (pleura) (л.)	ошпій (ошпю): opium; також: ошп., ошпю (б.)
олігархія (-ії): oligarchia (панованє кількох можновладств)	ошкун (-а -ї): opieku
олій (-ію): olej	ошнія (-ії) (1. гідка заплу, 2. гідка одвині)
олійник (-а): olejica (в.)	ошпир (ошпору): opór (ф.)
олійниця, олійви, олійря: olejarnia, Oelschlägerei, Oelmühle;	ошрица (-і): orognica (ф.)
олійничка (-я): Oelschlägerin, Oelverkäuferin; олійник (-а), о- лійряк: Oelschläger, Oelhändler	ошсла: potem
Оліш (-у); олішнійський	ошланка (-я): skrzydlówka (в.)
олінь (олени, олені), також: олєнь і єлянь: jelen; олевця, лань або лавя; саміца јелєня, јаня; олєнячий: jeleni (в.)	ошлодень (-дня): owocnia (б.)
олөвєць (олияця, олінци): ołówek (х.)	ошловіца, ошловіцка: ogłoszenie
	ошловіцка (-в): okwiat pojedynczy tj. okwiat nie wyróżniony na kielich i koronę (б.)
	ошова м'ягка: opona miękka; па- ўтия (-і): opona rajceza; ошова на тверда: opona twarda (с.)
	ошравдувати, ошравдати
	ошрич: prócz
	ошпубликувати (-кю): оголосити, о- повістити

- оцуст (-у -и) : *ellzya samogłoski (гр.)
опіть, виову, вион, идруге : znowu
оранжерія (-иї) : теплівня, тепліця (-ї)
орган (-у -и) (зварад, гомос, урядник, часопись)
органн (-ив) : organy w kościele
органист (-а -и) : organista
орда -и (татарска)
орднариї (-ня -иї) : ordynaryusz (місцевий, властивий)
орел (вірля, вірли) : s:zel
Орест (-а) : Orestes
ористг
оривгалънпї : схидовенний
оригінал (-у -и) : 1) первоуір (-ору), первопись (-и); 2) чудасій, dziwak
оріх (-а -и) : orzech
орішини лісковець : słonik orzechowiec (в.)
оркиш (-а) : orkisz (б.)
орнамент (-у -и) : ornament (р.)
ортографія (-її) : правопись (-и)
ортокліз (-у) : ortoklaz або скалецъ полевий (и.)
оруже (-а) : oręż, аброя, броя
Орфей (-ея) : Orfeusz
орхестра (-и), грецк. : orkiestra [1] місце для музики; 2) музиканти грають разом на оркестрі]
Оршопа : Orsowa
оршок (-ока) : jarząbek (в.)
оса (оси, осн) : osa (в.)
осадень (-дня) або дно цвітання : osadnik czyli dno kwiatowe (б.)
осаца : hosanna
Осьвѣдци
осьде : tutaj
осел (осла, осли) : osicł
оселѣецъ (-днї) : śledź (а.)
осередковий : centralny (р.)
осередний : środkowy (пр. ruch) (ф.)
осередок : środek; centrum (пр. осередок тяжести : środek ciężkości) (г.); восереднювати : восередний (пр. наука) (пр.)
осетр (-тра) : jesiotr (в.)
осіпок (-а) або ісоп (-а) : józefek czyli hisop (б.)
осирогіги (осирочу -гш -ті)
осібняк (-а), особень (-бвн) : индивидуум
оскиерити, опоганити : splugawić
о скілько : o ile
оскома (-и), оскомана (-и) : oskoma
оскорбляги (-яю) : ubliżać
ослабляги (-яю); ослабляга (-юю)
осьмерши (-а) : ośmiornica (в.)
осьмистіпник (-а) : ośmiościan (ф.)
осмія (осмелу) : gazownik (вбснл, носмїлу) (б.)
оскопа (-и) : spodek (w geometryi)
оснопа, васнопа : osnowa, zasada (пр.)
оснопаий : zasadniczy (ф.)
Осиопаненко (-а)
особливо : zwłaszcza
особоний (заіменник) : osobisty (заітек) (гр.)
осока (-и) : turzycа; гакѡж : осока (-и), різійка (-и), рівоха (-и), рівѣха (-и) (б.)
осот (-у) : oset (б.)
осанок (-ику) : reszta (а.)
о стільно : o tyle
осторожний, обережний : ostrożny
осторонь : na ustroniu
остракіи (-у) : черепковий суд (в старивних Атепах)
острий : ostrzy
остриця (-ї) : ostrosłup; о. квадратна : о. kwadratowy; о. просторомна : о. prostorombowy; о. ускісоромна : о. skośnombowy; о. грискісна : о. trójskośny;

о. шестибічна : o. sześcioboczny (м.)	охмістриця (-і) (начальна господиня при дворі)
о́стрин (-ова -ови), також : о́стрів (-а) : wyspa	о́ховстатв (-аю) : okielznać
о́стривка, о́стрив (-ова), о́стрина : ostew, ostwie, rogale (жёрдка, через котру́ проті́кує ся навхрест па́лі або смере́кові і ялі́чні верхі́ зі сторча́чими га́луззями. Ужнва́є ся до су́шеня сїна́ або комані́ччини) (г.)	о́хрѣсти́ця : ochrzęstna (с.)
о́строжи́ва (-и) : ostreżyna [іна́кше : коло́дях (-а) або : деря́нник (-а) (б.)	о́цья́тчина (-и) : okwiat (б.)
о́строкра́йча́тий : o brzegach ostrych, ostrokrawędzisty (м.)	о́цель (-еля) : der Stollen auf dem Hufeisen (г.)
о́стри́к (-а) : mate (б.)	о́ці́вка (-и) : ocena
о́студи, плі́ми печі́кові : płamy wątrobiane (л.)	о́ціво́чна (ко́місва) : szacunkowa (komisyu)
о́студже́нє (-я) : oziębienie (ф.)	о́ча́шок (-шка) : kieliszek (б.)
о́сущти́ (-у́шу -у́щити -щи́) : zisnąć	о́черевва́ : otrzewna ; кря́жкі : kryzki ; сї́ть або о́то́кв : siatka brzuchowa czyli błona sadłowa (с.)
о́та́ва, о́та́вни́я : potraw, otawa (г.)	о́черк (-а) : okres ; о. а́рхаї́чний (вѣ́тхий або пѣ́рві́сний) : okr. archaiczny czyli pierwotny ; о. па́леозо́ічний (пѣ́рві́чний, давно́звѣ́рний) : okr. paleozoiczny czyli pierwszorzędny ; о. мезозо́ічний (вто́рї́чний, середно́звѣ́рний) : okr. mezozoiczny czyli drugorzędny ; о́ч. кепозо́ічний (тре́тї́чний, ново́звѣ́рний) : okr. kenozoiczny czyli trzeciorzędny ; о́ч. а́нтропо́зоі́чний (четве́рї́чний, лю́дскї́й) : okr. antropozoiczny czyli czwartorzędny (м.)
о́тві́р потя́лчви́й : otwór potyliczny (с.)	о́черт (-а) : okólek ; о́черт дво́льствї́й : okólek dwulistny (б.)
о́тець (вї́тця́ або о́тця́) : ojciec	о́чи (-ий -ім -їма) : oczy ; (о́ка в сї́ти) оче́вї́дно, оче́вї́сто, оче́вї́дпка, вї́дї́мо : oczywiście
о́тже : więc	о́чко (-а) : oczko
о́точенє́ (-чєв) або ско́ченї́ця (-ї) : odtok	о́шадї́ч (-и), о́желест (-у), о́блі́й (о́блѳю́) або о́китє́ (о́кити), і́ней або со́плї́ лѳду́ прї́мерва́ючі́ на дѳревах : szron na drzewach lub sople lodu przymarzające na gałęziach drzew, okiść (м.)
о́трово́ниці (-ї) : pokrzyk ; отро́вни́ця пѣ́ся вї́шня : wilczojagoda (б.)	о́швбка́, пѳ́мїлка́, о́мїлка́ : pomylka ; о́шибѳ́чний : mylny
о́тру́я (-ї́), о́тру́та (-и) : trucizna (л.)	
о́тсе́й, о́тсе́я, о́тсе́ : ten tutaj	
О́ттокар	
О́ттон	
о́фі́цер (-а -и) : oficer	
о́фі́ця́л (-а -и) : oficyal (уря́дник)	
о́фі́ця́лі́ст (-а -и) (уря́дник прї́ватний)	
о́хаї́лвї́сть (-ости) : ochędóstwo	

II.

- пáвва (-н) : myślnik (гр.)
 Павзаяі́й (-і́я) : Pauzaniasz
 паві́льбн (-ну -нн), фр. (будынок при пазігі)
 па́говец (-нцн) : wurustek (б.)
 Пагапі́аі (-цього)
 па́давка (-н), епілэі́сва, пры́дбка :
 radaczka (л.)
 падо́ліст (-а) або листопа́д : listopad
 паду́щнй : odpadający; ча́ша паду́-
 ща : kielich odpadający; ч. ча́-
 хла : k. znikomy; ч. грэва́ла : k.
 trwały (б.)
 па́ж (-а), чу́ра : raz
 па́жнга (-н) : zegawnica (з)
 Пале́стына
 па́лівода (-п) : paliwoda
 па́лістня (-і) : listownica (б.)
 па́лілі́о́зіа : pentoreas (гр.)
 Па́лліа́да (-н) : Pallas
 па́ло́мннк (-а -н), бо́гомблець
 (-льня), прочані́н (-а) : pątnik
 па́льтот (-а -а) : paltot
 па́льчк (-а) : paluszek
 па́ляд (-а) : pallad (х.)
 па́ля́дня (-пі) : palladyum (ста́туя
 Па́ляды в Троі, що ма́ла спа́сти
 з неба)
 Па́ляцкнй (-ого)
 па́мфлёт (-у -н) : pamflet (бвачэ́нн
 відліае пнсьмо́)
 па́мять (-н) та́жка (-н) : pamięć
 па́ні (-і) : pani
 Паані́о́ніа (-іі)
 па́пчб́ха (-н) : pończocha
 па́пні́р (-я́ -і) : papierz
 па́пшына (-н) : pańszczyzna
 па́па (-н) : papież; па́пскнй; па́п-
 ство (-а)
 па́пі́р (-эру -эрі) : papier (х.)
 па́поротъ (-н) : paproć; па́поротъ
 глі́стнк : zapokscica; па́поро-
 те́нь (-ня) : paprotnik (б.)
 папу́га (-н), попуга́й : papuga (в.)
 па́ра (-н) : para (пр. волі́в за́прже-
 ннх)
 па́ра насі́чена : para nasyciona;
 ва́ра перегрі́та : para przegrza-
 na (ф.)
 па́рабо́ла : parabola; парабо́ліч-
 ннй : paraboliczny; парабо́льо-
 і́д : paraboloida (гн.)
 парадо́кса (-п) : авсподі́ванка (гр.)
 пара́лэ́ля (-і) : parallela (рнвноб́жна)
 пара́ліж (-а) : paraliz (пнльі́т-о́н)
 па́рала́кса (-с) : paralaksa (ф.)
 Па́раскэ́віа (-іі)
 па́рафі́яншына (-н) : parafianczy-
 zna
 па́реннаа, па́ренцыа, облі́г (-о́гу),
 па́релі́г (-о́гу) : odlóg, ugor (г.)
 па́рніто́ла (-п), нста́вляеа́в рэ́чене
 Па́рнж (-а); па́рнскнй
 Па́рнж (-а) : Paryz
 па́рібо́к (-бка -бкн), па́робок (-бка),
 па́рубок : parobek
 па́рляме́нт (-у -н) : держа́нна ра́да
 па́ро́зня (-ні) : parodya (глу́мліве на-
 слэ́дуване яко́сь поэ́зві)
 па́роксі́н (-у) : прона́снвця, дро́ж,
 пе́репадо́к
 па́роноша́зіа (-пі) (ужі́тэ ві́разів, шо
 звуча́т поді́бно, а ма́ють рнзне зв-
 а́чнне)
 па́ро́тка (-н) : wyzlin (б.)
 па́рох (-а -н) : proboszcz
 па́рохі́а (-о́ду), па́роула́в : paro-
 wiec (г.)
 па́ро́хіа (-іі) : parafia (пнхн́д-о́ду)
 па́рп́і (-ін) : purpura (л.)
 па́ртыа́ (-ні) : partya, сто́рона

паса́ж (-у) : перехід (-оду); паса- жир (-а -в) : подорожний	пéнсия (-ні) (1. річна платія, 2. вихо- вувачий інститут)
паса́т (г.)	пе́ня (-ї) : kara
пáсня (-пї) : страсть; прїстрасть	пéрать (-в) : sagowiec; пéратень (-тня) : roślina kłodziniasta (б.)
пасня́нс (-а -п) : pasyans	пéрвень (-впя) : pierwiastek; гро- мада пéрвнї : gromada pier- wiastki (м.)
пас ǎ (-ǎ, пáсна) : pasmo	первене́ць (-вця) : pierwiosnek (б.)
паско́ (-а) : pastwisko	пéрвнoк (-вка) : pierwotek (б.)
пáсць : паду́ -эш -й; впа́сць : padać	пéрвичвїй : pierwszorzedny (ф.)
пáсть (пасу́ -эш -й; пас) : paść	пéрвщє (-а) або пля́зма (-в) : pla- zma, protoplazma (б.)
пáстир (-я -ї) : pasterz	пéрвїсвїй : pierwotny
пáтєнт (-у -в) : patent	пéрвїснїк (-а) : pierwotniak (в.)
Патэ́ркуль (-я) : Paterkulus	пéрвoрїст (-oстy) : pierworosił (б.)
пáтoс (-oсу) (терпїне; прїстрасне звору- шеє, спóчує)	пéрвoрoдствo (-а) : pierworodzтво
патрїoт (-а -п) ; патрїoтїчпїй	пéргамїн (-у -п) : pergamin
патрїцвїят (-у) ; патрїцїй (-вїя)	пéрєвєзтї (-вєзу́) : przewieźć
патрвї́рх (-а) : patryarcha	пéрєвєслó (-ǎ -вєсла) : powrosło
Патрoкль (-я) : Patrokłus	пéрєвєств (-вєду́) : przeprowadzїć ; przełómaczyc
патрoлїя (-ї) : patrol	пéрєвїснїатї ; пéрєвїсшуватї
паўк (-ǎ -ї) : rajak; паучїна (-вї), паутїна (-п) або паутїнє (-я) : ра- jęczyna (а.)	пéрєвїязка (-вї), óбвїязка (-вї) : ban- daż, opatrunek (л.)
паукoвєнь (-вїя) : rajęczak (а.)	пéрєгляд (-у -п) : przegład
пáхцутї (-хцy) : pachnąć	пéрегoрoдa : przegroda, przepona (ф.)
пáцїєнт (-а -п) : терпїчпїй, хoрнїй	пéредвчєра : przedwczoraj
пáшквїль (-ю -ї) : paszkwil (безчєсне здїлївє, пєсьмo, прїкладка)	пéредїднєм : przededniem
пáшпoрт (-у -п) : paszport	пéредї мвoю : przede mną
пáштєт (-а -п) (розмáтї мнєїва, облїплє- нї тїстoм і ушєчєнї)	пoрєдвїк (-а) : poprzednik (а.)
пáщєкa (-п) : paszczeka	пéредвїзка (-п) : zawrotka (гн.)
пéвпo : zapewne	пéредoлєнь (-днїя) : czas przed na- staniem dnia
пєдaгoгїя (-її) ; пєдaгoгїчпїй	пéредoмoдї : przedonędaj
пєдєль (-лїя -лї) : слўжнїк прї вїс- шїй шкoлї	пéредпoлўднє (-я) : przedpołudnie ; пєд пoлўднєм : przed połu- dniem
пєкло (-а) : piekło	пєдрáжнївaтї (-пїю)
Пєльoпoпєз (-у) : пєльoпoпєскїй	пєдрoстoк (-ткa) : przedrośle (б.)
пємзa (-в) : rymeks (м.)	пєдрєтїм : przedtem
пєвь (пнїя, пнї) : pień; źródłostów (гр.)	пєрєдусїм, пєрєдoксїм
Пєпoльoпá (-п)	
пєнєкoпáт (-у -п) : вїхoвувчє зaвє- лєнє	

перезвук (-а -и) : przemienna samogłoski (гр.)
перейти (-йду́ -ѐш -и) : przejść
перекотило поле (-а) : gipsówka (б.)
перекраплене (дистиляція) : destylacja (ф.)
переконувати (-ую) : przekonować
перекуття (прикм. перекутний) : przekątnia (гм.)
перемералій : przemarzły
Перемішць (-ля) : Przemysł (г.) ;
переміська : przemyski
перемінник (-а) : zamiennik (а.)
переміога (сбпцв) : przesilenie (аст.)
переображенє (-я) : przeobrazenie ;
переображенє совершенє : prz.
zupełne ; н. несовершенє : prz.
niezupełne ; п. поступне : p. postępowe ; н. вспітне : p. wsteczne (а.)
перепелиця (-ї) : przepiórka (а.)
перепінанє (-я) : przecinkowanie, interpunkcja
переплів (-у) : przepływ
перепно (-а) : przerozna (с.)
перепрнич -гті (пряжү -ѐш -ѐ)
перепрагати (-яю)
перепуст (-у) : przepuszczalność (ф.)
переразливий : przeraźliwy
переріа (-у) : przekrój (гм.)
пересилатв (-аю) : przesyłać ; пересилка (-и) : przesyłka
переставний : przestawny
перестанок (-вкв) : przestanek
перестеречі -гті (-рзжү)
переступ (-у) : przestępnosc ; переступний : przestępny (а.)
перетворенє : przekształcenie (а.)
перехід (-оду) : przejście (ф.)
перехідний : przechodni (transitivus) (гр.)
перехоловий : przejściowy

перехрестити (-хрещү -стїш -отї)
перець (-рню) або попер (-прю) : pierz (б.) ; перчений : pierzony
перепіженє (-я) : przecedzenie (ф.)
перепівати (-яю) : przescenić ; перепівувати (-пюю)
перечити (-речү -ѐчнш) : przeczycь
перигель (-ю) : perihelium (punkt przysłoneczny (аст.)
перигей (-ѐю) : perigaeum (punkt przyziemny) (аст.)
Перікль (-ля) : Perykles
періва (-п) : pierzyna
періода (-и) : periody ; переводчий ; періодичний ; періода = доба (в літературі) ; періода, очерк (в реченю)
періферія (-ві) : óbвід (-оду -п)
перифраза (-в), описанє : peryfraza
перій (-ію) : perz (б.)
перкобожєць (-жця) : ślimak pletwonogi (а.)
перкүв : perkoz [також : пірвікоза (пірвікози)] (а.)
перкүсві (-ві) : опүкуванє (розслідуванє через опүкуванє) (л.)
перлівєць (-пця) : perlowiec (ш.)
перлівніця (-ї) : perlowlaw (а.)
перлова матиця (перлової матиці) : perlowa macica (а.)
перо (-а, пера) : pióro (к.)
перои (-у) : peron
Перс (-а)
Персїй (-ѐн) : Perseusz
Персія (-ні) : Persya ; перскїй (г.)
персонїфікацїа (-ні) : uosóblenie (гр.)
перспектіва : perspektywa (гм.)
персть порцелянна або каолін (-у) : kaolin czyli porcelanka (ш.)
перстєнь (-я) : pierścień (гм.)
перстєнєць (-внїя) : kanianka, також : вїлип (-у) (б.)
перстєвївк : pierścienica (gatunek prządki) (а.)

- перстени́к (-а -и) : pierścienica (z tyru gobaków) (м.)
- перти́ (пру -еш -ї, пер) : przeń
- перфу́ма (-и) : perfuma
- перу́н (-а) : piorun (ф.)
- періцко́га (-и) : pierz турецькі, паруга (б.)
- першви́ : pierwszy
- пес Ра́бко; то́му псо́ни
- пестри́ти (-стрию -їш -ї) : pstrzyć; також : рабіти
- песа́ (-ати -ята) : psie
- Петербу́рг (-а); петербу́рський (г.)
- Пете́фі (-юго)
- петі́цва (-ві) : prósenie, próśba, подани
- петлі́ судинні (петличкі́ судинні) : petelki naczyńowe (ч. од. 1. відм. : петля судинна) (с.)
- Петра́рка (-п)
- Петро́ (-а, Петро!) : Piotr
- петру́шка (-в) : pietruszka (б.)
- печ (-чв) : piec
- печаль (-в), сум, журба́ : troska, smutek; печальви́ : stroskanie
- печевочни́к (-а) : wątrobowiec (б.)
- печери́ця (-ї) : pieczarka (б.)
- печери́вець (-вци) : odmieniec (а.)
- печи́ -кти́ (печу́ -еш -ї, пік) : piec
- печі́нка (-и) : wątroba; лороти́ця (-ї) : żyła wrotna; жовч (-в) : żółć; про́від жовчви́ : przewód żółciowy; про́від міхурце́ви : przewód pęcherzowy; міхуре́ць жовчви́ : pęcherzyk żółciowy (с.)
- педеста́ль (-ю) : posadzice (-а), підбудова́ (-в)
- пі́гна (-п) : pigwa (б.); а́льна, а́йна (г.)
- пі́жмо (-а) : piżmo
- пілю́к (-лка) : ryłek (б.)
- пілча́стий : pilkowany; лист за́двійно пілча́стий : liść podwójnie pilkowany (б.)
- пілю́к (-а) : błotniak (ptak drapieżny) (а.)
- піля́к (-а -ї) : przeciek; пилчи́а (-ї) : przecikowie; нітка́ : nitka; влúч-ка (-и) : łącznik; голóвка пилóч-на (або пилóчвя -ї) : pylnik (б.)
- пі́поть (-птя) : puceć (г.)
- пі́р (-а -в), бóвкет : uczta, bankiet
- пірґа́ч (-а -ї) : nietoperz (а.)
- піри́г (-ога -огі) : pieróg
- пірї́й, пірї́й, перї́й : perz (г.)
- писальце́ (-я, писальца); писало́ (-а, писала) : rysik (к.)
- пі́сар (-аря -арі -арів) : pisarz
- писате́ль (-я), письменви́к : pisarz, literat
- писа́ти (пишу́ -еш -ї) : pisać (к.)
- пі́сень (-сня) або графі́т (-а) : grafit (м.)
- пискля́ (-яти) : piskle
- письме́ний : piśmienny; письмен-ство́ : piśmiennictwo
- письмо́ (-а, письма) : pismo; сьвяте́ Письмо́; письмени́й, письмен-ви́к; письменство́
- пита́йни́й (заіменви́к) : pytający (zaimek) (гр.)
- пита́йник (-а -и) : znak zapętlenia
- пі́тв (пю, пш, пви́) : pić
- півти́йний, півто́вий : właściwy (ф.);
- півти́кий : dający się pić
- півто́мець (-ця -ці) : alumnus
- пі́щак (-а) : munsztuk
- пів : pół
- півдвана́йцята (-ти) : piętnaście (-ej)
- півкру́глий : półokrągły
- півни́ч (-очв) : północ (ф.); Півни́ч (зам. імени власного); півни́ч-ви́й : północny
- півостро́в(-а), півостри́в (-оиа) : pół-wysp (г.)
- півобі́вня (-ї) : półpełnia (ф.)
- піври́к (-оку) : półrocze

півсониий : wpołsenny
півтінь (-н) : półcień (ф.)
півтон (-у) : półton (ф.)
півтора (-ри) : półtora (-ej)
півтретя (-ті) : półtrzecia (-iej)
підбудова (-в) : piedestal (р.)
підвладний або підвласний : pod-
władny
підво́а (-і) : złotogłów, lilia zawo-
jek (б.)
піджогв (-п) або підвал (-у) : żagiew
підобрявний : podejrziwy
піді мвою : pode mną
підійти (підійду́ -ém -я́) : podejść
підка́нцлер (-а) : podkanclerzy
(заступник канцлера)
підкйвуть (-кйву) : podzucić
підкóва (-в) : podkowa
підкóвник (-а) : podkowiec (rodzaj
nietoperza) (з.)
підкомóрпий (-вв) : podkomorzy
(шамбелян)
підкущ (-а) : podkrzew (б.)
підлóга (-в), долівка (-в) : posadzka
(р.)
підлячи або підлягті (-ляжу -еш,
-ляг) ; підлягати (-аю)
підмах (-у) : podmyk (гв.)
підмет (-у -в) : podmiot (гр.)
підивріче (-а) : podnarzeczce
піднебіний (співзвук) : podnie-
bienna (spółgłoska) (гр.)
підні́сене прóсте : wzniesienie pro-
ste (ф.)
підні́же (-а) : podnoże
підоерівати (-ваю) : podejrzywać
підóврілий : podejrzanу
підóйма (-в) : dźwignia (ф.)
підокру́жок (-жка) : podbaldach
(б.)
підóшва (-в) : podeszwa
підпир (-у) : podpór (гв.)
підпирати (-аю) : podpierać
підписувати (-ую) : podpisyje

підпочва (-н) : podglebie (г.)
підра́дне рече́нє : zdanie podrzę-
dne (гр.)
підсухати (-аю) : podsychać
підсвіжник (-а) : gładysz (б.)
підсóвє (-я) : strefa (г.)
підста́ва (-в) : podstawa (гв.)
підста́вленє (-я) : podstawienie (а.)
підста́лка (-в) : podściółka
підсу́вуть (-суу) : podsunąć
підтя́в (-діту́ -ém -я́) : podciąć
під той час : podówczas
підсу́ня (-і) : gąsienica rośliniarki
(osy roślinnej) (з.)
підсу́тва : świnka (ryba) (з.)
підхі́п (-опу) : podchwył (гв.)
підхлі́блювати (-люю) : pochlebiać
підчас ко́лі : podczas gdy ; підчас
тóго : podczas tego
підчеркву́ти (-черки́ -ém -я́) : pod-
kreślić (к.)
Піе́монт (-у) : Piemont
підсти́ж (-у) : pietyzm (набо́жність,
святóшництво)
Пі́зв (-в) : Piza
Пі́звстрáт (-а) ; Пі́звстрáтід (-а -в)
пі́знавѣти (пі́знаю́ -эм, пі́знава́й)
пі́знати (пі́знаю́ -эм, пі́зна́й) ; пі-
зна́вє
пі́зній : różny
пі́знóцьвіт (а) : zimowit
Пі́й (-ія) : Pius
пикéта (-в) (фр.) (малий відділ війська на
стійлі, стійка)
пільга (-в) : ulga
пінá (-я́) : piana
Піндар (-в)
пінця́ морська : pianka morska
(ж.)
пю́вп (-а -в) : жовпир технічний,
передóвєць (-вця)
піра́міда : piramida, ostrosłup ; пі-
ра́міда стя́та : ostrosłup ścięty
(гв.)

Πῑρεΐη (-έη) : Pireus (атеньска прѣ-
стави)

Πῑρεναΐ (-άια) : Pireneje

πῑρε (-η) : pierze

πῑρῑστίη : pierzasty

πῑρίτ (-α) або двосірчак желѣза :
πῑρίτ сзуїи dwusiarczek żelaza
(ж.)

πῑρῑάτκα (-η) : piogówka (в.)

πῑρῑάчка (-η) : або чпак (-ά) : cze-
piec, druga torba żoładka prze-
żuwacza (в.)

πῑροτέχνη (-α -β) (впроблючнй
штучнй огнй)

Πῑρρ (-α) : Pirrus

πῑскоглід (-όδα, -όδι) : minog (з.)

πῑскóвк (-α -η) : piaskowiec (ж.)

πῑславцтво, πῑсвѣ : posłannictwo

πῑславця (-ί) : posłannica

πῑсла́ти (πῑслѣ -έη -η) : posłać

πῑсла (чогó), по (чомý) : według, пр.
πῑсла закону або по закону

πῑсвь (-β), πῑсвѣ (-ῑ) : pieśń

πῑснйй : postny; постові πῑсві :

pieśni spiewane w post; пост-
ник (а) : postnik

πῑсок (-σκύ -σκί) : piasek (ж.)

πῑсовька (-β -η) : piosnka

πῑстýи (-ά -η) : piastun

πῑстýнчк (-α) : pieszczoszek

πῑсчавнйй : piaszczysty

Πῑταγόρ (-α) : Pitagoras; Πῑταγορέ-

сць (-εία) : Pitagorejczyk; πῑ-
таγορέйсквѣ

πῑтѣ (πῑтý -έη -η, πῑшóв) : рóјсć

Πῑтѣя (-η) : Pitya; πῑтѣйсквѣ

πῑхна (-η) : pochwa; лист πῑхнѣ-
ствѣ : liść pochwiasty (б.)

Πῑя́р (-α) ; πῑя́рсквѣ

πῑя́ти (πῑю) : piąć

πῑάβавε (-η) : pływanie (ф.)

πῑάβевь (-βив) або флюорѣт (-α),
флюорак напои́нйй : fluoryt czy-
лі fluorek warpiowy (ж.)

πῑанѣць (-внѣ -внѣ) : pletwa; пла-
вѣць хребѣтнйй : pletwa grzbie-
towa; пл. підхвѣстнйй : pl. pod-
ogonowa; пл. хвѣстнйй : pl. ogo-
nowa; плавці грудвѣ : pletwy
piersiowe; плавці черѣвнѣ : plet-
wy brzuchowe (з.)

плавнѣка (-η) : pływka (б.)

πῑάβвнѣ (пр. спѣввѣк) : płynny (пр.
спóлгѣоска)

πῑавовóжєць (-жєцѣ) : czteropletwo-
wiec (з.)

πῑάβчк туковѣйй : pletewka tłu-
szczowa (з.)

πῑанѣта (р. жевьс.) : planeta; пла-
ветоїд (α.) : planetoida (аст.)

πῑастѣва (-η) : blaszka koronowego
płatka (б.)

πῑатѣна (-η) або πῑатѣнка (-η) :

blaszka liścia; пл. щѣпвѣ : blasz-
ka wrębna; пл. латчѣста : bl.
klarowana; пл. врѣзна : bl. siecz-
na; щѣпєвь (щѣпвѣ) або вѣсту-
пєвь (вѣступнѣ) : wrąb; лѣтка
(-η) : klara; вѣрѣз (-α) : wycinek
(б.)

πῑатóк (-ткѣ) : płatek (б.)

πῑачý : płasć; πῑачý : płasć

πῑлѣкати (-αю), πῑлѣкавє : pielęgnो-
wać, pielęgnowanie

πῑлѣмя (-мєвв -євѣ) : plemię

πῑлєс (-α) : poskok (гв.)

πῑлѣсти (πῑлѣтý -έη -η; πῑлѣи) : pleść

πῑлѣчѣ (-чѣйй) : plece

πῑлєбѣйй (-єя -єйй) (рѣдом з лѣду), πῑлє-
бѣйсквѣйй : plebejuszowski

πῑлєовѣзи (-у) (злѣшне слóво, лѣданє
над потрѣбу)

πῑлѣяда (-η) : plejada

πῑлѣска (-β) або трѣснѣхѣостка (-η) :
płiszka (з.)

πῑлѣд (πῑлѣду -плѣди) : płód

πῑлѣт (πῑлѣта, πῑлѣтѣ) : płot

πῑлѣомба (-η) : płomba

плосколіг (-ога), плоскотопець (-пця) : płaskopogi (Plattfuss) (л.)	поберіже (-а) : pobrzeże : Поберіже (край)
плоснавка (-н) : narzerik (в.)	побіг (-у), утіча (-ї) : ucieczka
плоскія (-а) : płaziniec (в.)	побіда (-п) : zwycięstwo
плоский : płaski (гм.)	побідний : zwycięski ; побідність
плоскокружок (-жка) : zatoczek (в.)	- (-остп) : zwycięskość
плотія (-ї) : płoć (в.)	побідник (-а) : zwycięzca ; побідни- ця : zwyciężycielka
площа (-і) : płaszczyna (гм.)	побільшатп (-аю) : powiększać ; по- більшуватп (-ую)
площа похила : równia pochyła (ф.)	побіч : obok
плуг (-а) : plug. Складає ся з : 1) грядля (grządziel), 2) стовбіді (słupica), 3) полоза з пятою (płoz), 4) лемішá (lemiesz), 5) череслá (trzusło), 6) полиці (od- kładnica, 7) чепіг (rekojeście, czerpigi). Плуг опирає ся на ко- лісницю : koleśnica, kolce (г.)	побічне реченє : zdanie poboczne
плутати (-аю) : płątać	побічнийя (-і) : pobocznicя (гм.)
плювати (плюю -біш) : pluć	побликий : pobliżki
Плут (-а) : Plautus	побуд (-у) : porząd ; також : спорука (-н) (н.), поука
плугіг (-у -н) : виписуванє ; рідні- саний твір	повном : powoli, lento (м.)
плукат (-у -н) (прилюдне прибите опо- вщенє)	поважпнї
плїна сонїчна : plama słoneczna (вет.)	поведенє (-я) : zachowanie
плїніглоб (-у) : planiglob (астр. г.)	повелїтв (-велю -лїш -лї)
плїнтація (-нї) (грунт засїяний або засаджений)	повєрх (-а -н) : piętro
плїстер (-стра -н) : plaster	повєрха : po wierzechu ; повєрхний : powierzchni
плїтин (-н) : platyna ; платїна єсть кованá і вварка, як желїзо : platyna daje się kuć i spajać, jak żelazo (м.)	повєрхня : powierzchnia ; повєрхня кравочертна : powierzchnia krzywolinijna ; повєрхня про- сточертна : powierzchnia pro- stokreślna (гм.)
плїтинник : platynowiec (х.)	повзати (повізашу -єш -н) : powziąć
плїтинїя : platynian (х.)	повїенє, повїива, повїппо, повїп- пї : powinien itd.
Плїтон (-а) : Platon	повїсаре (-я) : pochod w zwiesze- niu (Hengeln) (гм.)
плюганєство (-а) або мїршавєство : plugawstwo	повїсше : powyżej
Плютон (-а) : Pluton	повідомленє, повїстка : zawiado- mienie (нр.)
п(н)нїи (пнї -єш -нї ; п(в)яв) : ріаць	повїкв (-п) : powój ; także : опіпець (-пця) ; повїйка полятїця : powój połny (б.)
	півнай : pełny
	повновїднї : pucłowaty
	повновлãсть (-н) : pełnomocnictwo ; повновлãсник (-а) : pełnomocnik

повногolos (-гolosy) : pełnodźwięk (Vollaut) (гр.)

повну́жна (-н) : pleszanka (б).

повня (-ї) : pełnia (аст.).

пово́ли, поволі : powoli

поворізка (-н) : powrozek

повспирунце (-я) : pochód w podporze (Stützel) (тн.)

повсть (-н), повстия (-н) : pilsń (г.)

повстийий : pilsniowy (г.)

повторюване (-я), повторена : powtarzanie, powtórzenie (пт.)

поганин (-їна -їни -їні) : roganin

погляд (-у), поглядовий ; ну́ка погляду

поглянути (-гляну -еш -яни)

поговірка (-н) : rozmówka, w szkole ; rozmawianie ; у нас є поговірка : u nas mawiają (нт.)

погос (-у) : pogłos (ф.)

погорілець (-льця) : pogorzelec

погріб (-ребу) : pogrzeb ; також : похорон (-у)

погро́за (-н) : pogrożka

погро́мець (-ця) : wegorgz elektryczny, strętwia elektryczna (а.)

погрувити (-гружу -яш -яні)

погуба, погубель (-ли) : zguba

погубяний : zgonny

погуля́нка (-н)

по давньому : po dawnemu

пода́гра (-н) : podagra (хороба піг)

подви́жний : ruchomy (ф.)

подвіре (-я) : podwórze

поденудя : gdzieniegdzie

поде́коли : kiedy niekiedy

поді́бність (схо́жість) : podobieństwo ; поді́бний : podobny (тн.)

Поді́ле (-ля) ; Подоляни (-їна -ляни -їні) ; Подоля́нка ; поді́льський

поді́лка (-н -ї) : podziałka (р.)

поді́льність (-ости) (ді́лімість) : podzielność (а.) (ф.)

поді́ловий (числі́вник) : podziałowy ; distributivus (liczebnik) (гр.)

подія (-ї) : zdarzenie, fakt ; гл. також : ді́вність (-ости)

подоба (-н), подоби́нь (-їнь) : wizerunek

подоби́на (-н) : kształt naśladowniczy ; подоби́ни корчикова́ти або корча́ти : kształty naśladownicze krzewiaste (н.)

подорож (-н) : podróż, wojaż

подоста́тком : podostatkem

по́дрібний : szczegółowy

подроби́ця (-ї) : szczegóły

по́дру́же (-а) : małżeństwo

по́дума́ти (-аю) : pomyśleć

по́душка, ку́кла муравля́ : poczwarka mrówki ; подушки муравля́ні : poczwarki mrówcze, zwykle, iecz fałszywie nazywane „jaja mrówcze” (а.)

по́дякувати (-якую) : podziękować

по́е́ння (-ні) : poezya

по́ема (-н) : poemat

по́ет (-а -я) : poeta ; поетичний

по́етика : nauka pro poezjo

по́єди́че рече́н : zdanie pojedyncze

по́єди́чний (ні́коли в значі́нню : прости́й, скро́пний, simplex)

по́єми́сть (-ости) : pojemność (ф.)

пожа́данє (-я), вахоти́не : požądanie (н.)

пожа́ль (-н) : żywłoga (а.)

пожа́р (-у -н) або пожа́жа (-ї) : pożar

пожа́лати (-аю) або пожа́жати : rowinszować

поже́ртвова́нє : poświęcenie

пожа́рати (-аю) : pożerać

пожа́ток (-тку -тки) або жо́сєн (жисня) : pożytek

пожо́га (-н) : pożoga

по́за : poza

позбавтра : pojutrze; позбавтрішній (-ій)	політєйш (-у) (віра в богато богів)
позавчєра : zawczoraj; позавчєрашній (-ій)	політєхніка (-ш)
позад : z tyłu	Поліфєш (-а) : Polifem
позаторік : przed dwoma laty	поліція (-ші)
позавяк : ponieważ	поліціант (-а -и)
поздєржлівість (-остє)	полк (-у -ї) : pułk; полкóвник (-а)
поздєржувати (-ую)	полóва (-и) : plewa; вливка (-и) : plewki (б.)
поздòв : wzduż	половєнь (-вця -цяї) : biciec, termit (а.)
Позейдóн (-а)	положник (-а) : pustulka (а.)
пóзєм (-у) : poziom (гм.)	половниця (-ню) : polowic (гм.)
позємній : poziomu (к.)	полóгний : polożysty
позитивізм (-у) : наука о позитивних (докладно означєних) відомостях	полокати (полóчу -еш -а) : plukać
позиція (-ші) : положєнє, стапóшище	полóмїнь (-ипи) : płomień (ф.)
позичати (-аю) : pożyczac	полонїна (-и -ї), полонїнка : polonina, hala (пасовєско повїєтє єрїшної границї лїсн в Чорнолївї 1100 м — 1300 м)
позичка (-ш) : pożyczka	полóса (и геогр.) : strefa (ф.)
пóзир! : bacznosc! (гм.)	полóти (пóлю -еш -ї, полóв, полєпий) : pleć
позóрище (-а) : przegierz	полотнó (-а -лòтпа) : płótno
пóїти (пою -їш, шїй) : poić	пóльські гóроди (miasta)
пóказчик (-а) : wskaźnik (ф.)	полудєнник (-а) : południk (ф. г)
пóки : porad, doróki	полóдне (-я) ; по полóднє ; але : на пополóдне ; Полóдне (зам. іменє власного)
пóки що : do jakiegoś czasu	полóушисок (-ска) : półmisek
пóкїй (-óю -óї) або компáта (-и) ; також : кимпáта : pokój	полунїця (-ї) : truskawka (б.)
пóкїйивк (-а -в) або покїйїшїй (-ого)	полунрозóбрїй : półprzeźroczysty (ш.)
пóкладавє, підкїдувавє : podogka (г.)	Пóльщи (-ї) : Polska; пóльський ; польщїна : polszczyzna
пóкладати. підкїдувати : podogwac (г.)	Пóляк (-а -ї) ; Пóлька (-и -ї)
пóкладїшк (-а) : pokladelko (а.)	полїрпáция (-ші) : polaryzacja (ф.)
пóколївє (-я) : pokolenie	пóмáлу : romału
полєшїй : polowy	пóмарáнча (-ї) : pomarańcza (б.)
пóплика (-а) : polewka	пóмєжї : pomiędzy
пóплишка (-и) : pozostałosc (ф.)	пóмылка (-и) : pomylka; пóмыльшїй : mylny
полїїєстор (-а -óри) (учєний, що занїмáс ся многими науками)	пóмыно : pomimo
Пóлїксєна (-и) : Polixena	пóмысл (-у -и) : pomysł
полїп (-а) : polip	пóмыж : pomiędzy
полїсївдєт (-у) : многосполóчник	

пóмip (-y -я) : pomiar (ф.)
пoлiтeчe (-я) : obserwacja (ф.)
Пoлбpa (-я) : Pomorze; **пoлбpскiй**
пóмoчнi : pomocny; **пóмoчнi :** pomódz
пóмпа агучáючa : pompa zgc-
szczajáca; **пóмпа poзpídжyючa :**
пoмпа rozrzedziáca; **пóмпа**
ccýчa : pompa ssáca; **пóмпа**
гвeтýчa : pompa tłoczáca (ф.)
пoмпyвáти (-ýю) : pompowié
Пoмпéя (-éя) : Pompejusz
Пoмпóвiй Аттик : Pomponiusz
Attikus
пóпад : ponad
пoпáйбiльшe : po największej
części
пo пáшoмy : po naszymu
пoнeдiлoк (-лкa) : poniedziałek
пoчéймe : ponížej
пoплáвáти (-áю) : pojtnowác
пo пiнi : po dziś dzień
пo пiтiвцкi : po piśmiecku
пóпoчя : po nocy
пoпcoдiнi : ponsowy (ponceau)
пoпч (-) : poncz
пoпáтe (-я) : pojęcie (лт.)
пoокрeмiннiй : poszczególny
пo пáньскa : po pańsku
пoпeлiця (-i) aбo пoпeлáнка (-п) :
mszyca kapuściana(з.)
пoпepéд : poprzed
пoпepеджáючкiй -a -e (пр. рeчeнe) :
popzedni -ia -ie (пр. zdanie)
(гр.)
пoпepéк : porzek
пo пepшe, пo дpyгe, пo тpéтe itd. :
po pierwsze, po drugie itd.
пóпiл : popni
пóпiл (-eдy) : popiół; **пóпiл вуль-**
кaнiчнiй : popiół wulkaniczny
(к.)
пo пóльскi : po polsku
пo пoлýднi : po południu
пo пopядкy : po porządku

пóпрн : porrzy
пo пpичiнi : z przyczyny
пo пpóбcтy : po prostu
пopáжeнe (-я) : porażka
пopáзa cóпiчнa : uder słoneczny
(л.)
пopiвнyвáти (-пyю) : porównywaé
пopiвнyючiй -a -e (пр. рeчeнe) :
porównawczy -a -e (пр. zda-
nie)
пopóбнi днiпpoпi :
пopóжнiй : próżny
пopóжнiй (-i) : próżnia (ф.)
пopóткi (пóрю -eш -пi) : pruć
пopox (-y -я) : proch
пopoxó (-á -óтнa) : próchno
пopoxáпчкa (вeвлa пaплáвнa, пóч-
нa poжáйнa, чopнóзeмлa) : pró-
chnica (ziemia parływowa, gle-
ba uprawna, czarnoziem) (к. г.)
пopoxiти (пopóшy -шнш -шнi) :
пopскáти (áм) : parskaé
пopтиёр (-a -п) , днёрник (-п) :
пopтвёрa (-п) : nadwórna zawáca
пopтpёт (-y -я) , пaтpёт : portret
Пopтyгáлiя (-ii) ; пopтyгáльскiй
пo рýскi : po rusku
пopýчa (-я) , пpипá : przepuklina
(л.)
пóрyч : obok
пopýчe (-a) : poręcz
пopýчeнe (-я) : polecenie; **пopýчe-**
ннiй : polecony (пр. лист, пeсьмó)
пopфiр (-y) aбo бáгpнa (-y) : por-
fir (к.)
пopцeлáнa (-п) :
пopцeлáнкa (-a) : porcelanka (з.)
пóрцвя (-пi) : pań, pańka
пopядoк (-дкy -дкп) : porządek
пopядoкoвiй (члeнлiвнiй) : porządko-
wy (liczebnik)
пocáдник (-a -я) : burmistrz
пocвoячeнe (пóбip -opу) : powino-
wactwo (к.)

поселати ся (-ляю си) : omiadać;
 поселенець (-иця) : kolonista
 посеред : pośrodek
 посередки : pośrodku
 посесня (-ні) (посідає, земська власність, майно державне в армії)
 посілати (-аю) ; посилка (-и)
 посічуване (-я) : uszczęszczenie ; навчання (школи), учащуване (до школи) (пр.)
 посіпки (-пок), побірниця (-пниця) (монети з пилляковимп цвітами) : pioskonki, suszki (г.)
 послід (-у) : poślad
 посліуючий -а -е (пр. реченя) : następnу -а -е (пр. zdanie) (гр.)
 послонця (-і) : przysłówie
 послуж (-у) : posłuszeństwo (пр.)
 поспільний, посполудний
 посибду : rozpołu
 постава : postanowienie
 по старому : po staremu
 постать (-и) : część zasiewu, mająca być wyżęta ; rzadziej : postać
 посторєженє, помічанє : spostrzeżenie, obserwacja (ф.)
 постеречі -гті (-ежү -эш -і) : spostrzedz ; постерігати (-аю), помічати : spostrzegać
 постійний : stały (а.)
 постійність (-остн) : stałość
 по стократ : po stokroć
 постріжипи (-жипи) : postrzyżyny
 построєнє : zbudowanie (ф.)
 постулат (-у -и) : жаданє, домагає
 поступєнт (-у -и) : посадяще
 поступ (-у) : postęp (а.)
 поступний : postępowy (пр. ruch) (ф.)
 поступувати (-пую) : postępować
 потас (-у) : potas (х.)
 потасник (-и) : potasowiec (х.)
 потєнки : posiemku
 поти : półty

Потыда (-и) : Potydea
 потіранє (-я) : pocieranie (ф.)
 по тиху : po cichu
 потім, потому : potem
 потріба, потрібка, потріби
 пожа : wzdluz, obok
 поизвальный : chwalebny (пр.)
 похибка (-и) : błąd ; блуд (-у) : błędny ogień (пр. а. ф.)
 похідний -а -е (пр. дієслово) : pochodny -а -е (пр. czasownik) (гр.)
 похоба (-у) : ślizgunie (ф.)
 похобнути ся : pośliznąć się
 похідня (-і) : pochodnia (ф.)
 по части : po części
 почва (-и) : gleba (г.)
 почварний : poczwórny
 почерез : poprzez
 по чераї : po kolei
 почєспий або почєтний :oczesny
 почи : poczem
 почковатий або нерковатий : nerkowaty ; підп почковати і кулясти : postaci nerkowate i kuliste (п.)
 почтар (-аря -арі) : pocztaarz ; почмайстер (-стра) : poczmistrz
 пошість (-єств), паргаза : zagaza (п.)
 пощо : po co ; пощо би : pocoby
 поже (-а -и) : pas
 пояснити (-яю) : objaśnić ; пояснювати (-нюю)
 правий (-а -е) : prawy -а -е ; правя (прап) : prawa (Rechte)
 правильний : umiarowy (р.)
 правило (-а) : reguła ; правило трох : reguła trzech (а.)
 правобіч : z prawej strony
 правоніа : prawonóž (гн.)
 правонісь (-и -и) : pisownia
 Прага (-п) : Praga ; праский пражити (-жу -ши) : prażyć
 пражуха (-и) : prażucha
 Пракситєль (-ля) : Praxytalez
 прадорєць (-риц) : prorozec

прасітень (-тня) : prasitnica (ж.)
праць (перу́ -эш -я, прав) : пра́ц
праця, робота : праца (ф.)
предмет (також : передмет -у -я) :
przedmiot (гр.)
президент (-а -я) : prezydent
президи́я (-іі) : prezydium
преліміна́р (-аря -арі) : preliminarz
Преве́сте (иевідл.) : Praceste
прени́коли : przenigdy
препара́т (-у -я) (при́ладка)
препара́ція (-іі) : przygotowanie
Пресбу́рг (-а)
пресвіте́рія (-іі) : prezbiterium
(часть церкви, де паходить ся
вели́кві ві́тар)
пресвіте́рийський : prezbiteriań-
ski (і.)
Пресвята́ Діва
претекст (-у -я) : pretekst (по́кривка)
префера́нс (-а) : preferans (відміна
гри и карти)
пресе́сія : procesya (ф.)
прэ́цівь : przecież
прібі́р (-ору -оры) : przybór (к.)
прива́тний : частини́й
приве́зти (-везу́ -эш -я) : przywieźć
принерже́нень (-вця), прихильне́к :
zwolennik ; приверже́нця (-і) :
zwolennica
приве́сти (-веду́ -эш -в) : przywieść
приввд (-у), привиджува́ль (-а) :
galucjacja
привіле́й (-ею) (пра́во виключно кому́
надане з оскорбленям пра́ва загального)
приго́жий : stosowny
привда́влене (-я) : przytłumienie (ф.)
привда́ток (-а́тка) при́метникови́й :
określeni, przymiotnikowe (гр.)
привда́ток (-а́тка) при́метникови́й :
określenie przymkowe (гр.)
привда́ток (-а́тка) прислівникови́й :
określenie przysłówkowe (гр.)
привди́х (-а -я) : przydech (гр.)

придоро́жник (-а) : podróżnik, су-
ко́гуа (б.)
привво́лене, привв́ил (-олу) : przy-
zwolenie
привва́ (-я) : pryzmat (ф.)
привв́ити (-вв́иду -эш -я) : przyjść
привв́ивник (-а -я) : przyimek (гр.)
привв́итати (привв́иду -еш -идь)
привв́ика (-у) : rozkaz
привв́икови́й (спі́сціб) : rozkazujący
(tryb) (гр.)
привв́иета (-я) : przymiot
привв́иетвик (-а -я) : przymiotnik
(гр.)
привв́раски (-сок) : ozdobniki albo
przednutki (ж.)
привв́рад (-у и) : przyrząd (к.)
привв́рад слези́вий : przyrząd łzowy ;
слеза́ (слеза́, слеза́) : łza ; провв́ид
носі́во-слези́вий : przewód noso-
łzowy (с.)
привв́радити (-а́джу), привв́ивити (-ію),
привв́ивити (-ірю) : przystosować
привв́исток (-тка) : przylistek (с.)
привв́ичний : przyzwoity
привв́ипка (-п), цілу́шка : przylepka
привв́ичи́ -гті (ля́жу -еш -жя) ; прив-
ляга́ти (-аю)
привв́оло́вна (-в) : перша співа́чка
в теа́трі
привв́ана (-я), привв́ада (-я)
привв́аилли́вий
привв́арий (-ня), привв́ар (-ря) (пер-
шо́рядний ліка́р в шпита́лі)
привв́ир (-я) : przymierze
привв́ивити : przystosować (з с.)
привв́ивли́вість о́ка : przystoso-
wać się oka (ф.)
привв́ир (-ру -рв) : przykład
привв́иром : na przykład
привв́игідий : przypadkowy (с.)
привв́ида (-я) : powab
привв́иволі́ти (-аю) : zmuszać ;
невв́о́лкова́ти (-ю)

приніжка (-н) : odboczka (fn.)
 причини (-у -и) : оснóвна причина,
 особене правло, засновок (-вкy),
 оснóва, васáда
 Принеть (-ти)
 прїпис (-у) : przepis
 прїплив (-у) і відплив (-у) : przy-
 pływ i odpływ (ф.)
 приодóблюванє (я) : asymilacya
 прїиочки (-очок) : przypereza (с.)
 припряди (-гтї (-прядї -еш) ; при-
 прядати (-áю)
 припускати (-áю) : przypuszczać
 припусковий -á -é (рече) : przy-
 zwolony -a -e (zdanie) (гр.)
 принутень гравіак : gołąb grzy-
 wacz (а.)
 природий : naturalny (р.)
 природишк (-а) : instynkt ; природ-
 шкóвий : instynktowy (а.) ; при-
 родóвець (-вца) : przyrodnik ; на-
 ўки природї або природошкї :
 науки przyrodnicze ; історія
 природва : historia naturalna ;
 наука природно-історичва або
 и. історїї природої : nauka hi-
 storyi naturalnej (а. б. в. ф.)
 присáда (-и), щїпка, шїпа : убла-
 горóдвене деревцє ; присаджу-
 вати (-ую) : szczepić dębera owo-
 чєві (г.)
 присвóюючий (займєшик) : dzier-
 żawczy (zaimiek) (гр.)
 прислáти (-áю) : przysłać
 присвєска (-и) або присвєсєнь (-сєня) :
 ssawka, korzonek ssący (б.)
 прїсїд (-у) : przysiad (гн.)
 прискóрєнє (-я) : przyspieszenie
 (ф.)
 прислівóйк (-á -й) : przysłówek
 прїсємо (-и) : przylga (а.)
 прїсєна (-и) : przyzba
 прєснїшено : accellerando (м.)
 пристáванє (-я) : obcowanie

прїставка (-и -й) : przybranka,
 praefixum (гр.)
 пристáйність (-ости) : przystawanie ;
 пристáйний : przystający (гн.)
 пристáнок (-яку) : przystanek
 прїстрасно : pamiętnie
 прїстрасть (-и) : pamiętność
 прїсўдок (-сўдка -сўдкн) : orzecz-
 nie (гр.)
 прїсєгнўти (-сїгнy) ; прїсєгати
 (-áю)
 прїтáкуючий : twierdzący
 прїтєскáч (-á -ш) : przyciskacz (ф.)
 прїтїм : przylem
 прїтїнок (-ика) : przycień (ф.)
 прїтїча (-и) : przypowieść (гр.)
 прїтїганє (-я) : przyciąganie (ф.)
 прїчлїти (-алю -алїш) : przybić
 do brzegu ; прїчлїювати (-áлюю)
 прїчáсний : biorący udział
 прїчáсте (-я) : komunia
 прїчїпна (-и) : oczarowana, luna-
 tyczka
 прїчїпно-наслїдковий : wynikowy
 (гр.)
 прїчиновий -а -є (рече) : przy-
 czynowy -a -e (zdanie) (гр.)
 прїчїя : przyczem
 прїчїиність (ости) : przyczepność
 (ф.)
 прїязийий : przyjazny
 прїяз (а) : przyam
 прїязель (-єля -єлі) : przyjaciel
 прїсїий : przasny
 прїбá (-и) : próba
 прїблєма (-я) : problemat
 прївїдїє (-я) : opatrność
 прївїд (-ф.у) : przewodnictwo ;
 прївїдник (-á) : przewodnik (ф.)
 прївїдяти (-áю) ; прївїдувати
 (-ую)
 прївїция (-ві)
 прївїципїлїзм (у) : сáво нар.че-
 вє ; политїцизма
 прївїрєнє (-я) : sprawdzenie (є.)

<p>пронірлювати (-рю), пронірка (-я): sprawdzać, -dzanie; постеріга- ве провїрююче: аперцїпция (п.) пронїянт (-у -я): запас (заціб) жив- ности провід грудний: przewód pier- sionowy, о́сrodek dla wszystkich gałęzi układu limfatycznego (с.) проводити молитву: przewodzić modlitwę (пф.) проворний: przemysłny прогалина (-я): luka програма (-и): program прогрес (-у): поступ; прогресїст (-а -п): поступовець прóдаж (-ажн): sprzedaż прóдукт (-у -я): produkt (плх, овоч, вїрїб) прóект (-у -п): projekt (наснава) прóзїяк (а): prozaik прóзелїт (-а -п): новохрещенець (-ндя), наверненїй прóзодїя (-ї): prozodya (наука про довгогү складїв; наука про вїршованс) прóзопонїя. уособленє: personifi- catio (гр) прóзорїй: przejrzysty (м. ф.) прóзрїя (-зрї -їш -ї): przejrzec прóзябець (-бїя) або кїльчак (-á): liścień (б.) прóйдїсьвїт (-а): włóczęga прóїздка (-п -ї): przejażdżka прóклїи (-о́ну -о́ни): przekleństwo прокураторїя (-пї) прóлетарїй (-ня): proletaryusz (чоловїк без майна); пролетарїя́т (-у): бїднóга, ўбїж (-ожа) прóлом (-у): przełom; прóломна (-я): płaszczyzna przełomu; пр. скальковїй: przełom muszlowy; пр. нервнїй: prz. nierówny; пр. задержкстїй: prz. zadzierży- нїу (м.) прóлуи або стїна лупности: ścia- na lupliwości (м.)</p>	<p>Прометей (-ей): Prometeusz прóмїж: pomiędzy прóмїжка (-п): przedział, interwał (ф.) прóмїньованє (-я), лучїстїсть (-оств): promieniowanie (ф.) прóмїр (-у): średnica (гм.) прóмодїя (-ї): promocyя (посўне- ве на вїсше мїсце) прóмїканиє (-я): przenikanie; про- вкати (-аю): przenikać (гм.) прóпасть (-п): przepaść прóпаствнїй: przepastny прóпїна́дїя (-пї): pródaj trўniki; шпїк (-у) прóповїдник (-а -п): kaznodzieja прóпорци (-пї): proporcya (рóзмїр) прóпусковє (елїптичне) речєнє: zdanie eliptyczne (гр.) прóрвач (-á -ї): przerywacz (ф.) прóрїз геольогїчний: przekrój ge- ologiczny (м.) прóрочнїя (-ї): prorokini прóсьба (-и): prośba прóсьвїта (-п): oświata прóсьвїтанїй: przeświecający (ф.) прóсьвїтлїястїй: prześwietlający (м.) прóсекторїя (-пї): prosektoryum прóсо (-а): proso; бор (бóру): her (б.) прóспєкт (-у -п) (прóзїр; вид, о́гляд; оголошенє плїну твору, що має вїйти з друкy) прóсте речєнє: zdanie proste (гр.) прóстїрати (-áю): rozpościerać прóстїти (прóшї стїш -ї): prze- baczyć прóстїр (-óру): przestrzeń (р. гм.) прóстóрнїй: przestronny; такóж: розлóгнїй, шврóкнїй прóстóрнїй: przestrzenny (р. гм.) прóсув (-у): przewlek (гм.) (Durch- schub)</p>
---	--

- протачник (-а) : przelacznik (б.)
 протѣ : przeto ; а протѣ : pomimo to
 протей (-ей) : Proteusz
 протѣст (-у -п) : protest (спротив -у)
 протви : wbrew
 протѣвпвй : przeciwny
 протѣвоставпнй : przeciwstawny
 протѣвика (-и -в) : przecinek (гр.)
 протѣпотруя (-трѣй) : odtrutka (antidotum) (л.)
 протѣставлене (-я), антѣтеза : przeciwstawienie
 протѣхид (-оду) : przeciwhód ; протѣходом (гв.)
 протѣкол (-оду -олп) : protokół (записник); протѣколувати (-лѣю) : брѣти до записника
 протѣуберѣцця : protuberancya (ф.)
 протѣяг (-у) : przewlek (Durchzug) (гв.)
 процѣнт (-у -я), видѣоток (-тка -тки) : procent
 процѣс (-у -я) : proces (правнй спр, тѣжба; справа; пѣзва; дѣя); процѣсувати ся (-сѣю ся) : правувати ся
 процѣсени (-пй) : свѣтѣчнй церкѣвнй обхид
 профѣсия (-пй) : ремислѣ, вванѣ, стан
 профѣсор (-ора -бры) : profesor (учитель в вѣстных школах)
 профѣсорѣва (-ої)
 прочитѣн (-а) : bluszcz (б.)
 прѣщати (-ѣю) : przebaczać ; прѣщати ся з кпм : żegnać się z kим
 проява (-в), явпще : zjawisko (ф.)
 прудѣти (-лѣу -лпш) : 1) прѣдко плунаѣ, 2) silnie dać
 прудкѣй : prędkі
 пружѣвѣсть (-ости) : sprężystość ; пружѣвпнй : sprężysty (ф.)
 пружпѣ (-я) : sprężyna (ф.)
 прѣжмо (-а) : hewea, drzewo kauszukowe (б.)
 прѣжѣк (-жкѣ) : pręzka
 Прѣспя (-пй) : Prusy ; прѣспнй
 прѣучѣстнй : pręcikowy (м.)
 прѣдпѣпнця (-ї) : chińska pokrzywа (б.)
 прѣдка (-в) : prządka (motyl) (в.)
 прѣжа (-ї) : przędza
 прѣя (-а) : pion ; прѣяка : przyprostokątnia ; прѣявнй : prostopadly ; прѣяпрѣяка : przeciwprostokątnia (гв.)
 прѣяпнй : prosty (к.) ; прѣявй спѣсѣб : tryb oznajmiający (гр.)
 прѣямо або прѣсто : wprost
 прѣявѣсвнй, прѣявѣвнй : pionowy, prostopadly (к.)
 прѣякѣтпк (-а) : prostokąt (гв.)
 прѣсло (-а -ѣ) : przesło
 прѣсти (прѣдѣ -ѣш -п, прѣя) : prząść
 прѣха (-п) : prządka
 псалѣма (-и -п) : psalm ; твѣкѣж : psalm (-льмѣ)
 псалѣр (-я) або псалѣра (-я) : Психѣ (-пй) : Psyche (Душѣ)
 психѣлѣогѣя (-ї) : psychologia (наука про дѣлѣя душй)
 пѣструг (-ѣ -п) : pstrąg (з.)
 пѣсувати (пѣю -ѣш -п) : psuć
 пѣтѣство (-а) : ptactwo
 пѣтѣця (-ї) : ptak (такѣж : пѣтах -а) (з.)
 пѣтѣчпк (-а) : ptasznik (największy pajak, z Ameryki południowej) (з.)
 пѣблѣка (-я) : publiczność
 пѣблѣчвнй, пѣялѣднй : publiczny
 пугѣр (-ѣ -гары)
 пугѣрѣнѣк смаковнй : pączek smakowy (с.)
 пугѣч (-ѣ -ї) : puhacz (з.)
 пѣголовпця (-ї) : larwa żaby, głowacz, kijanka (з.)

пудер (-дру) : puder
 пуайр (-á -і) : pęcherz
 пуаврѳець (-вця) : roztręciwa
 (в.)
 пўкас (-а) : rózanka (rybka) (в.)
 пукáтка (-п) : pękla (в.)
 пуклáстнїй : wurukły (в. б. м.)
 пульс (-а), живчик (-а) : puls
 пулярес (-а -п) : pulares
 пункт (-у -и) : tóчка : punkt
 пўпнѳок (-чка -п) : pęczek (р.)
 пўплишѳок (-шкѳ) : pęczuszek (б.)
 пўста : угѳрскїй стен
 пустїй : pusty
 пусторѳець (-рѳжця) : pusto rożec
 (в.)
 пух (-у) : puch
 пухлѳина, пухлївá (-ї) : puchlina
 (л.)
 пучѳок (-чка) : pęczek; лучѳок нер-
 шковїй : pęczek wierzchołkowu;
 п. кутовїй : pęczek kątowy (б.)

Пушкн (-а) : Puszkın
 пчолá (-á, пчѳолн) : pszczoła (в.)
 Пушѳеворек : Przeworsk
 Пушѳеша : Przeńska (pıká)
 пушѳенїця (-ї -ї) : pszenica (б.)
 пїявка (-á, пїявѳк) : pijawka (в.)
 пїядь (-п) : piędź
 пїядїч (-á) : widlak (б.)
 пїядўв (-а) : piernikowiec (в.)
 пїялўв (-á) : pıącz (б.)
 пїянїй : pijany
 пїянїно (-а) : pianino
 Пїаст (-а) : Piast; пїастїнскїй
 пїастўк (-á -ї) : pięść
 пїать (-ти або пїатьѳѳ)
 пїатьдесáть (-ї); пїатьдесáтнї
 пїатѳерпїця (-ї) : pięcistka (в.)
 пїатьвá вѳѳзакн : pięciu wodzami
 пїятнáцїятъ (-п); пїятнáцїятнї
 пїятнїцн (-ї -ї) : piątek
 пїятьсѳѳт : pięćset; пїятьсѳѳтнї

Р.

раб (-á -ї), церк. : niewolnik
 рабїнн (-ок), веснннн, пїгн : piegi
 (л.)
 рáвнн (-а) : rozderka (в.)
 рáвѳельнн (-а) : lucerna (б.)
 рнд (-а) : rad (ж.)
 Рáда Шкїльнá краєвá
 Раднвїлл (-а) : Radziwill; Радн-
 иллѳва (-ѳї); Раднннлїѳна (-н)
 Радннцї (-їв)
 рáдїснн; рáдїснѳ
 рáднн (-а -и) : radca
 рвз; кїлька рáвн; пїять рáвн
 рáв-врáз, рáв-вѳрáз, рáв-варáзѳм
 рак (-а -и) : rak (в.)
 рáкѳета (-и) : rakietá
 рáкѳвнн (-и) : łakotek (rodzaj śli-
 takowca) (ж.)
 Рáцўв (-куз); рáцўскїй

ракулн (-ї) : przekopnica (в.)
 рáлїтн (рáлїѳ -їш -ї) : radlic, od-
 wręcać, przeszywać (г.)
 рáло (-а -á) : radło (складáѳ ся:
 з дѳлѳза нн рѳрѳдї вáкѳвннѳѳго
 ѳстрнн желїзѳм, стѳнннцї, грáдї-
 ля і ченїгн) (г.)
 рáмá (-ѳнн -ѳнá) : ramie
 рáннїшнн (-її); рáно; рáнше
 рáнтўх (-á -ї) : rąntuch
 рáпѳрт (-у -в) : raport (áвїт вдáвнї
 пїдкомáндвнн стáршѳѳму в рáпнн)
 рáпсѳдня (-нї); чáстїннá бїльшѳї ѳ-
 понїдáкѳѳї поѳѳнн
 рáспря (-ї) : zwada, niezgoda
 рáтўнѳк (-пкѳ) : ratunek
 Рáтнсѳѳна (-и) : Ratyszona (Re-
 gensburg)
 рáтннѳе (-а) : włócznia

- Рафаель**; Рафаела Мадбааа
Раіо́ли (-і): Rachel
ра́жканва (-н): rzekotka (а.)
ра́жкоті́та (-очу -чел): rzegotać
ра́хунок (-нку -нки): rachunek
ра́хунок вмі́шк: rachunek mię-
szaniny
ра́хунок спі́лки: rachunek spółki
(а.)
рва́ть (рву -еш): gwać; рвучи́й:
gwaący
реа́вци (-ні): протаді́лав, відді-
ло́вуванє
ребéрце (-я): żeberko (б.)
ребрó (-á -а): żebro; 7 пир. ребéр
і́стих або грúднвх: 7 par żeber
prawdziwych lub mostkowych;
5 пар реко́мах: 5 par żeber ro-
zornych lub brzusznych (с.)
ребро́план (-а): żebroplaw (а.)
рева́к (-á -і): wujec (rodzaj mał-
ру) (а.)
реве́рс (-у -в) (посвѣтченє на пи-
сьмі, що заплачено щось)
реві́ти (ревú -еш -і): guszcé
ревматизм (-у): reumatyzm (го-
стєнь)
ре́ний (-у -в): gorliwy
ре́нисть (-ости): gorliwość
регабі́літа́ція (-ні): правєраенє че-
сти або станóвнща
регéнт (-а -и): regent (правітель
краї)
регíмент (-у -в): полк
регу́ля́н (-у -и) (вб́ір пра́всін,
упра́внльнючих перáдок і спо-
сіб ді́ланн)
редáвца (-ні) (вєденє і ввдáваає
яко́го пвськá; вáготóвлюванє
рвб́пася до печáта)
редьва́ (-н): rzodkiew; редьквн-
ця, редьввчвца: rzodkiewka (б.)
- ре́йт (-а -в)** аотáр; ре́йтий (-ого)
дв
ре́стер (-стру -стри) (спвс, покáж-
чик); регíстратúра (-н); регíстра-
тор
режисéр (-а -а): управітель теа-
трáльних предстáвлень
ре́зерва (-н): вáпас
реверну́ар (-у -а): подозб́ір (-б́ру),
схóвннк
реза́гна́цн (-ні): арéченє чо́го;
в́лданє во́лі бóжій; рíвноду́ш-
нiсть
ре́зидéнт (-н -н), фр. (посóл при ав-
грані́чнн дворі; той, що пробу-
нає в чв́н до́мі для товáрнствá
нбо полнв́оджуваня снрав)
резо́на́нс (-у): в́дголос (у)
резо́натор (-а б́ри): голосн́к (-á)
резу́льтáт (-у -н): н́слід (-у)
резу́рє́кцн (-ні): вóскресєнє (-я)
реко́лб́кцн (-ні) (духóвна н́правн
н скулєнєм дúха)
реко́мєндáцн (-ні); реко́мєндува́ти
(-ўю): нору́чáти, захвáлювати
реко́несанс (-у -н), фр.: рóзв́дн
рекреáцн (-н): в́дпочннок, в́д-
свѣжепє сил
реку́рс (-у -н): в́дклик
релі́гн (-і); релі́гннй
релі́кві́ (-і): шóці (-ні)
ремі́нь (-єню -єні): rzemień
реміннй (-н): rzemieńny
реміс́лб (á -ісла): rzemioslo
ремісн́к (-á -і): rzemieślnik
ре́нєра́цн (-ні): н́нагорода
Рен (-у); ре́нскáя
рено́мє (вєвдн): слáва, н́нá
рєнта до́жнвєвва: renta dożywo-
tna (а.)
Реомі́р (-н): Reaumur
репв́ра́ца (-ні): вáврáва
реперто́рн (-ні): repertoryum
(спвс, знáйднще)

рeпубліка (-и) : Rzeczpospolita;
 рeпубліканський
 рескрипт (-у -и) : писемний роз-
 каз вищої вла́сти
 респіцієнт (-а -и) (старший при
 фінансовій сторoжі)
 реставрація (-ії) : хврчивий
 ресурса (-и), фр. : публічна забава;
 днн призначений на забаву
 реторика (-и) : наука про роди про-
 ви; про краснорічність
 ретровєрсия (-ії) : зворотний пе-
 рoклад
 рефектар (-я -рі) : столова кімната
 рефлексія (-ії) : відбиванє лучів;
 увага, розвага, роздум
 рефлєктор : reflektor (ф.)
 рефрiктор : refraktor (ф.)
 рефрiкція : refrakcja (ф.)
 рецензєнт (-а -в) : осудець, судич
 рецензія (-у -и) : посвідченє віді-
 браня
 речєвєць (-иця), також : речивець
 (-иця) : termin
 речєнє (-я -к) : zdanie
 речі-ктї (-рєчї -чєш -чї, рік) : Rzecz
 рєшєтїва, угар, уграк : waga (г.)
 рєшєтo (-ї -єта) : przetak, zszoto
 (г.)
 ржа (-ї) : rdza (г.)
 ржїна (-и) : rdza (б.)
 риболoвєць (-иця) : rybolowka (з.)
 риболoвця (-ї), рибальство (-а) : ry-
 bolowstwo
 рїгати (-аю) : rzygać
 Рїга (-и) : Рїський залп
 рїгєль (-гя) : засув (-у)
 рїдати (-аю) : głośno płakać
 рїж (-у) : ryz
 рїжїй : рудий
 рїзко (-а), іт. : небезпєка, припá-
 док, відвага; рїзкувати (-ю)
 вазу ся на зєк і страту
 рїльчак (-а) : ryjkowiec (з.)

Рїж : Rzym; рїжський; Рїжлянін
 (-їна -їни -їни) : Rzymianin
 рїж (-у -и) : gum (гр.)
 рїжар (-аря -арі) : gumarz
 рїжна (-и) : gumna
 рїжа коральна : gafa koralowa (з.)
 рїжа (-и) або бáржа порошок мїне-
 рала : gusa (ш.)
 рїзувати (-ю); рїзпок (-ику) :
 gusować, gusunek
 рїсть (-и) : ryś, kłus. Кївъ хoдять
 рїстю, трукoлх : koń biegnie
 rysią (г.)
 рїтє (-у -и) : rytm (рoжїр)
 рїтуал (-алу) : устáв цоркoвїий
 рїцáрєтво і лїцáрєство; рїцар і
 лїцар : rycerstwo itd.
 рїв (рoвнá -и) : rów
 рївєра, изборєже (Лїгурийско)
 рїованє (-я) : równanie (з.)
 рївїий : równy; рївїож : również
 рївїїк (-а) : równik (ф.)
 рївїобїжїий : równoległy (г. р.)
 рїовобїжїїк (-а) : równoleżnik (г.)
 рїовобїжїїк : równoległobok; рї-
 обїжїїстїїїїк : równoległo-
 ścian (г.)
 рїововага (-и) : równowaga; рїво-
 вага стїїїна : równowaga stała;
 рїововáга хїткá : г. chwicjna;
 рїововáга кождонолoжна : ró-
 wnowaga obojętna (ф.)
 рїововїдїїй : równopostaciowy,
 równozwrotny (ф.)
 рїоводєнє (-я) : porównanie (dnia
 z nocą) (ф.)
 рїововáчїїк (-а), рїововáжїїк :
 równoważnik (ф.)
 рїововлєжїїк (-а) : równoleżnik (ф.)
 (г.)
 рїоворáднє рєчєнє : współrzędne
 zdanie (гр.)
 рїг (-огá -огн) : róg
 рїд (рoду, рoди) : ród, rodzaj

рідіти (-дію) : rzednieć
рідкий : rzadki; **рідше** : rzadziej
рідковубий : o rzadkich zebach
рідити (-ію) : rzednieć
ріжновіць (-віця) : chleb święto-
 jański; **ріжки** або **біб турец-
 кий** : rożki, strąki tego drzewa
 (б.)
ріжний : różny
ріжниця (-і) : różnica; **ріжничка**
 (прикм. **ріжничковий**) : różnicz-
 ка (а.)
ріжновидний, ріжноподібний
 (-статьний) : różnorodny, róż-
 nopostaciowy (ф.)
ріжок (-жкі -жкі) : rozek
різати (-ріжу -еш, ріж) : rzezać
різьбяр (-аря -арі) : rzeźbiarz
Різвб (-а) : Boże Narodzenie
різка (-и -и) : różga
різкий : rzeźki; **різкість (-ости)**
різник (-а -и) : rzeźnik
різниця (-і) : rzeźnia
різві (-і) : rzeź
рії (-ої) : róż (ф.)
рік (року, роки або літа) : rok
рік переступний : rok przestępny
 (ф.)
рік-річно : rok rocznie
ріка (-и -іки) : rzeka
рілляцтво (-а) : rolnictwo
рінь (ріни) : wytok (w znaczeniu
 zbiorowem); jeden kamień wy-
 toku: **ріняк (-а)** albo **рівець**
 (-иця) (ш.)
ріпа (-и) : gępa; **ріпак (-у)** : gze-
 rak (б.)
рісний : gęsisty
рісниця (-і) : gęsa (такж: **зія-і**)
рістня (-і) : roślinność (б.)
річенька (-и) : gęszółka
річпосполіта (річпосполітої) :
 gęczpospolita
ріпати (-аю); **ріпати (-шү -шшш -и)**

Рішельє (-льйого) : Richelieu
рішевець (-иця), [такж: рішіпель
(-иця)] : rozstrzygnięcie, wyrok
рішучий : stanowczy
ровіць (рівиця -ці) : rowek
рогатява (-и) : rohatyna
роговік (-а) : rogowie (ш.)
рогожа (-і) : rogoża; **рогіжка (-и -и)** :
 rogożka
Родав (-аю) : Rodan
родевь (-двн) : rodnik (ш.)
родайвок (-чка -ики -ив) : rodzynek
 (такж: **розівок**)
розбирать (-аю) : rozbiierać
розгублювати (-нюю)
розірвати (-ривү -еш -и) : rozzerwać
рожа (-і) : róża (б.); **rozeta (р.)**
рождество (-а) : narodzenie
роженні : różowy; **рожавий** : ró-
 żany
рожен (-іжна, ріжив) : rożen
рожиця (-і) : różyczka (б.)
розбіг (-у) : rozbieg (ш.)
розбіжвй : rozbieżny (а.)
розбір (-ору) : rozbiór, analiza (ф.)
розвісти (-везү -еш -и) : rozwieść
розвєсти (-ведү -еш -и) : rozwieść
розвязка (-и) : rozwiązanie (а.)
розгін (-ою) : wprowadzenie
 w ruch
розговор (-ору) : rozmowa
розгризти (-гривү -еш -и) : rozgryźć
розділ (-олю -оли) : rozdół
розділ (-у) : rozdział (ф.)
розділка (-и -и) : łącznik (Tren-
 nungszeichen) (гр.)
роздорже (-а) : rozdroże
роздробити (-дроблю -бшш)
розеи (-у) : rozejm
розжарити (-арю -аршш -арі)
роззів (-у -и) : rozziw (гр.)
роззелити (-ію) : rozzielenie się
розіврати св (-зівю ся)
розіслати (-зішлю -еш -и) : rozelać

розкидуване (-и) : rozrzucenie
рокіш (-оши) : rozkosz
роклад (-у) : rozkład (ф.)
розкóривки (-и) : roznożka (в.)
розкóрочка (-и) : rozkrocza (тн.)
розкувати (-кую) : rozkuć
ро́зліг (-óга) : rozłóg т. j. pęd podobny do węża, płożący się tak samo po ziemi, ale ulistniony zwykłymi, zielonymi liśćmi; також розлóг (-и) (б.)
розлупник (-а) : rozlupnia; відділень : rozlupek (б.)
розлучиві : rozłączny
розма́й (-ю) або розма́йрин (-у) : rozmarun (б.)
розма́йний : rozmaity
ро́змах (-у) : obszerność drgania (amplitudo) (ф.); przedtakt (жв.)
ро́змір (-у) : wymiar (тн.)
розну́дати (-аю) : rozkiewać
ро́зпад (-у) : dysocjacja, rozpadanie się (ф.)
розна́ятувати (-тую)
рознаюва́ти (-наюю); рознайо́ваний
ро́зпирати (-аю); розпéрти (розіпру́ -эш)
ро́зпильник (-а) : tołp (або протво́рня -ї) (в.)
ро́зпостóрене (-я) : rozchodzenie się (ф.)
ро́зпорошник (-а) : rozpylacz (ф.)
ро́зпростéрти (-прістру́ -эш -ї); розпростéрте
ро́зпростира́ти (-аю) : rozpościerać
ро́зпря́жність (-ости) : przężność (ф.)
ро́зпрячі́ -гті (-пряжу́ -эш -ї); розпряга́ти
ро́зпу́ка (-и) : rozpacz
ро́зпу́свий : rozpuszny
ро́зрідити (ро́зріджу́ -діш -ї)
ро́зрідка (-и) : rozwiełitka (в.)
ро́зародень (-дня) : zarodnik (б.)

ро́зря́жене (-и) : wyładowanie (ф.)
ро́зря́лич (-ї) : rozlajacz (ф.)
ро́зсі́в (-я) : rozprószenie (ф.)
ро́зсоджа́ти (-аю), -увати (-ую) : badać; ро́зслі́д (-у) : badanie, також : до́слі́д (-у)
ро́зсмы́яти ся (-ію́ ся)
ро́зста́вка (-и) слів : szyk wyrazów (гр.)
ро́зста́йний : rozstajny
ро́зспла́ти (-аю) : rozsyłać
ро́зсі́яний : roztrzępany
ро́зсо́ха (-и) : rozgałęzienie rogu u pełnorożca (в.)
ро́ссоха́ч (-а́ -і) або повно́рожець pełnorożec (в.)
ро́зступ (-у) : rozstęп (тн.)
ро́зсу́док (-дку) : rozsądek; ро́зсу́дний
ро́зтя́жний : ciągliwy (ж.)
ро́зтя́жність (-ости) : rozciągłość (ф.)
ро́зтпра́ти (-аю); ро́зтпрéти (ро́зтпру́ -эш -ї)
ро́зумі́ти (-ію́ -іш -ію) : rozumieć
ро́зхі́д (-оду) : rozejście się (тн.)
ро́зчере́нь (-я) : rozkrza (в.)
ро́зчі́в (-у) : rozczyn (ф.)
ро́зчі́тувати ся (-тую ся)
ро́зші́рене (-я) : rozszerzenie (ф.)
ро́зші́рене рече́нь : zdanie rozwinięte (гр.)
ро́зши́рїти (-аю); ро́зши́рювати (-ую)
ро́зші́лене (-я) : rozszerzenie (ф.)
ро́їти ся (ро́ю́ ся -їш ся) : roić się
Ро́квітні́ський (-ого)
ро́ко́кб : окра́шений му́шляма і ка́мінями; стиль з часів Лю́двіка XIV.
ро́ля (-ї) : rola (Rolle)
ро́ма́н (-у́ -ави) : romans
ро́ма́нса (-и -и -авс) : romansa (ліри́чно-е́пічна по́ема).

ромб (-а -и); ромбоїд (-а)	руміянець (-ницю): rumianek (б.)
ромбоостітник (-а): rombościan (м.)	рундук (-а -ї): krużganek
Ромуль (-ля): Romulus	руно (-а -а): runo
рбидо (-а): rondo (коло; круг)	рунянка (-и): rłonnik (б.)
рбавка (-и): gorucha (з.)	рура, смок (-а): rura (пр. kauczukowa) (ф.)
ропіти (-ію): gorpieć (л.)	Русь (-си); руський; Червона Русь; рушниця (-ї): ruszczyzna
росáда (-и): rozsada	русáлка (-и -ї): świtezianka (з.)
Росія (-ї); Росіявни (-їна -їни); російський	русий: blondyn
росіа (-сóлу -сóли): rosól	Руси (-а -ї): Rusin
Росіа (-іого або невідл.): Rossi	руські сéла: wsi ruskie
ростбѣф (-а) (волона печéня по англійски)	руслó (-á), річище (-а): koryto-rzeki
ростá (ростý -éш -ї): róść	Руссó (-á або невідл.): Rousseau
ростáна (-и): roślina (б.)	руси́нка пахви́вка: tonka (б.)
ростáвенець (-иця): rośleniec (м.)	рух (-у): ruch
рот (-а -и): gęba	рух обóрòтовий: ruch obrotowy;
ртуть (-и): rtęć (м.); ртутáвий: rtęciowy; ртутовий (ртутний): rtęciowy (х.)	рух привáзневий: ruch opóźnio-pu; рух вряскóрений: ruch przyspieszony; рух рiдкомiр-вий: ruch jednostajny; рух хвилевий: ruch chwilowy (ф.)
рубáти (-áю): rąbać	ручáї (-áю -áї): potok
рубéць (-бня): rąbek	рушт (-у): ruszt
Рубікон (-óну): Rubikon	рябий: pstry, pstrokaty
руїна (-и): ruina	ряд (-ý -ї): rząd, szereg (а.)
рукá (-ї -ýки): ręka	рядна: rzędna (гм.)
рукопис (-и), рукопис(-у): rękopis	Ряшів (-ева): Rzeszów
рукойть (-и): rękojeść, rączka (ф.)	
руж (-у): rum	
рушса реновá: chrobotek renowywny (б.)	

С.

сáбат або шáбас (-у): szabas	хилїйска або азотáи сóлу: saletra chilijska (м.)
сагайдáк (-á): kolczan	Саллюстий (-ня): Sallustysz
Сагáра (-и)	Сальомéя (-ей)
сагáвниця (-ї): sagownica, palma sagowa (б.)	Сáльцбург; сáльцбурский
сáджа (-и): sadza	Сáлямина (-в): Salamis
сакрáмент (-у -и): таїна	сам -á -ó: sam
Саксóвїя (-її); Саксóвенець (-иця -иці)	самовлáдник (-а -и): samowládcá; самовлáдність: samowládstwo
салíтра звичáйна або азотáи потáсу: saletra potasowa; салíтра	самозвúк (-а -и): samogłoska (гр.)
	самолóбство (-а)

самоцїиный : samoistny, samo-
dzielny; -исть
самотўжки (-жок) : sameczki nor-
weskie (Rennwolf) (гв.)
самохїть : samocheć
Свидовїр (-а); савдовїрскїй
сїпца їэдá : szlichta da
Свнч : Sącz; савдѣцкїй
сїпати (-аю) : 1) sapać, 2) okoru-
wać kartofle
Савїга (-н) : Sapięha; савїжнв-
скїй; Савїжнв (-н)
Сараѣво (-а)
саравчá (-ї, сáринчі) : szarańcza (а.)
Сáрдес (вевїдн.)
Сирдївїя (-ї)
саря́тскїй
сáсвк (-а -н) : persak (а.)
свть (-н) : mróz (szron) (ф.)
сатвнá (-ї) : szatan
сатѣра (-в) : satyra
Сатури (-а) : Saturnus
Сатуриáлї (-їв) : римске сьвято
Сафо́на (-н) : Safo
сафя́в (-у́ -ї́), сапїи : safian
Сахалии
свавóля (-ї); свавóлец (-льця) або
свавільнвк (-а -н); свавільнвця
(-ї)
сввдьба́ (-ї) : swadźba
свѣкла́ (-в) : ćwikła (б)
свекрў́ха (-н) : świekra
свербля́к (-á) : świerzbowiec (а.)
свербля́к корóстник : świerzbowiec
(л.)
свѣрдел (-дла) : świder (ф.)
сверщóк (-щкá -ї) : świerszcz
снїстанкa або сонїлка : piszczalka
(складовá часть орáвїя) (ш.)
сввстўп (-á) : świstak (а.)
свнтв́я цнвковá, сфалерїт або сїр-
чáк цнвковїй : sfaleryt, siar-
czek cynku (ш.)
свнїловїсть (-остя) : świadomość

свїдо́цтво (-а) : świadectwo
свїжвї : świeży
свїй, своя́, своб, саої
свїтєзь (-зи); свїтѣскїй
свїт (а -н) : świat
свїтлїй : światły, świetny
свїтлóвня : widnia (optyczna) (ф.)
свїтлўшка (-н) : krokosz (б.)
свїтскїй, нврскїй : świecki
Свїфт (-а)
сввчкв (-н -ї) : świeca (ф.)
савра (-в) : swora
свóрїв (-рєня) : sworzeń
святїй : święty
святїй Їóсиф
святокрáдєць (-дця) : świętokrad-
ca
святокрáдство або святотáтство
(цєрк.) : świętokradztwo; свя-
тотáтвї : świętokradzki
Сьнатонóлк (-а) : Świętopelk
сввщєнїк (-а -н) : kapłan
Сввáстопол
Сввєнїи
Севѣр (-а) : Sewerus
Сѣгєднї (-а)
сєгóдвя : dzisiaj
сєвóн (-у -н) (фр.) : порá рóку, вїд-
повїднїй час
сєй, ся, сє, сї : ten, ta, to, ci i te
сєйчвс : natychmiast
сєквєстрáция (-нї) (лат.) : урядовїй-
вáсн
сєкрѣт (-у -н) (лат.) : тáйва
сєкрєтарвїт (-у -н) : ўряд і канцє-
лїря сєкрєтаря
сєкулярїзácвя (-вї), лат. : обѣрцєвє
духóвнвх дїбр в свїтскї
сѣкцвв (-нї) : вїдлїл; отвóрєнє трў-
па
сєлєдѣць (-дця -дцї) : śledź
сєлєзєвь (-я) : kaczor
сєлєзїнка (-н), сєлєзїць (-єнв), сє-
лєдїнка : śledziona (л)

селезівна (-н) : kaczennica (з.)
селем : selen (х.)
селитьба (-н) : siedziba
селю (-а, села) : wieś; сільський
сельтерська (вода)
селіан (-нина -ляни -лян)
сельський : włościański
Селерінг
селестер (-стра -н), піврік (-оку)
Семігород : Siedmiogród
семінарія (-ні) : seminarium
Семіт : Semici; семітський
семі (семі) або сім'я (-ї) : rodzina
семичан (-а) : rodniowiec (б.)
село (-у), лат. : мпсль
сенсация (-ні) : sensacja (вражінє,
підив, вворушенє)
сепаратор (-а), центрифуга (-н) :
odśrodkowiec, separator (наши-
на відосередкова, виділююча
товц в шолок, відділяч) (г.)
сепарация (-ні), лат. : розлукє
сепін (-ії) : чорна краска
Сербія (-ії); сербський
сердитий : gniewliwy
сердüşна (-н) : sercówka (з.)
серед : wśród
середá (-а) : środa
середювий : środkowy (к.)
середній рід : rodzaj nijaki (гр.)
середній внам : średnik (гр.)
середяк (-а) : środek (Mittel)
середювище : środowisko
серювний : поважний
серю (-я, сэрю) : saga (з.)
серп (-а -я) : sierp (г.)
серпелъ (-лик) : si...pień
серпик (-а) : jerzyk (з.)
серпоріг (-ога), поет. : księżyc
сесия (-ії) : засіданє
сестриця (-ці) : siostrzyczka
сэрце (сэрци) : serce; осэрце (-я) :
osierdzie; середсэрце (-я) : śród-
sierdzie; присінок правий і лі-
ний : przedsiomek prawy i lewy;

комора права і ліва : komórka
права і лева; скорч і рбаскорч
сэрця : skurcz i rozkurcz serca
(с.)
Сибіали (-ї)
Сибір (-іри); сибірський
свобородий : siwobrody
Сігот (-а)
сидіти (сиджү -дїш -дї) : siedzieć
сизий : modry
сизавка (-н) : wiskawka (ф.)
сиклівець (-вця) : sikwiak (в.)
оила відосередна (-н) : siła odśrod-
kowa; сила досередна (-я) : siła
dośrodkowa (ф.)
сильвін (-у) або хльорак потасу :
sylwin czyli chlorek potasu (н.)
сильно (на) : forte
сильогізм (-у -н) : розумовє ваклю-
ченє
сломіць : przemocą
сїлуван (-н) : siłowanie
сїлувати (-лую) : zmuszać; приск-
лувати : zmusić
сїлиба (-н) : склад (-у -я)
символ : symbol
Симий (-ий) : Simius
сиплация (-ні) : сїлчув (-у -н), спрї-
нєв, прихїльнїсть
сиптота (-я), грец. : повнака
сифонія (-ії) : symfonia (музична
номпозиция на самї інструментї)
сїиди (-а) : syndyk (правий до-
радин)
снїєдохя (-н), грец. : обшїна чя-
стє з цїлостю
снїильник (-а) : śniadło, urzet (б.)
снїиця (-иці) : sikora (з.)
снїівсний : synowski
снїовá (-бі -її -у -б) : synowa
снїогуб : certa, gubiec (з.)
снїод (-а -н) : собор (-а -н)
снїонїзм (-у -н), грец. : ввачїнєм сло-
рїдженє слово

світлаа (-н), грецк. : synteza (по-
ступуєнас в роаумбааю від по-
дробиць до загалу, від заложє-
на до заключень, від причіа до
наслідкін, протівне нааліа),
узагалюваає; синтетічний
смаава (смиь) : błękit (ф.)
Сноб (-а); сновіст (-н); сновський
сир (-а -а) : ser
Сирікуза (-фа) : Саракузанні (-нн-
на -ваан -зін); сиракуський
сіраатка (-н), дзвр : serwatka (Mol-
ken) (г.)
сірватчааай : serwatczany (г.)
Сирая ; сирійський
сірота (-н) : sierota
сіруп (-у -а) (цукровий густій сов)
састєна (-н), грец. : умілв упоряд-
кованє, уклад (-у) саствматічнай
систєна ліпійна (нз.)
сітвіць (сітцію) : żwir (м.)
Спцілія ; спцілійський
січати (-чү -чш -ча) : syczeć
сачачий спінзүк : spółgłoska su-
cząca
сіятн (-яю) : błyszczec, jaśnieć
сізь (сола) : sól; сізь камінна або
хльорак соду : sól kamienna czyli
chlerek sodu (м.) (х.)
сізь шабцева : sól szybikowa; трі-
скүчка (-н) : sól trzaskająca (м.)
сіаачка (-а) : siewnik (г.)
сівба, сійба : wysiew, siew; сі-
вач, сіавць (-вця) : siewacz (г.)
сівня (-і) : siewnia (г.)
сідь (сіда) або барва (-а) : szadz;
сливкі безбарві : śliwki jeszcze
niedojrzałe całkiem, bez szadzi
t. j. warstewki wosku powierz-
chnię dojrzałego owocu po-
kręwiającej (б.)
сідло (-а, сідла) : siodło
сіш (семи або семох); сєшнй
сіня або семя (-і) : rodzina

сіня (сімени) : sienie (пр. и го-
dniowców) (б.)
сіаашк (-а -н) : siennek
сіно (-а -а) : siano
сірка (-н) : siarka (м.)
сірководєнь (-дня) : siarkowodór
сірнік (-а -н) : siarnik
сірчан (-у) : siarkan; ряд : сірчані :
rzęd : siarkany (м.) (х.)
сірчан : siarczyn; сірчан : siarczyn
(х.)
сірчень : siarczyk; сірчак : siar-
czek (м.) (х.)
сістн (сяду -лєш, сядь -сіа) : siąc
сіть (-ц) : sieć
сітка (-н -н) : siatka (р.)
сітчак (-н -н) : owad siatkoskrzy-
dły, sieciarka (а.)
січна : sieczna (гв.)
січн (сію) : siac
скажєнця, скажєнна, шальга :
wścieklizna (л.)
сквзати ся (-ажү ся -зш ся -зш
ся) : wściec się
скала (-а, скала). скєля (-і) : skała;
скади повднчї : skały pojedyn-
cze; ск. зложєні : sk. złożone; ск.
нвразно зложєні : sk. wyraźnie
złożone; ск. невразно зложєні :
sk. niewyraźnie złożone; ск. зліп-
нїсті : sk. zlerkowe; ск. ошрш-
аї : sk. okruchowe; ск. вїбухобї
(огнвродні) : sk. wybuchowe (o-
gniorodne); ск. осадобї (аодє-
родні) : sk. osadowe (wodoro-
dne); ск. влүтонїчї : sk. plu-
toniczne; ск. вулканїчнї : sk.
wulkaniczne (м.)
скалєць полєнїй або ортокляа (-у) :
ortoklaz czyli skaleń (м.)
скалька (-а) : małż (а.)
скалосїч (-а) : skalotocz (а.)
снальчак (-а) або шрлхор снлїко-
вїй : margur muszlowy (м.)
скальчатка (-н) : grzępek (а.)

сма́ндэл (-у -я), сба́лашы (-я)
сма́ндува́ти (-дую): wkandować (чи-
та́ти підзи́ачуючи петр́ичві сто́-
па)
сма́шва (-ці): гира́не відді́люванє
стіп в чита́ю віршів
сма́п (-у): okup (р.)
сма́рдупнік (-а): skogurink (з.)
сма́рбви́ця (-ї): skarbniца
сма́рпш (-ш): skarpa (вну́трішня аби́ч
рова́)
сма́рпштка (-ш): нogaвка (-я)
сма́врча́ти (-рчу́ -рчи́ш -рчи́)
сма́птік (-а): sceptyk (фі́лософ, що
суни́ває ся о всім, ве́довіра)
сма́глі́к (-а́): orlik, krzykacz (з.)
сма́пну́т (-иву): zrzucić
сма́пне́тр (-не́тра): scepter, berło
сма́пца (-ш -я́): wiór
Сма́пга́йло (-а): Skirgiełło
сма́пльви́сть (-оств): ilość; сма́плькi-
ни́й: ilościowy (з.)
сма́пчеви́сть (-оств): skończoność
(з.)
сма́па (-п): skóra; ма́падра (-ш) або
ре́шніи́ця (-ї): miazdra czyli
skóra właściwa; ма́скіре́в (ма́-
скіри́в): maskórek; боро́давни́ка
чу́тева́ або до́тви́вова: broda-
weczka dotykowa (с.)
сма́прянні́й: skórzany
сма́псьни́й: skośny (гм.)
сма́па́д (-у́ -я́): zgłoska, sylaba
сма́па́данє: składowanie (np. sil); स्वा-
ло́ви́й: składowy (ф.)
сма́па́денъ (-дня) або сма́па́до́вни́а
(-ш): składnik (ш.)
сма́па́днік (-а -я́): składnik
сма́па́дня (-ї) або स्वा́та́кса (-в)
сма́по́вви́сть, ма́кліи́ (-ош): skłono-
ność
сма́пни́й: szklany
сма́па́ра (-ш): sknera

сма́по́ль (-бо́ль): skobel
сма́по́лка (-ш): pawias (ш.); сма́по́лкі
(-бо́ш): klasty (гр.)
сма́по́пча́ти (-ичу -чеш -ич): skowu-
szec
сма́по́пшви́й кри́стал: wyruszony
krystal (ш.)
сма́по́лка (-ш): wójka (з.)
сма́по́лок: wskok
сма́по́лти (сма́по́лю -леш -лі́): skłuc
сма́по́лти́ти (сма́по́лчу -тиш -ті́)
сма́по́лти́ти (-лі́ю -лі́ш -лі́)
сма́по́рбви́й: sinętny, zakłopotany
сма́по́рбо́та (-ш): zgryzoła, wmutek
сма́по́ри́сть (-ости): prędkość; сма́-
по́ри́сть про́водни́: prędkość roz-
chodzenia się (ф.)
сма́по́росьві́т: z brzaskiem dnia
сма́по́роспі́лка (-ш): śniczyca (б)
сма́по́ротень (-тня): przedwócone; гім
сма́по́ротень (б.)
сма́по́ротити́ (-орочу -отш -ті́)
сма́по́ротеньні́й: wkrócone
сма́по́рив (-ї): niedźwiadek (з.)
сма́по́стени́ти (-їю): skostnieć
сма́по́тар (-ра -рі́): wkotarz (pastuch)
сма́по́плє́нє (-в): kroplenie (ф.)
сма́по́рє́бло (-а -я́): zgrzeblo
сма́по́рє́гіт (-оту): zgrzyt
сма́по́рє́готати́ (-очу -очеш -оч)
сма́по́рє́гу́лець (-льця́, сма́по́рє́гу́льці́):
krógulec (з.)
сма́по́рпш́тв (-плію -пшш -пш): skrzypicć
сма́по́рпш́к (-кш): skrzypce (ш.)
сма́по́рпш́кар (-ра́ -рі́): гра́ючви́ на
сма́по́рпш́ці)
сма́по́рпш́т (-у -ш): skrypt (письмо́)
сма́по́рш́: wskrós
сма́по́рш́ли́й: skrzepły
сма́по́рш́т (-у): skręć (ф.)
сма́по́рш́твара́: szalka wkręcenia (ф.)
сма́по́рш́тви́я (-ї́) (чи́слєнє голо́сiв)
сма́по́рш́чалъ (-я): śrubinek (з.)

скручене (-а) : wkręcenie (ф.)
 скрушити (скрушу -ним -ни) :
 skruszyć (-лю) : skrzeszć
 скрупець (-ульця) : kłykieć (важж :
 горбок, горбіа) (с.)
 скупий : skąpy
 скупувати (-буваю) : skupować
 слабосиле (-я) : słabość
 Славакия (-иіа -виіа -віа) : Slo-
 wianin; sławiański
 слава (шлю, шлес, шлі) : ślać
 слеза (-і, слеза) : łza
 сліва (-я) : śliwa; слівка (слівка,
 слівий) : śliwka; доагастіиіа :
 śliwki podługowate, węgierki;
 округляиіа : śliwki okrągławe,
 lubaszki (б.)
 слаз (-у) : ślaz (б.)
 слизь (слізз) : śluz; густа слизь :
 gęsty śluz (а. і б.)
 сліззгя : wydzielać śluz (а.)
 сліззкий : ślizki
 сліззивиіа (-і) : błona śluzowa (с. в.)
 слімак (-а -а) : ślimak (а.)
 сліззачиіа (-і) : ślimacznica (р.)
 слід (-у -і) : ślad
 слідник (-в) : następnik (а.)
 слідство (-а) : śledztwo
 слідуиіа (-і) : następujący
 слідчий : śledczy
 сліпий : ślepy
 сліпота кўрча : ślepota kurza (ве-
 чірве, переиіваііа веиіаііже-
 не по яспіи два) (л.)
 слобідка (ж.) : kasownik
 словесність (-ости) : piśmiennictwo
 Словінец (-вца -аці) : Słowieniec;
 словіиіа (-і)
 слово (-а -а) : słowo
 словотыр (-твр) : etymologia,
 słoworód
 слон (-а -и) : słoń; слонівка : kość
 słoniowa, кість слонів (з.)

слуха (-я, слуха) : słomka [або
 słony (слова)] (а.)
 слух (-у) : słuch
 слухаиіа (-і) : słuchota (а.)
 слухаиіа (-і) : posłuszny
 Случ (-чи)
 случай (-іа -іі) : przypadek, wpra-
 dek; случайиіа : przypadkowy
 слуб, шлюб або шічапе : ślub
 слуба або шлуба : służa
 слубар (-ря -рі) : ślusarz
 Слывбаіа
 слывити (-ажу -иш, сваж) : smażyć
 свак (-у) : smak (п.)
 свалець (-льцю) : smalec
 сверека (-н) : świeżek; рідше :
 свэрек (свэрека) (б.)
 смерть ииіа, с. сповиіа : śmierć
 rozorna (л.)
 смертельник (-а) : cykuta (б.)
 смертивий : śmiertelny
 смікавець (-вца) : sibora; сміка-
 вець панирник : paragus (б.)
 смирний : skromny; сумарний : ci-
 chy, spokojny (п.)
 смічок (-чка -чки) : smyczek
 сміти (смію -іеш -іі, смів)
 сміх (-у) : śmiech
 сміяти ся (смію ся -іеш ся -іі ся,
 сміив ся) : śmiać się
 смілич (-а) : smołowiec (ж.)
 сморж (-а -і) : smardz (б.)
 смочідерев (-а) : dracena, smoczec
 drzewo (б.)
 смаряд вділвий : narząd wydziel-
 niczy (с.)
 смаряд голосовий : narząd głoso-
 wy; горгань (-н) : krtani; хрїстка
 щитова : chrząstka tarczycowa;
 хрїстки ливаиіа (-і) : chrząstki
 nalewkowe; вязла голосові :
 więzadła głosowe, wstęgi gło-
 sowe; голосиіа (-і) : głosnia;

- нагортáнник(-а) : nagłośnia czyli krtaniokrywka (с.)
- снаряд дíшний : narząd oddechu; горта́нь (-ш) : krtani; дiшниця (-ї) : tchawica; óзяви : oskrzela; ирáвий. óзяв : prawe oskrzele; лiвий óзяв : lewe oskrzele; óзявки : oskrzelka; ишóчки лiйковiтi : woreczki lejkovate; ишурцi воздухi : речерzyki powietrzne; олегóчна : орлуена (с.)
- снаряд слýху : narząd słuchu : 1) вiшниця (-я) часть ýха : чашниця ýшна : małżowina; ирвóд слуховий вiшний : przewód słuchowy zewnętrzny [вош (-и) або сiрка ýшна : woskowina uszna]; оболóна тарабáнна : błona bębenkowa або тарабáнчик : bębenek; 2) середна (-я) часть ýха : яшниця тарабáнна : jama bębenkowa; кiсточкi слуховi : kosteczki słuchowe; клéвчик (-в) або молотóчок (-чка) : młoteczek; ковльцé (-льця) : kowadelko; зерещé (-я) : kosteczka Sylwiusza; стрешенцé (-я) : strzemionko; вiкiнцe оиáльне i окрýгле : okienko owalne i okrągłe; 3) внýтревна часть ýха : перевóйник (-а) : błędnik; ирсеiнок : przedsionek; три луковáтi ирвóды : trzy lukowe przewody; слимáк (-á) : ślimak; водниця : рiyn w błędniku; иерв слуховий : nerw słuchowy (с.)
- снаряд трáвленя чоловiка : narząd trawienia człowieka; яшниця ротá : jama ustna; гóрло (-в) : або глот (-и) : gardło; iжвниця (-ї) : przelyk; жолýдок (-дка) : żołądek; кишкi або ялiта : kiszki, jelita (с.)
- снврядiтв (снвряджý -дiш -дi) : sporządzić
- снасть (-н) : naszytnie, narzędzie, sprzęt
- сниц (снопé) : snop; долiшня (-я) часть снопá : gózip (-в) : knowie; горiшня (-я) чвсть : колóсе, чiвки, рiса : kłosie. Сниц вiжe ея перевéслои : powróšlo (г.)
- снiг (-ý · и) : śnieg
- снiгóвниця (-ї), мотéлиця : śnieżyc; снiжка (-я -и) : śnieżka
- снiгýр (-я · и) : gil (з.)
- снiданé (-я) : śniadanie
- снiдовець (-вця) : janis (б.)
- снiть (-тв), снiтiй (-iю) : śnieć (г.) (б.)
- сноиáда (-и), исиачник, ирчiвний : lunatyk; снoиáданé : lunatyzni (л.)
- сночи : wczoraj wieczór
- снувáти (свую -éш -уи) : snuć
- Собéский (-ого)
- Собiтка (-в) : Sobótka; купáльний вéчiр
- совá (-и, сови) : sów (з.)
- совершений, церк. : doskonały; совершево : doskonałe
- совiвка (-в) : sówka (motyl nocny, ćma) (з.)
- сóвiсний : sumienny
- сод (-у) : sól (х.)
- сойш (-у) : sejm
- сокiра (-в) : siekiera
- сóкiл (-олв) : sokół (з.)
- сокiлкв (-и), соколiця : sokolica (гi.)
- соколóвiк (-в) : sokół
- Сокрáт (-а) : Sokrates
- солениáпт (-а -и) (той, котрого обхóдити ся урочи́сть iмениá або уродiнi)
- соливець (-иця) : solowiec (и.)
- Сольногóрод : Salzburg
- солови́й (-iя) : słowik (з.)
- сóдод (-у) : sól (г.)
- солодiти (-iоджу -дiш -дi) :

солодкий : słodki; солóдший	сочка (-и -н) : soczewka (ф.)
Солокія (-іі)	спад (-у) : spadek (ф.)
Соломон (-а) : Salomon	спадниця (-и) : spadkownica (ф.)
солóдника (-и) : nieśmiertelnik (а.)	Спартавія (-їна -ани -ан) : Sparta-
Сóдьон (-а)	nin
солнница (-і) або сiронница (-і) :	спасёне (-а) : zbawienie
solanka (м.)	спасённый : zbawienny
сом (-а -и) : sum (а.)	спаситель (-еля) : zbawiciel; спа-
сом (снү, снн) : sen	сителька (-и) : zbawicielka
сóнда (-и), фр. : sonda [глубомир	спасиё (-ого) : spašne
(-у)]	спати (силю, спаш, спн) : spać
сонёт (-у -и) : sonet (відміна лірич-	спёка (-и) : spieka, upał (ф.)
ної поезії)	спенуляция (-иі) : rozumny dosлі-
сóлнчик (-а) або просóвцьиit (-а) :	джуванє; торговельни перед-
słonecznik (б.)	прияте
сóнце (-я) : słońce (ф.); сóняшний :	спёртү : z pierwszego gazu
słoneczny	спепяляіст (-и -и) (фаховець (-вця);
сопель (-пля -плі) або сопляк : so-	той, що займає ся пiякочно якогось
pel; види сопликовати або со-	наукою, реміслом або іншим ділом)
плєнати : postaci soplowate (м.)	спеціальний : окремий, окремiшний
сопивка (-и) : piszczałka; с. гýбва :	спиж (-у) : spiż; спижений
p. bezstroikowa; с. яничкóна :	спижарья (-і) : spizarnia
p. stroikowa (ф.)	спивик (-а) або хвостик (-а) : ogo-
сопільчак (-а) : organecznik (а.)	pek liścia; лист безспивикóнный :
сорока (-и) : sroka (а.)	liść bezogonkowy або л. сидя-
соронопуд (-пуди) : dzierzba (а.)	чий : l. siedzący (б.)
сорокошестіиник (-а) : czterdzie-	співна (-и -и) : spinka
stoósmióścian (м.)	спиняти (-яю) : zatrzymуwać
сорядний : współrzędny (гм.)	спин (-у), тижок : сплин : spiew;
сосна (-ї, сóснн) : sosna (б.)	спинний; спин зі слүху; спин
Сотворитель або Творець (-рця) :	и нот (м.)
Stwórca	спиваник (-а -н) : spiewnik
сотворіне (-я) : stworzenie	спивати (-аю) : spiewać
соуаник (-а -и) : współwіезień	спивацүи (-и -и) : spółgłoska (гр.) :
Софійка (-и) : Zofiówka	współbrzmienie (ф.)
софіст (-а -и) (сповидний мудрець,	співрядний : współrzędny (гр.)
крутәр)	спинчутё (-я) : współczucie
Сóфія (жiсто)	спійня (-і), спійність (-оств) : spoj-
Сóфия (-іі) : Zofia (имя хрестне)	ność (ф.)
Софóкль (-кли) : Sofokles	спійниця (-і) : spojówka (с.)
соха (-и), розсохи : socha (г.)	спілий : dojrzały
соцнольот (-а) : досліджующий су-	спілка (-и -н) : spółka
спільне житє	спільний : wspólny (р.); спільник
сочинник (-а) : spółczynnik (ф. а.)	(-а -н) : spółnik

спіритус (-у) або спирт (-у) : spirytus	спіяти (спіну́ -еш -и) : spiac
спішити (спішу́ -иш -и) : spieszyć	срібло (-н) : srebro (м.); сріблоний : srebrony (х.); срібний : srebrny
сплет серцевий : spłot sercowy ; сплет срібний : spłot srebrowy (с.)	ссанець (-ниця -ниці), ссач : ssal, zwierzę ssące, ssawiec (а.)
сплющене (-я) : spłaszczenie (ф.)	ссати (ссу -еш -и) : ssać
сплічка (-н) : ariączka (л.)	ставити (стаю́ -иш, ставай) : stawać ; стати (стану́ -еш, стань) : stanąć ; стояти (стою́ -иш, стій) : stać
спбанд (-у) : rozór	стадія (-ні), грец. : stadyum (старо-грецьке місце перегонів, протяг часу, стан).
сповідальниця (-ниці -ниці) : konfesjonał	стайня (-ні -ні́ -їн) : stajnia
сповна : apelna	сталінна (-н) : ład stały ; води сталінні : wody ładu stałego, wody ładowe (м.)
спокій (-бю) : spokój ; спокійний	стали (-ів) : stalle (w kościele), місця для крилошан
спокійно (ми.) : spokojnie; andante	Стамбу́л (-а) : Stambul
сполонати (-полочу -еш -и)	стампіля (-і), іт. : stampilla
сполож : wespół	стап (-у -и) : stan ; strona (гр.)
сполука (-н), ву́лка : połączenie (х.)	стан скупності : stan skupienia (ф.)
спомочіти (-тн (-тбу -еш -и))	Станісла́в (-нова)
спондєй (-єя) : spondeu- (стопи-віршова) ; спондаїчний	стаянин (-ні) : stancya
спорєць (спірцю) : sporysz ; також : приспир (-спору) і шатка (-н) (б.) (г.)	старосвітщина (-н) : staroświecuzna
спорт (-у), англ. (залюбоване, ігра, тілесна вправа)	ста́роста (-н -ости і -ове) : starosta
спосіб (-обу -обн) : tryb (гр.) ; sposób	старостиня (-ї) : staroscina
спостерігати (-я), помічуване : spostrzeganie (ит.)	стать (-н) : postać
спраді : zaiste	статня (-і) : statua (ит.)
справець (-вця), справник (-н -н) : sprawca	стату́т (-у -н) : ustáv (-у -н)
справунок (-нку -нкн) : sprawunek	стату́я (-ї -ї -уї) : statua
справниця (-ї) : sprawczyni	статі (-ї, статі -ий) : artykuł (п. р. w gazecie)
спрага (-н), жадá : pragnienie (л.)	стáч (-аї -аї -аї) : staja
сприга (-н) : sprycha	стверджити (-їю) : stwierdzać ; стверджувати (-ую)
спробо́жність (-ости) : zdolność (ф.)	стебло́ (-á, стéбла) : źdźbło (б.)
спрягає (-я) : асоциція (п.)	стебнувати (-ну́ю) : stebnować
спряжка (-н -и) : sprzążka	стегно́ (-á, стéгна) : ścięgno
сприжй -гтй (спряжу́ -еш -и) ; спригати (-їю)	сте́жка (-н -и) : ścieżka
спуст (-у) : upust (w maszynach elektrycznych) (ф.)	сте́жний : gończy (list)

стекун (-á -нї) : stekowiec (а.)
стелити (стелю -иши -ли) : ślać
(ściele)

стеля (-ї), понала (-и) : sufit
стешити (стешю -иши -ї)
стешпель (-пля -плї) : stempel
(клеймо -á)

степень (-я) : stopień; степенель (-и) :
potęga; степенюване : potęgo-
wanie (а.); stopniowanie (гр.);
climax (гр.)

стервиско (-а) : grzebowisko, ścier-
wisko (л.)

стерво (-а) : ścierwo
стервоиця (-ї) : rafflesia (б.)
стеречї -гтї (стерезу́ -еш -ї)
стерядка (-и) або стерник (-á) :
trznadel (з.)

стернище (-а) : rżysko
стерия (-ї, стєри́ -рєвь) : ścierni
стерн (аїгру́ -еш -ї) : zetrzeć
Стефанія (-ї)

стечї (-чү -еш -ї) : ściec
стид (-у) : wstyd; стидливий; сти-
дати ся

стиль (-лю), лат. (рильце, спосіб
писання, мова, напрям, спосіб будо-
вання; старий стиль : старе числене
часу; новий стиль : нове числене часу)

стилізувати (-ю) : stylizować (р.)
стилістка (-и) : ааўка про стиль
Стїрня (-її); стврийский
стирка (-и -ї) : ścierka
стїрта (-и) або скїрта (-и) : styrta
стиск (-у) : ścisk
стїсність (-ости) : ściśliwość (ф.)
стїснїти (стїснї́ -еш -ї) : ścisnąć
стих (-á -в), грецк., або вїрш (-а -ї),
лат. : wiersz

стихар (-я -ї) : komża
стїчна (-ої) : styczna (гм.)
стїг (-огá -огн) : stóg
стїжок (-жнá -жнї) : stożek (гм.)
стїйка (-и -ї) : posterunek

стїйність (-ости) : wartość (за.)
стїп (столá -ли) : stół
стїс (-óса -осї) : stos
стїб (стєбу) : ścieg
стїна́ (-ї, стїни) : ściana
стланы (стлани) : plecha (б.)
стланик (-а) : plechowiec (б.)
ств; а сєї групи „т“ вина-
дас, коли не заходить дво-
значність або неясність, пр. :
дїйсний, звісний (nie : звісний),
намїсник, облєсний, пєрвїсний,
арїстрасний, лїсний, розвїсний,
стрáсний, чєсний, щáсний. —
Але : начастник, нїдвлáстний,
повновлáстник (від : власть, а
влáстник від : влáсний), ўстний,
хрєстний, чáстний (від : часть, а
дочáсний від : час) ітл.

сто, ста, сту, стом, и стї; ста, сот,
стам, стáми, в стэх; сто мужїи,
сто мужїв, сто мужáм, сто му-
жáми, и сто мужáх

стовб хребонїй : słup kręgowy (з.)
стовн (-á -нї) або стовб : słup (ф.);
kolumna (р.)

стовник (-з) : słupek; стонпїя́ (-ї) :
słupkowie; звáзок (-зкa) : za-
łącznia; шїйка : szujka; номорїна :
komora; звáлень : załączek;
стонник горїшний (-її) : słupek
górny; ст. долїшний (-її) : sl. dol-
ny; ст. однокрáтний : sl. jednokro-
tny; ст. двокрáтний : sl. dwu-
krotny; ст. многокрáтний : sl.
wielokrotny (б.)

стогїи (-ою), стон (-у) : stęk
стогнати (стогнї́ -еш -ї)
стоголони́й : stuglowy
стожець (стїжцá) : stożek (rodzaj
ślimaka) (з.)

стоїцїзм (-у) (наука філософа Зєнона;
облчáва строгїсть; непохїтність)

стоїцїстка (-и) : centyfolia (б.)

- столітний : stuletni
стонóга (-а) : stonóg (а.)
стончák (-á) : ściennica (с.)
стопа́ (-й, стóпа) : stopa
стóрож (-а -і) : stróż
сторóжа (-і) : straż
Стороженко (-а) : Storożenko (-і)
сторóжник (-а -в) : stronnik; сто-
ронячий; сторонництво
сторчáта (-рчú -рчúш -рчá)
стотисчáдзі : stutysięczny
сто́ятв (стою́ -іш, сті́й) : stać
страдáльний : bierny (гр.)
страйк (-у -п), аагл. (умóвлена за-
ставóва робóти)
стра́сний : pasyjny
Стра́сбург (-а) : Strassburg;
страсбúрський
страстáнна (-в) : pasyjna (б.)
стратéгія (-ії) : sztuka wojny
страхóволох (-а) : bojaźliwy
страхóвúд (-а) : straszýdło
стрелáвка (-в -й) : wazka (а.)
стремі́тв (-ялю́ -ш -п) : tkwić, ster-
czeń, dążyć
стремлі́є, амáганє (-я) : dążenie
(вг.)
стрéля (-вни -єні), стрéміль (-єні),
стрéмєло (-а) : strzemię
Стривігор : Strwiąż
стриж (-á) : rdzeń [такóж : стри-
жінь (-жні)] (б.)
стриж хребéтний або спивовáй :
rdzeń pasierzowy; прóвід хре-
бовий : kanał rdzeniowy (с.)
стри́йна (-в) : stryjenka
стри́катв (-аю) : strzykać
стрихувáтв (-ю); стриху́лець
(-ульця)
стричí -гтí (стрижý -эш -п) : strzydz
стріла́ (-й, стріля) : strzala
стрілка магнєтна : igła magne-
tyczna (ф.)
стрімголóв : na łeb na szyję
стрімголóвка (кúкла) : zawieszka
(roczwarka) (в.)
стрі́жа (-в) : strzecha
стрі́ча (-і) : spotkanie; стрі́тити
(стрічу -тш -тá) : spotkać
стрóгай : surowy, ścisły (вг.)
строити (строю́ -ош -ош, стрі́й)
стрóфа (-в) : strofa (стíчка)
струк (-á) : strąk (б.)
струна (-в) : struna; стру́нє шов-
кóві; стр. металєні; стр. квш-
кóві
струс (-а -в) : strus; стру́єє, стру́-
соєє, стру́єніє або стру́єчєє
перó : strusie pióro (в.)
стúгна (-в) : stągiew
студєвídя (-ї) : zimno, studnia
стúдєв (-пí), лат. : studium; сту-
даювáтв (-юю) : досліджую, при-
кладáю ся до наýки
стúпа (-в) : stępa (в стúпí опшáє ся
ячмíнь, прóсо) (г.)
ступакунáти (-кúю) : хо́дити сту-
пóю. (Кíнь іде ступóю : koń idzie
stępem) (г.)
ступáти (-áю) : stąpać; ступáга
(-плю -пш -пí) : stąpić; постú-
пуватв (-пую) : postępować
ступєвídця (-ї) : gama (мá.)
ступєвídця дуровá або мажóрна :
gama durowa albo maior (мá.)
ступєвídця мольонá або мпóрва :
gama molowa albo minor (мá.)
Стюарт : Stuart
стяг (-у -й) : sztandar
стягáєнвий -є (пр. рєчєнє) : ścią-
gnięty -я -є (пр. zdanie)
стягнúти (стягну́ -єш -пí) : ściągnąć
стя́жка (-а -й) : wstążka; szlak,
wstęga (р.)
стáтв (зітцý -эш -пí) : ściać
субєкт (-в -в) : subjekt (w handlu),
помічнáк
сублі́мáт (-у), хлóрак ртúтє : su-
blimat, chlorek rtęciowy (л.)

субóти (-и) : sobota
сува́ч (-а́) : suwak (w maszynach parowych) (ф.)
суво́рий : surowy
суд (-у) : sąd; Gericht, Urteil (пф.)
суда́к (-а́) : sandacz (з.)
судьба́ (-и́) : los
судни́я (-и) : sądzina
судни́я (-и) : naczynie; судни́я кровоно́сні : naczynia krwionośne; судни́я лімфати́чні або лімфові́, влі́тниці́ : naczynia limfatyczne, chłonicze (с.)
судня́ (-и́ -ві́ -и́в) : sędzia
судо́роги (-ів) : drgawki, konwulsje (л.)
Су́єс (мі́сто і ка́нал)
су́кно (-а́, су́кна -ко́и) : sukno
су́кня (-і́ -і́ -о́нь) : suknia
су́кне́с (-у -и) : uspiх (-а -и)
су́лтан (-а -а́нн) : sułtan; султа́нка
су́ма (-в) : suma
сума́рний (-ня) : вигяг; сумарі́чний : авязкйй, скорбóчвий
су́млїв (-я) або со́вість (-и) : sumienie
су́мнів (-у), су́мнівві́ : wątpliwość, wątpliwy
сумві́вати ся (-ва́ю ся)
суура́к (-у) : zmierzch (ф.)
Сува́ (г.)
суни́ця (-и) : poziomka (б.)
су́нїжка (-и) : nibynóżka albo вїхлїкки (-в) (з.)
суп (-а) : sęp (в.)
суплі́кація (-и́) : благáльне бого-слўже́не
супокі́й (-о́ю) : spokój
су́проти або су́против : wobec, przeciw
сууро́г (-у -и), підмі́на (-и) : surrogat
су́с (-а) [да́ти су́са; одні́м су́сом] : сусї́дство; сусї́дський

сусі́к (-а -и) : sąsiek
су́слик (-а) : susł (з.)
суспе́нса (-и) : suspensa (завіше́не в уря́дováвю)
суспї́льність (-ости), -пнї́ : społeczność, społeczny
суспї́льство (-а) : społeczeństwo
су́став (-а), та́кож су́става (-и) : staw; су́став ко́ліювнї́ : staw kolanowy (с.)
су́ть (-и) : istota
су́тапа (-и) : sułanna (рїса ду́ховно́ю)
су́тере́ли (-ів), фр. : мешкане пїв-пїчне
суфа́ёр (-а -и) : підповідáч (в теáтрї)
Су́ха (-о́ї) : Sucha
сухо́пўт (-я) : suchy ląd
сухо́ре́брця́ (-и) : ciosa czyli koza (гу́ба) (з.)
су́ша (-и), су́ходїл (-до́лу) : ląd
су́шеннї́ (-и́нн), су́шенї́ о́вочі : suszone owoce (г.)
су́шнї́ (-ї́), во́зниця, о́вниця, су-на́рня, су́шалня : suszarnia (г.)
су́фальшува́ти (-шўю) : sfałszować
Су́фїкс (-а) : Suffix
су́хе́да (-в) : scheda (ча́сть ма́йна, припа́даюча з по́дїлу на ко́жду дї-тїну)
су́хе́ма (-и) : грец., взорéць, спис : schemat; схематї́зм (-у) : спис уря́днїкїв, свяще́ннїкїв ітд.
су́хїд (-о́ду) : wschód (ф.) (г.); Схїд (-о́ду) : Wschód (зам. іменн влáсног.)
су́хїзма (-и), грец., рóзлїм (-о́му), іше́пно церкóвнїй : schizma; схїзма-тїцкїй
су́ховáти (-а́ю) : schować
су́ходнї (-ів) : schody
су́ходнїя (-и) : schadzka
су́хольствк (-а) (середно́вїчний хрїсти-а́нський фі́лософ; хо́лястїцкїй : шво-ліре́кнїй, му́дрюючїй)
су́хонї́я (су́хонлю́ -ннш -нї́)
су́хорóваннїй : schorzały

сцвѣрѣк (-а) : нѣжк до ватинання пер
 Сципіон (-ѳна) : Scypio; Сц. Африкѣанський
 сцїдѣтѣ (сцїдѣжѣ -дѣш -дѣ)
 сцїп (-у) крѳва : skrzep krwi (л.)
 сцїппелѣ (-я) : stwardnienie (ф.)
 сцїппелѣ посмертне : tezes postmiertny (с.), skostnienie postmiertne (л.)
 счѣраонїтѣ (-їю) : szemienicé
 счѣркиутѣ (-кву -еш -ї) : skreslic
 счѣсѣтѣ (счѣшу -шеш -шї)

счпнїтѣ (-їню -нїш -нї) : wszczacé;
 счпнїтѣ (-їю) : wszczupaé
 счорнїтѣ (-їю) : szernicé
 сѣ кладѣ сѣ по дїслѳаї і пїше сѣ окрѣмо : брат учїть сѣ ; сестра мѳлїть сѣ
 -сѣ (= сѣ) прилїчує сѣ до попереднього, дїслѳаа : моїлїлась ; сѣмїлїлись ; надїмалась
 сїсѣо (-а) : swiatlo mgliste (ф.)
 сїжель (-жнѣ -жнї) : szęń
 сїянк (-а) : ciernik (rodzaj ryby) (в.)

Т.

табѣля (-ї) : tabella (перѳгляднїй вїказ, спис)
 таблїчка (-п -н) : tabliczka (к.)
 табурѣт (-а), фр. : taboret (мїзко крїсло)
 Таури : Tauru (pasmo Alp)
 таатолѳгїя (-ї) : tozsami, totozli slova a recenju
 тѣже або тѣж : wszakze
 тѣй, та : i
 тѣїно, пѳтайно : tajemnie
 тѣїтѣ (тѣю -їш, тѣй) : taic
 тѣль (-ю) : tal (х.)
 тѣлан (-ї) : szczęście, los ; тѣлант (-ї) : talent ; тѣланѳанїїтїй, тѣлантїланїї : utalentowany
 Тѣлїя (-її), грец. : мїза комѣднї
 тѣльк (-ї) : lojek ; лупак тѣлькѳнїї : luprek talkowy ; патїчяя або стѣатїт : steatyf czyli slopiniec ; горшкѳаннѣ (-н) : kamień zduński (м.)
 тѣкїї же то : takizto
 тѣкѳж : takze
 тѣкса (-н) : цїна, ѳцїнок (-нку)
 тѣк сѣмо : tak samo
 тѣкт (-у -н) : takt (м.)
 Тѣмїаа (-н) : Tamiza (г.)

тамѳшпнї (-її) : tameszny
 тамтѳї -тѣ -тѳ -тї : tamten itd.
 тамтудї (-удѣ) : tamtedy
 тандѣта (-н) : tandeta
 тѣвѣць (-вїю -вїї) : taniac
 тѣвѣчнїк (-а -н) : tancerz ; тѣвѣчнїця (-ї) : tancerka
 тантѣска (-н) : належна часть и дѳходах
 тарѣс (-сї) : taras ; тарѣсѣантї (-їю)
 Тарѣсѳаа мѳгїла : mogila Szewczenki
 тарган (-гѣ -н) : karaczan (в.)
 Тарѣнт (-у) : Tarent
 тарїль (-ѣлю -ѣлї) : talerz
 Таркѣвїїї (-їя) : Tarkwiniusz
 Тѣрло (-а) : Tarlo
 Тѣрнѳѳжѣт (-у) (г.)
 Тѣрс (-у) : Tarsus
 Тѣтрї (-тер) : Tatry
 Тѣхо : Tajo
 Тѣцїт (-а) : Tacyt
 таар (-п) : stworzenie, twarz
 таѣрдженс (-я) : twierdzenie
 таѣрднїї : twarđy ; тѣрднїї, нѣйтѣрднїї

твердота (-і) : twardość (м. ф.)
твердіак (-а) : twardziel (б.)
тверезній : trzeźwy
твій, твої, твоє, твої
твір (-ору -орв) : utwór, dzieło
твіорець (-рца) : twórca
театер (-тру -тря) : teatr
Теби (Теб) : Teby; Тебинець
(-иця); тебинецький
Тезой (-ей) : Tezusz
Текелій (-ія) : Tekely
текст (-у -и) : tekst (власні слова
автора)
телеграма (-и) : telegram
телеграф (-у); телеграфіст (-а);
телеграфічний
Телемах (-а)
телефон (-у) : telefon (ф.)
телескоп (-у) : teleskop (ф.)
тельом : obces
тёлур (-а) : tellur (х.)
телюриум : telurjum (ф.)
толі (-яти -яга) : cielę
тема (-и -и), грец. : temat (предложе-
не реченя, предмет, задача)
Темістокль (-ля) : Temistokles
тёмия оптична : ciemnia optyczna
(ф.)
темперамент (-у -и) : temperament
(власність тіла, вдача, успосіблене,
природа)
теперувати (-ую) : temperować
(злагоджувати, підтримувати)
тёмло (в музичці)
тепеса (-іес) : trzewia. wnetrzno-
ści (л.)
теологія (-ія), грец. : bogosłowa
(-я)
теорія (-ія), грец. : teoria (науко-
вий погляд, наука, припущ., твердження)
теперішній (-ій) : teraźniejszy
теплó (-а) : ciepło (ф.)
теракóта (-а), іт. : terrakota (пале-
на глина)

тераса (-и) : земельний паіси, схó-
ди з дернини
терэблти (-блю -блш -бш) : obierac
z łupy, trzebić
Теребóвля (-і) : Trembowla
терэзка : szalka (u wagi) (ф.)
тэрэм (-у -эмш) : pałac
тэрэп (-у) : teren (землі, якість землі,
поле)
територія (-ія) : terytorjum
(область, країна, окіл)
тэрлвця (-і) : międlica, tarlica
(тералия стоїть на ніжках, соха,
п котрій залобані рёбра (стёгна) твó-
рять жолоб; в жолобі бігас вістрє
з ручицею, осаджеве на чошкы) (г.)
тэрми (-у -и), речёнець (-иця) :
termin
терміт (-ія), паадерó : paździerze
(г.)
термомётр (-тра -трв) : termometr
(тепломір)
Териóллі (-ів) : Termopile
терп (-я) : cierpi, танóж тер (-а)
(б.)
Териóпіль (-оля), Тариóпіль :
Tarnopol
терпóструч (-а) або акáцня лрав-
дыва : akaeya prawdziwa (б.)
тероризм (-изму -изми) : terroryzm
(жорстока влада, достугуюча ся по-
страхом)
терялывий : cierpliwy
терпентива (-и)
териіти (териліо -ліш -и) : cierpieć
Терсит (-а) : Tersytes
тёрти (тру, треш, трн, тер) : trzeć
терция (-а -и) : tercyan
тесати (тешу -шеш -ш) : ciosać
тёсла (-і -і -ів) : cieśla
тесовець (-виця) вбо камінь тесо-
вий : kamień ciosowy (м.)
Тессалія (-ія); тессалійский
Тетидá (-и) : Tetys
тэхніка (-и); тэхнічний
течі -кці (течý -чэш -чи) : cieć

тѣща (-і) : teściowa
 Тибер (-бру) : Tyber
 Тибѣрній (-ня) : Tyberyusz
 Тибет (-у)
 Тибуль (-ля) : Tybullus
 тигр (-а) : tygrys (в.)
 Тигр (ріка)
 тижень (тижня, тижні) : tydzień
 тикає ся (чоіо) : tyczy się (czego)
 тми радше, тми лучше, тми сьмі-
 лійше — що : tem bardziej,
 tcm lepiej, tcm śmielej — że
 тмчасом, шжтїм : tymczasem
 тник (-у) : tynek; тмнувати (-кую)
 тнктура (-и) : tyktura (вїтлг
 з зїль, вар)
 тпранїя (-її), грец. : пасїльне папона-
 ннє; тпран (-а -и) : жорстокїй
 самовладець (душман, жпвоїд)
 Тиртай (-ая) : Tyrteusz
 тис (-а) : cis (б.)
 тиск (-у) : ciśnienie (ф.)
 Тиссаферн (-а) : Tyssafernes
 тїсяч (-и -и -їй) : одна тїсяч; три
 тїсячи; пять тїсячий; двїкрат
 сто тїсячий; також : тїсяча (-і);
 одна тїсяча; двї тїсячі; пять
 тїсяч ітд. : tysiąc itd.
 тїсячний [тїсячий деиятьсїтний
 четїертїй; або корїтше : тїсяч
 деиятьсїтний четїертїй] : ty-
 siączny itd.
 титул (-у -и), нїднїсь (-иси), нї-
 гоновок (-ика -икв), (означевс;
 праввї првчїна) : tytuł itd.
 тиф (-у), глухїня : tyfus, dur (л.)
 Тїфлїс (-а)
 тїхо : piano (мз.)
 Тїциян (-а) : Tytuhan
 тишина (-ї) : cisza (ф.)
 тїяра (-и) : tyra (покрпте головї у
 Персїв, погрїйна корона пап)
 тїк (тїку) : boisko, klepisko, tok
 (г.)

тїлько : tylko
 тїльколїтнїй : tyloletni
 тїлькома грїшнїй : tyłu pieniądze
 Тїчїно (-а) (ріка)
 тїлеснїй : cielszny
 тїло (-а) : ciało, bryła; тїло гран-
 чїсте : bryła graniasta; тїло
 крїгळे : bryła okrągła; тїло о-
 боротїве : bryła obrotowa; тї-
 ло прївїльнє : bryła umiarkowa
 (гм.)
 тїльдє вєленї (тїльдїя вєленї) :
 cialko zielcni (б.)
 тїмятко, тїмячко, тїмя (-я) : ciemię
 (л.)
 тїмятко (-а) або дїхалка (-и) : cie-
 miączko (с.)
 тїнь (-и) : cień; тїнь глухїя : jądro
 cienia (ф.)
 тїснїй : ciasny
 тїсто (-а -ї) : ciasto
 тїтка (-и -ї) : ciotka
 тїч (тїчи), теч : ciecz (ф.)
 Тїшин : Cieszyn
 ткань (-и) : tkanka (в. б. с.)
 ткань хрїстна : tkanka chrząstko-
 wa; ткань кїстна : tk. kostna;
 тк. мявовїя : tkanka mięsna; ткань
 нєрвна : tkanka nerwowa (с.)
 ткань наболїнна : tkanka nabłon-
 kowa; наболїнь : nabłonek;
 ткань желєвїна : tkanka gruczo-
 lowa (с.)
 ткати (тчу -еш -ї або : ткаю -їеш
 -її) : tkac
 ткацтво (-а) : tkactwo; ткацнїй
 тлїк (-а) : psotnik (в.)
 тлїти (тлїю) : tleć
 тлїмїти (-їлю -їмї -ї) : tłumić
 тлїшїн (-їкї) : kluczek (-їкї -їкї)
 то по нїсловах пїше ся окрємо :
 нїн то, тн то, нїже то, де то,
 як то, кїлько то, їле : бїдьто,
 нїбїто

тоалѣга (-н) (сгиз і прибори до збіра- ня; бляг, стрій; місце до збіраня)	торжествѣнно : majestatycznie; maesoso (м.)
тоаѣст (-у -н), вѣздоров (-а)	торжествѣ (-а), церк. : groczyśćość;
тобілка (-н -н) : torebka (б.)	торжествѣчний : uroczyty
Тонарствѣ ім. Шенчѣвика	торік : tamtego roku; торічний :
товстий : tłusty	tamtęgoroczny
товстяк (-а) : pingwin (з.)	торкотати (-кочу -бчеш -бч) : ter- kotać
товчій -ктій (товчу -чѣш -чій) : tłuc	торѣчка (-н) : strzępka czyli nitka grzybni (б.)
товщ (-н) : tłuszcz; біла товщ :	Торричѣллі (-лього) : Torricelli
biały tłuszcz (з. б. х.)	Тоскіана (-н)
тогід (-дѣ) : przeszlego roku	тогѣжний, тожсамій : tożsamości- wy (identyczny); тогѣжність
тоді : wtedy	(-ости), тожсамість (-ости) : i- dentyczność (з.)
тої, та, то, ті : ten itd.	торф (-у) : torf; також : болотіна
тої же : tenże; таж, тож, тогѣж :	(-н) і тирса (-н) (м.)
taż, toż, tegoż itd.	тобхкати (-аю) : pukać (o sercu); świerkotać
тої же сам : tenże sam	точіл (-а -н) ; rozłocz (б.)
тої сам, та самá, то самѣ; того свѣго, тої самѣ	тѣчка (-н -н) : kropka (гр.); punkt (тж. р.)
тої то : tento	тѣчка вилету : punkt wylotu (ф.)
ток (-у), струя (-ї) : prąd (ф.)	тѣчка виходу : punkt wyjścia (р.)
токáр (-аря -арі) : tokarz	тѣчка аавішена : punkt zawiesz- nia; тѣчка вáчену : punkt za- czepienia (ф.)
толкувати (-кю) : tłumaczyć	точкѣ (точѣк) : kropki (гр.)
толѣчник (-а) : tłok (ф.)	трава (-я, травн) : trawa (б.)
толѣбак (-у) : металѣва мішаніна	Травна : Trupa (ріка)
толѣгн (толлю -вш -н) : pużyc	травокѣвик (-а) або нѣлик (-а) : rasikonik (з.)
тон (-у) : ton; т. горішній(-їй) : ton górnny; т. вгідвий : ton zgodny; т. оснѣвний : ton zasadniczy (ф.); тон головний : t. główny (w or- ganach); тон пожічвий (в ор- ганвх (мв.))	трагѣдія (-ні -нї) : tragedia
тонкий : cienki; тѣшній	традіція (-ні) (устний перѣказ, зви- чай, оділічена наука)
тонкокрѣпий : o cienkim wierzchu	тракт (-у -н) (шлях, гостінець)
топáз (-а) : topaz (м.)	трактáт (-у -н) : traktat [пересправа, дѣговір (-ору)]
топливо (-а), пáливо (-а), огрѣва (-н) : opał	трѣпчій (-аю -аї), англ. : кінна або електрична дорѣжна влїзниця
топвїти (-нїю) : topnieć	трансáкция (-ні) : пересправа
топѣля (-ї) : topola; т. островѣр- ха : t. włoska (б.)	транспáрент (-у -н) : просвітчá- стий образ
топтáти (-бичу -еш -чї) : deptać	
торбѣн (-а -н) : torbacz (z gromady ssawców) (з.)	
торг (-у -н) : targ	

трансильванський (-лі Альпи)
трапез (-а): trapez; трапезоїд (-а):
trapezoid (гм.)

тра́са (-и): trasa (гм.)
тра́тити (тра́чу -а́тиш -а́ть): tracié
трахі́т (-у) або шороха́н (-у): tra-
chit (ж.)

треба́: trzeba
трева́лий: wytrwały; ві́трева́лий;
трива́лий: trwały (мф.)

тревожа́вий: trwożliwy
треля́ (-ї): trzel; трелява́ти (-юю)
трива́тити (-ячу́ -я́тиш -и)
тре́нзель (-али), тре́нзелька, тре́н-
зля́ (-ї): trenzla

трепета́ (-п) або осі́йка (-п): osika,
osina (б.)

тресува́ти (-сую): tresować (dies-
sieren), ни́чувати, ви́правляти

три, трох, тром, троха́, в трох

Три́ст (-у): Trzest

Три́дцят (-а); тридце́тський

тризвук (-а): trójdzwięk (ж, ф.)

тризуб (-а -и): trójzab

триклясо́вий: trzyklasowy

трикра́тний: trzykrotny

трику́тник (-и): trójkąt; трику́тник
остроку́тний: trójkąt ostrokątny;
трику́тник прямоку́тний: trójkąt
prostokątny; трику́тник косоку́тний:
trójkąt skośnokątny;
трику́тник рівнора́меваний: trój-
kąąt równoramienny; трику́тник
тупоку́тний: trójkąt rozwarto-
kątny (гм.)

трилі́тній: trzechletni

трима́ти (-маю), держа́ти (-жу́ -иш
-и): trzymać

трина́дцятитися́чний: trzynastoty-
siączny

трио́лет (-а -и): tryolet

трио́врово́вий: trzyprętowy

трисо́тний: trzechsetny

триста́ мужі́в; триста́ або тро́хсо́т
мужі́в; триста́ мужа́в; триста́
мужа́ви; и́ триста́ мужа́в

Три́тон (-а): Tryton

трию́вир (-а -и): tryumwir

три́йка (-и -и): trójka

трипа́ти (-аю): trzernie

трипо́тати (-почу́ -почувш -пochь)

три́ск (-у): trzask (ф.)

три́ска (-и -и): trzaska

три́скіт (-оту): trzaskit

три́спути (-іспу -еш -и): trzaspacie

три́щати (-іщю́ -іщіш -іщю́)

трищю́к (-а́): strzyżuk albo wołowe
oczko (тако́ж: во́лове о́чко) (з.)

Троа́да (-и): Troas

тро́иць (-и): przydacznia (з.)

тро́їстий: troisty

троп (-у), образо́вий зворот: tro-
pus

тро́сть са́харна (тро́сти са́харної):
trzcina cukrowa (б.)

тро́щина (-и): trzcina; або очве́т
(-у)

тротуа́р (-у -и): хі́дник (-а́ -и́)

трофе́й (-ею́ -е́ї): trofeum (па́-
мятник побі́ди)

тро́ха, тро́хи: trochej

трохе́й (-а́я -е́ї): trochej (стопа́ вір-
шова́); трохе́ичний

тро́шка, тро́шки: troszke

Тро́я (-ої); Тро́янець (-иця); тро́-
я́вський

труба́ (-и́, тру́би): trąba

труба́ обо́душна: trąba powietrzna
(ф.)

тру́діний: skrzętny

тру́ва, тру́шна, до́мовина: trumna

тру́нок (-ику́ -ики)

Тру́скане́ць (-ици): Truskawiec

труськом : gusią, im Trab (кінь ідо труськом) (г.)	турній (-ію -її) : turniej (рицарські босві ігрища)
трусливий : tchórzliwy ; трусли- вість (-оств) : tchórzostwo	тўча (-і) : burza, ulewny deszcz
трўфля (-ї) : trufla (б.)	тхір (-оря -орі) : tchórz (а.)
трухцем : truchtem	Тшебія (-ї)
трястї (трясў ·еш -сї) : trząśc	тюлень (-я) : fokа, pies morski
ту, тут : tutaj ; тутóшній (-їй) або тутешній (-їй) : tutajczy	тютюп (-ў -п) : tytoń
туга (-ї) : tęsknota	тяг (-ў -в) : ciąg (ф.)
тугий : tęgi (steif) ; тужіишній : tęższy	тягар (-ў -і) : ciężar
тужити (тўжу -ши -ї) : tęsknić	тяглий : ciągły (а.)
Тукїїд (-а) : Tucydides	тягнути (тягну, тїгнуеш -ни)
тулити (тўлю -лиш -лі) : tulic	тяготїне (-я) : ciężenie (ф.)
Тўлїї (-їя) : Tulliusz	тяжень (тяжїя) або барїт (-а) : ba- ryt (м.)
тундра : tundra	тяжїсть (-еств) : ciężkość (ф.)
тупїт (-оту) : tętent	тяжїтї (-їю) : ciężoć
Туреччина (-н) : Turcja ; турец- чїна (-ї) : turecczyzna	тяжкий, тяжшїй : ciężki, cięższy
	тяти (тїу, тїеш, тїї) : ciąc
	тятїва (-ї) : ciężiwa (гм.)

У.

у кладє ся часом замїсть прї- меника в, особливо перєд ви- словами, що зачинають ся дво- ма або більше спїваўками, пр. : у Львовї замїць : в Львовї. Проси гостїй у свїтлицю (замїць : в свїтлицю). Протївно в кла- демó часом замїць прїменика у, особливо по висловах, що кїнчать ся самозвўком, що- бї усїнути роззїв, пр. : Не ставало силї в козакїв (замїць : у козакїв). В мене думка (за- мїць : у мене)	увага (-н) : uwaga (Aufmerksam- keit)
убїїник (-а -н) : zabójca ; убїїство : (-а) : zabójstwo	уважати відповідним, гідним (а не : за відповідне, за гідне)
улагородїяти : uszlachetniać, у- лагороднювати (-нюю)	увєсти (-ведў ·еш -ї) : uwieść
убожество (-а) : ubóstwo	у Відни, у Львовї : w Wiedniu, we Lwowie
убожїти (-їю) : ubożeć	угївне свїтла : uginanie światła (ф.)
	углевїй (углявїй) : węglowy (х.)
	угледвї (-у) : węglowodan (х.)
	угледєнь (-дїя) : węglowodór (х.)
	угловєць (-вцї) : płachtarz (pająk domowy) (в.)
	угляв (-у) : węglan (х.)
	ўгнїтнїй : podatny, plastyczny ; ўгнїтнїсть (-оств) : podatność, plastyczność (ф.) ; ўгнїтнїй або гнєтнїй : ugniatalny (м.)

- угол** (угла) (прик. угольний): na-
gość (тв.)
- угол** — кіп (-ову): naroże (ф.)
- уголь** (угля, углі): węgiel; уголь
каміний або чорний: węgiel ka-
mienny czyli czarnowęgiel; ў-
голь бурій: węg. brunatny czyli
rudowęgiel; идровець (-ця):
w. br. drzewny; уголь пласт-
ковий: węg. blaszkowy; моро-
квянець (-ця): w. moszadowy;
умбра кольоньски: umbra ko-
łońska (м.) (т.)
- угольщик** (-а): węglowiec (т.)
- угор** (-я -і): węgorz (я.)
- Угорщина** (-и): Węgry; Угор
(гра): Węgiel
- удар** (-у): uderzenie (ф.); удар
мозковий, пораз: udar mózgo-
wy (л.)
- узда** (-і, ўзди): uzda
- узлич** (-а): przątek (б.)
- узол** (ўзла): węzeł (б.) (ф. р.); ў-
вол виступаючий: węzeł zeste-
pujący; ўзол підступаючий: wę-
zeł wstępujący (ф.)
- узористий**: ozdobny (р.)
- узріти** (узрю -зриш -зри): ujrzeć
- узурпатор** (-а -ори) [протиаконний
посідач трону; самозванець (-ниця)]
- уїздальня** (-ї) або їздарня (-ї): u-
jeżdźalnia
- уїздаті** (-аю): ujeżdżać
- укір** (-ору): zarzut; також: докір
(-ору), догана
- укісний**, кісний: ukośny (к.)
- уклад кістний чоловіка**: układ
kostny człowieka (с.)
- уклад мязовий чоловіка**: układ
mięśniowy człowieka, układ mię-
śniowy czł. (с.)
- уклад первий**: układ perwowy;
уклад мозкострижівий: ukl. mó-
zgodzeniowy; **уклад уловий**,
иери свичульвий, свичульвик:
układ zwojowy, ukl. wspólczul-
ny czyli synipatyczny (о.)
- укліивий**: uprzejmy
- укоротити** (-рочу -отіш -ороті)
- Україва** (-и); **український**
украшати (-аю): zdobić (р.)
- улаи** (-а -аи): ulan
- улекшити** (-екшү -кшиш -кши): ulżyć
- улий** (-я), **улий**: ul (г.)
- улистиев** (-я): ulistnienie; улист-
иене оскрутове: ulistnienie skre-
tolegie; у. очертове: u. okól-
kowe (б.)
- улиця Городецка**
- Улікс** (-а): Ulixes
- улягати** -чи (уляжу -еш -и): iść; у-
лягати (-аю): ulegać
- ум** (-а): rozum; umysł
- умалимок** (-ійка): odjemna (а.)
- Умань** (-я): Humani
- умирати** (-аю): umierać
- умич** (-а): grzybień biały, lilia wo-
dna (б.)
- умілість** (-ости), **умілий**: umiejęt-
ność, umiejętny
- уміло**: umiejętnie
- умірене підсоне**: strefa umiarko-
wana
- умірено** (мз.): umiarkowanie; mo-
derato
- уміти** (-ію -іеш): umieć
- умовий**: umysłowy
- умобний** -а -е (пр. речене): wagun-
kowy -а -е (пр. zdanie); також
услівний
- уморити** (-орю -оріш -орі)
- універсал** (-у -и) (княжий окружний,
аг гетьманський лист звернений до
всех)
- універсальний**: загальний, все-
світний

університет (-у -и)
уніт (-а -и) або уніят (-а) : unita ;
унітський
унія (-ії)
унія (-ії) : unya (аптекарска ва-
га містича в собі 25·32 грамів)
упертий або впертий : uparty ; у-
пертість (-ости)
упертися сл (упру́ ся -преш ся -прі-
ся) : uprzec się
уперше : po pierwsze raz
упирати ся (-аю ся) : upierać się
упіжвуть (-пінвуть -еш -и) : upomnieć
уподібненя (-я) : assymilacja (гр.)
управа : zarząd, kierownictwo ; у-
правник, управниця ; управа,
правління, правительство : rząd ;
також : у. педагогічна (пг.)
управлявненя : uregulowanie (ф.)
управитель (-еля) або управник (-а)
упряж (-и) : uprzęż
упрягий : uparty
упрямість (-ости) : uprog
упрятати (-прячу -ячеш -яч)
ура! : hura!
ураган (-а -и) : uroagan
урап (-а) : urapi (х.)
уризати (урижу -жеш -риж) ; також :
вризати
урид (-у -и) : urząd
уриджувати (-джую), уладжувати :
urządzać ; також : устроювати
(-оюю)
усихати (-аю) ; також : всихати
(-аю)
Усікновіппе (-и) (церк.)
усільниця (-ї) : gąsienica (а.)
услів (-я), услівний : warunek, wa-
runkowy
усипрати (-сипрю -рпш -рп)
успіх (-у -п) : skutek

устав (-а -и) : statut ; ustawienie,
ulożenie (ф.)
устеречі -гті (-режу -жеш -жш) ;
також : пстеречі
ўсте (-я) : uście (ріки)
Уствялович (-а)
ўстриця (-ї) : ostrzyga (в.)
ўстриї (-ою) : ustrój, układ, orga-
nizm
устроїти (-строю -оїш -стріа)
-уть (-ють) в вакиченя в 3. ос. ч.
и. дієслів вакиченнх в 2. ос.
ч. од. на : -еш (-еш), пр. ве-
суть, вевуть, пішуть, діла-
ють, літають, бо в 2. ос. ч.
од. : весеш, везеш, пішеш, ді-
лаеш, літаеш ітд.
ўтвор просторний : utwór prze-
strzenny (т.)
утечі -кті (утечу -чеш -чи) ; твкож :
втечі
Утыка (-и) : Utyka
утопяти (-топлю -пшш -пш) : znużyć ;
утолєний : zziąjany ; також :
втопяти
утопія (-ії) (місце, яке не ствуче ;
уросне, небліжця)
ўтрепя (-ї) : jutrznia
утяжливий : uciążliwy
ўхо (ўха, ч. ив. ўха) : ucho ; ўхо
вншнє, середнє і ввўтреннє :
ucho zewnętrzne, średnie i we-
wnętrzne (гл. : сварід слўху)
(с.)
учасник (-а -я) : uczestnik
ўченк (-а) : uczeń
ўчениця (-ї -ї) : uczennica
учитель (-я) ; учителька
ущерб (-у) : uszczerbek
уяви (-и) : wyobraźnia
уйвий (пр. їзєвник) : oderwany,
abstrakcyjny (пр. rzeczownik)
(гр.)

Ф.

фабрикат (-у -и) (фабричний виріб)
Фабрицій (-ія) : Fabrycysz
фа́вна : fauna (і.)
фа́ва (-и) : fava (ф.)
факт (-у -и) : подіи (-ії)
фальшішнік (-а́ -ї), фальшөр (-в),
фальсифікатор (-а) : falszerz
фамілія (-ї), родина (-и), сім'я (-і)
фа́рба (и) : farba (р.)
фарба́р (-рі -рі) : farbiarz
фврсе́й (-я -ей) : faryzeusz
фармакогно́зія (-ї) (товарознавство
аптека́рско) (л.)
фармаколо́гія (-ї) (наука о діланю
ліків) (л.)
фармакопе́а (-ей) (урядовий списк ліків
апте́чних) (л.)
фармаце́вт (-а -и) : farmaceuta (л.)
фа́рса (-и) фр. (комедия з пліткіми
картами)
фаса́да (-и) фр. (фронтová часть бу-
дінку, чоло)
фа́сни (-пї) (податкова внява, в ко-
трий контрибуєвт озвачує введєність
свого доходу)
фасо́и (-у -и) (крий, стрій, форма оде-
жи або меблів)
фасці́кул (-а) : ввіток (-тка), жму́-
ток (-тка) пацєрів, зóшит
фвт (-а) : гар, boleń; хнат (а.)
фатморга́на (-и) : оптична влуда,
на́рево
фа́йс (-у -и) фр. (рід білої гліни, пів-
порцеляна)
Фоб (-в) або Фойб (-а) : Feb (шт.)
феудалі́зм (-їзму) : леництво
Федо́н (-в) або Файдо́н (-а) : Fedon
Федр (-а) : Fedrus
фейлето́н (-у -и) фр. (відтвок в ча-
списках на повість)
Фе́лікс (-а) : Щасний

Фенікі́я (-ія) : Fenicya
Фенікі́яни (-яніна -яни -яи) : Fe-
nicyanin
федо́мен (-у -и) : явище; річ небу-
вала, падввичайна
фе́рмі (-їй) (час свободний від праці)
ферме́нт (-у -и) : ferment (розквас)
фесто́н (-у -и) : feston (лізка звисаю-
чих вінців з цвітів і зелени)
флі́нник (-а) : kokornak (б.)
фі́ля (-ї) : fala; фі́ля плоска : fala
plaska; фі́ля світі́льна : fala
swietlna; ф. стояча : f. miej-
scowa; ф. по́ступна : f. postę-
powa (ф.)
фі́гель (-гя -глі) : псо́та, шу́тка,
збіткп
фігу́ра (-и) : вид. ви́гляд; уклáд
слів (гр.); фігу́ра в рисунках
Фі́лій (-ія) або Фей́лій (-я) : Fi-
duasz
фізюго́мія (-ї) : ви́раз лиця, че́рти
лиця
фізюло́гія (-ї) : наука про чин-
ности житя́ (л.)
фі́кція (-ї) : ві́гадка, ві́думка, ві́-
говір, уява
філі́піка (-и -и -ік) : filipika (остра,
сильна мова полемична проти кого)
Філі́ппи (острови)
Філі́ппи (невід.) : Filippi; бйгва
на Філіппійских полях
філі́стер (-стра -стри) (чоловік бай-
дужний до справ громадских; вдово-
лений самолюб; чоловік без ви́сших
стремлів)
фі́лія (-ї) : дочка́ (відділ або товари-
ство мєвше, залежне від головного);
філія́львий : дочерний
Фі́люктет (-а) : Filoktetes
фі́люло́гія (-ї) (загáл наук, обин-
маючпх язпкознавство, літерату́ру
і історію)

філософія (-ії) залюбованис до звані, до мудрости; наука, що досліджує за-своки буття, пізнання і ділання)

фільтер (-тру -три) (веретва матерії, служачої до перевуєскання течі, а до задержуванн тіла ста-лого; ціділо)

фінанси (-ів) державний скарб, скар-бовість; адміністрація доходами дер-жавними)

фінеція (-ші) (пійний, товквіт доген, хітрість, умові бистротя)

Фінліндия

фіолетний : fioletowy

фіртка (-п -ні) : firtka

фісгармонія (-ії); **фісгармоніка**

фіскус (-у -в) також: **фіск (-у)** : fiskus (державний скарб)

фіялка (-в) : fijołek; пахуча фіялка : pachnący fijołek (б.)

фіялчак (-а) або **аметист (-а)** : ametyst

Флорія (-а) : Floryan

флотія (-і) (малі фльота, зложена з кількох кораблів)

флюксія (-ві)

флюор (-у) : fluor (х.); **флюорово-день** : fluorowodór (х.)

флюорік : fluorek (х.)

Флик (-а) : Flakkus

Фокіон (-и) : Focyon

фоліял (-у -и) (кніга або жмут паверів листового (аркушового) віду)

фонд (-у -и) (грошовий засіб)

фонтан (-и), **трїскивець (-вци)**, **водограї (-аю)**, **водомет (-у)**

форміцян (-і), **утворни**, **утвір** : forma-суа; ф. напліни (илувіяль-на) : f. napływowi; ф. крейдя-на : f. kredowi; ф. юрійски : f. jurasowa; ф. углева : f. wę-glowa; ф. силурска : f. sylur-

ska; ф. первісна : f. pierwotna (ш.)

формуляр (-и -і) (приписаний спосіб якогось письма; взорєць, схема)

фортеп'я (-у -п)

форуш (nieodm.) (місце зборів льоду у Римляп; місце судової розправи)

фосфор (-у) : fosfor; **фосфоровий**, **фосфорний** : fosforowy (х.)

фосфоран : fosforan (х.)

фотосфери : fotosfera (ф.)

Foucault

фраза (-в) : frazes (вїреченс, язиковїт зворот, пустїтї вїказ без змісту)

Фрапкфурт (-у); **фрапкфуртский**

Фрїндян (-ві)

Фривцішканип (-їна -їнап -ап)

Францішок (-шка)

Француска (-в) : Francuzka

француский : francuski

францущина (-ї) : francuszczyzna

Фредро (-а)

фрєнвель (-али -алі) (торока, торочна)

Фрїдрех

фрїз (-а) [прирасовий поєс, що тїгне ся поземо під головним окрасм (гзїмсом) будїнку]

фрвєнєр (-а -в) (той, що стрижє і чєше волосє; голяр -ї)

фронт (-у -и) : чолó, **перєдни (-в)** часть, **перєд** (пр. вїски, бу-дїнку)

фундамент (-у -и) : підвалїна, основа, підрубн, підмурн

функцїонар (-ря -рі) (урадник, вико-лявєць)

Фурія (-ві) (богїня пімсти, яга, баба-яга)

фякер (-кри -кри) (нізник, дорожкар -ї)

фяско (-и), **їт.** : невідча.

Ж.

хазяїн (-а -и) : gospodarz
 Хилдѣн (-і); хилдѣйскій
 хальканти́т (-а) або вітрово́ль міді :
 chalkantyt czyli witruo! miedzi
 [у люду: сѣний(-її) кмінь] (м.)
 халуга (-и) : morszczyn (б.)
 хан (-а -и) : chan
 хаос (-у) (замішане, безлад)
 характер (-у -я) (черта, знамя, гугул,
 вдача, сталій напрям во́лі, сталій
 спосіб посту́пуваня ітд.)
 Хири́бда́ (-и)
 хárкати (-ню) : charkać
 хврч (-ý -і) : wikt
 харча́ти (-чу́ -чійш) : charczyć
 хищі́ (-иш) : chaszczę, zarośla
 хивлі́ти (-лю́ -ліш -лі) : chwalić
 хватати́ (-аю) : chwycić
 хвяти́ти (-ачу́ -аіш -ті) : chwycić
 хвильо́ванє : falowanie
 хвила́ (-і) : 1) chwila, 2) fala
 хвіст (-оста́ -ості́) : ogon
 хворо́ст (-ý) : chróst
 хвоста́ч (-а́) : płaz ogoniasty (з.)
 хвош (-а́) : skrzyp (інакше: сосонка
 -и або скраве́в -ю) (б.)
 хѣмія́ (-її) (нау́ка о пер́вях тіл і о їх
 споду́ках)
 Хероне́я (-еї) : Cheronea
 хвба́ : chyba, wująwszy że
 хибн (-и) : chyba, błąd; хибній :
 chybny (fehlschlagend)
 хижак (-а́ -я́) : drapieżca (з.)
 хиті́ти (-аю) : chwiać
 хищній : chyży
 хід (-о́ду) : tok (вр. myśli)
 хідля́ (-і) : szczudło (гн.)
 хіме́ра; хімеруна́ти (-ýю) : кнргуві́е
 Хиос (невідм.) : Chios
 хіру́ргія́ (-її) (нау́ка лі́чення недуг запо́-
 в' мочно операці́я)
 хлєвта́ти (хлєвчу́ -вчєш -вчї)

хлізєнь (-зєш) : ślinik (з.)
 хліня́к (-а́) : chelbia (з.)
 хлі́б (-и -ї) : chleb
 хлі́б-сі́ль : chleb i sól (симво́л
 гостїнності)
 хлі́бовєць (-ица́) : drzewo chlebne
 (б.)
 хлі́боро́б (-а) : rolnik
 хлі́в (-а́ -ї) : chlew
 хлі́вєць (-ица́ -иці) : chłopicz
 хльор : chlor; хльораній : chlora-
 wy; хльораній : chlorowy; хльо-
 рово́дєнь (-дєн) : chlorowodór;
 хльорофо́рм : chloroform; хльо-
 рїль : chlorał (х.)
 хльора́к : chlerek (х.)
 хльора́н : chloran (х.)
 хльорні́к : chlorowiec (х.)
 хлоста́ти (хлощу́ -щєш -щї)
 хлюсі́я (-ї) : strzykwa (з.)
 хма́ра (-а) : chmura
 хміль (хмєлю) : chmiel (б.)
 хобот (-а) : trąba u słonia (в.)
 хобота́к (-а́ -и) : trąbowiec (zwierzę
 z gromady ssawców (в.)
 хобзати́ ся (-заю́ ся) : ślizgać się
 хованій : ślizki
 ховатя́к (-а́) : kielż (з.)
 ховста́ти (-аю) : kielżnac
 холє́ра (-и)
 хо́лод (-у) : chłód
 хо́мнік (-а́ -ї) : chomik (з.)
 хо́лут (-та́ -ті) : chomał (г.)
 хоп (-у) : chwyt (гн.)
 хопта́ (-и) : chwyst (г.)
 хор (-у -я) : chór
 Хорват (-а) : Kroat
 Хорва́цки (-ї)
 хоро́стїль (-лє) : chrósciel
 хоро́шїя́ : piękny
 хорт (-и -ї) : chart

Хоружиче́я (-я) : Chorążczyzna
 хоть би, хотя́й би, хочь би : choćby
 Хо́тин (га) : Chocim
 хоті́не : chcenie, Wollen
 хоті́ти (хóчу ·чеш ·чуть) : chcieć
 хотя́й : chosciaż
 хо́хотати ся (хо́хочу ся ·чеш ся) :
 chichotać się
 храм (-у -я) : świątynia, chrám
 хра́нило (-а), со́хрон (-у) : ochra-
 niasz (р.)
 хра́тити (-аю) : chrępać
 хре́б (-а -я) : kręć, kręgu, kręgi;
 7 хре́бів шийних : 7 kręgowów szyj-
 nych; 12 хре́бів плечевих : 12
 kręgowów plesowych; 5 хре́бів
 лідвничих : 5 kręgowów lędźwi-
 wnych; 5 хре́бів кривних : 5
 kręgowów krzyżowych; 4 хре́би
 гузивкові : 4 kręgi ogonowe
 (гл. : череп хреба) (с.)
 хре́бет (-бта) : grzbiet, grzbietu (а.)
 хре́би істи : kręgi prawdziwe (в
 іх 24); хре́би сповиді, реко́мі
 або фальшиві : kręgi pozorne
 (тј. kręgi krzyżowe i ogonowe)
 (с.)
 хре́бовець (-вця, -вці) : kręgowiec,
 zwierzę kręgowe (а.)
 хре́ст (-а -я) : krzyż (р.)
 хре́стак (мв.) : krzyżuk
 хре́стлявця (-я) : chrześcija
 хре́стни (-яв) : chrzciny
 хре́стити (хрещу́ ·стиш ·ста) :
 хрестити : chrzestny
 хресто́матив (-ні) : вибір ви́шків
 з твóрів
 хресто́цяга (росліна) : krzyżowa
 (roślina) (б.)
 хре́стак (-а) : krzyżak, райак крзы-
 żowy (в.)
 Хресто́віда (-в)

христи́янини (-а -яни -яни) : chrześci-
 janin
 хри́стия́нство (-у) : chrześcijaństwo
 Хри́стос (-ста ·сту ·ста, Хри́сто,
 -сто́м ·сті) : Chrystus
 хри́я (-ні) : chryja (коротка розправа,
 написана по певному віршю: замі-
 шане, авантюра, скандал)
 хри́н (хри́ну, також : хри́ну) : chrzan
 (б.)
 хроба́к (хробака́, хробакі) : robak
 хром : chrom; хро́ма : chromian
 (х.)
 хро́мий : chromy
 хро́мник : chromowiec (х.)
 хро́ничий (застарілий, безнастінний,
 довготривалий)
 хриво́льотія (-ія) (наука, що займає
 ся озна́ченням дат історичних подій)
 хру́ц (-а -я) : chrząszcz; хру́ц аве-
 чайний або ма́вний : chrząszcz
 majowy czyli chrabaszcz (а.)
 хри́стка (-в) : chrząstka; хри́сткі
 кісткові : chrząstki kostniejące
 (с.) (л.)
 хри́стун (-а) : chrześniak (л.)
 хто, з ким, в кім : kto, z kim,
 w kim
 хтобу́дь (когобу́дь), хто́небу́дь
 (кого́небу́дь) : ktobądź
 хто́ж (кого́ж) : któż
 хто́сь (кого́сь) : ktos
 худоба́ (-в) : bydło
 худо́вництво, твір худо́вництва;
 худо́вник або арти́ст : sztuka,
 artyzm; wtysta
 ху́літи (-лю́ ·ліш ·лі), церк. : blu-
 źnić; лихо́словити; ху́літель
 (-в) : bluźnierca
 ху́льник (-а) : bluźnierca, zrzęda-
 ху́ткий : prędki
 ху́хати (-аю) : chuchać

Ц.

цапіштрайх (-а) : знак на бубні або трубіні вчехом, взаємочий жовнірпн до спочинку)
 царвва́ (-ѣ) : dziedzina (а.)
 цввтáр (-аря -арі) : cementarz; та-вóж : кладовище, тѣметів
 цв́ств (цвиту́ -ѣш -ї, цвпв) : kwit-
 -nąć
 цв́иль (-п) : pleśń (б.)
 цв́вратв (-аю) : świergotać
 цв́віт (цв́віта) : kwiat (цв́віт, цв́ві-
 ту, цв́віте, цв́віта : kwieciecie).
 цв́віт лучейстий або промів́аєствій :
 kwiat promienisty; цв́в. спв́-
 в́аєствій : kw. zbiciasty; цв́в.
 надав́аєкóввій : kw. nadzałaż-
 -niowu; цв́в. п́дзав́аєкóввій : kw.
 podzałażniowu; цв́в. ко́логав́ає-
 -кóввій : koźalaźniowu; цв́в.
 п́лякóввій : kw. pęcikowu; цв́в.
 стóвпкóввій : kw. słupkowu
 цв́віт с́рковий, с́рвóцв́віт або óцп
 с́рви : kwiat czyli wznios (subli-
 -mat) siarki (и.)
 цв́вітав́ (-в) : ukwiat (з.)
 цв́вітав́ (-тня -тні) : kwiecień
 цв́вітв́як (-á -ѣ) : ogródek kwiató-
 -wu (г.)
 цв́вітостáв (-у) : kwiatostan (б.)
 цв́вах (-а -в) : świek
 Ц́зар (-а) : Cezar
 цв́зур (-в) або перéс́чка (-в) :
 średniówka (гр.)
 Ц́льов́ць (-вця) : Celowicz (Kla-
 -genfurt)
 целюльóаа : celuloza (х.)
 цемéнт (-у) : cement
 ц́ввор (-а -óрв) : cenzor; цв́зурá
 цв́тв́нѣгер (-метра)
 центр (-а), осерéдок (-дка) : cen-
 -trum
 ц́рбер (-а)

перемóвпн (-пн) (урочпстий óбраз; пе-
 росáше, стпкстáльнє поведєне зглáтом
 когó)
 Церéра (-в) : Ceres
 ц́рков (-квп), ц́рквá (-я) : cerkiew
 первóвво-слав́яньскпй
 цв́ртпф́вát (-у -в) : св́вдо́цтво на
 пв́сьпй
 ц́сна (-ві) : відст́плєпє
 ц́тнар (-а -в)
 ц́ман́як (пр. потасóвпй) : sinek (ро-
 -tasowu) (х.)
 ц́бўлá (-ї) : cebula; ц́бўлá лу-
 -св́та : с. łuskowata albo szysz-
 -kowa; ц́. о́ротч́ста : с. powłó-
 -czysta) (б.)
 ц́вп́лпв́ац́я (-ї) (рóзвпток прóсьвптп
 і о́брáзовáнн; рóзвпток усуп́льнєнн)
 ц́гáп (-а -áпн -áпв) : cygan
 ц́гáро (-а -в) : cygano
 ц́вá : супá; ц́пв́впй : супáву;
 ц́пв́впй : супóву (х.)
 ц́вк (-у) : cynk; ц́пкóвпй : cyn-
 -kowu (х.)
 Ц́пц́пц́пáт (-а) : Cyncynnatus
 ц́пн́як або кáстєр́т (-а) : cyniak
 czyli kas, teryt (и.)
 ц́ркель (-кя) : cykiel (р.)
 ц́рвул́яр (-р́я -ї) : об́жпв
 ц́рул́п (-а -в) : cygulik
 ц́ст́рна (-в) (об́гурóванпй д́л на
 вóду, басєн)
 ц́тадóлн (-ї) : в́рпость
 ц́тáтá (-в) : навóденп в т́встп чу-
 -жп словá
 Ц́церон (-а) : Cicero; ц́церóвь-
 -свпй (пр. стпль)
 ц́вка (-в) : sewka (ф.)
 ц́вўв́а (-в) : sewiorlaw (з.)
 ц́вўчá (-в) : rurecznica (б.)
 ц́д́лпно, ц́д́лвко, ц́д́лвцьє : cedzi-
 -dło (г.)

цідіти (-дѣу -дѣи -дѣі) : *cedzić*
 ціль (-я) : *cel*
 цілий : *cały*
 цілком : *wcałe*
 Цілі, Ціля : *Cilli (miasto)*
 цілокрай : *całobrzeźny*; шатина
 цілокрая : *blaszka liścia cało-
 brzeźna lub całobrzega (б.)*
 цілувати (-люю) : *całować*
 цілющий : *uzdrowiający*
 цип (-а -я) : *ser*; складові часті ці-
 па : ципівно : *dzierzak* (держать
 ся в руках); бильень, бийак : *bi-
 jak (більше бз ся по збіжу)*;
 пуголова, пуголон : *gęzwa* (алó-
 жена а дно шкряпих вилець,
 счиплевих рухомо рвинців, ре-
 мивнок). Вилиці (каниця) обви-
 вають кінці бильни і ципівна (г.)
 ципевіти (-вію) : *trętwieć*

ціпкій : *szywny, stały (ф.)*
 ципяк (-я) : *tasiemiec* czyli *soliter*
 [зародок : *zarodek*; решетва
 (-я) : *bąlowiec* czyli *wągł*; чер-
 вий (червін) : *szewioch*; шашня
 (-і) : *taśmień*; відшябень (від-
 шябня) : *odrywek*] (з.)
 цїсар (-аря -арі) : *cesarz*
 цїсарова (-оі -ію -у -о і)
 пўкор (-вру) : *sukier (г.)*
 пўкор грозовий : *sukier gromowy*;
 пўкор тростиповий : *sukier trze-
 powy*; пўкор шолочвий : *sukier*
mlekowy (х.)
 цукроварня (-і) : *sukrownia (г.)*
 Цўрвх (-у) : *Zürich*
 пиявріпа (-я) або цемряпа і пви-
 бріна : *sembrzupa*; пияврувати
 (-ю) і пиврувати : *sembrować*

Ч.

чагар (-у -я) : *czahar*
 чад (-у) : *zagar, czad (х.)*
 чай (-ю) : *herbata (б.)*
 чайка (-я -я) : *czajka*, або : кни-
 гця (-і) (з.)
 чаїти ся (чаю ся, чаїш ся) : *czaić*
się
 час (часу -я) : *czas*
 часть (-ти -ти -тий) : *część*
 часть складова : *składnik (р.)*
 частинний : *częstkowy*
 частиця (-ї -ї) : *partykuła*
 частковий (з. відмінок) : *partitivus*
(genetivus)
 частотэ : *częstość (п. р. drgań)*
 (ф.)
 чати (-атів) : *czaty*
 чаша (-і) : *kielich (б.)*
 чаша кулиста : *czaszka kulista (гн.)*
 чашівка (-я) : *kielichówka (з.)*

чашогубок (-бка) : *płozik (б.)*
 чвал (-у), прóчвал, гальон : *galop*,
przeczwal; (зінь бижать чвалом,
 в прóчвал, чвалуе : *kon biegnie czwa-
 lem, galopem (г.)*
 чваїтв ся (-аїю ся -їїш ся) :
czepić się
 чвати (чву -еш -я) або пькувати
 (-ую -еш) : *szczwać*
 чвірка (-я -я) : *czwórka (Doppel-
 reihen) (гн.)*
 чвірня (-ї, чвіряі) : *czwórka (Rot-
 tenpaar) (гн.)*
 челюсть (-я) : *szelustć, szczęka gór-
 na*; вишця : *szczęka dolna*,
żuchwa
 черерія (-і) : *ciemierzycza (б.)*
 чешний : *grzeszny*
 Ченстохова (-я) : *Częstochowa*
 чвиць (-пня -пні) : *czepiec*
 чепірятка (-я) : *piórolotek (з.)*

черв (-а -и) : czerw t. j. larwa (gad-
sienica) beznożna u owadów
n. p. muchy, pszczoły (з.)
чэрвень (-зні) : czerwiec
чэрвіна (-и) : robaczek
чэрвінка (-и) : krowawa bigúnka (л.)
чэрвілка (-и) : wzdrgęga (ryba) (з.)
чэрвік (-а -и) : trzewik
чэрэвослішніца : trzustka; сліна
чэрэвна : sok trzustkowy, sok
pankreatyczny (с.) (л.)
чэредá (-і́, чэреди) : trzoda
чэрез : przez
чэрэмха (-и) : czeremcha; чэрэм-
шіна
чэрэи (-у) : trzon (р.)
чэрэи хрэбá : trzon kręgu або лук
перэдний (-і́й) ; лук тыльны : łuk
tylny; вірсіток тернясті : wyro-
stek ościsty; вірсітка поперэчá :
wyrostki poprzeczne; вірсітка
ускісні : wyrostki skośne; отвó-
ри межчэрэбні : otwory między-
kręgowе (с.)
чэрэпкі (-в -і́) : szczonka
чэрэворужнік (-а) : małżynek (в.)
чэрэп (-а), лобваá : czaszka (л.)
чэрэпáха (-и) : żółw; чэрэпáшніна :
żółwina, tartarug, szylkret (з.)
чэрес (-а -и) : trzos
чэрэшні (-і́ -і́) : trześnia, czereśnia
(б.)
чэршóк (-шкá) : szypułka (б.)
чэрнінь (-эви) : ognisko
чэрніць (чэрціá -ці́ або чэрціá
-иці́) : mnicz
чэрпати (-аю) : czerpać
чэрствáй : czerstwy
чэрта (-и) : rys, zarys, diagram
(ф.)
чэрта (-и -и) : kresa, kreska (к.)
чэрта (чэртка) грóба : kreska gruba
cz. cieniowa (к.)

чэрта (чэртка) клиновá : kreska
klinowa (к.)
чэрта овáльна (ийцевá) : kreska o-
walna (к.)
чэрта (чэртка) подвiно-клиновá :
kreska podwójnie klinowa (к.)
чэртка (-и -і́) : kreska (к.)
чэртка фвліста (половiвiста) :
kreska falowa cz. płomykowa
(к.)
чэртáти (-áю) : kreslic (к.)
чэрча (-і) : koszenila (з.)
чэсвiй : uczciwy
чэспотлiвiй : spotliwy
чэтáр (-я́ -і) : plutonowy (гв.)
чэтвэр (-ерá) : czwartek
чэтвөрні (-і́) або чвiрка : czwórka
чэтiвні, шпильчáсті або швшковi
(дэрева) : iglaste, cetyniaste albo
szpilkowe (drzewa) (б.)
Чэхiя (-і́) : Czechy; Чех (-а) ; чé-
скiй ;
чвiгати (-ю) : czyhać
чвiж (-а -і́), чвiжник (-а) : czyż (з.)
чвiж ? : czyż ?
чiжнi (-iв) : ciżmy
чiкáвкa, щiкáвкa (-п) : czkawka
чiи хýтше, чiи пильнiйше, чiи
: раз лiпше i т. д.
чiиáло : niemało, dosyć
чiиvисть (-оств), орудвани (-и) або
спрáва жiтвáá : czynność, sprá-
wa życia (з. б. с.)
чiрáк (-á -і́) : czugak
чiрка : cuganka (з.)
чiрýн (-á -і́) : wielka panew do
warzenia soli, такóж : чэрýн (и.)
чiсéльнiй : liczbowy (а.)
чiсéльнiк (-а) : licznik (а.)
чiслiло (-а) : liczydło
чiслiвнiк (-á -і́) : liczebnik (гр.)
чiслó (-á, чiсла) : liczba
чiслó влýчене : liczba zespolona ;
чiслó нáзвaвe : liczba mianowa-

на; число паристе: liczba parzysta; число перше: liczba pierwsza; число спр'яжене: liczba sprzężona; число ціле: liczba całkowita (а.)	чорніти (чорню -рв'їш -рв'ї)
числовий: liczbowy	чорніти (-ю): czernieć
чистий: czysty; чистіший	чорнозолотий
чистильще (-а): czyszciec	чорнозем (-жу): czarnoziem (г.)
чистокр'авий: czystej krwi; вінь	чорпони́жний: czarnoksięski
чистопр'авий: koń czystej krwi (г.)	чот'їри (-р'ох -р'ом -р'їа): czterej -у
читальня (-ні -ні): czytelnia	чотироклясовий: czteroklasowy
чп (-оп'а -оп'ї): czop (ф.)	чотирок'їтвик: czworobok (гн.)
чп'їати (-яю): szerebiać	чотирос'їльви (п'їлякї): czterosiłne (пр'єсікї) (б.)
чїсвїк: (чїсвїк'ї): zosnek (б.)	чотирос'їтвїй: czterechsetny
члєв (-а): członek (towarzystwa)	чотпростїввїи (-а): czworościnn (гн.)
члєи: człon, wyraz (а.)	чу -чєш -чє і т. д. (сє, cesz, ce itd.)
члєвон'їжєць (-жцв): zwierzę członkowie (в.)	в бог'ато дїєсл'овах, закїнчених в дїєіменнїку на: т'ати, пр. допт'ати: д'опчу, д'опчєш; • клєкот'ати: клєк'очу; хлєпт'ати: хлєпчу
чмїль (-єл'ї -єл'ї): trzmiel	чуд'ак (-'а -'ї): tetryk, dziwak
ч'обїт (ч'об'ота, ч'об'отв, ч'об'їт): but	ч'удо (-а -'а): cud; • и ч. мн. та-к'ож: чудєс'а, чудєс ітд.
ч'овєс (-вв'а -ч'оввп): człon	чуж'їй: cudzy, obcy
ч'ок'ол'їда (-и): czekolada	чуж'ов'єшнїй: cudzoziemski
ч'ол'обїтн'я (-ї): hold	чуж'ов'єшнїца (-в)
ч'ол'овїк (-а): człowiek	чум'а (-'ї): dzuma
ч'ом'ї? : dlaczego?	чут'є, ч'увств'о, ч'їств'о (-а -'а), по-чут'є: uczucie
ч'ор'є м'орє	
ч'ор'нїй: czarny	
ч'ор'нїло (-а) (атрам'євт -у): atrament (х.)	

Ш.

ш'абл'їон (-у): wraźb (в'єк'а), w'є-р'єць (в'єрц'їа)	ш'ап'ка (-и -ї): szarka
ш'ал'аш або с'ал'аш (-'ї -ї): szalas; .	ш'ап'ка (-и): kapelusz grzyba; та-к'ож: капел'їх (-'а) і ш'ап'їрка (-и) (б.)
так'ож: к'їрїнь (-єи)	ш'ар'п (-'а -'ї): karp (з.)
ш'альвїа (-її): szalwia	ш'ар'вар'он (-р'ку): szarwark (Scharwerk)
ш'ал'їона (-и): ч'овєи весл'овїй	ш'ар'жа (-ї) (ш'ар'ж, їр'яд, ст'єпєнь служ'овїй)
Ш'амп'анїн (-її); ш'амп'ан'єснїй	
ш'ан'ївв'а (-и): szarpczka okrywa-jąca koniec korzenia (б.)	

- шарлітан (-а -и) :** szalbierz ; мелі-
хніст, шаліпр
шарпаніве (-и) : izargria, skubanka
шафа (-и) : szafa
Шафарик (-а) : Szafarzyk
шафран (-у) : szafran
Шафуза (-и) : Szafuza (Schaffhausen)
шах (-а) : персний монарх
Шашкөөч (-а)
Швайцарни (-и) ; швайцарский
Швєрин
швєць (швєцѣ -цѣ) : szewc
Швєция ; швєдский
шен (шну) : szew ; шен винцевий :
szew wieńcowy ; шен стрілоний :
sz. strzałkowy ; шен лямбодоїдо-
вий : sz. lambdoidowy ; ш. лу-
сковий або висколотішевний : sz.
łuskowy (с.)
шєський ; шєство (-а)
шевцева (-ої) або шевчуха (-и) : sze-
wcowa
шециѣна (-и) : szewcówna
Шечєтко (-а)
Шекспір (-а) ; шекспірівский (пг
гумор)
шєпотати (-почу -пóчеш -почѣ)
шерсть (-и) : sierść
шершув (-ѣ -ї) : szerszeń (з.)
шєстий : szósty
шєстикўтник : sześciobok (гм.)
шєстилітний : sześcioletny
шєстистїтник (-а) : sześcian (ш.)
шиїконїтка (-и) : szyjonitka (б.)
шилдькрёт (-у) : szylkret (Schild-
kröte) ; гл. черепашина
шипун (-ѣ) або їжатець (-тця) : je-
żatka (з.)
ширина (-и) : szerokość (гм.)
ширòкий : szeroki
ширòко (шз.) : szeroko ; largo
широкòлийний : z szerokimi liśćmi
шия (-иї -иї -иї) : szyja
Шілер (-а)
ширòкко : sigocco
шідєсѣть (-ї) : sześćdziesiąt ; шид-
дєсѣтий
шідєсѣцѣть (-и) : szesnaście ; шид-
набпѣтний
шкалювати (-юю) : szkalować
шкаплір (-ѣ -и) : szkaplerz
шкаралўпа (-и), скаралўпа : sko-
gura
шкварити (-арю -арш) : skwarzyć
шкільний : szkolny
шкòла ; шк. вєрода : szk. ludowa ;
шк. еагална, нòспільна : szk.
pospolita ; шк. нар. энділонѣ
(шїйска, городяньска) (пг.)
шкòнтро : skontro (обчисленє, взаїмне
вїриванє) ; шконтрувати (-ўю)
Шкòпя (-и) ; Шкòт (-а -и) ; шкòт-
ский
шкрòбати (-аю) : skrobać
шкут (-а) : szkuta (байдак до сплавлю-
ваня збїжа)
Шлеск : Śląsk ; шлєский
шлєдрина (-у) : старий назик, ста-
роданиний спòсїб
Шлєсник (-у)
шлїѣ (шлїї, шлїї) : szleja (г.)
шлѣфїр (-ѣ) : szlifierz (точильник)
шлїи (-у) ; шлїмувати (-ўю) (намїл
-олу ; болòго)
шлїфрок (-а) : szlafrok
шлїт (-ї) : droga, tor (ф.) ; szlak
шлїхта (-и) : szlachta ; шлїхòт-
ский ; шлїхòтний
шлїкляр (-арѣ -ярі) : sztuklerz
(пасажанник) ; шлїклярка
шлїур (-ѣ, шлїурн) : sznur ; шлїурєка
(-и)
шлєк (-у) : jedwab
шлєковєць (-и) : zielonka (б.)
шлєковник (-з) : jedwabnik (з.)
шлòлон (-а) : trąboróg (з.)

шодом (-а -и) : hełm
 шодупіва (-и) : szczezuja
 шпалір (-а -и), фр. (жвѣтї плт
 в огородѣх, азѣя, ряд)
 шпальта або прѣдїлка (-п), також :
 стовпѣць (-пцѣ) : kolumna
 (в виїжцї, газетї)
 шпарѣг (-у) : szparag (б.)
 шпарнїй : pędki, rzeźwy
 шпарчп (-а) : oczlik (а.)
 шпїлька (-я -ї) : szpilka
 шпїрати (-аю) : szperać
 шпїрка (-и) : szperka
 шпїталь (-лѣ -лї) : szpital
 шпїхлїр (-ѣ -ї) : śpichlerz
 шпїгїн (-ѣ -ї) : szpieg
 шпїк (-у) : szpik; гл. стрвжїнь
 шпунт (у) (чп -опѣ, зѣтїчка, кїлѣк
 -лѣѣ)
 шрам (-у) : szram; рубѣць (-бцѣ),
 блїзва (-и)
 шрїт (-ѣту) : śrut
 шрубѣ (-в) : śruba
 штахѣт (-ѣт) : sztachety
 штїлѣт (-у -и) : sztylet

штвх (-у) : sztych (укѣлене, стег, стѣбан
 (-бна); рїтѣвпна)
 Штѣкгольм (-у)
 штѣльня (-пї) : sztolnia (Stollen)
 штѣнатп (-аю), церысѣтї (-ѣю) : ce-
 rować
 штукатѣра (-п) : sztukaterya (-и)
 (прїкрасѣ з гіпсу і вапнѣ на фашїн-
 тах, гѣмсах, сурїтах)
 штѣркатп (-аю) : szturchać
 штѣрм (-у) або прїступ (-у) : szturm
 Штѣтгарт (-у)
 шѣлька (-п) або нїяха (-п) : kolba (б.)
 шуляк (-ѣ) або кобѣць (кїбцѣ, кїб-
 цї) : kobuz (а.)
 шумелїва (-я) : pochwiaste liście o-
 tulające kolby kukurudzy (б.)
 шурувѣтї (-аю) : szorować
 шѣтїй : rozbawiony rogów, bez-
 rożny; сѣрнїцѣ шѣта, вївцѣ (сѣ-
 нїцѣ) шѣта (а.)
 шѣтка (-и), жарт (-у) : żart; шѣточ-
 ивїй : жартовлїивїй
 шѣтна (-и -ї) : kotka (б.), інаїше :
 бѣзїна, бѣгнїтна
 шѣя (-ї) : szuja, galgan

Ш.

щадвїцї (-ї -ї) : kasa oszczędności
 щѣств (-и) : szczęście; щѣслївїй;
 щѣсвїй
 щѣбетѣтї (-бѣчу -ѣш -ї)
 щѣдрвїй : szczodroblıwy; щѣдрїсть
 (-остї)
 щѣзѣтї (-ѣю) : znikać
 щѣмелїна (-и) : miodunka (рлїснї-
 са) (б.)
 щѣпа (-п) або щїпа (-и) : szczepa;
 щѣпѣтї (щѣплѣю -їш -ї) : szczepić
 щѣрб (-у) або щѣрба (-и) : szcerba
 щѣрбїп (щѣрбуна, щѣрбуїнї) :

szcerbak (z gromady ssawców)
 (е.)
 щѣтїпа (-и) : szczecina
 щїбатї (-аю) пр. ѣблока
 щїпатв (-ѣю) : szczypać
 щїпцї (-їв) : szczypce
 щїрпїй : szczery; щїро : szcerze
 щїрїтї (-рїю -рїш) [ѣѣбї]
 щѣт (-а -ї) : tarcza
 щїтка (-и -ї) : szczotka
 щѣ, з чпш, в чїж; щѣсь : со, z szem,
 w szem; соś
 щѣбї або щѣб : ażeby, aby

щобудь, щонебудь (чогобудь, чо- гонебудь) : sobadź	щобка (-и -і) : wszczęka
щогла (-и) : maszt	що рік, що місяць, що тяжель, що день (але : на щодень), що дня, що раз ітл.
щоденний : codzienny; щомісячний; щорічний	щось (чогось) : coś (czegoś)
що до мнен : co do mnie	щұка (-и) : szczupak (в.)
щож (чогож) : coś (czegoż)	щур (-а -и або -я -і) : szczur (з.)
що іню або : що йню : co tylko	

Ю.

ювелір (-а -и) (торгуючий доро- гими каменями); бісерник (-а)	юнак (-а -і) : dzielny młodzieniec; gusarz
ювілей (-ею) (рідіснв свято, цер- ковна урочістість получена в цілковити відпустош; обхід чийої діяльності); ювілят (-а)	Юпіона (-и) : Juno
Юда (-и) : Judasz	юрба (-и) : zgąja
юдзвн (-у) : judaizm	юргельт (-у) : jurgielt (Jahrgeld); юргельтнн (-а -и)
Юдіта (-и)	Юрій (-ия) : Jerzy
юдити (-джу -диш, юдь) : podzegać	юрисдикция (-иі) : судівництво
Юлій (-ія) : Juliusz; Юлія (-ї) : Julia	юріст (-а -и), правнік (-а -і)
Юліян (-а) : Julian	юродівий : obłąkany, głupi; та- кож : нависвій, навіжвннй
	юха (-и); юшка (-и) : jucha, juszka

Я.

ябло (-а) або яблоко (-а) : jabłko	Ягайлонич (-а) : Jagiellończyk
яблнль (-они) : jabłoń (також : яблнна -и) (б.)	Ягайлони (-ів) : Jagiellonowie
яблб (-а, ябла) : jabłczak; яблс (яблона) : jabłko, jabłczak ja- błoni; яблбчннк (-а) : jabłcznik, wino jabłkowe (б.)	яглуша (-і) : sorgo (б.)
явір (-ора -орн) : jawor (б.)	ягня (-яти -ята) : jagnię
явірніця (-ї) : rogaczka; порічна (-и) (б. г.)	ягода (-и) : jagoda (б.)
Явбно : Jaworzno	Ягич (-а) : Jagiś
яворівські виробн в дєрева	Ядвіга (-и)
Ягайло (-а) : Jagiello; ягайлбнь- скнй	ядерний : jedrny; ядерність (-ости). jedrność
	ядрб (-а) : jądro (ф.)
	яв (-у -и) : jaz (галь -и; грєбля; прїхал до ловлення риб)
	явна (-и), церк. : plaga, zaraza
	язик (-а -і) : język, mowa

язичок (и соніця): stroik (ф.)
язя́р (-я) або язя́р (-я): jazgarz (а.)

Язон (-а): Jazon
язу́пка або кість підязична:
gnuk, kość podjęzykowa (с.)

яйце́ (-я, яйця): jaje; ячко (-а)

як: jak, gdy, jeśli

як би: jakby

якбу́дь, яквэбу́дь: jakbądź

якийбу́дь, якийнебу́дь (когобу́дь ітд.): jakibądź

якийсь (якогось): jakiś

який-такий: jaki taki

Якім (-а): Joachim

Яків (-они): Jakób

якір (-ора -и), кітна: kotwica (ф.)

якіоть (-ости): jakość; якостий:
jakościowy (а.)

як коли би: jak gdyby

як наїліпше: jak najlepiej

яко: jako (= będąc): Цяцэроп обо-
роний вітчиву́ яко консуль (=бу-
дучи консулем, коли буи кон-
сулем)

яко-тако: nie najlepiej

як слід: jak się należy; як стій:
natychmiast; як раз: w tym
czas, właśnie; як найскорше:
jak najprędzej

як тільки: jak tylko

як то: jakto

яліна (-и): jodłowe drzewo

яліця (-ї): jodła. (б.)

яліяна (-и -я): jałowka

яповець (янівця): jałowiec (б.)

яиб (-а -я): jamb (слопá віршовá)
(гр.)

яинна́, побна: jama czaszkowa;

яинни́ очні: oczodoły; яинна́

носова́: jama nosowa; яинна́

ротова́: jama ustna; я. грудна:

jama piersiowa; я. черенна:

i. brzuszna (с.)

яинна́ ротова́: jama ustna; пры-
сінок: przedsionek; гу́би (-и):
warga; ясна (ясен): dziąsła; у-
дильце́ (-а): wędzidelko; підне-
бене́ (підни́бе, поні́бе) тверде:
podniebienie twarde; піднебе́-
не м'яке: podniebienie miękkie;
язичок (язичка): języczek; лу́ки
піднебєні: łuki podniebienne;
мігда́лки: migdałki; слівни́кі
приву́ши: ślinianki przyuszne;
сл. яліччи: sl. podszczękowe;
сл. підязякóви: sl. podjęzykowe;
сок ротовий: ściecz jamy ustnej;
гóрло (-а): gardło

-ний (не: яиний) в прикметни-
ках, що означають матерію, пр.:
скляний, бляшаний, дерев'яний;
мідний, кам'яний ітд.

яича́р: janczar

яича́р (-у): bursztyn (бу́ршти)
(и.)

Янус (-а): Janus

Япóвня (-ї)

яр (-и): wiosna; “ і: wiosenny

ярня́ (-и): jarzyna

ярмарок (-арку -арки): jarmark;

ярмарочний: jarmarczny

ярно́ (-а, яриа): jarzmo. Складові
части яриа́: шпече́ = тягло, опи-
раєсь на вярках попи́; підгóр-
лиця іде́ понід гóрно; шпече́,
берці, шийки лүчать тягло з під-
гóрницею; вая́ки = вая́ки, на-
микають ший вола́ ніж тягло́,
шпече́м і підгóрницею; шпече́ць,
ужєнна, гужєа́ лүчать: яриб́
з шийце́м

яскр (-а): jasyr

ясінь (ясеня): jesion (б.)

ясини (-ину): jaśmin

Ясна Горá

ясність (-ости): jasność, blask (ф.)

жотруб (-а) : jastrząb (jastrzębia)
(ж.)

-ать, -ать є закінчене в 3. особі ч. ии. дієслім закінчених в 2. ос. ч. од. на: -иш, -іш: хваліть, пісать, отоіть, ніщать, нібжать, бо в 2. ос. ч. од.: хвалиш, пісаш, стоіш, ніщаш, нібжаш ітд.

жрѣти (-трѣ -трѣш -трѣ) : jątrzyć
жрѣи (-ѣ) : gasienicznik, ichneumon (ж.)

Жѣфа (-я)

жчиінь (жчиіню, жчиіня) : jęczmień;
ж. двогранный (двіиінь) : j. dwugzędowy; ж. чотирогранный (четверный) : j. czterogzędowy; ж. шестигранный (шестерный) : j. sześciogzędowy (б.)

жщирка (-я) : jaszczurka (ж.)

жщур (-а) : jaszczur, salamandra;
жщур жовтосорокатиі : jaszczur płamisty (ж.)

